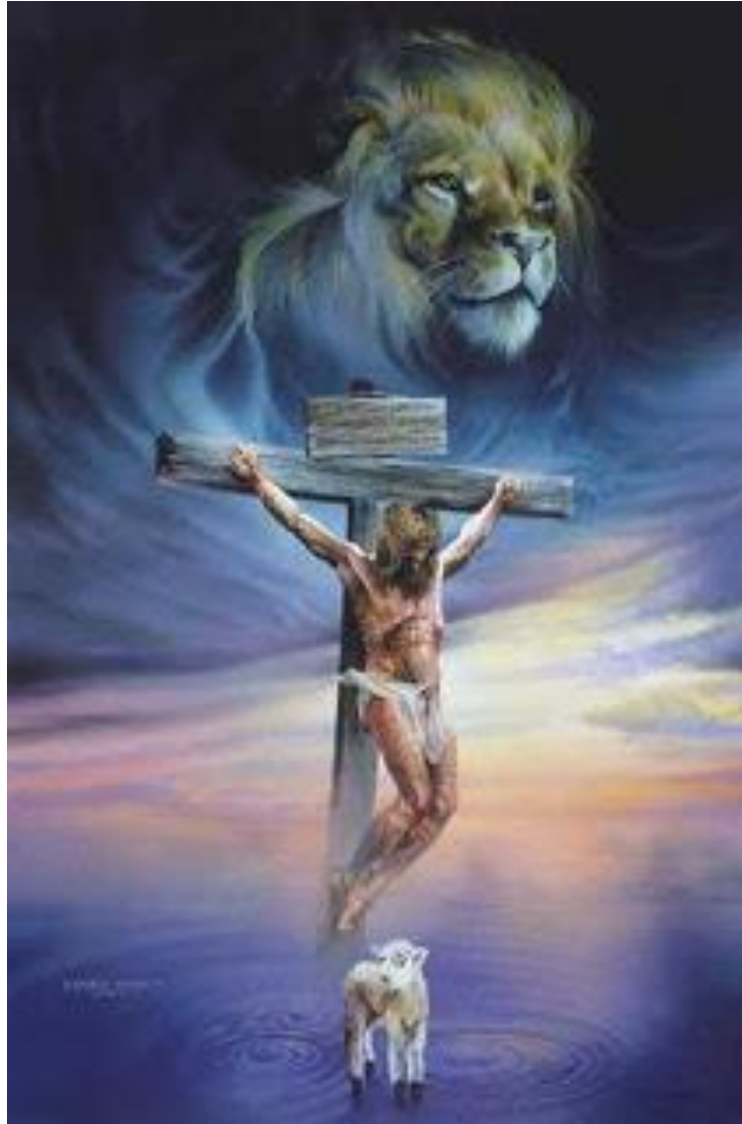

**van BEGIN
tot EINDE**

**van SCHEPPING
tot WEDERKOMST**

CJH Theys
(1903 – 1983)

van Begin tot Einde...

van Schepping tot Wederkomst (1) ¹

Voorwoord

Deze brochure is in de eerste plaats geschreven:

- voor hen die menen dat de veronderstellingen waarop het Christelijk geloof gebaseerd is, de mensen niets (meer) te zeggen hebben;
- voor hen die tot de conclusie gekomen zijn dat “*van die dag, dat de vaders ontslapen zijn, alle dingen alzó gelijk blijven van het begin der schepping*” (2 Petrus 3:4b); en die zichzelf de vraag gesteld hebben zoals wij die opgetekend vinden in dezelfde passage: “*Wáár is de belofte van Zijn toekomst*” (2 Petrus 3:4a).

Deze mensen zien het ten aanzien van het Christelijk geloof “niet meer zitten”. De inhoud van deze brochure bedoelt dan ook een kleine bijdrage te leveren tot opheldering van dingen en zaken met betrekking tot dat geloof; met **de bede** dat deze “gestranden in het geloof” (of zij zullen kunnen worden gerekend tot de “spotters” der laatste dagen laten wij in het midden !) opnieuw een begin willen maken met het onderzoeken van de Bijbel, als **het levende Woord van God**, Schepper van hemel en van aarde.

Wij willen echter dit vóórop stellen: door de gehele Bijbel loopt een duidelijk aan te wijzen “scharlakenrood snoer” dat betrekking heeft op respectievelijk de geboorte, het leven, sterven, de opstanding, hemelvaart en wederkomst van **Jezus Christus, DE God-mens**. Gods hele raadsplan van verlossing wentelt om deze heilsfeiten. In dit licht mag het een ieder duidelijk zijn dat God de mens – die Hij eenmaal naar het Godsbeeld schiep met de woorden: “*Laat **Ons** mensen maken, naar **Ons** BEELD, (en) naar **Onze** GELIJKENIS*” (Genesis 1:26a) – niet mobiliseert als nieuwsgierige, noch als criticus, maar als dienaar die in Hem moet geloven (zie Hebréeën 11:6 ²).

In dit boek zal de lezer geen nieuwe gezichtspunten vinden over het ontstaan, de vorming (en dergelijke) van de wereld, noch een wetenschappelijk-verantwoorde verhandeling van deze. Enkel een ernstige poging op schrift, om de grote levensvragen van alle tijden te beantwoorden, voor zover licht is ontvangen:

- Wat en waartoe is ons leven?
- Vanwaar zijn wij gekomen en waarheen gaan wij??
- Waarom zien wij rondom ons juist het tegenovergestelde van wat God met Zijn schepping heeft bedoeld???
- Waarom is er ziekte en lijden en dood?!
- Hoe dient de houding te zijn van **de Gemeente van de Here-Jezus-Christus** in deze wereld, gelet op Bijbelse profetieën en gezien in het perspectief dat ons wacht?!?

In dit verband moet worden opgemerkt dat aan dit boek geen van tevoren opgesteld schema ten grondslag ligt. Eén en ander is het resultaat van het uitwerken van korte aantekeningen – jaren geleden gebruikt voor ter zake gehouden predikingen. Moge Gods onmisbare zegen rusten op alles en allen.

De schrijver, **CJH Theys**

NOOT

Alle in deze uitgave genoteerde **Schriftuur is uit de Statenvertaling**.
Overname uit deze brochure is toegestaan, mits met bronvermelding!

“*God is geen God van verwarring, ...*” (1 Korinthe 14:33a)

“*Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn; die zienlijk en die onzienlijk zijn, ... alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; en Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem.*” (Colossenzen 1:16-17)

Inleiding

Situatieschets

“...ik ben een dienaar geworden, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen **HET Woord Gods**; namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; aan wie God heeft willen bekendmaken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid van deze verborgenheid onder de heidenen, welke is **Christus** onder u, **DE**

¹ Bij elk ‘hoofdstuk’ is er een link naar ons Blog geplaatst, zodat u het daar eventueel gemakkelijk via uw tablet of smartphone kunt lezen. (noot AK)

² **Hebréeën 11:6**, “*Maar zonder geloof is het onmogelijk God te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is voor degenen, die Hem zoeken.*”

Hoop DER HEERLIJKHEID; Dewelke wij verkondigen, vermanende een iegelijk mens en lerende een iegelijk mens in alle wijsheid, opdat wij zouden een iegelijk mens volmaakt stellen in Christus Jezus; waartoe ik ook arbeide, strijdende naar Zijn werking, die in mij werkt met kracht.” (Colossenzen 1:25-29)

Verborgen hoop – Opmerkelijke vrees

Eigentijdse vragen

Wij leven in een revolutionaire tijd, die in hoge mate gekarakteriseerd wordt door “verborgene hoop en opmerkelijke vrees”. Naar onze bescheiden mening vinden wij hierin de grondslagen (= de basis) van wat algemeen “Godsverduistering” mag worden genoemd. Het geloofsleven, zelfs van hen die zich “Christenen” noemen, wordt niet meer gedragen door een “Godservaring”, zoals die wel gekend werd in de dagen van weleer. De mens van deze eeuw heeft veel meer moeite met het geloven in God – daarom is hen die zogenaamde Godservaring vreemd, op grond van wat geschreven staat in de Brief aan de Hebreëën, hoofdstuk 11, vers 6: “Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen. Want die tot God komt, **moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is voor degenen, die Hem zoeken.**”

3

Onder Godservaring verstaan wij dan het “persoonlijk contact” van de gelovige met God als Persoon, in het gebed en/of in belevenissen die niet van deze wereld zijn. De mens van onze tijd, wij hebben slechts onze ogen te gebruiken om te letten op hun handel en wandel en onze oren om te luisteren naar hun alledaagse gesprekken, is “vervreemd” van God en Christendom. Wij kennen heden-ten-dage veel meer “heidens christendom” dan ooit tevoren. En dit heidens-christendom is in onze hedendaagse wereld actief en progressief! Het “stinkwater” hiervan stijgt langzamerhand onrustbarend hoog. Resultaat is, dat dit binnendringt en doorwerkt als een slopende ziekte; als geestelijke en alles opvretende kanker. Wat deze laatste in het menselijk lichaam bewerkstelligt is genoegzaam bekend en op precies dezelfde ondermijnende wijze worden – in mindere of meerdere mate in ons onderbewustzijn, door voortwoekerend ongeloof en volgehouden verwerping van de genade Gods – de fundamenten van het Christelijk geloofsleven aangetast en teniet gedaan!

Wanneer wij letten op de grote onverschilligheid van onze tijd en acht geven op de toenemende geestelijke ongevoeligheid, zo moeten wij toegeven dat wij leven in een tijd van grote afbraak van het Christendom. De gelovige, wie het niet aan Schriftkennis ontbreekt, ziet als het ware door de verbergende coulissen heen: de “engel des lichts” (= het beeld van satan – zie [2 Korinthiërs 11:14](#)) is aan het werk. Deze “engel des lichts” weet dat hij nog maar een korte tijd heeft, welke hij op alle mogelijke manieren wil benutten om God in de ontwikkeling van Zijn raadsplan de voet dwars te zetten. Daarom wil dit boek de helpende band reiken aan hen die zich zo graag bezig houden met de uitdaging van de wereld. Aan de hand van dat wat hierin gevonden wordt kan de Christen zijn positie bepalen als antwoord op die uitdaging. Hij zal zich echter welbewust moeten zien uit te heffen boven de “details” om een goed overzicht te blijven houden. En hij zal dit ook kunnen als hij zijn vertrouwen stelt in de Heilige Geest³, Die hem zal leiden “in al de waarheid” (zie [Johannes 16:13](#)).

Op de lange en avontuurlijke weg die, in dit boek, voor ons ligt, verdient het aanbeveling om niet uit het oog te verliezen dat wij via kranten, tijdschriften en ander soort media voortdurend worden geconfronteerd met de mening dat godsdienst, geloof en Christendom achterhaalde zaken zijn; derhalve van nul en generlei waarde meer voor de moderne mens. De mening van velen is dan ook dat wij ons niet moeten verwonderen als wij vragen horen als:

- “Bestaat er wel een God”?
- “Is God niet dood”?
- “Vanwaar komen wij eigenlijk en waarheen gaan wij”?
- “Hoe moeten wij nu geloven als de mensen de historische Jezus zo onherkenbaar hebben gemaakt”!?
- “Wàt moeten wij nu feitelijk geloven”?
- “Als er geen onsterfelijkheid is, zoals velen beweren, wat is dan het doel van ons leven, en waartoe dient God dan”?

En zó kan men wel doorgaan.

Inderdaad, de wanhoopskreet “God is dood (!)” is zelfs onderwerp van theologie geworden. Daar is een, in alle hoeken van de wereld te horen, miljoenenovoudige “echo” in onze tijd. Wie kan nog denken aan een liefdevolle God, nadat jarenlange gewelddadige Japanse krijgsgevangenschap zijn of haar leven heeft gevuld? Wie is nog te spreken over een liefhebbende God, waar men weet heeft van de afschuwelijke martelingen van Duitse (Nazi-)gevangenkampen en de moord van Nagasaki en Hiroshima? Wáár is dan die Goddelijke gerechtigheid voor een onschuldig veroordeelde, jarenlang in de gevangenis, of in de folterende uren voor de executie, waarvan men kan lezen in dagbladen, kan horen via de radio, kan zien op de beeldbuis? Wáár is die God van de Christen, als die lustmoordenaar een onschuldig kind wurgt nadat hij dat in zijn wellusten heeft verkracht? Allemaal dringende, urgente vragen, die wij haast iedere dag (kunnen) horen, en die allemaal om een bevredigend antwoord vragen.

³ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)” van CJH Theys. (noot AK)

Het is begrijpelijk, als men verder gaat... "Zijn wij dan verdoemden, of kan dat alles slechts verklaard worden als zinloos en absurd en is God altijd een illusie geweest"? Bij het zien van, voor vele mensen, onbegrijpelijke dingen en zaken, heeft de oude profeet Jesaja uitgeroepen: "wij weten het niet; wij tasten als blinden langs de muren" (zie [Jesaja 59:9b-10a](#)). Bij dit alles is ons de hemel van koper, en zien wij geen spoor van een almachtige en liefdevolle Vader. De conclusie is dan ook geen ander dan deze: God wordt afgewezen, ja, ontkend, omdat Hij niet beantwoordt aan de voorstelling van mensen van... "een **gewenste** God"! Zij die zó doen, beseffen niet, zijn niet doordrongen van het feit dat in hun afwijzing de hunkering schuil gaat naar "de **gewenste**"... naar "een God van **openbaring**", waaraan zo'n grote behoefte bestaat! Daarvandaan dat zelfs Christenen zich hebben laten verleiden, door het Godsbegrip van de Bijbel langs psychologische weg te (willen) verklaren: als (zo beweren zij dan...) "projectie van de eindige, angstige, schuldige en naar zekere geborgenheid hunkerende mens". Hun invloed doet zich gelden in ons Christendom, met het noodlottige gevolg dat tallozen in een zeer ernstige geloofscrisis gedreven worden of reeds zijn. Het aantal van deze laatsten wordt hoe langer hoe groter. Hoe velen van deze wankelmoedigen zijn niet totaal verslagen geworden toen bekend werd dat een Russische astronaut destijds mededeling deed dat hij tijdens zijn ruimtereis niets van de God der gelovigen en Zijn engelen had ontdekt. Wij lachen er wel om, maar ernstig blijven de zaken!

4 Moeheid, leegheid en vertwijfeling spreekt uit alles. Daar is echter één hoop. Op zekere dag rijst het "**waarom**" op, en met die moeheid waarin zich verwondering, verbazing mengt, neemt alles een aanvang... Wij herinneren ons die Bijbelse figuur, die door dezelfde moeheid en weezin bevangen werd en het leven als uitzichtloos ervoer. Het is de rijke jongeling die tot Jezus komt met de vraag: "*Goede Meester! wat zal ik doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe?*" (zie Mattheüs 19:16-26 ⁴). Het **eeuwige** leven, dat is dan het "definitieve, het blijvende"... **het onvergankelijke!** De rijke jongeling bezat in zijn leven nergens een grondslag (= een fundament of basis), niets dat absoluut gold en het leven de moeite waard maakte. En dat terwijl hij er steeds naar heeft gezocht; niet alleen theoretisch (door alleen erover zitten nadenken), maar òòk praktisch; namelijk door persoonlijke inzet en actie: het onderhouden van de geboden Gods.

"Eeuwig leven" – een leven dus, dat **meer** is dan het alledaagse en dat een **bepaald doel** in het vooruitzicht stelt. Dat nu had hij niet gevonden. Vandaar zijn vertwijfeling. Daarvandaan ook die hedendaagse, overal heersende vertwijfeling in mensenharten over de gehele wereld. Mogelijk in christenkringen nog méér dan daar buiten!! Wij willen nu één aspect hier nog noemen, omdat dit met ons thema te maken heeft. In Markus 10:21a staat geschreven: "*En Jezus, hem aanziende, beminde hem (HSV: **had hem lief**)...*" Jezus had die rijke jongeling lief... Hier wordt de reden genoemd **waarom** het Evangelie zó begint; en waarom zo'n dieptepunt in het geloofsleven tegelijkertijd een nieuw begin kan zijn: omdat er iemand is die ons liefheeft. En liefde zoekt altijd wederliefde; zoekt degene die zij liefheeft. Ze is hem altijd op het spoor en zal hem dáár te hulp komen waar zijn leven plotseling zo schokkend en pijnlijk onzeker wordt, en in vertwijfeling de vraag wordt gesteld: "**wat moet ik dan toch nog doen, en waartoe dit alles?**"

Het is zo belangrijk die voor-zichzelf-sprekende-tekenen te zien waarin al die religieuze, eerder genoemde, vragen herkenbaar zijn. Eén van de grootste geleerden van onze (20ste) eeuw heeft de volgende stelling geponeerd: "Wij leven in een tijd van volmaakte middelen en verwarde doeleinden". Men hoeft nu niet bepaald een Christen te zijn naar de Schriften, om deze te ontdekken. Elk eerlijk onderzoekend hart kan hiertoe komen. Het is niet zozeer onze bedoeling om hier te spreken over de antwoorden die het Evangelie geeft, als wel over de vragen die mensen van onze tijd hebben met betrekking tot het leven en het geloven in God en in Jezus Christus in deze tijd vol van verwarring!

De Christusopenbaring is de enige waarheid die voor alle tijden geldt, en wij zijn ervan overtuigd dat wij – ondanks verborgen hoop en opmerkelijke vrees, lamelendigheid en noem maar op wat nog meer – ons getuigenis ⁵ aangaande God en Zijn Christus moeten blijven geven. Wij willen nogmaals de vraag stellen: "Wat gelooft de Christen vandaag de dag nog, wil men niet van de veronderstelling uitgaan dat geveinsdheid "algemeen en openlijk... al niet meer als ergerlijk wordt gezien"!?! Onder de velen die, hoe of wat, nog prijs stellen op de naam "Christen" heerst over het algemeen een ontstellende verwarring ten aanzien van de centrale uitspraken van de Bijbel.

Hoeveel verwarring, onbegrip, onwetendheid en onzekerheid heersen niet ten aanzien van vraagstukken als:

⁴ **Mattheüs 19:16-26**, "*En ziet, er kwam één tot Hem, en zei tot Hem: Goede Meester! wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe? En Hij zei tot hem: Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan Eén, namelijk God. Doch wilt gij in het (eeuwige) leven ingaan, onderhoud de geboden. Hij zei tot Hem: Welke? En Jezus zei: Deze: Gij zult niet doden; gij zult geen overspel doen; gij zult niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven; Eer uw vader en moeder; en: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. De jongeling zei tot Hem: Al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid af; wat ontbreekt mij nog? Jezus zei tot hem: Zo gij wilt volmaakt zijn, ga heen, verkoop wat gij hebt, en geef het aan de armen, en gij zult een schat hebben in de hemel; en kom herwaarts, volg Mij. Als nu de jongeling dit woord hoorde, ging hij bedroefd weg; want hij had vele goederen. En Jezus zei tot Zijn discipelen: Voorwaar, Ik zeg u, dat een rijke bezwaarlijk in het Koninkrijk der hemelen zal ingaan. En wederom zeg Ik u: Het is lichter, dat een kameel ga door het oog van een naald, dan dat een rijke inga in het Koninkrijk Gods. Zijn discipelen nu, dit horende, werden zeer verslagen, zeggende: Wie kan dan zalig worden? En Jezus, hen aanziende, zei tot hen: Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk.*"

⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie "[Onze aardse roeping: "En u zult Mijn getuigen zijn"](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

- “Hoe moet ik mij **een persoonlijk God** voorstellen”?
- “Heeft God de wereld werkelijk in zes dagen gemaakt”??
- “Wàt is feitelijk **erfzonde**”?
- “Leert de Bijbel werkelijk dat de wereld vergaat”?!?
- “Wat moet men verstaan onder de wederkomst van Christus”??
- “Bestaat er werkelijk een hel”?!?”
- “Is de vrije wilsbeschikking van de mens oorzaak dat de zonde in de wereld is gekomen”?

Velen schamen zich om dergelijke “oude problemen” nog te stellen; en het is gewoonweg verbluffend te vernemen dat zelfs theologen zelden of nooit deze “simpele vragen” behandelen.

Mag men zoiets dan niet meer vragen? Is geloof, gegrond op de oorspronkelijke inhoud van het Christendom, een onzekere zaak geworden? Het geloof in Christus is in wezen toch zeker een onaantastbare zaak en derhalve “waardevast”. Want wie ook maar een deel laat vallen uit de volle rijkdom van het Bijbels Evangelie, onderwerpt het geloof in Christus aan willekeurige menselijke beoordeling; en daarmee staat meteen het hele geloof op zandgrond. Onze geloofsovertuiging is nog altijd dat van de schepping van wereld en mensheid tot het einde der tijden en het komende Godsrijk ⁶, en de Bijbel als Gods feilloos Woord die “de gehele volheid” omvat: *“Ik ben de Alfa en de Oméga, het Begin en het Einde”* (Openbaring 21:6b ⁷). Amen.

5

Is dan het Bijbels geloof nog eigentijds? Vele Christenen, hélaas niet alle, reageren op deze vraag spontaan positief. Het is: “Christus IN, BOVEN, VOOR en MET de tijd – niet VAN de tijd”. In het Nieuwe Testament lezen wij: *Maar wanneer **DE VOLHEID van de TIJD** gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw,...* (Galaten 4:4a). De apostel Paulus geeft hiermee de Nieuwtestamentische tijds- en geschiedenisopvatting weer, zoals geïnspireerd door de Heilige Geest. Op een zeker moment in de wereldgeschiedenis – door de alwetende God van tevoren bepaald, geordineerd – is “de absolute Waarheid” aan het licht gekomen. Geen enkele nieuwe of andere waarheid gaat boven deze **Waarheid in Christus** uit. Met dit door God GEOPENBAARDE BEELD vervallen alle typen, schaduwbeelden en symbolen. Zij zijn waardeloos geworden, omdat wij tot **HET Beeld Zelf** gekomen zijn!

Wie in deze (tijds)bedeling nog vasthoudt aan typen, schaduwbeelden en symbolen, en deze “tot leer verheft” komt niet alleen tot “systeem”, maar fraudeert in wezen ten opzichte van “de gezonde leer van Jezus Christus”! Men denke aan “Tabernakel-LEER” (fout!), aan “Bruids-LEER” (eveneens fout!). Er staat in dit verband geschreven: *“**God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, TOT DE VADEREN GESPROKEN HEBBENDE DOOR DE PROFETEN, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon.**”* (Hebreeën 1:1)

Wie de context bestudeert wordt overtuigd dat ook het moderne denken, voor het ogenblik toonaangevend, geen maatstaf kan zijn voor de Christelijke waarheid. Integendeel: de Christelijke waarheid is maatstaf voor alles wat te eniger tijd goed of slecht, waarheid of leugen is. Halleluja! Amen. De Bijbel heeft dus ook te maken met onze moderne tijd. Nog sterker: wat wij vandaag van mening of van gevoelen zijn, vinden wij in de Bijbel terug. Ook als wij “neen” zeggen tegen God, ook als wij aan de claim van de Bijbelse waarheid trachten te ontkomen, vinden wij onszelf in de Bijbel terug, die de mens ziet in zijn afwijzen van en vijandschap tegen God. Notabene onze **Maker!** Elke poging de waarheid in Christus te verengen (= enger, kleiner maken), geeft deze waarheid als geheel prijs. Jezus leerde: *“Ik BEN... DE WAARHEID”* (zie [Johannes 14:6](#)). Het is, het blijft, en het zal altijd zo zijn: alles of niets!! Het Schriftwoord dat binnen de gezichtskring van de Christen komt staat in de Brief van de apostel Paulus aan de Colossenzen: *“Hij (Jezus Christus) is het Beeld van de onzienlijke God, de Eerstgeborene aller creaturen. Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn; hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen.”* (Colossenzen 1:15-16)

Met andere woorden: de gehele schepping, het heelal, het universum, de kosmos is op Christus betrokken. Dat wil zeggen, dat alle dingen van Hem afhankelijk zijn; en er is in ons leven geen gebied (in denken net zomin als ten aanzien van ons gevoelen!), dat niet met Christus te maken heeft. Leerden wij niet al op school dat “de wereld” voortdurend in beweging is?! Onze leraar in natuurkunde beweerde toentertijd al met bewuste stelligheid dat het heelal groeit – in de betekenis van uitdijen. En, als weetgierige scholieren vroegen wij ons toen al af: “Waar loopt deze beweging op uit, en wat is de zin van dit alles”? Nu weten wij dat alleen de Bijbel ons het juiste antwoord geeft: De wereld is naar God onderweg. Met andere woorden: Christus trekt deze wereld tot Zich. Dit heeft te maken met “geloof”.

Alleen heeft één en ander geen rechtlijnig verloop; maar het gaat (onderzoek de Bijbel en word overtuigd!) door leed, smart en pijn. Het is een weg van bloed, zweet en tranen. Zonder sterven geen opstanding

⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie [“Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: [“Openbaring, hoofdstuk 21: Taferelen uit Gods eeuwigheid en van het Nieuwe Jeruzalem”](#) van CJH Theys en/of [“Openbaring, hoofdstuk 21: De NIEUWE hemel en de NIEUWE aarde”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

(denk aan [de gelijkenis van de graankorrel](#)!) en zonder leed geen geluk, zonder pijn geen heling. Zo leren wij dan verstaan dat slechts **nieuw leven** gebaar wordt door de diepten van lijden heen... In het Bijbelscheppingsverhaal lezen wij al dat het licht tot aanzijn (= tevoorschijn) kwam te midden van de alom heersende donkerte, duisternis... aan de rand van het bestaan staat de afgrond, waarover de Geest Gods "broedt". "...*duisternis was op de AFGROND; en de Geest Gods zweefde op de wateren.*" (zie [Genesis 1:2b](#)) Onze wereld beweegt zich voort naar een "doel". Het "zuchtend en verlangend uitzien van de schepping" duidt er op dat deze wereld nog niet ten volle verlost is,... in "*barensnood*" is, reikhalzend uitzien naar de voleinding, waarvan de Schrift ook duidelijk spreekt (zie [Romeinen 8:19-22](#)). Zoals Jezus leed, stierf en verrees, zó moet ook deze wereld lijden, sterven, strijden, om tenslotte in het eindgericht (dwars door de vernietiging heen...) tot de opstanding te komen. Deze zijn de feiten in de Bijbel. Daarom is de Bijbel geen boek vol fabels, maar Gods Nieuwsbrief aan een wereld, verloren in schuld. Dit wetende, door de **onderwijzing van de Heilige Geest**, heeft de apostel Paulus doen neerschrijven: "*Want ik houd het daarvoor (HSV: Want ik ben ervan overtuigd), dat het LIJDEN van deze tegenwoordige tijd niet is te waarderen (HSV: niet opweegt) tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden. Want het schepsel, als met opgestoken hoofd (HSV: met reikhalzend verlangen), verwacht de openbaring (HSV: het openbaar worden) der kinderen Gods. Want het schepsel is aan de ijdelheid (HSV: aan de zinloosheid) onderworpen, niet gewillig, maar om Diens wil, Die het aan de ijdelheid onderworpen heeft; op hoop, dat ook het schepsel zèlf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid (HSV: van de slavernij) van het verderf (om te komen) tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods. Want wij WETEN, dat het gehele schepsel tezamen zucht, en tezamen als in barensnood is TOT NU TOE.*" (Romeinen 8:18-22)

Belangrijk Nieuws voor tijd en voor eeuwigheid: schepping van wereld en mens,... oorlog tussen volkeren;... opstaan van doden,... zieken worden genezen,... duivelen worden uitgeworpen,... Christus wordt gekruisigd – sterft, wordt begraven en verrijst uit het graf,... even zo vele berichten omtrent feiten. De mens heeft geen enkele grondreden (= basis), om deze feiten tot sprookjes te degraderen. Naast deze, zijn er natuurlijk ook feiten die ons, mensen, slecht van pas komen; waaraan wij maar liever niet denken: oud worden, ziek zijn, mijn buurman kan zich méér permitteren, mijn naaste doet het beter dan ikzelf, en zo zijn er meer van dit soort!

Er zijn, hélaas, maar weinig Christenen die juist dergelijke feiten weten te verwerken. Vaak wordt de weg van de minste weerstand gekozen en worden moeilijke te verteren feiten verdoezeld. Voorwaar, een gevaarlijke zaak!! Denken wij maar eens hieraan: wanneer een piloot de waarschuwing van zijn controle-instrumenten negeert, valt hij te pletter. Het is belangrijk dat wij verstaan dat God ons geen toeschouwers heeft gemaakt in een wereld die wij als een film kunnen beleven en die ons verder niets aangaat; maar dat wijzelf de spelers zijn op het wereldtoneel, en het is van het grootste belang dat wij de ons toebedeelde rol naar beste weten en kunnen spelen. Want God roept ons tot verantwoording! Amen.

Voor de waarachtig gelovige zijn de feiten in de Bijbel "berichten van God", en waar deze wereld van Godswege wordt bestuurd, daar zijn ook de feiten in de wereld "tekenen van God Zelf". Jezus Christus wil ons een open oog geven voor die tekenen: "*Als het avond geworden is, zegt gij: Schoon weer; want de hemel is rood; En des morgens: Heden onweer, want de hemel is droevig rood. Gij geveinsden! het aanschijn van de hemel weet gij wel te onderscheiden, en kunt gij de tekenen der tijden niet onderscheiden?*" (Mattheüs 16:2b-3)

Zó kunnen wij de gebeurtenissen in de wereldgeschiedenis dan pas als "tekenen van God" verstaan, indien wij GELOVEN dat **God in Christus** deze wereld regeert;... dat "God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was" (zie [2 Korinthe 5:19a](#)). Maar wat heeft dan geloven voor zin?? Kunnen wij de feiten niet béter begrijpen langs de weg van ons "denken"??? Neen, duizendmaal NEEN. Waarom niet?!? Omdat ons denken niet alleen betrekkelijk is, maar het **schept** feiten; en het blijft een open vraag of deze feiten goed of slecht zijn. Wat wij bedoelen?!? Het volgende...

Laten wij niet vergeten: ons denken heeft ook geweren, granaten, kanonnen, en de gemeenste bommen **gemaakt!** Als wij over al deze dingen diep nadenken, komen wij tot de conclusie: het menselijk denken, ons zogenaamd gezond verstand, staat op de grens van waarheid en leugen! De geschiedenis van de zondeval in de Bijbel leert ons dat de mens alwetend wilde worden door God af te wijzen en de satan te geloven. Hij (= satan) wilde door de kennis als God worden. Dat nu wil de hedendaagse mens nog evenzeer. Wáár ligt het criterium, de grens voor ons denken en handelen?!? Bestudeer [Genesis 3](#) en laat u overtuigen!

Van de eerste tot de laatste bladzijde demonstreert de Bijbel ons zo duidelijk dat het denken van de tegen-God-rebellerende-mens faalt,... tot een bankroet leidt! De apostel Paulus schrijft in de Romeinenbrief: "*Omdat zij, **God KENNENDE**, Hem als God niet hebben verheerlijkt of gedankt; maar zijn verijdeld geworden in hun overleggingen en hun onverstandig hart is verduisterd geworden*" (Romeinen 1:21). En in zijn Brief aan de Gemeente van Korinthe stelt hij het zó: "*Want nademaal (= aangezien, daar), in de wijsheid Gods, de wereld **God niet heeft gekend DOOR DE WIJSHEID**, zo heeft het God behaagt, door de dwaasheid van de prediking, zalig te maken, die geloven.*" (1 Korinthe 1:21)

Hebben wij weleens hierbij stilgestaan: de eigenlijke drijfveer voor ons denken is **het geloof**. Wij laten hieronder enige voorbeelden volgen: Als wij trouwen, hopen wij dat ons huwelijk gelukkig zal worden. Wij

weten het niet, want wij kunnen noch de medemens noch de toekomst doorgronden. Als twee jonge mensen geen vertrouwen hebben dat de toekomst de vervulling van hun wensen, plannen en nog veel meer in zich bergt, zullen zij het leven niet meer aandurven. Zo hangt alles af van geloof, want daar is geen echt leven te léven, wanneer alles van de toekomst van tevoren is uitgerekend. Mogen wij dit toch goed verstaan. Het is “het beginsel van de hoop” dat ons leven richting geeft. Halleluja! Amen. Zo dan, niet datgene wat wij reeds verkregen hebben maakt ons leven uit, maar wel hetgeen nog in de toekomst verborgen ligt. Gods Woord leert, dat **het ware geloof** niet uit de mens is. God schenkt “het” geloof. Wij raken op een dwaalspoor, en missen zodoende het doel, wanneer wij “geloofsfeiten” gaan devalueren om aan de tijdgeest tegemoet en bij de “zich-van-God-afkerende-moderne-mens” in het gevele te komen! Ons Christelijk geloof heeft te maken met ons hele bestaan; ja, met alles in deze wereld, al is het zelf niet van deze wereld. Ons Christelijk geloof wordt “bloedloos” zodra wij het gaan “vermengen” met de opvattingen en begrippen van de wereld.

Dat zogenaamde onwankelbare geloof van de moderne mensen gaat uit van het valse dogma dat de wereld (als een soort machine) bediend kan worden. **God regeert en niemand anders!** Al ons menselijk denken, al ons geloof, ontvangen uit genade, moet ons brengen tot Hem, Die de Gever en Bron is van alles; en wij zullen pas rust vinden als wij rusten in Hem. Het is dit doel, deze bestemming, welke slechts bereikt kan worden DOOR en IN het **waarachtig geloof in de Here Jezus Christus**. Glorie voor Hem, Die de zondaar liefheeft met een mateloze liefde en Zichzelf heeft gegeven om ons te redden van het verderf,... van eeuwige verdoemenis!!

Wanneer de mens zijn vlucht zoekt in zijn zo hoog opgevoerde techniek en wetenschap, en daarin zijn vertrouwen stelt en daarop zijn hoop legt, verzwakt zijn geloofsleven hoe langer hoe meer, om tenslotte geheel uitgeblust te worden. Het stoffelijke heeft alsdan de plaats ingenomen van het bovennatuurlijke. Rampzalige gevolgen kunnen niet uitblijven. Een mensenleven waarin God niet meer kan spreken, omdat Hij door de mens wordt afgewezen, is een gevangenis gelijk. De wetenschap met haar kritiek maakt de persoonlijke ontmoeting met God in een levend contact onmogelijk. Met deze afbraak van het Christelijk geloof voltrekt zich het drama, en vrees en angst vullen de ziel!!

Het uitgangspunt (2)

Vlucht (ook) van de modern-denkende mens

Vandaag de dag is de arts, de psychiater en de advocaat de “zielzorger” van de (moderne) mens. Hoe komt dat toch? Wij kunnen in de praktijk twee oorzaken aanwijzen. In de eerste plaats wordt de voorganger of predikant eerder geschuwd dan gezocht, omdat men in plaats van hulp en raad te krijgen “bepreekt” verwacht te worden. Men is als het ware “dood-gepredikt” en heeft daar schoon genoeg van. Voor de meesten is de zogenaamde Christelijke opvoeding slechts “leidraad” om een “fatsoenlijk mens” te worden. Een andere oorzaak, van veel bedenkelijker aard, is dat men tegenwoordig maar liefst een pil zou willen innemen, om op die manier geestelijke aanvechtingen te vermijden. Als dit zou kunnen...

Wij leven heden ten dage in een “overdreven gevoelige” tijd als nimmer tevoren. Zonder “show” is de mens niet gelukkig, niet meer te bevredigen. Verloren uurtjes moeten op een dergelijke manier worden opgevuld. Dat betekent tegenwoordig voor de meesten “het” vermaak! Toen wij jong waren was dat heel anders. In hetgeen wij toentertijd zagen en hoorden, gevoelden wij onszelf aangesproken. De mens van tegenwoordig heeft veelal slechts oog voor wat hijzelf heeft geconstrueerd. Hij is of wordt verstrikt in het net van zijn eigen uitvindingen, en kan gewoonweg niet meer inzien dat er rondom hem nog een heleboel andere dingen zijn die nóg belangrijker zijn dan wat hijzelf heeft gemaakt.

“Geloven” is dan ook voor hem een “ongrijpbare” zaak geworden. In deze tijd kan hij een eredienst, een prediking straffeloos genieten bij een kop koffie – met of zonder sigaret – of zittende in een geriefelijke TV-stoel. Tòch haalt hij bij de één of andere plechtige bijeenkomst graag “de lieve God”, “onze lieve Heer” erbij om dan zódoende nog een “stichtelijk” genoeglijk ogenblik te hebben. Van “beleven” is vanzelfsprekend absoluut geen sprake. Met alle vrijmoedigheid durven wij te schrijven dat het een “duivelse vergissing” is te menen het Christelijk geloof te bezitten zonder het duidelijk besef: ik ben tot beslissing geroepen... Wij willen nog wel verder gaan. Mensen die wel zouden willen geloven hebben nog met veel andere dingen grote moeite; vooral als het gaat om wat de Bijbel leert.

De Bijbel heeft ons altijd al gezegd dat de mens van overlang (= sinds lang) bevangen is door de “zucht naar het wereldse”! De apostel Paulus gebruikt de uitdrukking “vlees” als hij de teugelloze begeerte in de mens naar alle aardse genoegens omschrijft. Staat het al niet op de eerste bladzijden van de Bijbel dat de mens (kennend goed en ook kwaad!) moet sterven; en dat Kaïn zijn broeder (H)Abel vermoordde, en dat naast de begeerte om te leven de lust om te vernietigen en te doden in die mens leeft?!? Waarlijk, Christenen mogen zich gelukkig prijzen met Gods raadsplan. Als de mens alles kan krijgen wat hij begeert, houdt hij tot slot niets meer over. Dat komt, omdat in de ziel van ieder mens nog iets anders leeft: een hunkering, die deze wereld niet ziet noch kan bevredigen, omdat zij uitgaat bóven alles wat van de wereld is en wat zij te bieden heeft. Wat dat verlangen dan wel is?...

“Geloof in een persoonlijke God”! En een “persoonlijke God” kunnen wij ons niet als een persoon voor-

stellen Die ergens ver weg in het heelal Zich verborgen houdt, als een “soort menselijk wezen”. God handelt, spreekt, toorn, bemint, straft, geneest, heeft erbarmen, hoort en verhoort, en... roept. Dat is zeker, en in dit beeld doet de God van de Bijbel ons Hem kennen, Zó en niet anders wil Hij dat wij Hem **in Jezus Christus** kennen. God is liefde, en ofschoon ik dit niet kan bewijzen, des te meer kan ik Hem ervaren en Zijn onmiddellijke nabijheid gevoelen, want diep in mijn ziel ervaar ik de mij geschonken vreugde en Zijn liefde voor en tot Hem!

Déze liefde is die naar de volmaakte “Vader, Die in de hemelen is”, aan Wie ik toebehoor, Die mij ook roept bij mijn naam, Die Zich openbaart in de Schrift, Wiens daden ik geloof, en Die mij Zich doet kennen. Daarom stellen wij het zó: als God niet wordt ervaren en vereerd, wil dit nog niet zeggen dat Hij er niet is! Het geloven in God is namelijk geen theorie, doch een totale “omzetting” van ons levenspatroon. Zó leert ons het scheppingsverhaal: Midden in volkomen chaos en duisternis ontstaat de “vaste ordening” èn “het licht”... Gods scheppingsgeschiedenis geeft ons inzicht in het wezen van zowel wereld èn mens.

Wanneer het geschreven Woord in Genesis 1 vers 1-3 ⁸ de mens van vandaag nog beroert, dan komt dat omdat hij zich daardoor direct weet aangesproken door de Geest van God, Die het Woord hanteert. Ieder mens streeft uiteindelijk naar een zinvol leven dat gericht is op een bepaald doel. Maar daarvoor moet hij strijden... “the struggle for life” (= de strijd des levens). Te midden van de crisis van ons leven gaat het er om: to be or not to be (= te zijn of niet te zijn). Maar het gemiddelde type mens is tegenwoordig nauwelijks iemand die in deze harde strijd zijn levensdoel tracht te bereiken. Het “idool” van onze hedendaagse “massacultuur” is de figuur geworden van de passieve “levensgenieter”. Een ware zondvloed van “stripverhalen”, van “seksbeelden” en erotische films heeft de gestalte van de voor zijn bestaan vechtende en een levensdoel nastrevende mens opgeslokt. Waarlijk, de vloek van geestelijke onverschilligheid en ongevoeligheid heeft zich van hem meester gemaakt, en het “beeld Gods” is in hem niet alleen vervaagd, maar zelfs verdwenen, en de vraag naar God en Jezus Christus verstomt!

Het lijkt erop dat wij vandaag de dag, sneller dan ooit, op weg zijn naar een tijd van verwarring. Want, wij zien het zó: waar God terugtreedt, omdat Hij wordt afgewezen, waar God in Christus ons niet nabij meer kan zijn, daar staan wij zonder doel en zonder vrijheid meer in het leven. In zulk een toestand wordt een overwinnende Heiland niet gekend. Want wat men niet zoekt, kan men ook niet vinden; en waar men niet klopt, wordt ook niet opgedaan. Ons Christelijk geloof valt en staat nu eenmaal met de erkenning en het getuigenis dat Jezus Christus NU tegenwoordig wil zijn en òòk kàn zijn in òns leven.

Wij ervaren het daarom zó en niet anders: de ziele-strijd van de zoekende mens, die zijn hunkeren naar God niet laat bevredigen door de schijn van het ogenblik, heeft betrekking op Hem, “Die Was en Die Is en Die Wederkomt” ⁹; want “God wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen” (1 Timotheüs 2:4). De apostel Paulus verbindt hieraan de vermaning: “...*(zo) werkt uws zelfs* (HSV: *werk aan uw eigen*) *zaligheid met vreze en beven*” (Filippenzen 2:12b) en houdt allen deze waarheid voor: “Want het is God, Die in u werkt beide: het willen èn het werken, naar Zijn welbehagen” (Filippenzen 2:13). Halleluja! Amen. Het is altijd weer God Die ons helpt; Die ons opvangt in alle nood. Hij wil dat “een NIEUW MENS” ¹⁰ wordt geboren die op Christus alleen zijn hoop en geloof heeft gevestigd. Weggelegd voor hen die naar Hem vragen, die naar Hem zoeken,... totdat hun hunkering ten volle bevredigd wordt. Want Hij Die zo’n 2000 jaar geleden in menselijke gestalte hier op aarde leefde, werkte en stierf en opstond uit het graf, kan desondanks vandaag in ons wonen door Zijn Heilige Geest!! ¹¹ De zoekende, vragende en strijdende mens is in staat opnieuw te worden geboren “uit water en uit Geest” (zie Johannes 3:3+5 ¹²). Glorie voor Hem! Zulk een “leven dat met Christus verborgen is in God” (zie Colossenzen 3:3) is bestemd om te overwinnen. ¹³

Die mens heeft geen moeite met vragen als:

- “Hoe kan ik in Christus geloven, als ik Hem niet heb gezien”?
- “Hoe is Hij opgestaan uit de doden”?
- “Zal Hij werkelijk in Persoon terugkomen”?
- “Met welk recht wordt bijvoorbeeld gesproken van het einde en van het hiernamaals”?
- “Wie is daar dan bij geweest”?... “Bij de opstanding der doden,... bij het jongste gericht”?

⁸ **Genesis 1:1-3**, “In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op de afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren. En God zei: Daar zij licht! en daar werd licht.”

⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie met deze titel, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “Het boek Openbaring: “Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL” (alle 22 hoofdstukken)” van CJH Theys. (noot AK)

¹⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “LUKAS – Het Boek van de NIEUWE MENS in Christus. (Over Jezus, de Hoge priester en hoe wij, als priesters van de allerhoogste God, Hem moeten dienen)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹¹ Zie eventueel onze GRATIS studie “De natuurlijke mens en de Heilige Geest” van CJH Theys. (noot AK)

¹² **Johannes 3:3+5**, “Jezus antwoordde en zei tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien. ... **5** Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.”

¹³ Zie eventueel onze GRATIS studie “De overwinnaars; over (de macht van) zonde en satan in de eindtijd” van E. van den Worm. (noot AK)

En zó kunnen wij wel doorgaan. Hij leeft immers niet door “aanschouwen”, maar door “het geloof” in het feilloos Woord van God en put uit de Godsopenbaring; elke dag opnieuw. Geprezen zij de Naam des Heren, Die in alles voorziet!

Toen het Christendom zich verbreidde, was het volkomen duidelijk dat God Zich **in Christus** had geopenbaard en tot de mensheid sprak door Zijn daden. Men leefde niet uit legenden of fabels. De eerste Christenen voelden zich in alles betrokken bij: de Christus van Bethlehem, bij de Jezus van Nazareth. HET VLEES GEWORDEN **Woord IS Gods GROOTSTE WONDER!!** Die eerste Christenen hebben met hun boodschap te verstaan gegeven dat zij Hem hebben gezien en hebben met nadruk betuigd dat zij geen “kunstig verzonden fabels” zijn nagevolgd, maar ertoe werden gedrongen te getuigen van wat zij zelf “hadden gehoord en gezien en met hun handen hadden getast” (zie 2 Petrus 1:16 + 1 Johannes 1:1 ¹⁴).

God was Zelf in hun bestaan “ingebroken” in de Persoon van Christus. Het lege graf was voor hen méér dan het duidelijke “teken Gods”: “...geopenbaard door de verschijning van onze Zaligmaker Jezus Christus, Die de dood heeft te niet gedaan, en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie” (2 Timotheüs 1:10);... “En buiten alle twijfel, de verborgenheid der Godzaligheid is groot; God IS geopenbaard in het vlees, IS gerechtvaardigd in de Geest, IS gezien van de engelen, IS gepredikt onder de heidenen, IS geloofd in de wereld, IS opgenomen in heerlijkheid.” (1 Timotheüs 3:16)

9

Hier heeft de wereldgeschiedenis niet alleen een sprong voorwaarts gemaakt, maar op dit punt in de wereldgeschiedenis werd een geheel nieuw begin gemaakt met de totale onderwerping van alle machten die het menselijk bestaan benarden en het nóg moeilijker maken. Voor onze broeders en zusters onder de “Vroege Regen” (de eerste UITSTORTING van de Heilige Geest op de Pinksterdag – zie [Handelingen 2](#)) stonden deze feiten even vast als hun eigen leven. En ons Christelijk geloof valt en staat dan ook met de daden waarin God, **in Christus**, als de helpende, genade-schenkende en genezende God is te ervaren. Amen.

Maar de modern-denkende mens vlucht weg van de Schriftuurlijke waarheid, en wil deze bepalen door het denken en niet door de handelingen Gods in de geschiedenis. Dat was dan toch wel heel anders in die eerste Christelijke Gemeente (die eerste Pinkstergemeente ¹⁵). Wat waarheid is kan immers niet verstandelijk gewaar worden, maar in de ontmoeting met God, in wat Hij heeft gedaan en heeft geschapen... door de komst van Jezus Christus in de geschiedenis van de mensheid. Glorie voor Hem!! Omdat die modern-denkende mens de Christus van de Bijbel niet kan ontleden, vlucht hij weg in allerlei vragen. Neemt veronderstelling de plaats in van geloof. Zijn al zulke vragen, zoals wij die reeds eerder hebben genoemd, geen zwelgen in waandenkbeelden, en zijn het niet juist die mensen, wie het aan de nodige kennis van de zaken ontbreekt, die hun gedachten als het ware de vrije teugel willen geven,... en wier ongebreidelde fantasie zo heel vaak tot zonderlinge excessen voert?!

Wij vragen ons af of het niet beter zou zijn, wanneer zij zich zouden concentreren op al wat zij **in het heden** te doen hebben?! En zouden zij er niet beter aan doen zich te beperken tot hun gewone leven van elke dag, om zodoende uit dit tijdelijke alles te halen wat er voor hen inzit, en te laten rusten, wat zij toch nooit zullen kunnen doorvorsen (= doorzoeken, naspeuren) met hun eindig menserverstand?! Wat willen zij eigenlijk?? Eén ding staat voor ons vast: nemen wij Christus weg uit de Bijbel – Zijn daden, Zijn kruis – dan ontbinden wij de Persoon van Christus! Daarentegen lag de geloofskracht en het geloofsvertrouwen van de eerste Christenen verankerd in de wetenschap en de ervaring dat God hun **in Christus** als Persoon nabij was.

De “moderne mensen” keren deze verblijdende en bevrijdende waarheid om: in de plaats van de Christus, Die “De Weg èn de Waarheid èn het Leven” is, staat nú de mens aan het begin. Gevolg: lege begrippen nemen de plaats in van “**Christus en Die gekruisigd**” ¹⁶, en maken de Bijbelse leer tot geleuter. De grote lijn van de Heilige Schrift wordt niet gevolgd, maar men bepaalt zich liever bij het “eigen-ik”. En dit is juist wat de profetische Schriften ons leren: Sprekende van de moeilijke tijden van de laatste dagen heeft Gods Geest de apostel doen schrijven: “de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf...” (zie [2 Timotheüs 3:2a](#)). Hoe waardevol is dan de vermaning èn de apostolische raad in 1 Timotheüs 6 vers 3-5: “Indien iemand een andere leer leert, die niet overeenkomt met de gezonde woorden van onze Here Jezus Christus, en met de leer, die naar de godzaligheid is, die is opgeblazen en weet niets, maar hij raast omtrent twistvragen en woordenstrijd; uit welke komt nijd, twist, lasteringen, kwade nadenkingen (HSV: **kwaadaardige verdachtmakingen**). Verkeerde krakelingen (HSV: **voortdurend geruzie**) van mensen, die een verdorven verstand hebben, en van de waarheid beroofd zijn, menende, dat de godzaligheid een gewin zij. **Wijk af van dezulken.**”

¹⁴ **2 Petrus 1:16**, “Want wij zijn geen kunstelijk verdichte fabelen (HSV: kunstig bedachte verzinsels) nagevolgd, als wij u bekend gemaakt hebben de kracht en toekomst van onzen Heere Jezus Christus, maar wij zijn aanschouwers geweest van Zijn majesteit.”
1 Johannes 1:1, “Hetgeen van den beginne was, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben, en onze handen getast hebben, van het Woord des levens.”

¹⁵ De 1ste Pinkstergemeente, vanwege de **UITSTORTING van de Heilige Geest** tijdens het Pinksterfeest, volgens Handelingen 2 vers 1-4.

• Zie eventueel onze GRATIS studie “[De Opperzaalgemeente](#)” (in smartphone-formaat) van H. Siliakus. (noot AK)

¹⁶ **1 Korinthe 2:2**, “Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd.”

Ontmoet men dergelijke mensen en spreekt men met deze vragende en altijd op discussies beluste mensen, dan wordt men spoedig gewaar dat zij altijd weer neerkomen op die boeken van de Bijbel die het allereerste begin (Genesis) ons leren en vooral op Daniël ¹⁷ en Openbaring ¹⁸, die ons de sleutels geven tot de “toekomstige dingen”. Wat zullen wij hiervan zeggen? Wat moeten wij hiervan denken?? Juist hier dreigt het grote gevaar dat eigen denken en aanvechtbare keuzes binnendringen. Waarom wij dit zó zeggen!?! Omdat “men” bij het doorlezen van de talloze verhandelingen en brochures op dit gebied soms de indruk krijgt een “verkoop bij te wonen, waarbij alles bij opbod wordt verkocht en waarbij iedereen zijn best doet om nog harder te schreeuwen dan de ander”.

Hoe zit dat??? Wel, al die (menselijke) verklaringen dragen daarvan de duidelijke sporen;... al die beschrijvingen van de apocalyptische gebeurtenissen stemmen helemaal niet met elkaar overeen. Wie moeten wij nu geloven? Een natuurlijk voorbeeld: wij zouden echt geen raad weten, wanneer onze Nederlandse Spoorwegen spoorboekjes zouden uitgeven die allemaal van elkaar zouden verschillen. Het is altijd beter te beginnen waar God begint; met de eerste regel uit de Bijbel: “*In den beginne schiep God de hemel en de aarde...*” (Genesis 1:1a). Het gaat over de schepping. Wij kennen zo zoetjes aan allemaal het vervolg van dit grootse verhaal. Daaruit blijkt duidelijk (ook al is sindsdien het wetenschappelijk onderzoek en denken gewijzigd, veranderd), dat alles een goed begin heeft gekend. God zij de glorie!

10

Vanaf die eerste bladzijden van de Bijbel straalt ons de vreugde van de Schepper tegemoet, Die werkte “terwijl de morgensterren tezamen vrolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten” (Job 38:7). Als wij dus willen weten “hoe” het met deze wereld zal aflopen, moeten wij ons herinneren dat zij is voortgekomen uit de handen van haar Maker, de Schepper. “*In de beginne... God*”. Hij IS HET BEGIN!! Verschillende teksten uit het Nieuwe Testament verduidelijken nog dat “alles geschapen is door Christus en voor Hem” (zie [Kolossenzen 1:16](#) – te vergelijken met Johannes 1:3, 1 Korinthe 8:6 en Hebreëën 1:2 ¹⁹). Het is onmogelijk zich een volmaakter oorsprong en hoger bestemming in te denken. Waar dus het begin goed was, zou het einde anders dan goed en stralend licht kunnen zijn?! Als God de hemel en de aarde geschapen heeft, kunnen de zaken er niet beter voorstaan. God is soeverein. Dit impliceert dat Hij met Zijn schepping kan doen wat Hij wil. Net zo goed als Hij door Zijn Woord Zijn schepping uit het niets heeft tevoorschijn gehaald, net zo goed kan Hij doorslaggevende redenen hebben om diezelfde schepping (als die op de één of andere manier niet meer aan Zijn reddende liefde en wil beantwoordt) te veroordelen op een wijze zoals Hij dat kan en ook zal doen. “Het is vreselijk te vallen in de handen van de levende God!” (zie [Hebreëën 10:31](#))

En, omdat de mens een groot aandeel heeft in de ontwikkeling van de aardse gebeurtenissen en voor een belangrijk deel daarvoor verantwoordelijk is, moeten wij nauwgezet de rol die de mens in het vervolg van de Bijbelse Boodschap speelt nagaan, om dan telkens weer nieuwe dingen te ontdekken waarvoor hij Zijn Maker alle eer en lofprijzing zal (moeten) geven. Hoe of het ook zij, wij leren dan altijd deze onomstotelijke waarheid verstaan, namelijk dat “de nacht er is vóór de morgen”. Halleluja! Amen.

Als daar staat: God schiep de mens uit het stof der aarde, dan rukt de Bijbel de mens van vandaag de dag de blinddoek af en opent zijn oog voor de waarheid; want het feit dat de mens door God geschapen is, kan niet “berekend” worden,... kan ook niet nader verklaard worden met formules, maar kan ook niet worden opgelost langs wetenschappelijke weg. De theorie van de geleerde Darwin heeft geen stand gehouden. De ene geleerde heeft de andere al lang tegengesproken. Het was en is “apekool” (= onzin, nonsens, waanzin). Scheppen is heel iets anders dan evolutie!

Wat velen wellicht (nog) niet weten is dat dezelfde Darwin aan het eind van zijn leven heeft bekend dat hij langzaam, maar heel beslist, zijn geloof in God was kwijt geraakt. Hij twijfelde niet alleen aan de juistheid en waarheid van het Schriftwoord omtrent wording en loop van de wereld, maar hij vond ook dat de God van de Bijbel onuitstaanbaar was, omdat hijzelf deze soevereine God niet kon en ook niet wilde vereren. Terugziende op deze bekentenis van een wetenschappelijk mens en geleerde concluderen wij dat alle wetenschappelijk begrip omtrent de ontwikkeling van de mens hand in hand gaat met ongeloof aangaande de God van de Bijbel. De Here beware ons hiervoor.

‘s Mensen ontrouw – Gods trouw (3)

Laten wij de Bijbel raadplegen

De Bijbel brengt de “wording van de mens” in nauwe relatie tot God, zoals trouwens al het geschapene.

¹⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Het Boek Daniël – alle 12 hoofdstukken, met ‘vers voor vers’ UITLEG](#)” van CJH Theys. (noot AK)

¹⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Het boek Openbaring: “Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL” \(alle 22 hoofdstukken\)](#)” van CJH Theys en/of “[Het Boek Openbaring – “Het Evangelie van Jezus Christus voor de laatste dagen” \(alle 22 hoofdstukken\)](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁹ **Johannes 1:3**, “Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.”

1 Korinthe 8:6, “Nochtans hebben wij maar één God, de Vader, uit Welke alle dingen zijn, en wij tot Hem; en maar één Heere, Jezus Christus, door Welke alle dingen zijn, en wij door Hem.”

Hebreëën 1:2, “(de Zoon) Welke Hij (God) gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles, door Welke Hij ook de wereld gemaakt heeft.”

Wij lezen in dit verband: “En de Here God had de mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen de adem des levens...” (Genesis 2:7a). De Bijbel vertelt wie de mens werkelijk is... “een levende ziel”. En tot deze werkelijkheid behoort zowel de geschiedenis van zijn ontstaan, als òòk het “van God doordrongen en gedragen ontstaan van de mens”. Om het nòg eenvoudiger uit te drukken: Het gaat in de Bijbel niet om “uiterlijke” dingen alleen (wat wij zien, meten, wegen en tellen kunnen; met andere woorden, wat wij aan de hand van vele gegevens kunnen onderzoeken), maar òòk **waartoe** dit alles is ontstaan.

De Bijbel geeft antwoord op de vraag: waarom het leven zich zó ontwikkelt, en waarom het niet blijft stilstaan; waarom, vanwaar en waartoe die dramatische ontwikkeling waarin de wereld zich bevindt? Waarom nemen dan toch zo vele mensen de Bijbel niet “au sérieux”!?! Omdat de Bijbel zich niet zomaar door ons laat gebruiken. Zeker, men kan er een “oppervlakkig” gebruik van maken; er links en rechts, en hier en daar een tekst uitpikken en die aan elkaar rijgen zoals men doet met kralen, om er zodoende een snoer van te maken (Jehovagetuigen, Mormonen en Zevende-dags Adventisten hebben de gewoonte om zoiets te doen !), maar, als wijzelf zoiets weleens gedaan hebben, zullen wij al wel gemerkt hebben, hoe saai, vervelend en doods zo’n verzameling wordt. Vooral als het gaat over “de laatste dingen”...

Laten wij het volgende voor ogen houden: een uiteenzetting, een verhandeling die doorspekt is met Bijbelteksten, is daardoor nog niet noodzakelijk getrouw aan “de geest van de Schrift”. Daarvoor is nodig dat de aangehaalde teksten hun betekenis ontlenuen aan het geheel, het verband, en vooral het centrum van de Bijbel. Wij geven hier een illustratie ter verduidelijking van wat wij bedoelen... Als wij een tak afsnijden van een boom, kunnen wij er heel goed een wandelstok van maken; en kunnen wij er zelfs anderen mee slaan,... maar nooit meer zal zij vrucht dragen!

Zo gaat het nu ook met Bijbelteksten, als men die losmaakt uit de context; uit het geheel van het Bijbels getuigenis, en ze niet in verband ziet met het centrum, met de centrale Persoon in de Godheid **Jezus Christus, DE Redder DER WERELD**. En laten wij de moeilijkheden onder ogen zien en maar gerust toegeven dat wij bij het “onderzoeken van de Schriften” op vele moeilijkheden stuiten. Want de schrijvers van de verschillende Bijbelboeken hebben in tijden en in omstandigheden geschreven die onderling sterk verschillen. Men kan dus niet zomaar teksten van hier en daar aan elkaar rijgen.

Ofschoon de mannen Gods van weleer gesproken hebben voor hun tijdgenoten, tòch is het belachelijk te beweren dat het Bijbels getuigenis voor ons waardeloos is. Het IS en BLIJFT **Gods Woord!** De levende God heeft tot al die mensen van toentertijd gesproken,... zij hebben naar Hem geluisterd,... meer nog, zij hebben antwoord gegeven op Zijn oproep. En elke Goddelijke inspiratie die in gehoorzaamheid door de mens wordt aanvaard, houdt steeds een waardevolle en beslissende betekenis in. Vanzelfsprekend zal ònze rol heden ten dage er natuurlijk niet in kunnen bestaan, alleen maar als papegaaien de woorden van onze voorgangers te herhalen en/of hun daden na te apen (deze opmerking wordt met de meeste nadruk gegeven, omdat wij uit de praktijk weten dat er zeer velen zijn die dat wel doen !). Wij moeten wel van hen leren wat de waarheid is, en hoe men zijn leven in dienst van God stelt. **God heeft nog altijd Zijn plan met iedere man (mens)!!**

In het middelpunt van de Bijbel en van de wereld staat de Here Jezus Christus “Die gisteren en heden dezelfde is en tot in eeuwigheid” (zie [Hebreeën 13:8](#)). Hij roept ons als “dienaars” en niet als “nieuwsgierigen”. Ter verduidelijking, het volgende... Wanneer een bevelhebber volledig profijt wil trekken van de mannen onder zijn commando, zal hij deze niet bedwelmen, maar hij zal alles doen om hun vertrouwen te winnen, en hen inzicht geven in de grote lijnen van zijn strategisch plan. Zo zal ook Jezus Christus, onze Overste Leidsman ²⁰, ons niet in ziekelijke geestvervoering brengen of ons over-geestelijk maken, om ons dan tot verdubbelde krachtsinspanning aan te sporen. O, neen (!) veeleer zal Hij ons, **door Zijn Woord**, alle voorlichting geven èn Zijn kracht om “medearbeiders” te (kunnen) worden.

Bovenal zal Hij ons een diep inzicht geven in Zijn plan tot verlossing. En als wij, ondanks onze zwakheid, Hem getrouw willen blijven dienen, zullen wij ook moeten weten waar deze wereld heen gaat. Hem is “gegeven alle macht in de hemel en op de aarde” (Mattheüs 28:18b). Wat wij dus moeten doen is trachten – onder de leiding van de Heilige Geest – het authentieke getuigenis van de Bijbel aangaande het einde van de wereld te vinden (te ontdekken). Amen.

Daar zijn altijd en overal “grenzen”. Onze pogingen zullen slechts beperkt kunnen zijn, want “wij zien nog door een spiegel, in raadselen” (zie 1 Korinthe 13:9+12 ²¹). Het is bekend dat de spiegels in de oudheid nog niet zo helder waren als tegenwoordig. Wij zullen dus niet met stelligheid een volledige verhandeling kunnen bieden van “het einde der tijden”. Wel kunnen wij ervan verzekerd zijn dat God ons er zeker genoeg van zal zeggen, zodat wij Zijn hoofdbedoeling zullen ontdekken en ook verstaan, waarop dan onze gehoorzaamheid gebaseerd kan en moet worden.

²⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Jezus, onze Leidsman, Verlosser, Zaligmaker, Heiligmaker en Volmaker](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

²¹ **1 Korinthe 13:9+12**, “Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele.” ... “Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben.”

Wij weten dat “geen profetie der Schrift van eigen uitlegging is; maar dat de Heilige Geest heilige mensen Gods heeft geïnspireerd, waardoor deze de profetie hebben kunnen uitbrengen” (zie [2 Petrus 1:20b-21](#)). Sekularistische verklaringen als “Bruids-LEER”, “Tabernakel-LEER”, “Bruids-WOORD” en dergelijke, die sommige aanhangers ertoe aanzetten volledig de band met andere Christelijke gemeenschappen te verbreken, hebben reeds al te veel schade aangericht. Wij spreken uit ervaring, want wij hebben levens-tragediën, met alle gevolgen van dien, zich zien afspelen in eigen familiekring en ook in het gezinsleven van andere lieve kinderen Gods!

Bedenken wij wel bij alle onderzoek dat wij geen enkel recht hebben op volkomen inlichting; dat wil zeggen, op een openbaring vanuit de hemel, waaraan de Openbaarder niets meer kan toevoegen. Jezus Christus wandelde eenmaal hier op aarde, ... Hij heeft hier gesproken, ... Zijn discipelen hebben Zijn woorden verzameld en overgeleverd, en wij hebben geen enkele reden om te veronderstellen dat zij Zijn onderwijs verdraaid hebben. Zeker is dat zij slechts een deel, van wat Hij geopenbaard heeft, hebben overgeleverd. Vergelijk Johannes 20:30 met, onder meer, Johannes 21:25 en Handelingen 1:3, zo worden wij hiervan overtuigd:

- “Jezus dan heeft nog wel vele andere tekenen in de tegenwoordigheid van Zijn discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit boek.” (Joh. 20:30)
- “En er zijn nog vele andere dingen, die Jezus gedaan heeft, welke, zo zij elk bijzonder geschreven wierden, ik acht, dat ook de wereld zelf de geschreven boeken niet zou bevatten. Amen.” (Joh. 21:25)
- “Aan welke Hij ook, nadat Hij geleden had, Zichzelf levend vertoond heeft, met vele gewisse kenteekenen, veertig dagen lang, zijnde van hen gezien, en sprekende van de dingen, die het Koninkrijk Gods aangaan.” (Hand. 1:3)

Maar niemand van ons zal de pretentie hebben dat hij of zij het beter zou hebben gedaan.

Wij zijn **Hem** alle dank verschuldigd dat wij in de Bijbel een onuitputtelijke bron van openbaringen hebben, en vol vertrouwen zullen wij dan ook de Heilige Schrift raadplegen, omdat wij geloven dat God allen die geschreven hebben heeft geïnspireerd, en dat Hijzelf er Zich nog van bedient, om Zijn Gemeente hier op aarde en in de wereld te onderrichten ten aanzien van de basisvragen van het leven. De Gemeente van Jezus Christus heeft de verantwoordelijkheid het licht, dat zij ontvangen heeft, door te geven aan de wereld; of deze het wil aannemen of niet. “Gij **ZULT** Mijn getuigen zijn”²² heeft Jezus gezegd (in [Handelingen 1:8](#)). Dit is niet alleen Zijn OPDRACHT, maar het is ook Zijn BEVEL. Dat wij dit verstaan.

Voor de mens bestaan er feitelijk twee werelden: onze eigen, persoonlijke “wereld”, en zoals wij die rondom ons beleven. En wij mensen hebben inderdaad in de schepping een uitzonderlijke roeping ontvangen:

- bestemd om God lief te hebben boven alles en allen;
- geroepen om **Zijn beeld uit te dragen**, daarin, dat wij de naaste zullen liefhebben als onszelf;
- er voor zorgdragen dat alles eerlijk en met orde geschiedt, door te heersen over al het geschapene.

Ogenscheinlijk vinden wij in de Bijbel helemaal geen “aanknopingspunten” met onze hedendaagse wereld. De Bijbel spreekt van: ploegen, zaaien, oogsten, een wereld van koningen en profeten, van herders en van boeren. Schijnbaar is de Bijbel vreemd aan onze “moderne” wereld, zoals deze nu geregeerd wordt door wetenschap en techniek. Het betreurenswaardige is dat techniek het middel behoort te zijn om de wereld aan de mens te onderwerpen, maar wat zien wij in werkelijkheid gebeuren? De mens zelf is beklemd geraakt in het “apparaat” dat hijzelf zo geestdriftig heeft ontworpen. Techniek en wetenschap, allebei maken dat de mens moet werken, hard moet werken, moet functioneren, om het apparaat op gang te houden. Wat zegt dit ons? De mens zelf is al lang tot een functie geworden!

Dit begon dáár waar de mens – door zijn begeerte naar wat hem verboden was – tegelijkertijd de satan en het kwaad in zijn leven binnen heeft gelaten, met alle vreselijke gevolgen. Op de eerste bladzijden van de Bijbel kunnen wij lezen dat God de mens opdraagt de aarde aan zich te onderwerpen en over haar te heersen. Met andere woorden, te beschikken over wetten en regels, die het leven op aarde bepalen. Wij werden niet hopeloos uitgeleverd, maar het was en is onze bestemming om met onze goede God samen te werken (zie [Genesis 1:28-29](#)).

Maar wij zien echter ook dat op die eerste bladzijden van de Schrift andere, zeer donkere en droevige dagen volgen. Daaruit blijkt dan ondubbelzinnig dat de mens tekort geschoten is in de hem opgedragen taak. Hij heeft zich van God losgemaakt, en goed en kwaad willen kennen, zonder afhankelijk te (willen) zijn van Gods Woord! Hij heeft naar eigen goeddunken met zijn broeder gehandeld, en de hoge toren van zijn Babel-hoogmoed opgericht, om zich een naam te maken. Zijn ongehoorzaamheid en rebellie verergerde in die mate, dat die eens moest uitlopen op die ten-hemel-schreiende-misdaad: DE VERSCHRIKKELIJKE MOORD OP **de Eniggeboren Zoon van God**!! “Die geleden heeft onder [Pontius Pilatus](#), en Die is gekruisigd en begraven”.

Zó ziet de mensheid er uit in het licht van de Godsopenbaring. Hoe kan men dan nog verwachten dat haar geschiedenis, die gekenmerkt wordt door **zo’n ontrouw**, goed zal aflopen? Deze rebellie kan alleen maar tot gevolg hebben dat de mensheid een ellendig bestaan leidt, en een catastrofaal einde tegemoet gaat...

²² Zie eventueel onze GRATIS studie “[Onze aardse roeping: “En u zult Mijn getuigen zijn”](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

God heeft immers het volste recht om de mensheid – die Hem zó bedrogen, bespot, beschimpt en geslagen heeft – te vernietigen;... om deze planeet, die wij “moeder-aarde” noemen en die door onze ontrouw ontaard en met bloed besmeurd is, te verdelen.

Daarvandaan dat wij in de Bijbel ook lezen van “kastijdingen”; en de toorn van God openbaart zich inderdaad herhaaldelijk. Eerst in de zondvloed ²³,... dan de vele en velerlei plagen in de loop der eeuwen. In de Bijbelse verhalen van Genesis tot Openbaring komen wij deze telkens weer tegen. **Men spot niet ongestraft met God:** “*Dwaalt niet, God laat Zich niet bespotten (HSV: laat niet met Zich spotten); want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien*” (Galaten 6:7). “*Want de bezoldiging (HSV: het loon) van de zonde is de dood...*” (Romeinen 6:23a), in alle mogelijke vormen, openlijk of bedekt, vlug of langzaam!

Velerlei leed en smart, oorlogen en rampen,... allemaal waarschuwingen met betrekking tot het einde der wereld. De Bijbel spreekt een onverbiddelijke taal, en niemand kan ontkomen aan haar oordeel, dat het einde van een-tegen-God-opstandige-mensheid bezegelt. Daarom zijn wij er van overtuigd dat er zeker een einde der wereld zal zijn; een ondergang van deze wereld met haar hoog-geroemde wetenschap en techniek. Eerlijk en volkomen verdiend. Is dit de gehele Bijbelse boodschap? O, neen, gelukkig niet. In de Bijbel staan voor het besef van de moderne wereld, voorwaar, hoogst “merkwaardige” zaken. Zo bijvoorbeeld wat geschreven staat in Johannes 1 vers 1-3: “*In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door Hetzelve (Woord) gemaakt, en zonder Hetzelve (Woord) is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.*”

Enkele verzen verder lezen wij dan: “*En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond*” (Johannes 1:14a). **Dàt Woord is Christus Zelf.** Met de willens-en-wetens-kruisiging van Jezus Christus heeft de wereld het Woord van God verworpen. Hoe verbaasd, verslagen en verwonderd staat daar dan een schuldige wereld te kijken, wanneer God spreekt van Zijn mateloze liefde voor de wereld,... “*dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft niet zal verderven, maar het eeuwige leven zal hebben*”.

“**ALZO LIEF...**!” (zie [Johannes 3:16a](#)). Alleen God kan dat, omdat Hijzelf liefde is (zie [1 Johannes 4:8](#)). De bliksem van Gods toorn, van Gods oordeel, sloeg Hem Die gewillig was om in onze plaats de slagen van de Goddelijke vloek op te vangen. Dat de mens is veranderd, de verkeerde weg is opgegaan, zijn omgeving heeft bedorven,... dat alles is onweerlegbaar vastgelegd in de Bijbel; maar God is nooit afgeweken van Zijn vaste voornemen Zijn schepsels lief te hebben en te redden in deze tijd voor de eeuwigheid. Vanaf die eerste donkere bladzijden van de Heilige Schrift die volgen op dat wondere verhaal van de schepping, zijn er steeds weer “vreemde lichten” aan de hemel: er wordt gesproken van “het zaad van de vrouw, dat de kop van de slang zal vermorzelen” (zie [Genesis 3:15](#)), en daarmee wordt dan de eindoverwinning op satan en de machten van de duisternis aangekondigd;... de broedermoordenaar ontvangt een teken dat hem beschermt (zie [Genesis 4:15](#));... nà de zondvloed staat Gods regenboog boven de aarde te stralen en kondigt de Here God een eeuwig verbond met de gehele mensheid aan (zie [Genesis 9:8-17](#)). En dan komt de climax: Na de val van de mens blijkt warempel dat God nòg staat aan de kant van die mens! Hoe is dat mogelijk vragen wij ons af. De Bijbel geeft ons het juiste antwoord: de gehele schepping, dus òòk de mens, is op God en in Christus betrokken geschapen! En de mens, Gods bemoeienissen met Zijn schepselen zijn de beste bewijzen (!), heeft een bestemming; een bestemming die ons **in Christus** voor ogen wordt gesteld. Daarom is het voor Christenen onmogelijk te spreken over alles wat God heeft geschapen, zonder ons de gestalte van Christus voor ogen te stellen. Jezus Christus is niet een “figuur” Die eens hier op aarde geleefd heeft en geschiedenis heeft gemaakt. Christus is onvoorwaardelijk “het beeld Gods”: “*Die in de gestalte van God zijnde, geen roof geacht heeft God even gelijk te zijn*” (Filippenzen 2:6) en “*...Hij (= Jezus Christus) is het Afschijnsel van Zijn (= Gods) heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld van Zijn (= Gods) zelfstandigheid...*” (Hebreeën 1:3a). Amen.

Men doorziet niet dat hierdoor **Gods trouw** wordt bevestigd, in een omvang die alle landen en volkeren ter wereld en alle eeuwen omspant. Glorie voor Hem Die ons eerst heeft liefgehad! In dit wereldwijde kader vindt het verbond van God, dat Hij met Abraham sloot en met het volk van “gelovigen” dat van hem afstamt, een plaats. God heeft nooit de één of andere “sekte” bedoeld; integendeel, Hij beloofde Abraham “dat alle geslachten van de aardbodem in hem gezegend zullen worden” (zie [Genesis 12:3b](#)). Wij kunnen dus nooit goed spreken over het einde van de wereld, zonder de nadruk te leggen op het feit, dat in het begin Gods barmhartigheid reeds de overhand heeft gehad over de menselijke ondankbaarheid. Wij worden van het één en ander nog meer overtuigd als wij de volgende Schriftplaatsen tegelijkertijd met elkander vergelijken:

- Openbaring 4:3, “*En Die daarop (= op de troon) zat, was in het aanzien aan (letterlijk: was in het uiterlijk gelijk aan) de steen Jaspis en Sardius gelijk; en een regenboog was rondom de troon, in het aanzien aan de steen Smaragd gelijk.*” ²⁴

²³ **NOOT van de schrijver zelf:** ‘Een aparte brochure heeft de schrijver dezes hierover jaren geleden geschreven’.

Deze studie “**De zondvloed – Een profetische voorafschaduwing van de laatste oordelen**” is in mijn bezit en GRATIS als gescande PDF aan te vragen via info@eindtijdbode.nl (noot AK)

²⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “**Openbaring, hoofdstuk 4: De Troonsheerlijkheid van de**

- Openbaring 10:1, “En ik zag een andere sterke Engel, afkomende van de hemel, Die bekleed was met een wolk; en een regenboog was boven Zijn hoofd; en zijn aangezicht was als de zon, en Zijn voeten waren als pilaren van vuur.” ([Zie voor de hoofdletters de HSV-vertaling](#)) ²⁵

God zij alle eer en dank en lofprijzing!!

Wij kunnen de omvang van het Bijbels getuigenis met betrekking tot de wereld ontdekken en verstaan als wij al onze aandacht biddend ²⁶ richten op Hem, Die daar het LEVEND Middelpunt van is: **Jezus Christus, de Eniggeboren Zoon van de Levende God – De God-mens, DE NIEUWE SCHEPPING**. Christus spreekt ons van de komst van Zijn Koninkrijk: het Koninkrijk Gods. En hiermee spreekt Hij uit dat de wereld zich voortbeweegt naar de van Godswege verordeneerde bestemming en doel.

Aan het einde van de geschiedenis der mensheid zal hetgeen Hij heeft voorzegt in vervulling gaan. Dit Koninkrijk, “Het 1000-jarig Rijk” ²⁷ moet komen. Dan zal blijken dat geen offer, geen leed tevergeefs was. En omdat déze bestemming in Christus openbaar werd, kon Hij getuigen: “*Het Koninkrijk Gods is tot u gekomen*” (zie [Lukas 11:20b](#), [10:9b](#) + [11b](#) en [21:31b](#)). In het Evangelie van Johannes horen wij Jezus Christus zeggen: “*Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook*” (Johannes 5:17b). Voor het onderwerp dat wij nu onder de loep hebben, is deze tekst eenvoudig het “[Magna Charta](#)”. Halleluja!! Amen.

Daarom geloven wij ook met geheel ons hart en verstand dat het lot van deze wereld rust in Gods handen, en dat Hij dat heeft overgedragen aan Zijn eniggeboren en geliefde Zoon. Wij weten ook dat wij deze geloofsovertuiging niet behoeven te rechtvaardigen tegenover onze moderne wereld. Zij is het eenstemmig getuigenis van alle waarachtige Christenen van alle eeuwen en in alle landen. Amen. Wie zal hieraan iets kunnen veranderen, en wie zal aan alles een andere wending kunnen geven? Wie is daartoe bevoegd?? Géén mens! Alleen “[charlatans](#)” (= oplichters) die menen dat zij alles kunnen doorgronden,... die er zich ook op beroemen alles onfeilbaar te kunnen voorspellen.

Maar wij zijn toch niet zo dom om ons te laten vangen in hun strikken. Christenen gaan ook niet hun geesten en schimmige media consulteren, om zodoende inzicht te krijgen in de toekomst. Onze huidige wereld is vol van zulke lieden, en al deze door wanhoop ingegeven stappen worden Christenen bespaard, dankzij Gods wondere liefde en genade. Wij willen het brandende vraagstuk betreffende “Begin en Einde... Schepping en Wederkomst” aansnijden als Gods kinderen, als Christenen, met de zekerheid dat alleen Jezus Christus in deze zaken bevoegd is.

Want wat betekent aan de éne kant het pessimisme nà de duisternis van Golgotha? En wat betekent het optimisme ná het alles-verblindende licht van Paasmorgen?? Pessimisten zullen altijd ergens een “achterdeurtje” hebben, die zij wijselijk openhouden; en ondanks alles beven zelfs de optimisten diep in hun hart van angst. Kruis en opstanding laten de mens geen ruimte zich te onttrekken aan **het oordeel van God**; evenmin als aan de uitwerking van Zijn liefde en genade. Alleen Jezus Christus heeft alle recht op ons volledig vertrouwen. Willen wij dus weten wat wij moeten denken van “Begin en Einde... Schepping en Wederkomst” dan moeten wij allen tot Hem gaan,... onze toevlucht nemen tot Hem, en Hem nederig bidden: “**Zendt Gij Uw licht en Uw waarheid, o Heer!**” ([zie Psalm 43:3a](#))

Alleen dan verstaan wij dat (ondanks ‘s mensen ontrouw) de schepping voortgaat, en op weg is, onderweg is naar het door God beoogde doel: **naar Christus**. “*In de beginne was het Woord... Alle dingen zijn door het Woord gemaakt... In Hem was het Leven...*” (zie [Johannes 1:1-4](#)). “*Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in de hemel is, en dat op de aarde is*” (Efeze 1:10). “*Alle dingen zijn Mij overgegeven van Mijn Vader...*” (Mattheüs 11:27a).

De “verwording” van onze tijd is een rechtstreekse aanslag op God en Zijn schepping! Hoe noodzakelijk is het dan dat zij, die naar Christelijke overtuiging willen leven, zich bezinnen op en zich verantwoorden ten aanzien van dit veelzeggend feit. Het was en is voor ons een verrassing te hebben mogen ontdekken hoezeer de levensgang van grote mannen van wetenschap, als bijvoorbeeld [Diesel](#), [Bosch](#), [Ford](#), [Carnegie](#), en anderen, zich tijdens hun leven hiermee hebben beziggehouden. Voor ons ter navolging.

‘**s Mensen ontrouw** komt zo duidelijk naar voren in de passages van de Brieven der apostelen, zoals wij deze vinden in het Nieuwe Testament. Vooral Paulus en Petrus hebben alle nadruk op deze ontrouw gelegd. Overtuigd worden wij als wij de volgende Schriftuur raadplegen:

- 1 Timotheüs 4:1-3, “*Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen van de duivel (HSV: van demonen), door geveinsdheid van de leugensprekers, hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschroeid; Verbiedende te huwelijken, gebiedende van spijzen te onthouden, die God geschapen heeft,*

Vader” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 4: Johannes werd opgetrokken in de EEUWIGE HEERLIJKHEID van God](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

²⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Openbaring, hoofdstuk 10: Gods volmaakte openbaring van Zijn oordeel en genade wordt de wereld AANGEZEGD](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 10: Nogmaals: Gods overwinning](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

²⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Leer bidden \(over de noodzaak van gebed naar Gods wil\)](#)” van CJH Theys. (noot AK)

²⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

tot nuttiging met dankzegging, voor de gelovigen, en die de waarheid hebben bekend.”

- 1 Timotheüs 6:9-10, “Doch die rijk willen worden, vallen in verzoeking, en in de strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerlijkheden (HSV: **begeerten**), welke de mensen doen verzinken in verderf en ondergang. Want de geldgierigheid (HSV: **geldzucht**) is een wortel van alle kwaad, tot welke sommigen lust hebbende zijn afgedwaald van het geloof, en hebben zichzelf met vele smarten doorstoken.”
- 2 Timotheüs 3:1-8, “En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig (HSV: **geldzuchtig**), laatlund, hovaardig (HSV: **hoogmoedig**), lasteraars, de ouderen ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig. Zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods; hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die de kracht van dezelve verloochend hebben. **Heb ook een afkeer van deze.** Want van dezen zijn het, die in de huizen insluipen, en nemen de vrouwkens gevangen (HSV: **in hun macht**), die met zonden beladen zijn, en door menigerlei begeerlijkheden (HSV: **begeerten**) gedreven worden; Vrouwkens, die altijd leren, en nimmermeer tot kennis der waarheid kunnen komen. Gelijkerwijs nu Jannes en Jambres Mozes tegenstonden, also staan ook deze de waarheid tegen; mensen, verdorven zijnde van verstand, verwerpelijk aangaande het geloof.”
- 2 Petrus 2:1-3, “En er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, gelijk ook onder u valse leraars zijn zullen, die verderfelijke ketterijen (HSV: **afwijkingen in de leer**) bedektelijk invoeren zullen, ook de Heere, Die hen gekocht heeft, verloochende, en **een haastig verderf over zichzelf brengende**; En velen zullen hun verderfenissen (HSV: **hun verderfelijke wegen**) navolgen, door welke de weg der waarheid zal gelasterd worden. En zij zullen door gierigheid (HSV: **hebzucht**), met gemaakte woorden, van u een koopmanschap maken; over welke het oordeel van over lang niet ledig (HSV: **reeds lang in werking**) is, en hun verderf sluimert niet.”

Gods onkreukbare trouw vinden wij overal waar wij in de Bijbel lezen van Zijn liefdevolle vermaningen, ernstige waarschuwingen, wondervolle voorzieningen ten behoeve van ziel en geest en lichaam van de gelovigen. Zelfs daar waar Hij kastijdt wordt **Zijn reddende liefde** openbaar: “Want die de Here liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geselt een iegelijke zoon, die Hij aanneemt” (Hebreeën 12:6). Hem zij de dank en de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid!! Amen.

Omweg en toch DE WEG... (4)

Het hart van alle dingen

Misschien zijn er onder de lezers die zich verwonderd afvragen: waarom en waartoe zo'n “omweg” te maken en zo lang stil te staan bij alledaagse dingen en zaken? Anderen voegen daar misschien ook nog aan toe: “wanneer komt er nu meer schot in de zaak, want wij willen graag wat vlugger van stapel”. Geduld is zulk een schone zaak – een Christelijke deugd die (als zij wordt beoefend) rijkelijk beloond wordt. Vergeten wij niet dat in de Bijbel alles met elkaar in verband staat. Gods Woord is niet het één of andere “receptenboek” of “bouwdoos”.

Voor wie biddend ²⁸ leest, onderzoekt en mediteert, is het duidelijk dat in feite het einde reeds besloten ligt in het begin en het hart van het Bijbels getuigenis, en daarom is het zo nodig en ook nuttig om hier in de eerste plaats alle aandacht aan te schenken willen wij geen flaters begaan of vervallen in gepraat over allerlei “koetjes en kalfjes”. Wij zijn immers al begonnen met de grote lijn aan te wijzen die door de gehele Bijbel loopt. **Het centrale thema is: DOOD en OPSTANDING van Jezus Christus.**

Zijn leven was wonderbaarlijk, Zijn leer machtig en stimulerend. Maar wanneer Hij niet voor ons gestorven zou zijn om op te staan uit het graf ten derden dage, zo zou er geen Christendom zijn, geen Gemeente en geen Blijde Boodschap aangaande ervaarbare Redding, Verlossing en Zaligmaking – alles besloten in de **volkomen Verzoening, welke Hij betaald heeft met Zijn eigen bloed.** ²⁹ Halleluja! Daarom zijn Zijn dood en Zijn opstanding DE PIJLERS van ons Christelijk geloof.

Jezus geneest zieken, wekt doden op, wandelt over het meer, gebiedt wind en golven, staat Zelf op uit de doden... Hij doorbrak alle grenzen en doet dat heden ten dage nog, op grond van Hebreeën 13 vers 8: “Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid.” Hij onderwijst ons daardoor en daarin dat wij ons nooit mogen neerleggen bij de schijnbaar “onverbidelijke” grenzen van ons armetierig mensen bestaan. Wanneer Jezus zieke mensen ontmoet, zegt Hij niet tot hen: blijf maar zo hoor, en verzoen je nu maar met je toestand! O neen, integendeel: Hij verandert door Zijn machtwoord,... door Zijn handeling, de hele toestand voor die kranke en zieke gekwelde mensen. De verderfelijke toestand wordt veranderd in een verlostte schepping! Wondervolle Jezus!!

De wonderen van Jezus Christus waren weliswaar “bovennatuurlijk” (dat wil zeggen, dat Hij die

²⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Leer bidden \(over de noodzaak van gebed naar Gods wil\)](#)” van CJH Theys. (noot AK)

²⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De overwinningen van het gestorte Bloed van het Lam van God, over satans zonde-macht](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

bewerkstelligde door de bovennatuurlijke Kracht van de Heilige Geest), doch nimmer onnatuurlijk. Jezus genas zelfs geesteszieken om hen te “bevrijden” van demonische machten en hen wederom tot verantwoordelijke mensen te maken. Maar nooit heeft Hij de mens “omgebouwd”, als wij het zó mogen zeggen. Hoe wij dit moeten verstaan kunnen wij leren uit de geschiedenis waarin Jezus de zieke **zijn zonden vergeeft** vóór Hij hem geneest. Wij lezen nu: *“En in het schip gegaan zijnde, voer Hij over en kwam in Zijn stad. En: ziet, zij brachten tot Hem een geraakte (HSV: een verlamde), op een bed liggende. En Jezus, hun geloof ziende, zei tot de geraakte: Zoon! wees welgemoed; uw zonden zijn u vergeven. En ziet, sommigen van de Schriftgeleerden zeiden in zichzelf: Deze lastert God. En Jezus, ziende hun gedachten, zei: Waarom overdenkt gij kwaad in uw harten? Want wat is lichter (HSV: gemakkelijker) te zeggen: De zonden zijn u vergeven? òf te zeggen: Sta op en wandel?”* (Mattheüs 9:1-5)

Aanvankelijk stonden de mensen verbaasd dat Hij de zieke niets anders had te zeggen dan: *“uw zonden zijn u vergeven”*. Toen Hij daarna om Zich heen zag en in die verbaasde gezichten keek, waaruit onverhopen hun twijfel sprak, ja, hun beschuldiging en oordeel, maakte Hij de zieke gezond met de woorden: *“Sta op, neem uw bed op, en ga heen naar uw huis”* (Mattheüs 9:6b), nadat Hij de omstanders de desbetreffende vraag (van Mattheüs 9:5) gesteld had. Hieruit leren wij de grote les: de mens is pas gezond als hij genezen is naar ziel èn lichaam! Genezen worden door Jezus is géén vraagstuk van “kunstmatige organen” en/of de “beste medicijnen”, gegeven zonder die mens tevens zijn ziel te genezen. Dat wat heden ten dage hier op aarde plaats heeft (met alle respect voor de medische wetenschap) betekent slechts een “verschuiving van het probleem”. Daarom zijn wij niet verkeerd, als wij zeggen dat hierdoor genezing gedegradeerd wordt tot “medisch reparatiewerk”!

Wanneer wij nu eens om ons heen zien en letten op wat tegenwoordig gedaan wordt met geesteszieken, ... de toepassingen van de moderne therapie door middel van injecties, pillen en/of langs elektronische weg, chemische preparaten en dergelijke. Waarop komt dit neer, en wat betekent de thans legaal geregelde abortus provocatus feitelijk? Ingrijpen zoals dat tegenwoordig plaats heeft is gewoon ingrijpen in het zieleleven, ... het is een “moordaanslag” op de ziel! Christus heeft Zijn jongeren, met het oog op de toekomst, op het hart gebonden: *“Vreest u niet voor degenen, die het lichaam doden, en de ziel niet kunnen doden; maar vreest veel meer Hem, Die beide ziel èn lichaam kan verderven in de hel”* (Mattheüs 10:28). Het “ondefinieerbare” dat in ieder mens leeft, mag men niet naar willekeur behandelen. Wanneer dat toch wordt gedaan worden vrijheid en verantwoordelijkheid teniet gedaan. Nooit mag de vrijheid van beslissen een “opgelegde keus” worden!

Niemand heeft het recht zó in te grijpen in het menselijk leven dat “ombouw” van lichaam, ziel èn geest het gevolg is. Alléén Christus! Gods Woord verklaart ons dit: *“...Indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzó zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, wederbrengen met Hem... en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen tezamen met hen opgenomen worden in de wolken, de Here tegemoet in de lucht; en alzó zullen wij altijd met de Here wezen”* (zie [1 Thessalonicenzen 4:13-17](#)), *“...In een punt des tijds, in een ogenblik, ... en de doden zullen **onverderfelij**k opgewekt worden, en wij zullen **veranderd** worden”* (zie 1 Korinthe 15:51-57³⁰). Bestuderen wij het hele hoofdstuk en vergelijken wij dan het één en ander met wat geschreven staat in Romeinen 12 vers 1-2: *“Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst. En wordt aan deze wereld niet gelijkvormig; maar wordt (innerlijk) veranderd door de **vernieuwing van uw gemoed** (HSV: uw gezindheid), opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.”*

Het is zonder meer duidelijk dat de menselijke ziel zich bevindt in, wat theologen noemen, “het spanningsveld van licht en duisternis”. En inderdaad is het zó: daar is ordening òf chaos. De mens heeft de opdracht, in een voortdurende strijd, de weg tot God te vinden te midden van de hem omringende wereld en het leven van elke dag, wil hij niet wegzinken in geestelijke onverschilligheid en bijgevolg in een doelloos bestaan; ... doch “niet in eigen kracht, nòch door geweld (in welke vorm ook), maar door Gods Geest” (zie [Zacharia 4:6](#)). Geleid door de Heilige en GOEDE Geest. Hem zij al de eer in volkomen gehoorzaamheid. Amen.

Maar dàn behoeft het ook geen nader betoog dat Christus in ons DE OVERWINNING IS.³¹ Zijn Tegenwoordigheid in ons hart èn leven, waaraan de wedergeboorte vóórafgaat, betekent voortschrijdende verlossing, reiniging en heiliging.³² **Hij wil ons vormen naar Zijn Beeld!** En ons geloof in een persoonlijke

³⁰ 1 Korinthe 15:51-57, *“Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden; in een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelij*k opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden. Want dit verderfelijke moet onverderfelijke aandoen, en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen. En wanneer dit verderfelijke zal onverderfelijke aangedaan hebben, en dit sterfelijke zal onsterfelijke aangedaan hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat geschreven is: De dood is verslonden tot overwinning. Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning? De prikkel nu van de dood is de zonde; en de kracht van de zonde is de wet. Maar **Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus.**”

³¹ Zie eventueel onze GRATIS studie [“De overwinnaars; over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

³² Zie eventueel onze GRATIS studie [“Heiligmaking”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

God, tot Wie wij bidden en Die wij liefhebben, Die Zijn Woord ons heeft gegeven, ... Zijn eniggeboren Zoon in de vleeswording van het Woord, is (méér dan alle wijsgerige begrippen, denksystemen, formuleringen en welke abstracte beschouwing ook) de enige Bron waaruit wij altijd en overal kunnen (blijven) putten: *“Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?”* (zie Romeinen 8:32)

Deze *“alle dingen”* wortelen in dit leven, deze “dood en opstanding van Jezus Christus”, en betekenen voor Gods kinderen alles wat zij nog behoeven om “zichzelf te reinigen van alle besmetting van vlees en geest, voleindigende de heiligmaking in de vreze Gods” (zie [2 Korinthe 7:1b](#)). En het mag dan in de oren van velen als een ongehoorde boodschap klinken, tóch is dit de basis van de Bijbelse verkondiging aangaande [Pasen](#) (= Christus opstanding) en [Pinksteren](#) (= de UITSTORTING van Gods Geest, de Heilige Geest). Halleluja! Het betekende in wezen het einde van een oude en het aanbreken hier op aarde van een nieuwe wereld. Hoe oppervlakkig kunnen wij spreken over het einde van de wereld, als wij het kruis niet in herinnering roepen, waar toch het einde in al zijn verschrikking heeft plaats gehad.

Hebben wij weleens acht geslagen op het feit dat Mattheüs Jezus' kruisdood omringt met velerlei verschijnselen: *“En ziet, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; en de aarde beefde, en de steenrotsen scheurden. En de graven werden geopend, en vele lichamen van heiligen, die ontslapen waren, werden opgewekt; en uit de graven uitgegaan zijnde, nà Zijn opstanding, kwamen zij in de heilige stad, en zijn velen verschenen.”* (Mattheüs 27:51-53)

Het klinkt tot ons door als een profetie van de laatste gebeurtenissen in de tijd, die deze verbindt aan dat almachtige *“Het is volbracht!”* van Golgotha (zie [Johannes 19:30](#)). En als wij, Christenen, diep nadenken over dit alles, dan ontkomen wij niet aan deze conclusie: wat er nog aan rampen en aan mis- en gruweldaden kan gebeuren, ja, al zouden ook hele volkeren vernietigd worden, en ging het heelal ten onder, niets kan ooit de hoogte en de diepte en de zwaarte van het Golgotha-drama, van het kruis, overtreffen! In deze zin is Christus' dood reeds de dood van de gehele mensheid. Wij zouden wel willen dat een ieder dit gaat verstaan. Golgotha toont de diepte van ons eeuwig verderf, en verkondigt onweerlegbaar de veroordeling die wij verdiend hebben, ware Jezus niet voor ons gestorven.

Tegelijkertijd mogen wij òòk leren dat Christus “het Lam Gods is, Dat de zonden der wereld wegdraagt” (zie [Johannes 1:29b](#)). De Gekruisigde is niet alleen de eerste, maar ook de laatste van ons allen geworden... de verworpene Die schreeuwt in de nacht, ... de hopeloze van Wie God en mensen hun ogen hebben afgewend. Heeft de oude profeet (Jesaja) niet gesproken: *“...Hij had géén gedaante nòch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er géén gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben. Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht... Het behaagde de Here Hem te verbrijzelen...”* (zie [Jesaja 53:2b-10](#)). Waarlijk, in die vervloekte diepte begon de nieuwe wereld van verzoening, van vergeving, en genade begon te lichten!! Amen.

Onze harten, hoe gelovig ook, zullen nooit deze afgrond kunnen peilen. In het stralende licht van Paas-morgen zien wij de overwinning: “Hij is opgestaan, Hij is waarlijk opgestaan”, beleed en belijdt nòg de Gemeente van Jezus Christus. Getuigen hebben De Levende gezien en getast. In Zijn opstanding is de nieuwe wereld van het Koninkrijk Gods ³³ reeds aanwezig. Een leeg graf en een overwonnen dood!! Vanaf Pasen (= Christus opstanding) is een nieuwe geschiedenis begonnen. Zonder Pasen géén Pinksteren!! En Bijbels Pinksteren werd “de top” in de levenservaring van Christus' discipelen. Een ervaring, een belevenis, weggelegd ook voor “de laatste dagen” overeenkomstig de profetie van Joël. ³⁴

Naar menselijk inzicht veranderde er niets, en de mens van tegenwoordig verschilt in zijn denken niet zo veel van hen die toentertijd leefden. Ja, men vraagt zich heden ten dage zelfs af, of de wereld niet nog van kwaad tot erger wordt, gelet op al hetgeen ons elke dag wordt voorgeschoteld op bijna alle gebieden van het leven. Maar tóch veranderde alles en zo verandert vandaag de dag nòg alles, sinds het kruis en de opstanding en de opperkamer-ervaring. ³⁵ De Brief aan de Efeziërs spreekt van: “God heeft ons mede levend gemaakt met Christus;... en heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in de hemel in Christus Jezus.” (zie [Efeze 2:5-6](#))

Onze oude wereld lijkt vitaal, maar in werkelijkheid is deze echter in een doodsstrijd gewikkeld. Jezus Christus Die “de laatste Adam” is geworden, is ook de “Eersteling van hen die ontslapen zijn”: *“Alzó is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakende Geest”* (1 Korinthe 15:45); en *“Christus is opgewekt uit de doden, en is de Eersteling geworden van degenen, die ontslapen zijn”* (1 Korinthe 15:20); en *“En Hij is het Hoofd van het lichaam, namelijk van de Gemeente; Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn”* (Kolossenzen 1:18); en voorts nog: *“Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de*

³³ Zie eventueel onze GRATIS studie [“Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

³⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie [“Crises van de eindtijd \(Goddelijke gerichten vanaf de tijd van de grote afval, volgens de beschrijving van het boek -en de profeet- Joël\)”](#) van H. Siliakus. (noot AK)

³⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie [“De Opperzaalgemeente”](#) (in smartphone-formaat) van H. Siliakus. (noot AK)

Eerstgeborene uit de doden,...” (Openbaring 1:5a ³⁶). Glorie voor Hem!!

Waarvoor is Jezus Christus “opgevaaren ten hemel”? Om de straks “zichtbare opstanding” van de kinderen Gods voor te bereiden. Daarom en daarvoor voer Hij op naar de hemel (zie [Lukas 24:51](#)). Welke verwoestingen of wereldrampen er ook mogen gebeuren, niets zal God kunnen verhinderen Zijn verheven doel te bereiken: “*Alle paden des Heren zijn goedertierenheid en waarheid,...*” (Psalm 25:10a). Sinds het sterven, de opstanding en hemelvaart van Jezus Christus is het voor geloofsogen duidelijk dat het einde der tijden zal staan in het Licht van de Levende!

Geprezen zij Zijn wonderbare Naam! God heeft immers voor ons Zijn hart geopend, en Hij heeft ons het mysterie van Zijn barmhartigheid – die het oordeel overwint – geopenbaard: “*Want een onbarmhartig oordeel zal gaan over degene, die geen barmhartigheid gedaan heeft; en de barmhartigheid roemt tegen het oordeel.*” (Jakobus 2:13)

Christenen wéten nu dat zij geheel verzwolgen zijn in Christus’ dood en meegevoerd in de heerlijkheid van Zijn opstanding. Nù reeds in geestelijk opzicht, doch straks in letterlijke zin: “*Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking van Zijn dood, zo zullen wij het òòk zijn in de gelijkmaking van Zijn opstanding... Houdt het daarvoor, dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onze Here*” (Romeinen 6:5-11, vergelijk dit met 1 Korinthe 15:20-23 ³⁷). Zelfs met betrekking tot deze wereld is daar de belofte: “*Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden.*” (Johannes 3:17)

Het is (naar onze bescheiden mening) betreurenswaardig dat vele boeken, brochures en ander soort verhandelingen, die spreken over “begin en einde van de wereld”, blijven stilstaan bij het oordeel en niet of hoogst zelden bij het licht dat toch vanaf het kruis over de gehele schepping valt. Wie veel leest, onderzoekt en alles vergelijkt met de Bijbel, komt dan tot de conclusie dat dergelijke geschriften dikwijls zeer “enggeestig” zijn in de verkondiging; soms zelfs typisch “farizees”. Meestentijds gaan zij voorbij aan de zo hoopvolle perspectieven voor de gehele schepping, geroepen... “om vrijgemaakt te worden van de dienstbaarheid aan het verderf, tot de vrijheid der heerlijkheid van de kinderen Gods” (zie [Romeinen 8:21b](#)). Glorie voor God!!

Na de uiteenzetting van al het vorengaande, willen wij nu nagaan wat verder het Bijbels getuigenis ons nog laat zien.

Licht over de gehele schepping (5)

“Er zij...” – Gods restauratieplan

“*En God zei: Daar zij licht! en daar werd licht*” (Genesis 1:3). Wie deze woorden leest en ook alle aandacht geeft aan wat volgt in de verzen 4 t/m 5 en 14 t/m 17 ³⁸, moet denken aan de profetie in Jesaja: “*Ja, Ik heb het gesproken, Ik zal het ook doen komen; Ik heb het geformeerd, Ik zal het ook doen*” (Jes. 46:11b). “**Ik HEB... Ik ZAL**” zo sprak God, en zó spreekt Hij nù nòg. Hij alleen kan dat, omdat Hij alleen de “**Ik BEN**” is;... “**DE Eeuwige**”. Zó heeft Jezus Zichzelf geopenbaard aan de geliefde apostel Johannes op Patmos, zeggende: “**Ik BEN de Alfa en de Omega, het BEGIN en het EINDE...**” (zie [Openbaring 1:8](#), [Openbaring 21:6](#), [Openbaring 22:13](#)) wat op hetzelfde neerkomt – wat hetzelfde bedoelt te zeggen. Amen.

Zó heeft God Zijn restauratieplan ingezet: door het licht te scheppen. Dit licht maakte scheiding voor tijd en voor eeuwigheid. God sprak “Er zij...” en duisternis moest wijken om plaats te maken voor het “*licht*”. Uit de alom (= overal) heersende duisternis werden de omtrekken van ruimten zichtbaar. Dat licht dat

³⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Openbaring, hoofdstuk 1](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 1](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

³⁷ **Romeinen 6:5-11**, “*Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking van Zijn dood, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking van Zijn opstanding; dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven; wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem. Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode. Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onze Heere.*”

1 Korinthe 15:20-23, “*Maar nu, Christus IS opgewekt uit de doden, en is de Eersteling geworden van degenen, die ontslapen zijn. Want dewijl de dood door een mens is, zo is ook de opstanding der doden door een Mens. Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar een iegelijk in zijn orde: de eersteling Christus, daarna die van Christus zijn, in Zijn toekomst.*”

³⁸ **Genesis 1:4-5**, “*En God zag het licht, dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en tussen de duisternis. En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de eerste dag.*”

Genesis 1:14-17, “*En God zei: Dat er lichten zijn in het uitspansel van de hemel, om scheiding te maken tussen de dag en tussen de nacht; en dat zij zijn tot tekenen en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren! En dat zij zijn tot lichten in het uitspansel van de hemel, om licht te geven op de aarde! En het was alzo. God dan maakte die twee grote lichten; dat grote licht tot heerschappij des daags, en dat kleine licht tot heerschappij des nachts; ook de sterren. En God stelde ze in het uitspansel van de hemel, om licht te geven op de aarde.*”

daagde over de gehele schepping van God vond zijn oorsprong in God Zelf. In zijn brieven zegt de apostel Johannes niet alleen dat God LIEFDE is, maar òòk dat Hij LICHT is. Verderop in het scheppingsverhaal staat: “God zag, dat het (licht) goed was” (zie [Genesis 1:18b](#)). En dit woordje “goed” in de Bijbel betekent “volmaakt”! Welk een intense blijdschap en volmaakte vreugde moet het hart van de Schepper van hemel en van aarde vervuld hebben toen Hij bemerkte “hoe” volmaakt, hoe “schoon” Zijn schepping wel was!

De Bijbel begint met **God** en opent met VOLMAAKTHEID. Halleluja! Wij geloven dan ook dat het Gods wil is dat Zijn kinderen zich terdege bewust zullen zijn van déze volmaaktheid. God heeft iets van Zijn eigen Wezen gelegd in Zijn scheppingswerk... tot restauratie! Hoe schril en aan te klagen is het leven van (veel) Christenen, die verondersteld worden boodschappers te zijn van **het eeuwig Evangelie**, als wij bedenken dat God een volmaakte wereld het aanschijn gaf,... een wereld vol heerlijkheid,... en dat (veel) Christenen leven met angst, vrees en lijden onder zinloosheid en dodelijke verving. Een onweerlegbare waarheid!! En niettegenstaande Jezus Christus hier op aarde heeft geleefd en geleerd en Zijn machtswoord heeft gesproken over verdoemelijke schuld, lijden en dood, leven zo vele Christenen maar door, alsof dat alles niet gebeurd ís; en blijven zij gekweld door een onrustig geweten... door een geest van onverzoenlijkheid en kenmerkende vrees voor het onbekende van de toekomst, terwijl hun geloof in die almachtige God en in Zijn Zoon Jezus Christus hun Christelijk leven moet vullen met heel andere dingen en zaken; en hun handel en wandel moet zijn **tot verheerlijking van Zijn onvolprezen Naam**. God heeft toch alles zó gewild en Zijn heilige wil òòk in Jezus Christus geopenbaard?!

Maar hoe gedragen mensen zich en de Christenen onder hen? Wij zien ze van (geestelijke) honger omkomen terwijl er **Levend Brood** naast hun ligt... Wij zien ze (in geestelijke zin) dorst lijden terwijl de ruisende **Bron van Levend Water** vlak bij is: “Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft **GE-LIJKERWIJS DE SCHRIFT ZEGT**, stromen van levend water zullen uit zijn buik (HSV: uit zijn binnenste) vloeien. En dit zei Hij van de Geest, Dewelke ontvangen zouden, die in Hem geloven” (Johannes 7:37b-39a). Het is dan ook hard nodig dat wij onze innerlijke toestand leren zien in dit licht.

Maar zo vele Christenen verdoen hun tijd in allerlei beuzelarijen (= onbenulligheden). Daar zijn er die een voortdurende en biddende studie van de Bijbel minderwaardig achten aan een diepere levensbeschouwing en het zich verdiepen in de schepping zelf – in de natuur. Want, zo beweren zij: het is toch waarlijk zó dat Gods liefde zich openbaart in de grootheid van de ons omringende natuur; en het hele scheppingsverhaal is toch waarlijk bewijs van Gods goedheid en macht. Wanneer wij zó met één oor luisteren, is hiertegen ook niets in te brengen. Wat zegt echter diezelfde Bijbel waarin dat scheppingsverhaal opgetekend staat??

“Zijn onzienlijke dingen worden, VAN DE SCHEPPING DER WERELD AAN, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn. Omdat zij, God kennende, Hem als God niet hebben verheerlijkt of gedankt; maar zijn verijdeld geworden in hun overleggingen en hun onverstandig, hart is verduisterd geworden” (Romeinen 1:20-21). Niet te verontschuldigen! Dus: géén enkel excuus!! Niets kan hun uitreddend!! Hoe verschrikkelijk!!

Mensen die zich op deze wijze losmaken van de Schepper van hemel en van aarde verliezen alles. Wie spreken wil van Gods tegenwoordigheid in de natuur, die moet zijn ogen dan wel sluiten voor de werkelijkheid van de natuur, want wat moet dat wel voor een God zijn Die de angst en de vrees gebruikt? Om consequent te zijn: dan betekent die aanwezigheid van God in de natuur tevens dat God is in de angst en in de verwoesting, en in de wet van de sterkste. Zijn het niet juist dergelijke levensbeschouwingen die mensen hebben verleid tot barbaarsheid, tot sadisme, tot ten-hemel-schreiende wreedheden?!? JA, JA, JA en altijd weer JA!!

Het is een bekend feit dat zulk een geloven in een “God-in-de-natuur” de belijdenis was van een “onmens” als Hitler, de “profeet van het Nazisme”. Hitlers wereldbeschouwing en levensvisie was:

“Voor ons volk is beslissend, of... het een sterk en heldhaftig geloof in de God der natuur heeft; de God van het eigen volk, de God van de eigen lotsbeschikking, van het eigen bloed... De natuur is wreed, daarom mogen wij het ook zijn. Het natuurlijk instinct gebiedt elk levend wezen om zijn vijand niet alleen te overwinnen, maar òòk om deze te vernietigen. Wij staan aan het einde van een heerschappij van het denken... Wij maken een eind aan een dwaalweg, waarop de mensheid zich bevindt. Er bestaat geen waarheid...”

Wij zouden zó wel kunnen doorgaan. Onnodig, laat dit genoeg zijn. Gode zij dank is deze verschrikkelijke nachtmerrie voorbij,... verleden tijd,... nochtans geschiedenis waarvan wij kunnen leren!

Wie God uit de natuur wil leren kennen moet òf liefde, gerechtigheid, vrede en de overwinning van de zonde en zondemacht ³⁹ door de gezegende werkingen van de Heilige Geest ⁴⁰ in twijfel trekken, en dan wreedheid, sadisme en zo meer tot levensbeginsel nemen. Wij willen onze lezers waarschuwen. Bij velen, vooral in deze tijd van grote verwarring en onzekerheid op alle gebieden van het leven, zijn de volgende vragen aan de orde: “Waarom laat God toe dat ongerechtigheid en wreedheid onder de mensen toe-

³⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De overwinnaars; over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

⁴⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)” van CJH Theys. (noot AK)

neemt?” Laten wij deze vraag eens meer persoonlijk stellen, om dan te komen tot: “Waarom moet ik zo dikwijls het onderspit delven, als ik toch mijn best doe om toch heus iets goeds te bereiken?” En, “waarom moet ik juist een struikelblok op mijn weg vinden, terwijl ik dat allerminst gebruiken kan?”

Lieve lezers en lezeressen! Dergelijke vragen spruiten voort uit een gemoed dat onrustig is of dreigt te worden. Zodra wij beginnen te vragen naar het “waarom en waartoe”, verkeren wij in een “levenscrisis”. En **in wezen is een levenscrisis tevens een “geloofscrisis”!** Wij halen hierbij enkele voorbeelden aan uit de Bijbel, die voor zichzelf spreken... Job ⁴¹, een tijdgenoot van Abraham, heeft het over: “Want de pijlen van de Almachtige zijn in mij, welke vurig venijn mijn geest uitdrinkt; de verschrikkingen Gods rusten zich tegen mij” (Job 6:4). “Ik had rust, maar Hij heeft mij verbroken, en bij mijn nek gegrepen, en mij verpletterd; en Hij heeft mij Zich tot een doelwit opgericht” (Job 16:12). Tenslotte heeft ook de oude Job de vraag gesteld; “Waarom leven de goddelozen, worden oud, ja, worden geweldig (rijk) in vermogen?” (Job 21:7). Uiteindelijk zegt hij niets meer, in het diepst van zijn ziel overtuigd dat God er is, en dat deze God, soeverein als Hij is, niet verplicht is om hem, armzalig mensen-wormpje, antwoord te geven. God is een God Die Zich niet verborgen houdt. Hij is een God van openbaring, Die antwoord geeft op Zijn tijd en op Zijn wijze. Job heeft òòk dit moeten leren en ondervinden...

“En de Here antwoordde Job, en zei: Is het twisten met de Almachtige onderrichten? Wie God bestraft, die antwoorde daarop. Toen antwoordde Job de Here, en zei: Zie, ik ben te gering; wat zou ik U antwoorden? Ik leg mijn hand op mijn mond. Eenmaal heb ik gesproken, maar zal niet antwoorden, of tweemaal, maar zal niet voortvaren” (Job 39:34-38). Maar dezelfde Job roept ook uit: “God dondert met Zijn Stem zeer wonderlijk; Hij doet grote dingen, en wij begrijpen ze niet” (Job 37:5). Gaat het ons niet evenzó?!? Maar dat geeft ons nog niet het recht onze ogen van Hem af te wenden.

Ook in het Boek der Psalmen vinden wij dit thema behandeld... Onze hedendaagse klaagliederen klinken maar banaal in vergelijking met déze kreten uit de diepte naar God: “Want ik was nijdig op de dwazen, ziende der goddelozen vrede. Want er zijn geen banden tot hun dood toe, en hun kracht is fris. Zij zijn niet in de moeite als andere mensen, en worden met andere mensen niet geplaagd... Zij zetten hun mond tegen de hemel, en hun tong wandelt op de aarde. Daarom keert zich Zijn volk hiertoe... Dat zij zeggen: Hoe zou het God weten, en zou er wetenschap zijn bij de Allerhoogste? Ziet, deze zijn goddeloos; nochtans hebben zij rust in de wereld; zij vermenigvuldigen zich het vermogen. Immers heb ik tevergeefs mijn hart gezuiverd, en mijn handen in onschuld gewassen. Dewijl ik de ganse dag geplaagd ben, en mijn bestraffing is er alle morgens.” (zie [Psalm 73:3-14](#))

Echter, weet de psalmdichter, dat deze kijk op de dingen oppervlakkig is en geen diepte aan inzicht biedt. Hij gelooft dat alles hem overkomt onder Gods toelating, maar òòk dat Gods gerechtigheid en oordeel voor de mens zo dikwijls onbegrijpelijk blijft. Maar juist daarom gelooft hij zonder te zien. Hij verstaat zonder te aanschouwen. Zijn geloven is een volhardend wachten op en het verbeiden (= verwachten) van God... tegen alle schijn in! Zijn getuigenis (belijdenis) is dan ook: “Als mijn hart opgezwollen was, ... Toen was ik onvernünftig (HSV: onverstandig), en wist niets;... Ik zal dan gedurig bij U zijn; Gij hebt mijn rechterhand gevat; **Gij zult mij leiden door Uw raad; en daarna zult Gij mij in heerlijkheid opnemen.** Wie heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde!” (zie [Psalm 73:21-25](#))

Hier is het! **GELOOF in God IN WEERWIL VAN ALLE SCHIJN!!** Dan moet het stralende Licht van God, ... van genade, ... van liefde, de mens niet alleen beschijnen, maar hem ook aanspreken; en dit laatste is sterker dan alles wat wij kunnen ontdekken met ons zien, denken en onderzoeken. Wanneer wij God, de Vader van Jezus Christus, in alles zouden kunnen begrijpen en alles aangaande Hem en Zijn werken zouden kunnen berekenen, zou Hij geen God meer zijn! De apostel Paulus, een vat vol geleerdheid, roept uit in zijn Brief aan de Romeinen: “O diepte van rijkdom, beide van wijsheid en van kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk (HSV: ondoorgroendelijk) zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen” (Rom. 11:33)!

En in zijn Brief aan de Corinthiërs: “Wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien (van) aangezicht tot aangezicht...” (1 Korinthe 13:12a). Slechts in Gods licht zien wij **HET Licht**. Amen. Wie zijn wij dat wij alles zouden begrijpen en verstaan?! De schepping van dat licht over de gehele schepping is en blijft een wonder zonder weerga. Hiermee begon God de restauratie van een gevallen creatie. Op dezelfde wijze begint God, de Heilige Geest, de restauratie, het herstel, de schepping van het NIEUWE LEVEN in de Christen. ⁴² Zodra God niet alleen als dat Licht tot ons komt, dòch ook in het Woord, ontstaat er **Nieuw Leven**... ervaren wij de WEDERGEBOORTE. Halleluja! Licht èn Leven èn Liefde zijn Gods attributen.

Zo goed als Licht duisternis doet wijken, zó bant de Liefde (Gods) alle vrees uit! Zelfs vrees voor de dood, die nu eenmaal komen moet. Op grond van het woord: “Het is de mensen gezet, eenmaal te sterven...” (zie [Hebreeën 9:27](#)) weet ieder mens dat hij moet sterven. En op grond van déze uitspraak weten wij ook dat

⁴¹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Het boek JOB, over het lijden en de strijd van de Bruidsgemeente](#)” van H. Siliakus. (noot AK)

⁴² Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[LUKAS – Het Boek van de NIEUWE MENS in Christus. \(Over Jezus, de Hogepriester en hoe wij, als priesters van de allerhoogste God, Hem moeten dienen\)](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

wij allemaal naar de dood toe leven. Hebben wij weleens nagedacht over het feit dat de dood ons confronteert met de vraag: “*Wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint, en lijdt schade aan zijn ziel?*” (Mattheüs 16:26a)?

Het antwoord, dat het Christelijk geloof geeft, luidt: “Het sterven is gewin!” (zie [Filippensen 1:21b](#)) “*Beter is de dag des doods, dan de dag, dat iemand geboren wordt*” (Prediker 7:1b). Jezus Christus Zelf is gestorven en begraven; ook is Hij het pad door de dood gegaan, doch om de dood te overwinnen. Hij is gestorven en begraven, maar òòk weer opgestaan! Glorie voor Hem!! Hij overwon de dood, juist doordat Hij door de dood is heengegaan en zodoende de ketenen van de dood verbrijzelde. Zo zal ook eenmaal onze weg door lijden en sterven, door de dood, een weg zijn naar de beloofde – door God geordineerde (= vastgestelde) – opstanding, als wij ons maar begeven op de weg van Christus èn “**in Hem** sterven”. Deze is het onherroepelijk getuigenis van de Auteur der Schriften.

Wij, Christenen, genieten het voorrecht de dood niet te zien als een levenseinde. Ja, vanuit Bijbels gezichtspunt beschouwd sterven wij dagelijks. Het apostolisch getuigenis is dan ook: “*Want wij, die leven, worden altijd in de dood overgegeven om Jezus’ wil...*” (2 Korinthe 4:11a). “*Ik sterf alle dagen...*” (1 Korinthe 15:31a). En Gods Geest heeft ons van het volgende overtuigd, en wij geven dit graag door om uwentwil: “Hoe méér wij dit aardse leven liefhebben en ons eraan hechten, hoe sterker wij in dit leven onze bestemming zoeken te vinden,... des te krachtiger sluit dit leven ons in haar wurgende greep! Opgepast dus.

Wij dienen in alles op Christus te zien! Niettegenstaande Zijn onmacht aan het kruis (of was het **Zijn absolute gehoorzaamheid**?!), zoals Hij daarop Golgotha prijsgegeven was aan de onbeschrijflijke pijnen naar lichaam èn ziel, aan spot en verlatenheid, betekende dat voor ons tòch het begin van de vervulling van goddelijke profetie. Dwars door alles heen ging Hij Zijn weg tot de Vader... Naar hetgeen de apostel geschreven heeft vergaat het alle kinderen Gods evenzo: “*Altijd de doding van de Here Jezus in het lichaam omdragende...*” (2 Korinthe 4:10a). Waarachtige Christenen is het gegeven om in hun lijden de weg van de navolging van Christus, hun Overste Leidsman, te gaan, omdat zij door dit kruis-dragen komen tot de opstanding.

Waar wij mensen ons een “punt” denken, heeft God een “komma” gezet. Zijn verheven plan komt in ons tot volmaking, doordat Hij het werk van Zijn handen niet laat varen. Opdat wij in alles zullen blijven volharden zegt Jezus: “*Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht*” (2 Korinthe 12:9b). Die volhardende levenshouding van Christenen heeft niets te maken met, wat de wereldling zo graag noemt, passiviteit; maar bekwaamt hen mee te werken aan een geheel NIEUW LEVEN. Glorie voor Jezus! Déze onweerlegbare waarheid staat geschreven met letters van bloed op alle bladzijden van de Bijbel (de ongelovige mens kan deze niet “zien”, laat staan “verstaan”): **de mens moet niets worden, zal God in hem (uit)werken!** Amen.

Als God verder spreekt... (6)

De ontknoping

“**En God zei:** *Daar zij een uitspansel... en dat make SCHEIDING... En God maakte SCHEIDING... En het was alzó.* En God noemde het uitspansel hemel. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de 2de dag. **En God zei:** *Dat de wateren van onder de hemel in een plaats vergaderd worden, en dat het droge gezien worde! En het was alzó.* En God noemde het droge aarde, en de vergadering der wateren noemde Hij zeeën; en **God zag dat het goed was.** **En God zei:** *Dat de aarde uitschiete gras-scheutjes, kruid zaad-zaaiende, vruchtbaar geboomte, dragende vrucht naar zijn aard, welks zaad daarin zij op de aarde! En het was alzó.* En de aarde bracht voort grasscheutjes, kruid zaad-zaaiende, vruchtbaar geboomte, dragende vrucht naar zijn aard, welks zaad daarin was naar zijn aard. **En God zag, dat het goed was.** Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de 3de dag. **En God zei:** *Dat er lichten zijn in het uitspansel des hemels, om SCHEIDING te maken tussen de dagen tussen de nacht; en dat zij zijn tot tekenen en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren! En dat zij zijn tot lichten in het uitspansel van de hemel, om licht te geven op de aarde! En het was alzó.* En God stelde ze... om licht te geven op de aarde. En om te heersen,... en om SCHEIDING te maken tussen het licht en tussen de duisternis. **En God zag, dat het goed was:** Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de 4de dag. **En God zei:** *Dat de wateren overvloedig voortbrengen...! **En God zag, dat het goed was.*** En God zegende ze, zeggende: *Zijt vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de wateren in de zeeën, en het gevogelte vermenigvuldige op de aarde! Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de 5de dag. **En God zei:** *De aarde brenge levende zielen voort, naar haar aard,...! En het was alzó.* En God maakte het wild gedierte der aarde naar zijn aard, en het vee naar zijn aard,... **En God zag, dat het goed was.**” (zie [Genesis 1:6-25](#))*

Een eenvoudig en sober verhaal, begrijpelijk voor een ieder, behalve voor de buitengewone, geestelijk-afgestompte mens. Diens hart is niet open voor deze scheppingswaarheden. Zijn ziel kan niet loven noch danken voor alles wat de mensheid om niet is gegeven. Hij kan het de psalmist niet nazingen: “*O Here, onze Here! hoe heerlijk is Uw Naam op de ganse aarde! Gij, die Uw majesteit gesteld hebt bóven de*

hemelen... Als ik Uw hemel aanzie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt; Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en de zoon des mensen, dat Gij hem bezoekt? ... O Here onze Here! hoe heerlijk is Uw Naam op de ganse aarde!" (zie [Psalm 8:2-5 + 9-10](#))

Waarlijk, die mens aan wie Gods ongeschonden schepping ontviel,... die mens die Gods Paradijs verloor, die mens van tegenwoordig blijft voortleven in zijn schuld, omdat... hij niet gelooft. De Bijbel zelf getuigt hiervan. God sprak, ging voort met spreken, en alles kwam en werd overeenkomstig Zijn scheppend Woord. "En het was ALZO" lezen wij telkens weer. Bovendien: "God zag, dat ALLES GOED was! staat er herhaaldelijk geschreven.

Maar in het scheppingsverhaal wordt òòk dat éne zo veelzeggend en betekenisvol woordje herhaald: "SCHEIDING". "God maakte scheiding"! ⁴³ Laten wij dit woordje, deze onweerlegbare en Schriftuurlijke waarheid tot ons doordringen!! Dat wij hiervoor de vensters van onze benauwde ziel openzetten!!! Ja, in zijn innerlijk wezen heeft de mens iets hiervan begrepen en is er iets losgebroken in hem. Doch, jammer genoeg, bleef het daarbij, met als gevolg dat hij zich "losgebroken" heeft van Zijn Maker, de Here van hemel en aarde. De mens bleef voortleven "naar zijn aard", maar die losgebrokenheid vervulde zijn ziel met een verkeerde keuze, en dus òòk met een... verkeerde beslissing. Wat volheid van rijkdom moest zijn, werd hem een vloek.

22

Die scheiding tussen de mens enerzijds en zijn Maker is in de loop der eeuwen een KLOOF geworden, een onoverbrugbare DIEPTE. Die mens, verblind door zijn eigen concepties (= nieuwe gedachten / denkbeelden), kan de heerlijkheid Gods niet zien zoals deze geopenbaard is in Gods schepping. Daarom kan hij het getuigenis van de zanger van Israël ook niet verstaan: "De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt Zijner handen werk. De dag aan de dag stort overvloedig spraak uit, en de nacht aan de nacht toont wetenschap. Geen spraak, en geen woorden zijn er, waar hun stem niet wordt gehoord. Hun richtsnoer gaat uit over de ganse aarde, en hun redenen aan het einde der wereld; Hij heeft in dezelve een tent gesteld voor de zon." (Psalm 19:2-5)

Gods "merktekenen" staan aan Zijn hemel en zijn op de aarde! Is het niet opmerkelijk en opvallend dat God reeds eerder deze aarde heeft gezegend, nog vóór Hij de mens schiep naar Zijn beeld en gelijkenis?! De grootste ellende waarin die ongelovige mens van onze tijd zich bevindt is, dat de Here God voor hem niet bereikbaar is,... dat onze God voor hem onherkenbaar is geworden. Het zijn geen ziekten en geen strijd, geen moeiten en geen zorgen, die het zo'n mens moeilijk maken. Neen, zijn wezenlijk leed en de enige waarachtige ellende in zijn leven bestaat daarin dat hij verkeerd kiest met alle gevolgen van dien.

Vandaar die scheiding tussen hem en de scheppende God. De mens moet nu eenmaal beginnen met "in zijn Maker te geloven". Hier hebben wij de "voorwaarde" waarop zegen vanuit de hemel wordt ontvangen; en deze zegen is onontbeerlijk voor de mens, wil hij de juiste keuze doen en bijgevolg de juiste beslissing nemen. Dan zal de zon hem niet alleen verwarmen, en de maan zal dan niet alleen haar lieflijk schijnsel geven, en de sterren zullen dan niet alleen maar flonkerende scheppingen zijn, maar dan wordt hem die Naam geopenbaard, die achter al deze wonderlijke scheppingen staat. Het komt er dan op aan **dat die éne Naam zal worden geëerd**; want alleen wie deze Naam kent, voor hem zal de deur ⁴⁴ opengaan, en alles wordt hem dan ook tot een teken, tot het handschrift Gods!

Hij zal alsdan Gods goedheid en macht zien, en de regelmaat verstaan waarmee de Schepper het geschapene, dus ook zijn leven, bewaart en onderhoudt. Overal om zich heen herkent hij dan dezelfde zorgende en machtige Hand, net zoals de psalmist, en het ontvangen geloof verzekert hem dat eenmaal in zijn leven de dag aanbreekt dat hij zal mogen aanschouwen wat hij op aarde geloofd heeft. Halleluja! "Die het beloofd heeft, is getrouw, Die het ook doen zal" (zie [Hebreeëen 10:23b](#) en [1 Thessalonicenzen 5:24](#)). Amen.

Met dit zó neer te schrijven, raken wij aan het meest verborgen geheim van het hele scheppingsverhaal. Pas als wij diep doordrongen zijn van en ernst maken met dat "God ZEI... God SPRAK",... wanneer wij uit genade mogen gaan verstaan dat die Stem voort-klinkt,... dat iemand zó spreekt, ja, tot een ieder persoonlijk spreekt, hebben wij de sleutel gevonden welke past op het slot van Gods schepping!! Geloof wordt dan: **zien op Jezus Christus, Die Zelf HET Beeld is van de TRIOMF**. Glorie voor Hem!!

Eén ding is zeker, het einde van onze geschiedenis zal eenmaal uiterlijk zichtbaar verschijnen. Maar, dit willen wij wel direct zeggen, dat moment is niet zo belangrijk als HET BEGIN, als HET KRUIS, waar "de ontknoping" begon en dat de loop van de geschiedenis bepaalt. Zo is ook in ons mensenleven de ontmoeting met Jezus Christus belangrijker dan wat maar ook. Evenmin als dit begin niet is te berekenen, zo is ook het einde niet te ontcijferen.

Het begin van de Schriften, gezien in het grote verband met het getuigenis, licht ons in over de bedoeling die God heeft gehad met de schepping. Op dezelfde manier zijn de profetieën aangaande het einde voor ons nuttig..., omdat zij ons in het kader van de gehele Bijbelse boodschap openbaren in welke geest God de bestemming van de wereld wil bereiken,... hoedanig haar "voleinding" zal zijn. Het is van belang te weten welk doel God nastreeft en ook zal bereiken aan het eind van de geschiedenis, opdat wij onze

⁴³ Zie eventueel onze GRATIS studie "[Drie grote toekomstige scheidingen](#)" van H. Siliakus. (noot AK)

⁴⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie "[Tabernakel symbolieken \(9\): De DEUR en de heilige zalfolie](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

“daadwerkelijke dagelijkse gehoorzaamheid” afstemmen op Zijn verheven verlossingsplan.

Zij die daarentegen nieuwsgierig zijn naar oppervlakkige detailpunten, zullen teleurgesteld worden. Niemand kan een nauwkeurige agenda opstellen; noch van het begin noch van de laatste gebeurtenissen, zoals een concertmeester dat doet met het programma van een concert of avondje van amusement. Zo iets kan hij laten drukken. Met betrekking tot Gods wonderde schepping gaat dat niet. Niets is meer verkeerd dan te proberen om, met behulp van de beelden van de Bijbelse schildering, van het einde een volledig en volmaakt schema op te stellen. Wat wij bedoelen is het volgende:

Johannes de Doper, ofschoon vol van de Heilige Geest, heeft nooit getracht met behulp van de Messiaanse profetieën van tevoren een nauwkeurige beschrijving te geven van Jezus Christus en van Zijn leven. Integendeel, hij heeft gezegd: *“ik kende Hem niet”* (zie [Johannes 1:31](#)). Evenmin als dat Simeon en Anna (die toch zeer zeker met geheel hun ziel de beloofde Messias verwachtten!) op grond van Daniël ⁴⁵ de datum en op grond van Micha de geboorte van Jezus Christus hebben berekend, om alsdan te gaan “posten” in Bethlehem, met het doel om de Koning der Joden direct bij Zijn komst te kunnen begroeten. Nergens staat dit geschreven. De zichtbare ontknoping in en van Gods schepping, ons leven inclusief, zal (naar het eenstemmig getuigenis van de Bijbel) gemarkeerd worden door **“de persoonlijke komst van de Here Jezus Christus”**.

23

Met deze wetenschap vragen wij ons af: “Hoe zullen wij de schepping van de wereld ooit kunnen rijmen met dat stervensuur van Jezus op Golgotha? Hoe dat glorieuze licht in de scheppingswording met dat donkere uur op Golgotha’s heuveltop?? En hoe Gods verheven doel in en met Zijn machtige schepping met onze eigen nietige persoonlijkheid???” Eén ding is waar: de wijzen van alle eeuwen hebben met al hun wijsheid de oplossing nooit gevonden. Beter te zingen: *“O Here, mijn God! Gij zijt zeer groot, Gij zijt bekleed met majesteit en heerlijkheid.”* (Psalm 104:1b)

In dit leven staat ieder mens, gelovig of niet-gelovig, voor beslissingen. Het leven biedt ons altijd een veelvoud aan mogelijkheden, en daaruit moeten wij dan een greep doen. De mens, het doet er niet toe waar hij leeft, wie hij is en wat hij doet, is een wezen dat beslissingen neemt; dat is zo ons bestaan. En, dikwijls zijn wij blij met zulk een vrijheid van keuze en beslissing, maar heel dikwijls ook worden zij ons tot een last! Wij weten allemaal zeer goed dat de beslissingen die wij moeten nemen verder reiken dan het ogenblik waarop zij genomen worden. Zij kunnen een groot deel van ons leven, ja zelfs ons hele leven bepalen (richting geven).

Wij geven hier twee praktijk voorbeelden... In de keuze van ons beroep en in die van de vrouw met wie wij trouwen nemen wij beslissingen waarin wij een heel leven hebben te winnen, maar ook kunnen verliezen. Wat een verschrikkelijk ogenblik, wanneer men tot de ontdekking komt dat men een verkeerde keuze deed en zodoende ook een verkeerde beslissing nam, en daardoor zijn leven in een geheel verkeerde richting voerde. Die kwelling van de ziel wordt nog groter, als men moet inzien dat er geen weg terug meer is, terwijl het zo heel anders had kunnen zijn!

De Bijbel is nog radicaler! Beslissingen van Christenen zijn bepalend voor de eeuwigheid. Immers is het leven een “totaliteit”, en de beslissingen die wij moeten nemen gelden dan ook voor heel deze totaliteit. Wij weten – door het geloof – dat wij “ons-eigen-ik” niet simpelweg kunnen vereenzelvigen met het “zichtbare”; dat wat “de materie” genoemd wordt. Ons-eigen-ik gaat namelijk boven het zichtbare uit; ja, zelfs bóven het verval en de ondergang van het stoffelijke van ons bestaan. De apostel Paulus getuigt hiervan zeer duidelijk in [het 15de hoofdstuk van zijn \(1ste\) Brief aan de Corinthiërs](#).

Naar onze keuze beslissen wij en naar onze beslissing bouwen wij. Zo is de gang van zaken; zowel in het natuurlijk als in ons geestelijk leven. **Keuze en beslissing gaan hand in hand.** Daarom moeten wij terdege oppassen en niet één-twee-drie kiezen en beslissen. Rekening houdende met dit alles heeft Jezus gezegd: “Zit neder en bereken eerst de kosten, alvorens de toren te bouwen” (zie [Lukas 14:28](#)). De verzoeking van Adam en Eva begon met de misleidende uitspraak van satan. Hoe? Waarin?? Dat er toch eigenlijk van zulk een beslissing, van zulk een keuze voor of tegen God géén sprake was, noch is. Gods Woord werd toentertijd in twijfel getrokken: “Zou God werkelijk gezegd hebben...?” (zie [Genesis 3:1-5](#))

Zouden wij waarlijk vandaag de dag voor een beslissing staan? Lieve lezers/lezeressen, wij willen u ernstig waarschuwen. De verzoeking tot zonde begint bij het loochenen van de Bijbelse boodschap dat wij, mensen, staan in de vrijheid van keuze en beslissing wanneer wij Jezus Christus hebben aangenomen als onze persoonlijke Verlosser en Zaligmaker. Is het niet voor ons vanaf dat ogenblik **“WAT WILT Gij HERE, dat ik doen zal!”?** (zie [Handelingen 9:6a](#)). Net als Paulus’ uitroep op de stoffige weg naar Damaskus. Onze keuze en beslissing voor of tegen Christus, is onze keuze en beslissing voor de hemel of voor de hel! Jezus Zelf zegt: **“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn Woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven”** (Johannes 5:24)

Het is door het geloof in Jezus Christus en in Zijn liefdevolle bemoeienissen dat wij ons werpen in de stroom van het leven, die ons naar onze bestemming voert. De vlucht uit dat wat wij voor werkelijkheid

⁴⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie [“Het Boek Daniël – alle 12 hoofdstukken, met ‘vers voor vers’ UITLEG”](#) van CJH Theys. (noot AK)

houden en de vlucht voor de keuze en beslissing, zijn identiek en stoelen op één-en-dezelfde verkeerde fundering van het leven. Wie Jezus niet kiest zal niet tot een positieve beslissing komen, en zal zijn leven lang leven met een heimelijke angst in zijn hart; soms meer, soms minder. Hij zal niet verlost worden, tenzij hij Jezus toelaat in zijn hart en leven. Amen. Dan, niet eerder, is de ontkenning een feit.

Tot de mens komt het aanbod: Kies voor Jezus, beslis voor Christus; open uw hart voor Hem, en u zult gered zijn, vrede hebben en rust. Reeds op deze wereld zal er wezenlijke scheiding zijn tussen licht en duisternis, opdat u mag weten dat u Zijn eigendom bent. Daarom is het ook een infame (= schandelijke) leugen, als beweerd wordt dat het Christelijk geloof "opium" is voor de ziel, en dat het de mens binnenvoert in angst en beven voor dood en verdoemenis, en hem zijn verder leven laat verkommeren. Dit is **een satanische leugen!**

Als God scheiding maakt in ons leven, zal Hij daarvan zeggen: "HET IS GOED" (!) net zoals Hij dat zei bij het aanschouwen van de luister en de bekoring van de scheppingsdagen... Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid! Daar waren toentertijd geen crisisstemmingen, en geen levensangsten, want de gehele schepping ademde **de liefde Gods**. En deze liefde is volmaakt, gelijk God volmaakt is. Daar was enkel bruisend leven in en door de gemeenschap van de mens met Zijn Maker. Enkel, leven, licht en leven. Daar was geen dood en verdoemenis. Hoe wondervol!!

24

- Wat is dan "verdoemenis"?
- Wat betekent "eeuwige verdoemenis" dan??

De Bijbel leert ons dat alles zijn tijd heeft en beloop. Alles wat wij op aarde beleven en zien speelt zich af binnen de grenzen van ruimte en tijd. Het is de mens niet gegeven zich een voorstelling te maken van wat valt buiten deze begrenzingsgrenzen. De Heilige Geest alléén "Die alles onderzoekt, zelfs de diepten Gods" (zie [1 Korinthe 2:10](#)) moet de mens daartoe bekwamen. Wij kunnen ons dus niet voorstellen "hoe" het zal zijn wanneer deze wereld vergaat. Als wij dus willen spreken over dingen en zaken die buiten de begrenzing liggen van wat de werkelijkheid van onze wereld bepaalt, dan kunnen wij slechts spreken in "gelijkenissen". Heeft Jezus niet hetzelfde gedaan?!? Velen noemen alles wat niet overeenstemt met de werkelijkheid "fabelachtig". Dergelijke mensen begrijpen niet dat deze wereld voor de "niet-geestelijke-mens" onbegrijpelijk blijft, zolang zij alleen zien naar het zichtbare. Blijkbaar zijn zulke mensen nooit blijven stilstaan bij de realiteit van de "onzienlijke" dingen, die niet meetbaar en niet berekenbaar zijn. Wanneer nu de Bijbel in gelijkenissen spreekt, dan gebeurt dat met het oog op die zo-even bedoelde werkelijkheid, die slechts op zo'n manier kan worden uitgedrukt, omdat zij boven ons voorstellings- en begripsvermogen uitgaat.

Achter de symbolen van de Heilige Schrift gaat de realiteit schuil. De waarheid (Gods), die immers ver boven ons denken en voorstellingsvermogen uitgaat, kan uiteindelijk slechts in gelijkenissen worden verklaard. Zó is het nu ook, als wij spreken over "eeuwige verdoemenis". Dit laatste kunnen wij ons alleen maar voorstellen in begrippen (termen) van tijd en ruimte. Vandaar dat wij spreken van: eeuwigdurende straf,... eeuwig verdoemenis,... eeuwig brandend vuur,... en dergelijke. Wij bedoelen daar dan mee dat er geen mogelijkheid van bekering is na de dood, nadat wij gestorven zijn!

Eén feit blijft echter bestaan (Jezus leert ons hieromtrent): het is de mens weliswaar gezet om eenmaal te sterven, doch de mens kan definitief zijn leven behouden of verliezen. Jezus Christus biedt ons de mogelijkheid van redding uit de afgrond van levensverwoesting. Want **Hij alléén heeft voor óns – dat is: in onze plaats – peilloze diepten van de grootste ellende gedragen, en die diepten van God-verlatenheid is Hij alléén doorgedaan.**

- Wáár kan de mens terecht als die afgrond hem dreigt op te slokken?
- Wáár vindt hij een weg terug als hij ontdekt dat hij zich op een dwaalspoor bevindt??
- Wáár vindt hij rust als niet-te-stillen-onrust hem dag en nacht kwelt in de vertwijfelde vraag hoe hij Gods toorn kan ontvlieden???

ALLEEN IN Christus, omdat Hij DE Waarheid is, DIE ONS VRIJ MAAKT. Glorie voor Hem!

Het Nieuwe Testament, Jezus Christus Zelf, betuigt, predikt met stellige nadruk de realiteit van "het-eeuwig-verloren-zijn" of "eeuwige verdoemenis". Mensen die deze aangrijpende werkelijkheid van een hemel en een hel uit het oog verliezen, dan wel van de hand wijzen, verminken de Bijbelse boodschap en werpen Jezus' eigen getuigenis. In onze eeuw van "het moderne denken", zien wij dat de moderne mensen, die slechts leven voor het ogenblik in hun oppervlakkige begeerte naar "happy-end geluk", geen rekening willen houden met ellendige levenservaringen in het verleden en nog minder met alle mogelijke verschrikkingen in de (nabije) toekomst.

Jezus Christus spreekt niet van een hel, om daardoor de mens te kwellen of te intimideren. O neen, veeleer heeft Hij de mens daarmee willen waarschuwen, en hem willen doen verstaan dat Hij alléén hem de overwinning ⁴⁶ kan schenken op de angst, om alsdan in volle vrijheid en blijdschap de weg tot God te bewandelen,... verlost door Jezus Zelf van alle angst en vrees die heimelijk de mensenziel aantrekt. **Jezus alleen heeft alle macht!!** Amen.

Elke beslissing die wij nemen heeft consequenties voor ons hele bestaan. Wie gelooft dat de menselijke

⁴⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie "[De overwinnaars; over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

ziel onsterfelijk is, en dat is zó, die zal ook rekening moeten houden met het feit dat keuze en beslissing in dit leven zich zullen doen gelden straks in de eeuwigheid. Bedenken wij toch dat de werkelijkheid ten aanzien van God – het eeuwige leven, de hemel en de hel – ver uitgaat bóven ons voorstellings- en bevattingvermogen. Hemelse rust, vrede en blijdschap, schenkt Hij ons door de Heilige Geest ⁴⁷ (namelijk in de doop met en de vervulling van de Heilige Geest ! ⁴⁸) als een “voorsmaak”. Deze geeft ons de zekerheid van “de erfenis der heiligen”, welke ons wacht bij Hem. Daarom hebben wij ons er voor te behoeden dat wij, boven wat ons God in Zijn Woord wil openbaren, en ook wat God als geheimenis boven onze levens-weg heeft geplaatst, willen ontraadselen. Amen.

De schepping van de mens (7)

De grote vraag: kroning of kruisiging van de schepping?

*“En God zei: Laat **Ons** mensen maken, naar **Ons** beeld, naar **Onze** gelijkenis... En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze. En God zegende hen en God zei tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar,... En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de 6de dag.”* (zie [Genesis 1:26-31](#))

25

Daar stond nu de mens – Gods creatie – “geformeerd uit het stof der aarde” (zie [Genesis 2:7b](#)). Een korte maar veelzeggende informatie. Hoe en wat is nu dan toch die mens? Willen wij hierop het juiste antwoord (kunnen) geven, dan moeten wij de Bijbel verder raadplegen, want in de Bijbel zien wij hoe de mens staat tegenover al het andere in Gods schepping, Heel véél ging aan de schepping van de mens vóóraf. Al dit kan worden beschouwd als de “inleiding”, als het “voorspel”. En alles wat hiertoe kan worden gerekend werd door God op een heel andere manier geschapen dan de mens.

Alles wat tevóren geschapen werd kwam er vanwege dat machtswoord: “ER ZIJ...” Hiermee werd alles tot aanzijn geroepen. Maar, hoe wonderlijk ook, toch mist al dat geschapene de bewuste kennis. Zij kennen hun Schepper niet. En hier ligt nu het fundamentele verschil. Met de mens is het heel anders. Zoals gezegd, hij werd ook op een heel andere manier geschapen... “**Laat Ons...**” God heeft beraad gehouden met de Tweede en de Derde Persoon in de Godheid ⁴⁹. Zij zijn er bij betrokken en ten nauwste! En aan deze geschapen mens nu “in wiens neusgaten God de adem van Zijn leven blies, waardoor de mens **een levende ziel** werd” (zie [Genesis 2:7c](#)) gaf God een opdracht: “om te heersen over al het geschapene, over de gehele aarde!” (zie [Genesis 1:26](#))

Met die andere opdracht: om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen, nù òòk deze, met nog groter verantwoordelijkheid! Naast deze hoorde de mens Gods gebiedende: “GIJ ZULT... en GIJ ZULT NIET”! Wij kennen dus niet alleen zijn “oorsprong” en de hem van Godswege gegeven opdracht en gebod, maar (willen wij zijn bestemming begrijpen) dan moeten wij op een ander vlak gaan staan; want deze kan alleen begrepen worden als wij de mens zien in **zijn betrekking met God**. Het is God Die hem bij zijn naam roept, en Die hem op Golgotha het grootste en liefste offert dat Hij heeft, en niet rust tot Hij hem uit zijn vreemdelingschap en zijn verdwazing, uit zijn innerlijk angst en schuld heeft verlost, om hem straks bij Zich thuis te halen, in Zijn eeuwigdurende rust en vrede.

Een zeeman uit de eerste wereldoorlog schreef eens naar huis: “als jullie vernemen dat ik gesneuveld ben, huil dan niet. Bedenk alleen maar dat ook de diepste oceaan, waarin mijn lichaam stervend zal wegzinken, slechts een beetje water is in de Hand van Jezus, mijn Heiland”. Deze mens wist hoe afschuwelijk het is te moeten verdrinken in peilloze diepten van kolkende wereldzeeën. Maar, hij heeft ook geweten wáár dat zinken hem zou brengen, en dat Gods liefdevolle handen hem zouden opvangen. Geprezen zij de Naam des Heren! Het is waar, waar, waar dat ook dat donkere, verzwelgende element niet staat buiten het gebied waarover Gods Hand regeert!

Zó is dan **overal** ons leven bepaald door Hem, Wiens levensadem de geformeerde mens werd “ingeblassen”, opdat hij léven zou. God is altijd en in alles **groter** dan ons geloof, omdat Zijn levensadem sterker is dan al het stof der aarde. Met deze onbetwistbare zekerheid kunnen wij leven. Dit diep in onze ziel te wéten, doet ons alles verstaan wat God ons in onze nood schenkt. Geleid door Hem, en vervuld van Zijn

⁴⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)” van CJH Theys. (noot AK)

⁴⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De Gever en Zijn Gaven](#)” van CJH Theys. (noot AK)

⁴⁹ In Deuteronomium 6:4 staat: “*Luister, Israël! De HEERE, onze God; de HEERE is één! (dus één Persoon!).*” (HSV)

Dit wordt ook onderschreven door het feit dat de beide cherubs en het verzoendeksel **uit één brok goud** moesten worden gesmeed (= geslagen – zie Exodus 25:18). De beide cherubs en het verzoendeksel beelden onze almachtige God in Zijn drie openbaringsvormen uit. De cherubs beelden de Vader en de Heilige Geest uit, en het verzoendeksel beeldt het Lam, de Zoon van God uit. Gods wezen is een Eénheid. Hij is één Wezen, één Persoon. **Het is dus beter te spreken van de 3 Openbaringsvormen van God**, te weten:

- de 1ste Openbaringsvorm van **God: de Vader**
- de 2de Openbaringsvorm van **God: de Zoon** (= Jezus)
- de 3de Openbaringsvorm van **God: de Heilige Geest**.

Net zoals wij mensen ook bestaan uit: lichaam, ziel en geest. (noot AK)

Geest, moet ons leven slagen. Halleluja!!

God schiep ze: “*man EN vrouw schiep Hij ze*” ([Genesis 1:27c](#)). Een alleszeggende handeling! In Zijn alwijsheid had God gezegd: “*Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij*” ([Genesis 2:18b](#)). En hiermee heeft God voor tijd en voor altijd “zin en orde der geslachten” vastgesteld. En toen Hij dat gedaan had, was het diezelfde God Die “Eva tot Adam bracht” (zie [Genesis 2:22](#)). Met déze, door zo weinigen begrepen, handeling heeft God het beiden mogelijk gemaakt, om Zijn eerste opdracht uit te voeren: “*En God zegende hen, en God zei tot hen: **Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt!***” ([Genesis 1:28](#)). God had hen daartoe immers Zijn onmisbare zegen geschonken!!

God heeft dus “het aardse huwelijk” ingesteld, waardoor Adam kon uitroepen wat wij geschreven vinden in [Genesis 2 vers 23a](#): “*...Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees!*” Voor altijd was – door een Alwijze God – de manier van het-zich-vermenigvuldigen-in-een-huwelijk hier op aarde aangegeven, vastgesteld: “*...en zij zullen tot één vlees zijn*” ([Genesis 2:24c](#)). Voorwaar, voorwaar (!) daar is geen andere manier om in een aards huwelijk leven te verwekken, dan in en door de huwelijksgemeenschap van de betrokken man EN zijn vrouw. Aardse zaken worden op aardse wijze afgewikkeld. Niemand weet het beter dan God. Amen.

God schiep ze man EN vrouw. Het gaat hier om heel wat meer dan wij denken en veronderstellen. Dit onderscheid der geslachten, door de Schepper Zelf in het leven geroepen, raakt aan de diepste levensgeheimen. Een niet te verwaarlozen factor: nòch op geestelijk gebied, nòch op lichamelijk, stoffelijk terrein. Het is daarom van zeer groot belang dat vooral Christenen zich voor ogen stellen van welk een verstrekkende betekenis het is, en hoe groot de consequenties zijn, waar wij in de Bijbel niet eerst lezen van de schepping van de mens in algemene zin, en daarna pas van het onderscheid der geslachten. Van het eerste ogenblik af gaat het over de geschapen mens in het raam van de geslachtelijke “hoedanigheid”! Het verdient in dit bestek aanbeveling om eens dieper na te denken over dit “geheim der geslachten”, om zodoende “misvattingen” in onze gedachtewereld te voorkomen. Daar heerst in dit opzicht, ook onder Christenen, toch al genoeg verwarring en over-geestelijkheid. Dit moeten wij onszelf allereerst bekennen: behalve honger en dorst en de begeerte tot zelfbehoud, is er niets in ons leven dat ons zó vervult en voortdrijft, zó doet lijden òf genieten als juist dit mysterie van onze geslachtelijkheid. Het “basisgeheim” van ons leven komt tot openbaring in de basisvraag: “Hoe kunnen wij gelukkig worden en bevrediging vinden?”

Déze levensbeschouwing, die ons allen als het ware in het bloed zit, vindt haar oplossing in de conclusie van de Schepper: “*Het is niet goed, dat de mens alleen zij...*” ([Genesis 2:18b](#)). Op grond van dit geslachtelijk-scheppings-feit, hunkert een man naar zijn “hulpe” en gaat “de begeerte van de vrouw uit naar haar man” (zie [Genesis 3:16c](#)). De vraag is dus verre van verontrustend: “Wat gebeurt er feitelijk, als twee mensen van elkaar (gaan) houden?” Verandert het leven van de één van richting, omdat er een ander opdoemt aan de horizon van dat leven?? Heeft er een soort “gemoedsverandering” plaats??? Meer persoonlijk nu: Krijgt **mijn** persoonlijkheid (wanneer **mij** zo iets overkomt) dan een heel ander karakter, of is het zó, dat dan pas in feite mijn eigenlijke wezen tevoorschijn komt (= naar buiten treedt)????

Ons menselijk leven biedt zulk een overvloed van mogelijkheden tot liefhebben en dienen, zoveel kansen met anderen op te trekken en iets voor hen te zijn, dat ook ieder mens (mèt of zonder levenspartner) de kans krijgt om gelukkig te worden en bevrediging te vinden door zich te wijden aan zijn/haar naaste(n), dòch **op Bijbelse grondslag**. Wordt zo iets niet gedaan, dan ontstaan vele en velerlei “misvormingen” in de verhoudingen, die niet oorbaar en niet stichtend zijn!

Elk huwelijk, waarop dit Schriftgedeelte doelt (zie [Genesis 2:22-24](#) ⁵⁰), kunnen wij beschouwen als een door God gewild beeld van wederzijdse liefde. Liefde, die wij alsdan in ons huwelijksleven moeten bewijzen. Zo zijn er dingen in ons leven, en daartoe behoort ook de volle ontplooiing van onze eigen persoonlijkheid in ons huwelijksleven, die niet regelrecht liggen onder het bereik van onze eigen wil. Zij komen als vanzelf – zij volgen op en vergezellen wederzijdse liefde in elk eerlijk huwelijk. Wie zichzelf zoekt, komt altijd bedrogen uit! Alleen hij/zij die liefheeft èn dient, vindt de ware betekenis en volheid van zijn huwelijksleven en omgekeerd. En het is dit, in het licht van de Bijbel, dat zo duidelijk en sterk naar voren komt in [Genesis 2 vers 25](#): “*En zij waren beiden naakt, Adam en zijn vrouw; en zij schaamden zich niet.*”

Jezus heeft al onze aandacht gevraagd voor het volgende: “*Zoekt **eerst** het Koninkrijk Gods èn Zijn gerechtigheid, en AL DEZE DINGEN zullen u toegeworpen worden*” ([Mattheüs 6:33](#)). Wat heeft Hij hiermee willen zeggen? Wat is de ware betekenis?? Wie het inderdaad **ernstig** om God te doen is, en in de eerste plaats om Hem èn Zijn suprême wil, die krijgt daarbij ook al het andere van Hem geschonken. Hij overlaadt zo iemand dan met ‘s levens overvloed. Halleluja! Het is nog altijd zó en Bijbels: wie onbaatzuchtig zijn/haar levensopdracht vervult, ... wie geen acht slaat op eigen schade of verlies, ... wie degene die God

⁵⁰ [Genesis 2:22-24](#), “*En de HEERE God bouwde de rib, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam. Toen zei Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit de man genomen is. Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot één vlees zijn.*”

hem/haar doet ontmoeten helpend en bovenal liefhebbend tegemoet treedt, die ontvangt vreugde en vrede en rust – zaken die innerlijk te genieten zijn en die hij/zij nooit zou hebben gevonden als zij in egoïstisch begeren zou zijn gezocht!!

Jezus heeft ook gezegd: “Zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelfde verliezen; maar zo wie zijn leven zal verliezen, om Mijnen wil, en **omwille van het Evangelie**, die zal hetzelfde behouden” (Markus 8:35). Heeft niet alles wat God heeft willen bedoelen met “Eva te brengen tot Adam” en alles wat Hij heeft willen inbrengen in het huwelijksleven als wederzijdse opdracht te maken met “het blijde, vreugdevolle nieuws”?! Met wat wij mogen verstaan als “Evangelie”!?! Met de onweerlegbare waarheid, dat Hijzelf IN Zijn woorden is te vinden en ook ACHTER Zijn woorden staat!!

God schenkt ons altijd **in Christus** het grootste en schoonste als “EXTRA”, als (wij zullen het in dit verband maar zó schrijven...) “TOEGIFT”.

Dit dienen wij vooral in ons huwelijk en huwelijksleven goed te begrijpen. Daarom geloven wij dat wij elke dag met Hem moeten beginnen en elke nacht met Hem moeten ingaan... Want wat het belangrijkste is, moet ook het zwaarste wegen, en behoort dus aan de spits te staan van onze dagelijkse bezigheden – in welke vorm of gedaante ook, en waar en/of wanneer ook gevraagd. Dat dus het hóógste in ons leven niet moet worden gezocht, maar dat het ons wordt gegeven...

Duidelijk komt deze waarheid naar voren in Gods steekhoudende opdracht, vervat in het begin van [Genesis 1 vers 28](#): Met dat “Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt U” (!) valt de belangstelling voor ons-eigen-ik volkomen weg. Een ander wordt onherroepelijk daarbij betrokken. Zien wij dit in? Wat leert ons de praktijk?? Hoeveel huwelijken worden er vandaag de dag gesloten, waarbij dan de beide partners elkaar plechtig beloven dat zij enkel en alleen voor hun liefde willen leven. Bij hun werk en daarna, thuis en ook op reis met vakantie, zullen ze voor elkaar hun leven samen vormen... Houden van dit en houden van dat en altijd samen hun “liefdesnestje” bouwend. Daarbij zijn kinderen zo lastig,... die maken dat wij geen tijd zouden hebben en ook geen geld genoeg om ons allerlei geneugten te veroorloven, wat ons beider leven verrijken kan,... die moeten dus maar niet komen. Zo'n huwelijk heet dan in de normale gang van zaken: “een verstandelijk huwelijk”. **Door God nooit bedoeld, laat staan gewild!**

Het is “levensgevaarlijk” om als Christenen te leven “naar eigen inzichten en volgens eigen concepties”! Wanneer Christenen, als huwelijkspartners, gezegend zijn met de mogelijkheid om vader en moeder te worden, HUN eigenzinnigheid (willen) handhaven in flagrante (= overduidelijke) strijd met de bedoeling van de Schepper, en zich zódoende lichtvaardig en/of welbewust de zegen van de door God gewilde voortplanting ontzeggen, dan wordt (zo niet direct, dan toch zeker “in the long run” = op de lange termijn) ook hùn **diepere huwelijksgemeenschap** aangetast!!

Naar onze bescheiden mening is het hier en nu geboden om dieper op de onderhavige zaak in te gaan, ziende op de realiteit der dingen en lettende op de zo dikwijls willens-en-wetens-frauduleuze-handelingen van Christenen, welke neerkomen op “de kruisiging van de schepping Gods”. Om nu even stil te staan bij het volgende Schriftbeeld, dat naar voren treedt in de woorden van Adam, de bruidegom: “*Déze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees!*” (Genesis 2:23a). Ziende op het feit dat Eva, door God, gemaakt was uit Adams rib, houden Adams woorden in: “Zij is uit mij genomen” (zie [Genesis 2:23b](#)). Met andere woorden: ZIJ IS MIJN ANDERE IK.

De “diepe slaap, die God op Adam deed vallen” (zie [Genesis 2:21](#)) houdt niet alleen een “typologische heenwijzing” in naar de Tweede Adam – Jezus Christus in Zijn doodsslaap op het kruis – doch ook een wonderlijke en diepe “verborgenheid” (geheim). Hoe of het kàn, hoe of het mogelijk is, dat twee mensenlevens voor elkaar geschapen zijn (dat zoiets bestaat in het Raadsplan Gods !) dát nu ligt verborgen en is een geheimenis voor het menselijk oog. Ook hier weer de diepzinnige typologie van Christus en Zijn Bruidsgemeente ⁵¹, welke is voortgekomen uit “Zijn speer-gewonde zijde, waaruit water en bloed vloeide” (zie [Johannes 19:34](#)). Hierover kan slechts in beelden gesproken worden.

De les die wij nooit moeten vergeten is dat de één niet zo maar aan de ander wordt toegevoegd. Neen, juist deze Bijbelpassage doet ons verstaan dat wij in ons leven niet zo maar “een naaste” vinden als “hulpe” bedoeld, als wij geloven in Hem Die ons leven duur heeft gekocht en Die ons leven wil leiden door Zijn Geest. Want dan kan God ons een **speciaal** mens laten ontmoeten, die Hij met een **speciaal** doel in ons leven heeft gebracht. Een mens dus die Hij inderdaad als wederhelft doet komen, en die Hij juist voor ons heeft bestemd. Het Christelijk leven begint immers dan pas dáár wanneer wij oprecht (kunnen) bidden: “Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede, o Heer!” (zie [Lukas 22:42b](#))

Mogen wij nu in meer persoonlijke vorm treden: God heeft mij een “ander mens” toegedacht, en dus niet maar alléén diens functie! In het huwelijk en huwelijksleven gaat het er niet om dat een “ander mens” bepaalde verrichtingen met mij volvoert – door erotische bevrediging of lichamelijke gemeenschap te schenken (het kan ook zijn door alleen maar de functie te vervullen om mij te verzorgen) – doch om een ieder in de hoedanigheid van geschapen te zijn als mens tegenover mens EN als mens met mens, om er voor zorg te dragen dat “de klederen te allen tijd **wit** zijn” (klederen staan voor het leven en **de witte kleur spreekt van reinheid en gerechtigheid**) en “dat op het hoofd geen olie ontbreken zal” (hoofd spreekt

⁵¹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

hier voor dat wat het hoogste en voornaamste en belangrijkste is, terwijl olie het symbool is van de Heilige Geest) – zie [Prediker 9:8](#). In dit licht mag ik dan verstaan (mogen wij allen het begrijpen) wat de Prediker verder geschreven heeft: *“GENIET het leven met de vrouw, die jij liefhebt, al de dagen van uw ijdele leven, welke God u gegeven heeft onder de zon, al uw ijdele dagen; want DIT IS UW DEEL IN DIT LEVEN, en van uw arbeid, die jij werkt onder de zon”* (Prediker 9:9). Amen. Veilig is het voor een ieder die zich houdt aan het Woord van God, als richtsnoer voor het leven.

Wanneer wij “de ander” alleen maar nodig heb voor “de functies”, dan hebben wij juist géén gemeenschap **zoals God dat wil**. Dan heeft die ander immers ook voor mij afgedaan zodra hij/zij zijn/haar diensten niet meer kan bewijzen. Want hoeveel huwelijken worden niet ontbonden, omdat de één voor de ander zijn aantrekkelijkheid heeft verloren; òf dat er iets hapert met “de erotische functie”! “Men” zoekt alsdan een jongere partner, die tot de verlangde functies nog flink in staat is. Dat God het ánders wil en mij die andere mens op mijn ziel bindt en niet alleen maar zijn/haar functies, dat heeft God in Zijn Woord ook vastgelegd. Ik kan immers alleen maar “bereid” zijn om een ander mens toe te behoren, als ik die mens zélf bedoel te bezitten, en niet iets “aan òf van die mens”. Niets kan dan daarin verandering brengen. En dan laat ik mij niet scheiden door incidentele gevallen, of aanvallen van anders gerichte genegenheid (verliefdheid) of zelfs dieper liggende gevoelens. Voor vele mensen in onze tijd, waaronder vele Christenen, zijn Gods eigen woorden “oeroud”, “naïef”, “uit-de-tijd”. Dus, zo beweren zij dan: “waardeloos”! Ja, ja, men durft wat te beweren!! Zijn zulke lieden ook in staat om verantwoording af te leggen, durven zij dat wel? Wij menen dat te mogen betwijfelen en hebben hiervoor geponde redenen.

In al die gevallen waarin het huwelijk vastliep en de huwelijksgemeenschap niet genoeg of helemaal geen bevrediging (meer) gaf, daar waren het ten slotte twee dwalende mensen, voor wie het “een ogenblik” van rozengeur en maneschijn was,... die zichzelf hielden voor de enigen op een onbewoond eilandje,... net zo lang, tot ze na enige tijd elkaar zó zat waren dat ze liever wilden sterven van verveling en van walging, als ze elkaar zagen. Zúlke mensen vergeten dat het beetje suiker spoedig is afgelikt van het zo begerenswaardig klontje, en... als dàn alles ergerlijk zuur begint te worden, dàn trekken ze allebei een vies gezicht. In de praktijk zien wij de harde, doch onloochenbare waarheid!

Bovenstaande vergelijking is misschien wel wat grof in dit verband, maar tòch wel toepasselijk. Het gaat per slot om de waarheid nietwaar?! Ontnuchtering komt, hélaas, dikwijls als het al te laat is. Lotsverbondenheid in het leven gaat heel dikwijls gepaard met vragen als deze: “Hadden wij niet anders moeten kiezen?”... “Is zij werkelijk (om met de Bijbel te spreken) die “hulpe”,... “die rib”,... “vlees van mijn vlees en been van mijn benen”? Een “crisistijd” brengt immers veel aan het licht wat (mogelijk reeds lang) verborgen was.

Verhoudingen, die eertijds begonnen met een overvloedige rijkdom van liefdesbetuigingen over en weer, zijn (als men elkaar in het huwelijk en de huwelijksgemeenschap beter heeft leren kennen) geëindigd in volslagen drama’s welke iedere filmregisseur zal willen aangrijpen voor een nieuw gegeven. Hoe dikwijls blijkt alsdan dat men elkaar niets meer te vertellen heeft, omdat men elkaar voldoende heeft leren kennen, en de vroegere bekoring, betovering, iets doodgewoons is geworden (misschien ook wel voorbij is). Heel goed mogelijk is ook dat de crisis ontstaat doordat een ander bekoorlijk, ja fascinerend wezen de levensweg kruist, waardoor tot-nog-toe ongeroerde snaren in ons leven worden aangeraakt en in trilling komen... En weer zijn er dan vragen, wel anders gesteld, maar desondanks hetzelfde bedoelend: “Was hij/zij mij werkelijk van Hogerhand toegewezen, òf heb ik met mijn eigen keuze mijn levensbootje een andere (en in dit geval een verkeerde) richting gegeven, waardoor mijn bestemming mij ontgaat en levensvervulling door mij niet wordt gekend?” En, laten wij eerlijk zijn... Dergelijke vragen worden niet zo maar één-twee-drie opgelost. Wij mogen dergelijke vragen ook niet uit de weg gaan. Wij moeten geloven dat Jezus Christus HET ANTWOORD IS. Amen. Wij moeten beseffen dat elke opdracht, iedere belofte, iedere voorwaarde, gegeven is en wordt om ons daaraan vast te klampen. Juist in tijden van crises... Of het nu gaat over huwelijk en/of huwelijksleven of ten aanzien van heel andere zaken en dingen. God zegt altijd wat Hij bedoelt. Zó ook in het geval van het eerste mensenpaar in de Hof van Eden.

Gods GEBOD en VERBOD gold beide:

- **Genesis 2:15-17**, *“Zo nam de HEERE God de mens, en zette hem in de hof van Eden, om die te bouwen, en die te bewaren. En de HEERE God gebod de mens, zeggende: Van alle boom in deze hof zult gij vrijelijk eten; maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij de dood sterven.”*
- **Genesis 3:1-6**, *“De slang nu was listiger dan al het gedierte van het veld, hetwelk de HEERE God gemaakt had; en zij zei tot de vrouw: Is het ook, dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet eten van alle boom in deze hof? En de vrouw zei tot de slang: Van de vrucht der bomen in deze hof zullen wij eten; maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft. Toen zei de slang tot de vrouw: Gijlieden zult de dood niet sterven; maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad. En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijs, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at.”*

Toen beide zondigden – dat wil zeggen: Gods gebod en verbod overtraden, minachtten – vielen ook beide onder het oordeel Gods (zie [Genesis 3:16-19](#)). De wereld waarin zij toentertijd leefden werd hun een gevangenis gelijk! Zij werd zó, aangezien “het aardrijk om hunnentwil vervloekt werd” (zie [Genesis 3:17](#)) en zij, als “kroon in en van Gods schepping”, waren gevallen. Zij werd hun zó, omdat de zwijgende, dode materie als het enig waardevolle in het leven hen omsloot en gebonden hield. Dit is de ontstellende werkelijkheid welke opgesloten ligt in de door God gebezigde woorden in Genesis 3, de verzen 17 t/m 19:

“En tot Adam zei Hij: Dewijl gij geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw, en van die boom gegeten, waarvan Ik u gebod, zeggende: Gij zult daarvan niet eten; zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt; en met smart zult gij daarvan eten al de dagen van uw levens. Ook zal het u doornen en distels voortbrengen, en gij zult het kruid van het veld eten. In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert, dewijl gij daaruit genomen zijt; want gij zijt stof, en gij zult tot stof wederkeren.”

Dat wat voorheen “mooi en schoon en volmaakt en zéér goed” was, werd doortrokken van zonde, smart en alle ellende. Hierdoor vervormd en misvormd, gedegradeerd!!

Maar de waarheid is méér dan wat de mens kan “hanteren”. Dat waarover de mens moest heersen, liet zich niet meer zomaar gebruiken. Sindsdien kwam er verzet, rebellie, strijd... Het staat nog wel open – in het kleine zowel als in het grote, als totaliteit en in het kleinste onderdeel – dòch (niet ? ⁵²) voor het ongrijpbare, voor Gods geheimenis. Sindsdien hebben wij, mensen, de vrijheid om alles (als het moet) te betuigen. Aan de andere kant hebben wij ook de mogelijkheid om te misbruiken. God heeft een geordende wereld geschapen, en in deze wereld hebben oorzaken ook gevolgen. Wanneer wij de samenhang hier-tussen zouden mis- of ontkennen, verbreken wij deze ordeningen Gods. Met alle risico's ervan. Adam en Evan hebben het geweten!

Toch geloven wij dat de loop van de wereld niet wordt bepaald door “toevalligheden”, nòch door wat men zo graag noemt een “causaliteits-machine”. **God IS en BLIJFT soeverein!** Hem zij de glorie en de kracht en de heerlijkheid tot in der eeuwigheid! Amen. Er is daarom ook geen enkele wetenschap die het geloof in het vrijmachtig handelen van God kan uitsluiten. Elke seconde van ons leven in deze angstwekkende wijde ruimtelijke schepping van God, deze wereld rondom ons, wordt omvangen door de alomtegenwoordigheid Gods. Er staat nog altijd geschreven: *“Want IN Hem LEVEN WIJ, en BEWEGEN ONS, en ZIJN WIJ...”* (Handelingen 17:28a)

Als schepping is de mens door God in het aanzijn geroepen. Bij Zijn gratie werd de mens tot een levende ziel. Aan Hem danken wij ons “menschzijn”, en het geheim van uw leven, ons leven, ligt in deze relatie tot God: God mét ons, en in de relatie van mens tot mens. De laatste relatie vindt haar meest intense beleving (wij roerden dit thema al eerder aan) in die van man EN vrouw: déze twee die één zijn in hun samen leven. Toen, vóór de zondeval, was de mens goed en berekend voor zijn taak; goed ook voor het huwelijk en huwelijksgemeenschap. Dank zij Zijn genade! De zondigheid van het eerste mensenpaar dateert van de dag dat zij weigerden verder Gods “bondgenoten” te zijn. Zij hechtten meer waarde aan de duivelse interpretatie van het verdraaide woord dan aan de goddelijke begrenzing. Zó vervielen zij aan de macht van het verderf: aan de satan zelf. Zij werden zodoende werkèrs èn slachtoffers van ongerechtigheid, en blijven dat zolang als zij leven buiten God en Zijn gebod!!

Sinds die breuk met de Schepper is de mens komen te vervallen aan Gods tegenstander en zijn machten. Hierdoor kwamen bijgevolg: slavernij, verharding, verblinding, verdorvenheid,... ontstonden òòk toestanden waarin mensen – door demonen – tot onmensen kunnen worden, waardoor de éne mens de ander vertrapt, vervolgt en verdrukt,... ontstond òòk de disharmonie in het leven en de onmacht. Het is door Gods onmisbare zegen in Jezus Christus dat degenen die Hem dienen in het geloof, òòk tot anderen (kunnen) komen als “verloste zondaars” die kunnen getuigen van “de voorsmaak” van het beloofde herstel en de heerlijkheid, IN en DOOR de doop met de Heilige Geest en de blijvende vervulling met Gods Geest.

⁵³ Geprezen zij de Naam des Heren!

“Wij hebben een machtige Redder, Die nimmer de Zijnen vergeet.

Laat ons van Zijn grootheid niet zwijgen, opdat een ieder het wéét!”

“Hij helpt in de felste verzoeking, Hij troost in het smartelijkste leed.

Hij schenkt ons Zijn kalmt' en Zijn vrede, zorg toch, dat ieder het wéét!”

“Zo wijd Hem uw liefde en leven; en dien Hem in vreugd' en in leed.

't Geloof brengt een hemel op aarde; de daad maakt, dat iedereen het wéét!”

(Met een variant op lied nummer 689 – Zangbundel van Johan de Heer)

Jezus Christus redt ons van het verderf (8)

Redding en verwerping

Wanneer het menselijk hart zich toesluit, blijven zelfs van de meest open “woningen” de deuren (voor de burenen) gesloten. Contactmogelijkheden zijn dan slechts mogelijk via het bekende “sleutelgat”. De Bijbel

⁵² Deze zin is mij niet duidelijk. Het lijkt mij dat er “NIET” tussen moet staan, maar ik kan mij ook echt vergissen. (noot AK)

⁵³ Zie eventueel onze GRATIS studie [“De natuurlijke mens en de Heilige Geest”](#) van CJH Theys. (noot AK)

vertelt er ook van, en dat wat staat geschreven mogen wij dan in het geschetste licht verstaan: “Zij hoorden de stem van de Here God wandelende in de Hof, aan de wind des daags (letterlijk: de wind van de dag). Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van de Here God, in het midden van het geboomte in de Hof. En de Here God riep Adam, en zei tot hem: Waar zijt gij? En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de Hof, en ik vreesde; want ik ben naakt; daarom verborg ik mij” (Genesis 3:8-10). En zó is het òòk in het mensenleven dat van God vervreemd is. Over het algemeen is het met ons allen zó gesteld. Wij verstoppen ons niet alleen voor God, maar òòk voor elkaar. Angstig vanwege onze overtreding, loeren wij argwanend door het sleutelgat, en... roddelen daarbij nog over anderen ook!

Wij kijken graag om ons heen en vergeten dat de echte vijand altijd weer de vijand is die “binnenin” zit. ‘s Mensen moedwillige overtreding bracht scheiding teweeg met alle noodlottige gevolgen van dien. Het “paradijs”, de “Hof van Eden” ging verloren, en de toegang gesloten: “En Hij dreef de mens uit; en stelde cherubim (of: cherubs = engelen) tegen het oosten van de Hof van Eden, en een vlamtig lemmer van een zwaard, dat zich omkeerde (letterlijk: de vlam van het wentelende zwaard), om te bewaren de weg van de boom des levens.” (Genesis 3:24)

Daar wist de mens van mee te praten. Gods opdracht, aan de door hem geschapen mens, was: “...en die (Hof van Eden) te bewaren” (zie [Genesis 2:15b](#)). De mens faalde, overweldigd door de zonde! God nam toen het heft in handen. Zó is het altijd in het leven. Wanneer ongehoorzaamheid zich van ons meester maakt, en wij frauderen tegenover God, zó ontstaat er scheiding, en wij bevinden ons dan altijd weer aan gene zijde (= aan de andere kant) van de Hof van Eden. Hier vinden wij de diepe betekenis van het begrip ZONDE-SCHULD.

Wij kunnen nooit uit onszelf terug, en wij ondervinden dat in situaties waarin wij in alle gevallen schuldig komen te staan; om het even welke keuze wij doen – zelfs wanneer wij ons door de bekende “menselijkheid” laten leiden. Iedere menselijk beslissing is tragisch, omdat zij altijd een beslissing is tegen iets dat niet ongestraft kan worden onderdrukt. Een bekende zegswijze is: “vuile handen zijn in onze wereld onvermijdelijk”.⁵⁴ Hoe of het ook zij: het verlangen naar wat verloren ging is gebleven. En het is de Heilige Geest⁵⁵ Die ons leert dat wij het alleen maar kunnen terugvinden door en in Jezus Christus. Amen.

Dit in het menselijk hart levend verlangen en onze gerichtheid om (als het mogelijk is) zonder verantwoordelijkheid te leven zijn evenzovele “symptomen” van de diepste vervreemding in het diepste van ons denken, leven en handelen. Erkennend dat wij in alles tekort schieten is het van belang in te zien hoe groot het verschil wel is tussen het Bijbels getuigenis aangaande “zondebegrip”, en dat wat men gewoonlijk en graag “slechte moraal” noemt. Een voorbeeld van wat wij bedoelen, vinden wij onder andere in Lukas 18 vers 9-14: “En Hij zei ook tot sommigen, die bij zichzelf vertrouwden, dat zij rechtvaardig waren, en de anderen niets achtten, deze gelijkenis: Twee mensen gingen op in de tempel om te bidden, de één was een Farizeeër, en de ander een tollenaar. De Farizeeër, staande, bad dit bij zichzelf: O God! ik dank U, dat ik niet ben gelijk de andere mensen, rovers, onrechtvaardigen, overspelers; of ook gelijk deze tollenaar. Ik vast tweemaal per week; ik geef tienden van alles, wat ik bezit. En de tollenaar, van verre staande, wilde ook zelfs de ogen niet opheffen naar de hemel, maar sloeg op zijn borst, zeggende: O God! wees mij zondaar genadig! Ik zeg ulieden: Deze ging af gerechtvaardigd in zijn huis, meer dan die (Farizeeër); want **een ieder, die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, en die zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.**” Als wij hier lezen van zondaars en van Farizeeën, leren wij dat het dus mogelijk is om van God gescheiden te leven door, op een bepaalde manier, volmaakt proberen te zijn!

“Wat moeten wij dan doen om gered te worden”? Stellen wij ons in de plaats van de rijke jongeling, dan luidt de vraag; “Wat moeten wij doen om het eeuwige leven te verwerven”? Behalve de rijke jongeling stellen nog anderen in de Bijbel deze vraag. Een wetgeleerde, ... de cipier van Filippi; en (laten wij eerlijk zijn) talloos velen hebben vandaag de dag deze zelfde vraag nòg in het hart en op de lippen. Godsmannen in de Bijbel hebben zich ook anders uitgedrukt: “Toon mij nu Uw heerlijkheid” (Exodus 33:18b). Hun intens verlangen uitte zich in de woorden: “**Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God; wanneer zal ik ingaan, en voor Gods aangezicht verschijnen?**” (Psalm 42:3)

Deze hebben dus God liefgehad bóven allen en alles! Zij dachten helemaal niet aan hun persoonlijk heil. O, neen; verre van dat. Mozes kon God bidden om hem te schrappen uit het Boek des Levens, liever dan Zijn verdwaald volk te verwerpen: “Zo keerde Mozes weder tot de Here en zei: Och, dit volk heeft een grote zonde gezondigd, dat zij zich gouden goden gemaakt hebben. Nu dan, indien Gij hun zonden vergeven zult! dòch zo niet, zo delg mij nu uit Uw Boek, hetwelk Gij geschreven hebt” (Exodus 32:31-32). En Paulus, de apostel, riep uit: “Want ik zou zelf wel wensen verbannen te zijn van Christus, voor mijn broeders, die mijn maagschap (= bloedverwantschap) zijn naar het vlees” (Romeinen 9:3). Al deze woorden, gesproken onder de machtige Zalving van de Heilige Geest, overtuigen ons dat zij hun broeders méér lief hadden dan zichzelf!! **Hoe staat het met ons?!?** Alle 99 schapen moesten toch nog wachten tot het 100ste, het verloren schaap, gevonden was, voor en aleer allen de schaapskooi kunnen binnengaan...

⁵⁴ [Dietrich Bonhoeffer](#) koos ervoor zich te verzetten tegen Hitler en maakte dus ‘vuile handen’, omdat de Bijbel leert zich niet te verzetten tegen gezag. Het betekent dus: iets doen wat niet helemaal correct is of lijkt. (noot AK)

⁵⁵ Zie noot 53.

Hoe vele trouwe leden van de Gemeente zullen deze waarheid moeten onderschrijven. En zó wordt de vraag naar redding ook juist gesteld in het licht van de Schrift. Het gaat immers om de eer van God, die openbaar wordt in de redding, zelfs van de laatste, en heus niet om ons “behoud-instinct”, dat de grendels van de dood tracht te forceren. Amen. Nogmaals willen wij er de nadruk op leggen dat de verlossing, zoals in de Bijbel bedoeld, zich uitstrekt tot de gehele schepping, en dus niet alleen tot de mensheid of de Gemeente des Heren. En zij heeft betrekking zowel op het menselijk lichaam als op onze ziel. Daarom leren wij ook niet alleen de onsterfelijkheid van de ziel, maar òòk de opstanding van het lichaam naar de Schriften (zie [1 Korinthe, hoofdstuk 15](#)). Daar is voor de Christen een “totale redding”, omdat hij een “volkomen Verlosser” heeft: “Gij, o Here! zijt onze Vader, onze Verlosser van ouds af is Uw Naam” (Jesaja 63:16b). Verlossing, zoals die zich eens in haar volheid over de wereld zal uitstrekken, zet haar stempel op ons leven zodra wij Jezus Christus aannemen als onze persoonlijke Verlosser en in Hem geloven als onze Zaligmaker: “**Die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven...**” (Johannes 3:36a). “*Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden*” (2 Korinthe 5:17). Het is zonder meer duidelijk dat Jezus Christus alleen dit bewerkstelligt, en dat er van onze kant geen enkele verdienste is. Alleen de Heilige Geest maakt ons hart ontvankelijk. Geprezen zij de Naam des Heren!

Wat is nu de andere kant van verlossing? **Wat staat er tegenover het eeuwige leven ofwel de zaligheid??** De Bijbel geeft het antwoord: **het verderf!** Letten wij op Jezus Christus en Zijn omgang met Zijn discipelen, dan merken wij op dat Hij Zijn discipelen vraagt niet éérst de Blijde Boodschap van verlossing te verkondigen en dan pas het vreselijke nieuws van het verderf, de veroordeling. Niettemin wordt in de Evangelieën gesproken van: de “brede weg” die dood loopt, de gesloten deur, wenen en tandengeknars, het eeuwige vuur, ... van hen, die geworpen worden in de poel van vuur en zwavel. En wij mensen hebben het recht niet aan deze Bijbelse waarheden stilzwijgend voorbij te gaan. Zij zijn een diep-insnijdende waarschuwing, die haar plaats in de Blijde Boodschap heeft; haar eigen en aparte plaats. Jezus heeft ons ook gesproken van de werkelijkheid, die wij niet zomaar in menselijke hoogmoed mogen ontkennen. Integendeel, wij doen wijs als wij òòk aan déze realiteiten al onze aandacht schenken.

Niemand kan zich indenken dat Jezus geschermd heeft met ijdele bedreigingen, wanneer Hij spreekt over **oordeel** ⁵⁶ **en verderf**: noch minder dat Hij overdrijft als Hij spreekt over de eeuwige verdoemenis, de hel voor alle goddelozen, ... alleen om meer indruk te maken. Méér nog dan met andere dingen en zaken hebben wij hiermee rekening te houden. **Wij hebben alleen maar de keuze tussen “eeuwige straf” òf “eeuwige zaligheid”**. Al het andere (het zogenaamde “vagevuur” is een verdichtsel van mensen) belust op een tweede kans om gered te worden. Het is NU òf NOOIT – in DIT leven – anders is het TE LAAT. Onze enige kans is Jezus Christus. Amen.

Daar zijn ook nog lieden die graag denken aan, spreken van en verlangen naar “alverzoening”. Hoe wij hierover denken? Op grond van de gezonde leer van Jezus Christus is onze conclusie: een satanische valstrik – een leugen! De Bijbel is in dit opzicht duidelijk en leerstellig: “*Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht...*” (Openbaring 20:6a ⁵⁷); “*...en zij zullen gepijnigd worden dag en nacht in alle eeuwigheid*” (Openbaring 20:10b); “*En zo iemand niet gevonden werd geschreven in het Boek des Levens, die werd geworpen in de poel van vuur*” (Openbaring 20:15). Wat heeft het Oude Testament ons te zeggen??

Beginnende met Mozes, om dan te komen tot de Psalmen en de Profeten, hebben wij de volgende uitspraken:

- “Indien deze (mensen) zullen sterven, gelijk alle mensen sterven, ... zo heeft mij de Here niet gezonden. Maar indien de Here wat nieuws zal scheppen, en het aardrijk zijn mond zal opendoen, en verslinden hen met alles wat van hun is, en zij levend ter helle zullen nedervaren;...” (zie [Numeri 16:29-30a](#));
- “De Here doodt en maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen,...” (1 Samuel 2:6a);
- “De goddelozen zullen terugkeren, naar de hel toe, alle god-vergetende heidenen” (Psalm 9:18);
- “De hel en het verderf worden niet verzadigd...” (Spreuken 27:20a).

Duidelijk zijn ook de profetische uitspraken in Jesaja 14:11+15, Ezechiël 31:15-17, Hosea 13:14 en Amos 9:2. ⁵⁸

⁵⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie “[God gaat in de eindtijd de Gemeente/Kerk en de wereld schudden](#)” en/of “[De dag van JaHWeH](#)” (ofwel ‘De dag des Heren’) van E. van den Worm. (noot AK)

⁵⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Openbaring, hoofdstuk 20](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 20](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

⁵⁸ **Jesaja 14:11+15**, “Uw hovaardij is in de hel neergestort, met het geklank van uw luiten; de maden zullen onder u gestrooid worden, en de wormen zullen u bedekken.” ... “Ja, in de hel zult gij neergestoten worden, aan de zijden van de kuil!” **Ezechiël 31:15-17**, “Zo zegt de Heere HEERE: Ten dage, als hij ter helle nederdaalde, maakte Ik een treuren; Ik bedekte om zijnentwil de afgrond, en weerde de stromen van dien, en de grote wateren werden geschut; en Ik maakte de Libanon om zijnentwil zwart (= alsof alle cederen in rouw stonden), en al het geboomte van het veld was om zijnentwil bewonden (= met windsels omwonden). Van het geluid van zijn val deed Ik de heidenen beven, als Ik hem ter helle deed nederdalen, met degenen, die in de kuil neerdalen; en alle bomen van Eden, de keur en het beste van Libanon, alle bomen, die water drinken, troostten zich in het onderste der

Vanwege de werking van Gods Geest in ons, is het duidelijk dat wij niet in staat zijn om naar ons inzicht te kiezen en te beslissen. Wat weten wij er van? Wat komt er van onze voorkeur terecht wanneer Gods Geest Zich met ons bemoeit?! Wie zou daar trouwens rekening mee houden?! Waar wij voor hebben te zorgen is dat de balans doorslaat naar de kant waar Jezus staat! In elk geval begrijpen wij in dit licht dat wij niet het recht hebben om mensen te veroordelen, wie zij ook zijn. En het is ongetwijfeld niet toevallig dat wij (op grond van wat de Bijbel leert) heel duidelijk over verlossing en eeuwig leven kunnen spreken. Jezus zegt: “...**Ik ben de Opstanding en het Leven**!” (Johannes 11:25a)

Daarentegen moeten wij herhaaldelijk constateren dat Christenen zo vaak kunnen spreken over de hel (= Gehenna). Wij vragen ons af of er mogelijk nog twijfel leeft in hun harten. Wie kan nog twifelen aan dood en hel (= verdoemenis), wanneer wij onze ogen richten op de Gekruisigde Die – in Zijn doodsangst, hangende aan het kruis – uitriep: “*Eli, Eli, lama sabachtani*” dat is: “*Mijn God! Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten!*” (zie Mattheüs 27:46). Was het niet omdat “Hij een vloek geworden was voor ons!” (zie Galaten 3:13). **Hij, Die zonder zonden was, werd voor ons tot zonde gemaakt!** Amen.

In wezen was er geen angst – het was de angst vanwege “onze zonden, die Hij in Zijn lichaam gedragen heeft op het kruishout” (zie 1 Petrus 2:24). Hij onderging daarvan, in onze plaats, de foltering; Hij heeft inderdaad die pijnen in intensiteit doorleefd. Geven wij ons er wel voldoende rekenschap van hoezeer onze ontrouw God heeft beledigd en zelfs verraden?! Tellen wij wel hoeveel slagen wij toegebracht hebben aan het van liefde kloppend Vaderhart?!? Zullen wij nog langer het sentimentele verhaal van de goede God, Die Zijn schepselen niet zou kunnen verwerpen, voort vertellen? Durven wij dat?? Zullen wij, al is dan de tijd waarin wij leven nog zó modern, nog durven spreken over die zo dikwijls gezochte “rechten van de mens” tegenover de Almachtige God?

Komen de rechten van God niet op de eerste plaats?! Hebben wij, die Hem eerst verwierpen, niet verdiend voorgoed door Hem verworpen te worden?!? Als onze God werkelijk recht zou oefenen in plaats van **genade in en door Jezus Christus**, zou Hij ons dan niet in de eeuwige vergetelheid, in die eeuwige verdoemenis moeten storten?!? Zeer zeker. Het kruis toont onontkoombaar de realiteit. Maar het doet dit alleen om ons tegelijkertijd te verkondigen dat Jezus Christus in onze plaats de vloek, die wij verdiend hadden, heeft gedragen. Wij willen het deze keer ook anders schrijven: Om Hem te verkondigen, die dood en hel heeft overwonnen, kunnen wij ook alleen spreken over hel en verdoemenis. Glorie voor Jezus!!

Het KRUIS en het geheim (9)

Welke zin heeft het (kruis)offer?

Als vervolg van ons voorafgaand betoog, zo mogen wij het allemaal als-vanzelfsprekend zien, volgt een nadere beschouwing van: “**Het geheim van het kruis**”. DE vraag welke in direct verband hiermee gesteld wordt is dan ook die, welke wij hierboven geplaatst hebben. De meesten onder het “kerkvolk” van onze tijd zijn er zich nauwelijks van bewust hoezeer de figuur van Jezus Christus “problematisch” is geworden onder een nu al meer dan een eeuw durend trommelvuur van menselijke (wetenschappelijke ?) kritiek. De kaarten liggen tegenwoordig zo: Zelfs vele theologen menen dat men omtrent Jezus Christus – of Jezus van Nazareth zoals zovelen Hem in dit licht willen zien – zo goed als niets weet; en dat alles wat wij in het Nieuwe Testament lezen slechts als beeldspraak dient te worden opgevat... De lichamelijke opstanding, de meeste wonderen, Zijn opwekkingen van doden, doch òók Zijn leer... alles wordt (laten wij het zo maar neerschrijven) in de storm van de twijfelachtige kritiek tot “legende” herleid!

Oòk de “God-is-dood-theorie” heeft hieraan meegewerkt en hiertoe aangezet. Zij is **het product van de goddeloosheid der laatste dagen**. En laten wij eerlijk zijn: deze zogeheten resultaten van het onderzoek “omtrent het leven van Jezus” vinden langzamerhand toch hun weg ook naar het bewustzijn van de nominale kerkganger – de gemiddelde gelovige. Natuurlijk is deze niet in staat om de volle omvang van al die opgeworpen kritiek te vatten. Des te sterker krijgt hij/zij de indruk dat de grondslagen (= de fundamenten) van ons Christelijk geloof aan het wankelen zijn gebracht. En wij behoeven ons dan ook niet te verwonderen als velen zich reeds afvragen: “Is ons wel de waarheid verteld? Waarom nog samenkomen en een gemeente vormen, als zelfs de theologen zich al afvragen waaraan zij nog moeten geloven?? Zijn daarom hun preken zo saai, zo vervelend en zo oppervlakkig geworden, omdat de man op de kansel niet meer gelooft in de oorspronkelijke Boodschap van de Bijbel???”

Deze en nog vele andere vragen dringen zich op, nu wij **in deze laatste dagen** worden geconfronteerd met die eerder bedoelde resultaten. Wij hebben ook mensen ontmoet die helemaal geen vragen meer stellen, omdat zij allang het Christelijk geloof de rug hebben toegekeerd, en allang niet meer de noodzaak inzien om de aanspraken van het Christelijk geloof op DE Waarheid nog ernstig te nemen. Vele Christenen

aarde. Diezelve daalden ook met hem neer ter helle, tot de verslagenen van het zwaard; en die zijn arm geweest waren, die onder zijn schaduw in het midden der heidenen gezeten hadden.”

Hosea 13:14, “*Doch Ik zal hen van het geweld van de hel verlossen, Ik zal ze vrijmaken van de dood: o dood! waar zijn uw pestilentien? hel! waar is uw verderf? Berouw zal van Mijn ogen verborgen zijn.”*

Amos 9:2, “*Al groeven zij tot in de hel, zo zal Mijn hand ze van daar halen, en al klommen zij in de hemel, zo zal Ik ze van daar doen nederdalen.”*

hebben de indruk dat men het moet zien te rooien met de wereld waarin wij leven en werken. Een makkelijke manier om van alles af te komen. Maar wie zich bezighoudt met literatuur ter zake doende, is zich allang bewust dat de Bijbelcritici (vooral) vanaf de 20ste eeuw beweren dat zij uit de Bijbel wel alles kunnen lichten wat (volgens hun onderzoek !) niet meer in onze tijd past. Het is in-en-in-treurig, maar waar.

Toen zij eenmaal hun mening lanceerden, begon meteen “de grote afbraak”. Is er nog wat overgebleven? Ja zeker, maar niet veel. Gods handelingen bijvoorbeeld, waarvan de Bijbel getuigt, worden van onwaarde beschouwd. Beweerd wordt dat, als men God wil verstaan, men er zich niet te veel over moet bekommeren “wat” God op deze aarde heeft gedaan, want de waarheid wordt nu eenmaal bepaald door het denken en niet door het handelen van God in de geschiedenis. Met andere woorden komt hun betoog hierop neer: de mens wil zèlf bepalen “wie” en “wat” God is. Hoe heel anders was dat in de eerste Christelijke Gemeente onder de “Vroege Regen” ⁵⁹ – de eerste Pinkstergemeente ⁶⁰ in de geschiedenis.

Die eerste Christenen stelden het zó: wat waarheid is kan geen mens verstandelijk gewaar worden, maar alleen in de ontmoeting met God; in wat Hij heeft gedaan en geschapen,... door de komst van Jezus Christus in de geschiedenis. Maar de “moderne” mens heeft hiermee geen genoegen genomen. Dit was en is hem te eenvoudig. Hij wil wat anders. Hij heeft de overlevering aangaande Jezus Christus op zijn ontleedtafel gelegd met alle gevolgen ervan. Op de ontleedtafel van de kritiek werden de synoptische Evangelieën gelegd, om te worden “geanalyseerd” tot in de kleinste details... In wezen werd er “gedokterd” aan ons geloof. Mogen wij allen dit zó zien en verstaan! En zódoende raakte men alle samenhang kwijt, met het treurige gevolg dat de waarheid werd “gedemonteerd”!

Voorwaar (!) het is allemaal verbijsterend en bedroevend. Zódoende heeft het geloof plaats moeten maken voor “hypothesen”, “veronderstellingen”. Dit is nog maar het begin van het satanische plan. Waartoe de “aartsleugenaar en moordenaar vanaf de beginne” wil komen is: dat God en Zijn wereld uit elkaar gerukt worden,... dat God uit de wereld wordt weggedrongen! Maar, halleluja (!), God en Christus zijn niet te ontleden. **God, Schepper van hemel en van aarde**, heeft het allemaal heel anders verordineerd (= ingesteld, bepaald): Hij **kwam in Christus en wij moe(s)ten niet anders doen dan Hem ontvangen**. Hoe groot is het wonder van genade!! Genade is, God zij dank (!), géén erfgoed. Van alle kritiek en ontleedkunde naar volledige goddeloosheid is maar één stap!!

Het is wel heel duidelijk wat deze kritiek wil uitdrukken: wat zo’n 2000 jaar geleden plaats vond, zonder dat de wereld erdoor is veranderd, kan “mij” (vult u voor dit – mij – maar een naam in !) niet interesseren. En met deze uitspraak heeft “men” Gods KRUIS-STANDAARD omlaag gehaald – het kruis waardeloos gemaakt. Vergeten wordt, dat ons Christelijk geloof nauw betrokken is op deze wereld in al haar facetten: haar aanvang, haar heden, haar toekomst... Maar alles begon en begint bij dat wondervolle kruis. Het geloof in Christus opent ons oog voor DE weg die de wereld heeft te gaan. Daar is géén andere weg.

Over Christus en het kruis gesproken, het volgende... Hoe zijn de mensen in conflict met zichzelf. Kruisen zijn “in” vandaag de dag! Zowel vrouwen als mannen dragen ze in allerlei vormen. Ze dragen ze en gaan er mee om als “amuletten”, als mascottes. De dragers en de draagsters (jong en oud onder hen) staan niet stil bij de “achtergrond” van het kruis. Maar, ook bij mensen die er iets meer bij nadenken, zelfs bij Christenen, wordt het kruis al gauw een “vernijze” dat slechts bruikbaar is bij bepaalde gelegenheden. Zó wordt het kruis ontkracht,... en de eigenlijke zin ervan gaat totaal verloren! Het wordt een sieraad op onze kerktorens, op muren en op graven.

Nu is het wel waar dat wij over “smaak” niet mogen twisten, maar wat treft de ware Christen aangaande het kruis, terwijl het voor die anderen niet bestaat?! Wel, het kruis is **Gods teken VOOR DE WERELD**. Het heeft geen esthetische betekenis. Als Christenen over het kruis spreken, hebben zij het over een hard en vooral pijnlijk onderwerp. De feitelijke betekenis van het kruis is geheel anders dan mensen denken. Wáár stond het kruis in die tijden van weleer? Even buiten Jeruzalem, op Golgotha’s heuveltop. Dáár voltrok zich het grootste drama van alle eeuwen: **“God WAS in Christus DE WERELD met Zichzelf VERZOENENDE”** (zie 2 Korinthe 5:19), maar **Hij STIERF OOK in Christus!**

Om te beginnen was daar een Romeinse bezetting,... een corrupte rechtspraak... een opgehitste menigte van mensen,... een fanatieke en verblinde geestelijkheid,... en dan was daar ook nog één van de mensen, een van God verlaten mens: **Jezus**. De oude profeet getuigt: *“...Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben. Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht... Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.”* (zie Jesaja 53:2b-5)

En over deze mens was de meest wrede straf die de Romeinen kenden uitgesproken: **dood door ophanging aan het kruis!** Hoe zwaar Zijn ziele-strijd wel was en hoe ernstig Zijn gebed tot Zijn Vader in de

⁵⁹ Vroege Regen = Het beeld van de UITSTORTING van de Heilige Geest tijdens het Pinksterfeest, in de begintijd van de Gemeente, zoals vermeld in Handelingen 2:1-4. (noot AK)

⁶⁰ Pinkstergemeente = Die Gemeente(n) waar de Pinksterboodschap en de Pinksterervaring – dus: de boodschap over en de ervaring van de uitstorting van en/of de vervulling met de Heilige Geest – gepredikt en ervaren wordt. (noot AK)

hemel, zó, dat “Zijn zweet werd gelijk grote druppels bloed, die op de aarde afliepen” wordt ons verteld in het Evangelie naar Lukas (22:44-45⁶¹). Als misdadiger gebrandmerkt, geslagen, bespuwd, gehoond, in de steek gelaten, stond Hij tegenover een muur van moordende haat en geweld, en leed Jezus echte, zeer menselijke smarten. **Waarlijk, op Golgotha stierf toentertijd een onschuldige. Vermoord – een afschuwelijke dood!!**

Hij stierf aan een “vloekhout”, want de Bijbel leert dat wie aan zo’n kruis werd gehangen vervloekt was (zie [Galaten 3:13b](#)). Dáár hing Hij tussen hemel en aarde! Voor Zijn discipelen was het kruis een teken van grenzeloze ontgoocheling; het eindstation van alle hoop en verwachting. Gróter schok had hen niet kunnen overkomen. Daarbij komt dan nog dat Jezus allesbehalve een misdadiger was. Verre van dat! De Bijbel vertelt ons heel andere dingen. Het staat zó geschreven en wij geloven het. Halleluja!! **Jezus leefde zo geheel anders dan de mensen van Zijn en onze tijd. Woord en daad waren in volkomen evenwicht. Jezus leefde vanuit hetgeen Hij verkondigde: Hij had zelfs Zijn vijanden lief.**

Het ging bij Jezus niet om: ‘HarD tegen harD’, maar om ‘HART tegen hard’! Hij zei wat Hij deed en Hij deed wat Hij zei. Jezus kende géén “mooipraterij” zoals zovele Christenen heden ten dage. Zelfs voorgangers maken zich hieraan nog veelvuldig schuldig. Daarom kunnen zij het Woord der waarheid ook nooit recht snijden!! Wanneer het ernst werd, marchandeerde Hij niet. Hoe vele ambtsdragers en zij die leiding geven, struikelen hier!! Jezus hield Zich aan Zijn Woord tot in de dood toe; tot het moment dat Hij in de diepste betekenis van het woord ten onder ging aan Zijn mateloze liefde voor ù en voor mij. **Hij vergaf degenen die Hem aan dat kruis nagelden en bad voor Zijn moordenaars...** (zie [Lukas 23:34a](#)).

Jezus’ liefde was er een zonder uitvluchten en/of achterdeurtjes; een geloofwaardige liefde. Glorie voor Hem! Waarom werd nu juist déze Jezus DE Persoon in Wie wij geloofd hebben? En dat na zo’n 2000 jaar! Was Hij méér dan alleen maar mens?? Wat Hij tijdens Zijn leven en sterven sprak en deed, was méér dan trouw zijn en blijven aan bepaalde principes. Jezus handelde niet namens Zichzelf, maar Hij beschouwde Zichzelf als “dienstknecht”, en werd de mensen gelijk. Hij was géén “lastgever”, maar “lastdrager”. Nochtans was het Hem geen roef om aan God gelijk te zijn: “Maar (Jezus) heeft Zichzelf vernietigd, de gestalte van een dienstknecht aangenomen hebbende, en is de mensen gelijk geworden”, “Die in de gestalte van Gods zijnde, geen roef geacht heeft (HSV: **het niet als roef beschouwd heeft**) God even gelijk te zijn” (Filippenzen 2:7+6). Geprezen zij Zijn Naam!!

Dat Gods Geest ons allen moge doen verstaan dat Jezus Christus het altijd heeft gehad over een diepe “verbintenis”. In welk opzicht? Jezus zei van Zichzelf dat God (de Vader) met Hem was (de verbintenis), en dat Hij Zijn leringen, Zijn machtige beloften aan de armen en verdrukten gaf met een volmacht die de Vader Hem had verleend (Zijn zending). “Jezus Christus was en is **HERE**, tot heerlijkheid van God de Vader” (zie [Filippenzen 2:11b](#)). Hij alléén kon zeggen: “Wie Mij ziet, aanschouwt de Vader”. **Hij WAS en IS DE Zoon!**

Voor ons mensen, over het algemeen, een erg moeilijk te doorgronden uitdrukking. Wij worden en zijn ons bewust van de betrekkelijkheid van ons bevattingsvermogen. Deze uitdrukking is een zeer diepe. Het betekent dat als Jezus vertoord was over de eigengerechtigheid van de wetgeleerden, God Zelf in dat geval werkzaam was in deze toorn van Jezus. Maar dan heeft niet alleen Jezus getreurd over de liefde-loosheid van de mensen van Zijn tijd, maar òòk dan weer **God Zelf!!** Ja, het gaat nog om méér en nog verder... Want, dan zou Jezus niet alleen hebben ervaren wat het zeggen wil “mens te zijn” en te moeten lijden, maar òòk **God Zelf** moet het meebeleefd hebben, want “**God was in Christus**”.

Maar dan gaat het ook niet meer om een “God in de hemel, hóóg boven alles en allen verheven”, maar om een God Die Zich aan de kant van de mensen heeft opgesteld. En dan heeft God de liefdevolle overgave van Jezus Zelf meebeleefd, en Zich alles gelegen hebben laten liggen aan déze wonderlijke liefde tot de mensen: de eenzaamheid en de strijd van de Zoon Jezus! Laten wij dit nooit vergeten: voor de Zoon was het ontstellend om de beker leeg te drinken (waarin de zonden van een hèle wereld...); voor de Vader was het even ontstellend om die beker aan te reiken!! Amen.

Jezus, Die de mensen liefhad, werd... een prooi van intense haat. Hij, “Zoon des mensen en Zoon van God”, Die ook in opdracht van God optrad, werd omgebracht door degenen voor wie Hij gekomen was. Treurig, maar waar. En als déze Jezus aan de kant van God staat, is Zijn kruisiging uitdrukking van de “zèlfverheerlijking” van de mens en tegelijkertijd een oorlogsverklaring aan God! Hier hebben wij die onweerlegbare waarheid: **Jezus aan Gods zijde**, maar **TEGELIJKERTIJD AAN DE KANT VAN DE MENSEN voor Wie Hij is gestorven**. “Dat gevoelen zij in ù, hetwelk ook in Christus Jezus was.” (Filippenzen 2:5)

Wanneer dus Jezus aan het kruis zelfs voor hén bidt die Hem hebben laten lijden, en voor hén die – als je reinste fanatici – “Kruisigt Hem!” hebben geschreeuwd, wordt Zijn kruis tot een **TEKEN** dat de ontstane vervreemding overbruggen en de verbroken gemeenschap herstellen wil. Dàn is het kruis van Jezus een teken van verzoening tussen God en mensen. Jezus Zelf is onze VERZOENING. Halleluja! Amen.

• Romeinen 3:25, “(Christus Jezus) Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in

⁶¹ [Lukas 22:44-45](#), “En in zware strijd zijnde, bad Hij te ernstiger. En Zijn zweet werd gelijk grote druppels bloed, die op de aarde afliepen. En als Hij van het gebed opgestaan was, kwam Hij tot Zijn discipelen, en vond hen slapende van droefheid.”

Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods.”

- 1 Johannes 2:2, “En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld.”
- 1 Johannes 4:10, “Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden.”

In die totale verlatenheid (zie Markus 15:34 ⁶²) riep Jezus niet: “God is dood!” zoals zo vele levenden dit in onze tijd doen, maar bleef Hij met God rekening houden. Wij vragen ons af: “Wie kan machtelozer en verlatener, d och tegelijkertijd ook mé er getroost geweest zijn dan deze stervende Jezus?! Bij overdenking komen wij tot déze conclusie: Slechts wie, net als Hij, de diepste verlatenheid heeft leren kennen, kan  ok bevrijdend verlossen op een wijze die geloofwaardig is.

Daarom geloven en belijden wij dat Jezus door die diepste diepten is heengegaan. En als dat zo is (en HET IS ZO) dat God in déze Jezus was, dán k n Hij  ok begrijpend, helpend, ondersteunend en verlossend in al ons menselijk lijden aanwezig zijn. Glorie voor Hem! Toen de discipelen veel later (dat is: na Jezus’ opstanding) dan ook begrepen hadden wat er voor hen en voor een hele wereld was gebeurd, werden ze zelf actief. Zij voelden zich toentertijd gedrongen de liefde die zij zelf hadden ervaren, op hun beurt aan anderen te laten merken (door te geven); ook al werden zij door die houding z lf in het nauw gedreven. Het Boek der Handelingen verhaalt uitvoerig hiervan.

Z  zal het ons ook vergaan, zodra wij gaan inzien en tot de overtuiging komen hoeveel wij voor God betekenen, en hoe kostbaar onze verlostte levens in Zijn ogen wel zijn. Als onze goede en barmhartige God omwille van onze vervreemding en vanwege Zijn zoekende liefde zoveel over Zich heen heeft laten gaan, kunnen wij daar niet maar met een al dan niet waarderend knikje kennis van nemen. Neen; d n verwacht God wel iets mé er van ons. D n kunnen wij niet beter doen, dan ons  ok toeleggen op actief worden en liefhebben (zoals de Heilige Geest dat in ons kan werken ⁶³), om z doende op gelijke wijze als Jezus de satanische kring van de haat te doorbreken.

Wat wij daarmee zullen bereiken? Allereerst zullen wij dan alle eigen lijden, verdrukking en vervolging, niet alleen aanvaarden, doch met vreugde begroeten. Want (en dit is de waarheid !) de liefde van en tot de gekruisigde Jezus maakt ons van onszelf vrij – wij zijn dan in staat (Gods Geest bekwaamt ons daartoe) meer aan anderen te denken dan aan onszelf. Niet alleen zullen wij droevig gestemd zijn en treurig om de nood van anderen,... wij zullen ook trachten (met al de kracht die in ons werkt) om op onbaatzuchtige wijze hun nood te lenigen. Het gaat heus niet alleen om een gevoel van solidariteit!

Solidariteit betekent gemeenschap hebben, betekent fellowship in de juiste betekenis; ja mé er, betekent in wezen **inzet** en **concrete opdracht in de Naam van Jezus!** Wij zijn er heus niet mee klaar, wanneer wij het kwaad alleen maar weten te interpreteren. Daar moet verlossing zijn – groot en machtig. Hieraan is de grootste behoefte. En wij, Christenen, moeten ons inzetten, z , dat de Heilige Geest ons kan gaan gebruiken als Zijn instrumenten ⁶⁴, om van dat kwaad te verlossen. Wij kunnen het ook z  proclameren: CREATIVITEIT is NOODZAKELIJK – ZELFOPOFFERING is EEN VOORWAARDE! Jezus Zelf leert: “Zo wie achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij.” (Markus 8:34b)

Hoe gedroegen onze eerste Christenbroeders en -zusters zich? In al hun zwakte hebben zij kracht geput uit het kruis van hun Heiland en Heer. Te midden van al de ellende van hun verdrukking en vervolging, lieten zij zich bemoedigen en motiveren door het kruis van Jezus Christus. Ja, zij gingen zelfs z  ver dat zij **de kracht van het kruis** voor zich opeisten, waardoor zij z  – over eigen angsten en nood heen – de benauwdheid van de naaste niet konden vergeten,... om z  **in de liefde van God** de naaste tegemoet te kunnen komen. Z  alleen konden zij zich met het lijden identificeren en de verdrukte een warm meevolgend hart toedragen. Niet in eigen kracht, maar in de krachtdadige werking van Gods Geest!

Hoe raken wij, als hedendaagse Christenen, betrokken bij het kruis van de Here Jezus Christus? Eer wij een positief antwoord geven op deze indringende vraag, dienen wij goed te beseffen dat het hier niet gaat om een “leerstuk” of een “dogma” dat eerst moet worden beaamd. Het gaat om een menselijke situatie, waarin alleen Jezus ons helpen kan. Diepere diepten dan Hij heeft gekend zijn er niet. Wie zelf heeft verkeerd in uitzichtloze situaties, heeft de mogelijkheid de diepe menselijkheid van Jezus zelf te bel ven; Zijn solidariteit tot het einde toe te bewaren, om die dan ook na te volgen! Wie zelf ervaring heeft opgedaan van het absoluut niet meer weten-welke-kant-men-op-moet, zal “iets” gewaar kunnen worden van dat plaatsvervangend lijden van Jezus Christus.

E n ding hebben ook wij moeten leren in onze meer dan 50-jarige loopbaan: niemand wordt een Christen door een lijst van dogmatische leefregels en nog mé er artikelen te ondertekenen,, en/ f doordat men een zogenaamd verheffend “gevoel” (wat dat dan ook mag zijn) bij zichzelf kan oproepen, zoals dat heden ten

⁶² **Markus 15:34**, “En ter negende ure, riep Jezus met een grote stem, zeggende: ELOI, ELOI, LAMMA SABACHTANI, hetwelk is, overgezet zijnde: *Mijn God, Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten?*”

⁶³ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)” van CJH Theys. (noot AK)

⁶⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De Gever en Zijn Gaven](#)” van CJH Theys. (noot AK)

dage gebeurt in sommige Pinkster-groeperingen ⁶⁵, waar men typen, schaduwbeelden en symbolen zó verheft en zó voorstelt, dat déze gevoelens oproepen en dermate bekoren, waardoor DE KERN, HET KARDINALE, vervaagd en zelfs niet meer wordt gezien! In de kruisiging van Jezus worden alle menselijke “godsvoorstellungen” totaal doorbroken, en alle religieuze inspanningen (hoe goed bedoeld overigens) tenietgedaan.

Voor iedere Christen begint bij het kruis de verandering, de hoop, de verwachting; ja, een heel nieuw “levensperspectief”. ⁶⁶ In ons zo korte leven gaat het immers niet om wat wij zijn en/of doen, maar het gaat om de erkenning dat wij zondaars zijn die geen uitweg zien uit het stinkende moeras van een bankroet leven. Het gaat om onze erkenning dat wij hulpeloos zijn en God nodig hebben. Juist omdat het kruis een streep haalt door alle menselijke berekeningen en voorstellingen van God, betekent het ook de ommekeer van en voor allen die nog moeite hebben met geloven. De dood van Jezus betekent niet het einde, want juist dan begint er iets dat al onze bevindingen in een heel ander licht plaatst...

God begon toentertijd namelijk met iets verrassend nieuws,... met een nieuw tijdperk,... een nieuw perspectief. Pasen moest komen, en Pasen maakt alles anders. ⁶⁷ **Dàn is de kruisiging van Jezus niet alleen het lichtend teken van een verleden tijd, maar heeft tevens directe betekenis voor het HEDEN en de TOEKOMST!** De apostel Paulus heeft één en ander zo duidelijk naar voren gebracht in zijn betoog in 1 Korinthe 1:18-25. Geïnspireerd door de Heilige Geest heeft de apostel (Paulus) sterk de nadruk gelegd op het feit dat alle eigen religieuze voorstellingen de mist ingaan. Want, het gaat niet om wat wij, mensen, ons voorstellen. Het gaat namelijk om de genade Gods; om wat “van buitenaf” komt. Het TROOSTVOLLE karakter van de boodschap van het kruis voor alle tijden is hier:

*“Want **het Woord des kruises** is wel degenen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het **een KRACHT Gods**; want er is geschreven: Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand der verstandigen zal Ik te niet maken. Wáár is de wijze? Wáár is de Schriftgeleerde? Wáár is de onderzoeker van deze eeuw? Heeft God de wijsheid van deze wereld niet dwaas gemaakt? Want nademaal (HSV: omdat), in de wijsheid Gods, de wereld God niet heeft gekend door de wijsheid, zo heeft het God behaagd, door de dwaasheid van de prediking, zalig te maken, die geloven; Overmits de Joden een **TEKEN** begeren, en de Grieken **WIJSHEID** zoeken; doch **wij prediken Christus, de Gekruisigde**, de Joden wel een ergernis, en de Grieken een dwaasheid; Maar hun, **DIE GEROEPEN ZIJN**, beiden Joden en Grieken, prediken wij Christus, **de KRACHT Gods** en **de WIJSHEID Gods**. Want **HET DWAZE Gods IS WIJZER** dan de mensen; en **HET ZWAKKE Gods IS STERKER** dan de mensen” (1 Korinthe 1:18-25).
Halleluja! Amen.*

Welke zin heeft het offer? (10)

De OPSTANDING van Jezus Christus

Zolang als de mens op aarde bestaat is er “het offer” geweest. Direct al op één van de eerste bladzijden van de Bijbel lezen wij dat Kaïn en (H)Abel God offers brachten. **Offeren in Bijbelse zin en betekenis houdt in dat de offeraar geeft van zijn eigendom aan God.** Wij willen al direct opmerken dat offeren in déze religieuze betekenis voor de moderne mens geen zin noch waarde meer heeft. Waarom niet? Omdat het doel van het leven voor hem niet bestaat in-het-zich-geven, maar naar-het-zichzelf-toehalen. Dus: zoveel mogelijk “nemen” – “voor zichzelf houden” – “hebben”! Staande op deze grondslag (= dit fundament) kunnen wij ons voorstellen dat het een mateloze verschrikking moet zijn voor zo’n mens, wanneer hij (tegen zijn wil) iets moet weggeven van zichzelf; wanneer iets hem wordt afgenomen in dit leven, zoals “bezit” – “vermogen” – “gezondheid” en dergelijke.

God zij dank mag de Christen dit heel anders zien, vanwege Gods wondere genade in zijn leven. Zijn “bezit” is hem geschonken en ten aanzien van alles wat hij zijn eigendom kan noemen beseft hij dat het hem niet toebehoort. Hij beschouwt het als een geschonken gave Gods, waarmee hij zich dus niet mag identificeren. Het behoeft dan ook geen nader betoog dat de instelling van de Christen betreffende de dingen die hij onder zijn bereik heeft liggen **opoffering** van de ziel vraagt; want slechts door er zich steeds helder van bewust te blijven dat alles wat hij heeft (wat wij hebben) hem/ons niet zonder meer naar eigen willekeur ter beschikking staat – en ik (wij stellen één en ander nu meer persoonlijk !) bereid ben het aan God af te staan – verkrijg ik de juiste Bijbelse instelling ten aanzien van alles wat mij omringt. Zingen wij niet altijd:

“Alles wat ik heb, dat heb ik van mijn Vader”

“Alles wat ik ben, dat ben ik door de Heer”!

Jezus Christus gaf Zichzelf in Zijn lijden en sterven voor de mensheid. Ten aanzien van onze instelling

⁶⁵ Pinkster-groeperingen = **De schrijver spreekt in deze studie vooral (als waarschuwing) tot de “eigen parochie”**. Maar de inhoud van deze studie zal ongetwijfeld ook voor andere Gemeenten en/of christelijke groeperingen (kunnen) gelden. (noot AK)

⁶⁶ Zie eventueel het artikel **“Het kruis, de enige bron van genade en kracht”** van Derek Prince. (noot AK)

⁶⁷ Zie eventueel onze GRATIS en **“Diverse overdenkingen / studies bij Pasen”**. (noot AK)

tegenover de wereld en ons eigen leven kunnen wij deze gevolgtrekking maken: Zodra wij in alles op Jezus zien, gaan wij de weg verstaan die leidt tot zaligheid. Alles durven opgeven is louter genade en betekent dan: ons vertrouwen niet meer stellen op de wereld, ook niet op de medemens, maar op God alleen! Jezus roept ons toe dat hij slechts Hem waard is die bereid is vader en moeder om Zijntwil te verlaten. Hij verlangt van de rijke jongeling dat hij alles opgeeft, weggeeft aan de armen, en dan terugkomt om **Hem te volgen**... En het gaat dan om **“het eeuwige leven”**! En wat God van ons verlangt is dat wij, als Christenen, wéét hebben van “offeranden” (= offers te brengen/geven aan God). “Het is beter te geven dan te nemen”. Amen.

Vanzelfsprekend betekent dit niet het verachten van vader en moeder. Integendeel, Hij Die gezegd heeft: *“Eert uw vader en uw moeder!”* (Efeze 6:2a) bedoelt dat alles wat de mens tot zijn beschikking staat in verband moet worden gebracht met God, door alles in Zijn Handen te leggen. Wij moeten te allen tijde bereid zijn om het Hem af te staan als Hij erom vraagt. God vroeg aan de aartsvader Abraham zijn enige zoon, zijn leven als het ware, te offeren; iets wat God later Zelf zou doen met betrekking tot Zijn eniggeboren Zoon Jezus. En deze Jezus gaf nog later Zijn leven weg, in de dood des kruises, opdat Hij het weer zou herwinnen. **Door smart en leed leidt de weg ten Leven**. Amen.

De weg van Christus is de weg van verlossing. God was IN Christus – dus openbaart Hij Zich aan ons in de schaduw van het kruis. De grote hervormer bij de gratie Gods, Maarten Luther, heeft met het oog op dit kruislijden van Jezus, Zijn dood en Zijn opstanding, geschreven: Hij is geworden “Heer over alle dingen; zo moeten ook wij, leden van Zijn Lichaam op aarde, betrokken worden op Zijn opstanding en datgene deelachtig worden wat Hij daardoor voor ons heeft verworven”. In Zijn opstanding heeft Jezus Christus alles met Zich meegevoerd, opdat alles (de hele schepping is daarbij betrokken) nieuw zou worden. Dit kruis, dat haar slagschaduw werpt over de gehele schepping, toont ons een wereld die dwars door leed en dood heen op weg is naar “de dag van algehele vernieuwing”. Glorie voor onze Here Jezus Christus! Vele tegenstanders van het Christendom menen dat de oorzaak van het Christelijk geloof moet worden gezocht in “valse berusting”, waarin dan troost wordt gezocht vanwege de ellende in de wereld. Wij willen slechts dit aanvoeren: het optimisme van de zogenaamde wereldverbeteraar en de Godverachter is een **“utopie”**. **God en Zijn werken zijn niet te peilen met schoolse wijsheid**. De eigenlijke ontmoeting met God zullen wij slechts ervaren in het faillissement van ons eigen leven. In de verlorenheid en de ellende van zo'n leven komt het geheim van het kruis openbaar. Gods handelen in ons leven gaat dwars door de vernietiging van ons “eigen-ik”. “Ik sterf elke dag... Ik leef, maar niet ik, maar Christus leeft in mij” roept de apostel Paulus uit (zie 1 Korinthe 15:31 en Galaten 2:20).

Net zo goed als het kruis volkomen overgave aan God betekent, zo worden wij alleen maar in en door de offerande vrijgemaakt van de wereld. De strijd in deze wereld betekent voor de Christen **kruisiging van de oude mens**, om straks (op Gods bestemde tijd en wijze) een glorieuze opstanding te beleven. Een proces dat een mensenleven lang voortduurt, maar dat des te krachtiger wordt naarmate de wereld zich daartegen teweerstelt. “Vreest niet! *Ik heb de wereld overwonnen*” roept Jezus ons toe (zie Johannes 16:33). Wanneer wij dit geloven, zo zal al datgene wat ons wordt voorgesteld een vreugde zijn. **Gods teken in de wereld is de OPSTANDING van Jezus uit de doden!** Geprezen zij Zijn wonderbare Naam!!

De opstanding van Jezus is de openbaring van de zin van de wereld. Dat wil zeggen: van Gods soevereine en heilige wil aangaande het doel dat God heeft met Zijn eigen schepping. Waarom wij dit zó zien? De grote verandering in het lichaam van Jezus – van sterfelijk en vergankelijk naar onsterfelijkheid en onvergankelijkheid – was als het ware de openbaring van de wegbereiding voor de Christen en Gods hele schepping: vanuit de vergankelijkheid naar de onsterfelijkheid, ... naar eeuwige zaligheid, ... naar het 1000-jarig Rijk ⁶⁸, dwars door lijden, dood en verderf heen. “Verandering”, dat wil zeggen: net zoals het lichaam van Christus in de opstanding van vergankelijkheid en sterfelijkheid veranderd werd tot onsterfelijkheid, zó wordt straks de Christen als het ware “nieuw geschapen” (het opstandingslichaam is vrij van zonde) en de gehele schepping zal eveneens déze verandering, déze vernieuwing ondergaan (“een nieuwe hemel en een nieuwe aarde”), wanneer het einde, de “volheid van de tijd” is gekomen. O, halleluja!

De almachtige God zal, dwars door de grote catastrofe aan het einde der tijden (vergelijken wij daartoe Jezus' Profetische Rede in Mattheüs, hoofdstuk 24 en hoofdstuk 25) deze totale verandering (= vernieuwing – totale ommekeer) bewerkstelligen, want *“uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen”* (Romeinen 11:36a) en:

- *“Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; En Hij is voor alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem” ... “En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed van Zijn kruis(dood), door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelf, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn.”* (Kolossenzen 1:16-17 + 20)

Door deze dingen weten wij dat God bóven Zijn wetten staat. Dat wil zeggen, dat straks de wetten welke

⁶⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie “Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus” van E. van den Worm. (noot AK)

wij kennen geen stand houden – moeten wijken voor Gods soevereine handelen ten aanzien van mens en wereld. Wij kunnen als Christenen God niet tegenhouden door – met voorbijgaan van de eigen gestelde wetten – via daden van Zijn almacht te komen “tot voleinding”. **Hij IS DE “Ik BEN”!**

Ja, zó is het! Inderdaad kunnen beklemming en verduistering, verrukking en verlichting ons overkomen, maar (hoe of het ook zij) wij zijn en blijven als Christenen in Gods hand. Hij laat de Zijnen niet los. En als we door grote benauwdheid heen moeten, dan is Hij het Die ons in het leven behoudt. Jezus is steeds nabij. Hij, Die van God verlaten werd (door te sterven voor onze zonden) zal ons nooit verlaten. Halleluja! Het is nooit Gods bedoeling om ons in de dood te laten omkomen, maar om ons eruit te doen opstaan voor Jezus' eer en glorie. “Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?” (1 Korinthe 15:55). Onderzoek wij voor een juist verstaan van al het bovenstaande ook nog wat geschreven staat in 1 Korinthe 15 vers 19-28:

- “Indien wij alleen in dit leven op Christus zijn hopende, zo zijn wij de ellendigste van alle mensen. Maar nu, **Christus is opgewekt uit de doden**, en is de Eersteling geworden van degenen, die ontslapen zijn. Want dewijl de dood door een mens is, zo is ook de opstanding der doden door een Mens. Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar een iegelijk in zijn orde: de eersteling Christus, daarna die van Christus zijn, in Zijn toekomst. Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan God en de Vader zal overgegeven hebben; wanneer Hij zal te niet gedaan hebben alle heerschappij, en alle macht en kracht. Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd hebben. **De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood.** Want Hij heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen. Doch wanneer Hij zegt, dat Hem alle dingen onderworpen zijn, zo is het openbaar, dat Hij uitgenomen wordt, Die Hem alle dingen onderworpen heeft. En wanneer Hem alle dingen zullen onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf onderworpen worden aan Die, Die Hem alle dingen onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen.”

Wij moeten bij het schrijven van deze regels denken aan een gedicht van een bekende Nederlandse dichteres. Met een variant daarop schrijven wij nu:

“Sinds ik het weet – ik weet het wel, ofschoon”
 “Nog onder ons zo dikwijls wordt gezwegen”
 “Van Gods belofte, die bij ‘t spreken”
 “Niet duid’lijk klinkt van toon”
 “Sinds ik het wéét, is God mij steeds nabij”
 “Toch, in d’ernst van’t aardse leven vaak verloren”
 “Héél diep als nooit tevoren”
 “Gevoel ik Gods opstandingskracht in mij”.

Waarlijk zonder de opstanding van Jezus Christus uit de doden gaat het niet. Korter gezegd: zonder Pasen gaat het niet! ⁶⁹ Zonder Pasen is het Christelijk geloof een onvoorstelbare zaak:

- “Indien daar geen opstanding der doden is, zo is Christus ook niet opgewekt. En indien Christus niet opgewekt is, zo is dan onze prediking ijdel (HSV: zonder inhoud), en ijdel is (dan) ook uw geloof.” ... “Want indien de doden niet opgewekt worden, zo is ook Christus niet opgewekt. En indien Christus niet opgewekt is, zo is uw geloof tevergeefs; (en) zo zijt gij nòg in uw zonden.” (1 Korinthe 15:13-14 + 16-17)

Doch Jezus heeft Zijn woorden en Zijn boodschap van **reddende liefde** veel meer waargemaakt dan het merendeel van de jongeren van tegenwoordig met hun leuze: “Make love and no war”, please! Maar Jezus was allesbehalve een “dagdromer”. Hij heeft gemaakt dat alle Nieuwtestamentische verkondigingen geschreven konden worden, te boek gesteld zijn, met Pasen (Jezus opstanding) als uitgangspunt. Pasen is altijd weer opnieuw en geheel-en-al het “startpunt” van de boodschap van Jezus, als Gods **“Zafnath-Paâneah”** – (= ook de naam die farao Jozef gaf, zie [Genesis 41:45](#)) – **Redder der wereld**. Alles berust op Pasen. Glorie voor God!

Pasen is basis van het Christelijk geloof. Zonder Pasen (Jezus opstanding) is het kruis zinloos. De geloofs-overtuiging dat het kruis betekenis heeft in Gods Raadsplan van verlossing is alleen maar vanuit Pasen te begrijpen. Het kruis zònder Pasen (zonder Jezus opstanding) kan alleen maar de mislukking van Jezus' zending en loopbaan betekenen. Pasen is de kroon op het volbrachte werk aan het kruis. Amen. **Zonder Jezus' opstanding zou onze schuld niet doorbroken zijn**, en ons geloof zou de basis hebben verloren. Maar nù geeft Zijn wonderbaarlijke opstanding ons de volle zekerheid dat God altijd staat aan de kant van hen die in de kracht van Gods Geest proberen in het rechte spoor van Jezus te gaan. Een weg die er (voor de wereldling) altijd nog dwaas genoeg uitziet maar, sedert de opwekking van Jezus, tòch de enig juiste weg is.

Het feit van Jezus' opstanding is overigens een theologische kwestie. Het lege graf is een historisch bewijs. Het “hoe” van Jezus' opstanding uit de doden is een “geheimenis”, een verborgenheid, welke straks tot klaarheid zal komen (= duidelijk zal worden), wanneer wij daarin participeren (= daaraan deelhebben). Niet alles wordt nù al verstaan, ofschoon alles toch de waarheid is. “Wij zien nog in een duistere rede...” (zie [1 Korinthe 13:12](#)) komt ook uit de mond van één van Jezus' apostelen. En hem was toch een wonderbaarlijke

⁶⁹ Zie eventueel onze GRATIS en [“Diverse overdenkingen / studies bij Pasen”](#). (noot AK)

kennis gegeven aangaande de bovennatuurlijke dingen. De Christen verstaat immers **door het geloof** en niet door wat hij aanschouwt. Trouwens, heel het Nieuwe Testament is niet geïnteresseerd in het HOE van de opstanding.

Toch lezen wij in het Boek van de Handelingen der apostelen dat zij “met grote kracht getuigenis gaven van de opstanding van Jezus Christus” (zie [Handelingen 4:33a](#)). Hoe zit dat nu? Wanneer wij even hierover nadenken, gaan wij één en ander begrijpen. Opstanding betekent in feite, in de grond van de zaak, toch NIEUW LEVEN! ⁷⁰ Waren zij niet tevoren gedoopt met de Heilige Geest, de Belofte van de Vader (zie [Handelingen 2:33](#))!? Die doop des Geestes maakte van Jezus’ discipelen andere, dat wil zeggen: **nieuwe mensen**. ALLES WAS NIEUW GEWORDEN. Halleluja! Amen. Wij kunnen dan ook béter spreken en schrijven: De Handelingen van de Heilige Geest door Zijn apostelen...

Met het wonderbaarlijke gevolg dat er “genade, grote genade was over hen allen” (zie [Handelingen 4:33b](#)). De uitwerking ervan was zelfs nóg gróter (zie de [verzen 34-37](#)). Geprezen zij de Naam des Heren! Uit dit alles blijkt duidelijk dat het toentertijd (onder de uitstorting van de “Vroege Regen” ⁷¹) niet alleen ging om de opstanding, maar in het bijzonder en méér nog om **de OPGESTANE Heer en Meester!!** En wij zijn er van overtuigd dat deze zelfde handelingen, genoemd in de verzen 34 t/m 37 (ofschoon deze nù nog niet worden gekend) straks wederom in de Gemeente van Jezus Christus zullen plaatsvinden onder de geprofeeteerde en nog te verwachten “Spade Regen” ⁷² ([volgens Joël’s profetie](#) ⁷³, **de uitstorting van Gods Geest in de laatste dagen** van de tijdsbedeling waarin wij thans leven).

Nogmaals willen wij hier benadrukken dat niet de opstanding zelf de basis is van ons Christelijk geloof, maar wèl de verrezen Here en Heiland Zelf! Het is alleen in de “ontmoeting” met Hem dat wij kunnen begrijpen wat Zijn opstanding betekent, en dientengevolge die van òns straks... De doop met de Heilige Geest en de blijvende vervulling met Gods Geest maakt de Here Jezus Christus reëel voor ons. ⁷⁴ Wij zien dan ook Jezus’ leven diepzinniger en anders dan voorheen (al is dan onze “bekering” een eerste “ontmoeting” en “wedergeboorte” een absoluut “heilsfeit”): zó en niet anders – vanaf dit gezichtspunt. Daarom is voor ons het Nieuwe Testament in alle opzichten geloofwaardig; want het leven van die mensen die het geschreven hebben beantwoordden óók in alle opzichten aan **DE Boodschap** die zij brachten – aan **HET Evangelie** dat zij predikten.

In het Evangelie naar Mattheüs vinden wij als getuigen genoemd: Maria Magdalena en een andere Maria (de moeder van Jakobus, de vrouw van Kleopas). Denken wij ook aan de laatste getuige van de opstanding: Paulus ([toen nog Saulus](#)), de apostel. Hij was een overtuigd en daadwerkelijk aanhanger van de Joodse Wetsleer. Maar zijn leven veranderde van de ene op de andere dag... De overtuiging die hij tot dat ogenblik was toegedaan hield geen stand. **Hij had Jezus ontmoet! Die ontmoeting maakte van hem de grote belijder van Zijn Naam.** Wij hebben zijn eigen getuigenis: “*En ten laatste van allen is Hij ook van mij, als van een ontijdig geborene, gezien.*” (1 Korinthe 15:8)

Paulus was ten diepste doordrongen van het nutteloze en verkeerde van alle “vrome prestatiedwang”. **Het kruis werd voor hem het bewijs.** Want dit kruis getuigde ervan dat het om een God gaat Die het verlorene en verdwaalde zoekt en nabij wil zijn in alles: Mensen die met lege handen in het leven staan. Daarom ook verkondigde hij voortaan “**Jezus Christus en Die gekruisigd**” (zie [1 Korinthe 2:2b](#) en [1:23](#)). Zijn ervaring was dezelfde vanwege zijn eigen ontmoeting met de opgestane Jezus. Zijn leven behoorde in het vervolg dan ook alleen déze Jezus toe. Voor Hem droeg en verdroeg hij alles: valse beschuldigingen, verdrukkingen, vervolging, folteringen, gevaarlijke zendingsreizen, en tenslotte een gewelddadige dood:

- “*En nu ziet, ik (= Paulus), gebonden zijnde door de Geest, reis naar Jeruzalem, niet wetende, wat mij daar ontmoeten zal; dan dat de Heilige Geest van stad tot stad betuigt, zeggende, dat mij banden en verdrukkingen aanstaande zijn. Maar ik acht op geen ding, noch houd mijn leven dierbaar voor mijzelf, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en de dienst, welke ik, van de Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie van de genade Gods. En nu ziet, ik weet, dat gij allen, waar ik doorgegaan ben, predikende het Koninkrijk Gods, mijn aangezicht niet meer zien zult.*” (Hand. 20:22-25)

⁷⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[LUKAS – Het Boek van de NIEUWE MENS in Christus. \(Over Jezus, de Hogepriester en hoe wij, als priesters van de allerhoogste God, Hem moeten dienen\)](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

⁷¹ Vroege Regen = Het beeld van de **UITSTORTING** van de Heilige Geest tijdens het Pinksterfeest, **in de begintijd van de Gemeente**, zoals vermeld in Handelingen 2:1-4. (noot AK)

⁷² Zie eventueel onze GRATIS studie “[De ‘Spade Regen opwekking’](#)” (in smartphone formaat) van H. Siliakus. (noot AK)

⁷³ **Joël 2:23+28-29**, “*En gij, kinderen van Sion! verheugt u en zijt blijde in de HEERE, uw God; want Hij zal u geven die Leraar ter gerechtigheid; en Hij zal u de regen doen nederdalen, de vroege regen en de spade regen in de eerste maand.*” ... “*En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen gezichten zien; Ja, ook over de dienstknechten, en over de dienstmaagden, zal Ik in die dagen Mijn Geest uitgieten.*”

• Zie eventueel onze GRATIS studie “[Crisis van de eindtijd \(Godelijke gerichten vanaf de tijd van de grote afval, volgens de beschrijving van het boek -en de profeet- Joël\)](#)” van H. Siliakus. (noot AK)

⁷⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)” van CJH Theys. (noot AK)

- “En als wij daar vele dagen gebleven waren, kwam er een zeker profeet af van Judea, met name Agabus; en hij kwam tot ons, en nam de gordel van Paulus, en zichzelf handen en voeten gebonden hebbende, zei: Dit zegt de Heilige Geest: De man, wiens deze gordel is, zullen de Joden alzo te Jeruzalem binden, en overleveren in de handen der heidenen. Als wij nu dit hoorden, baden beiden wij en die van die plaats waren, dat hij niet zou opgaan naar Jeruzalem. Maar Paulus antwoordde: Wat doet jij, dat jij weent, en mijn hart week maakt? Want ik ben bereid niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven te Jeruzalem voor de Naam van de Heere Jezus. En als hij zich niet liet afraden, hielden wij ons tevreden, zeggende: **De wil des Heeren geschiede.**” (Handelingen 21:10-14)

Er zijn, hélaas, altijd mensen geweest die Jezus' opstanding puur geestelijk wilden en willen verstaan. Zoiets als in de geest van Efeze 5:14 ⁷⁵, waar de van God vervreemde mens, in zijn afvallige staat, wordt geroepen tot een leven met God. Anders gezegd: de geestelijke opstanding uit de dood – vanwege de zondigheid des mensen. Dòch de apostel Paulus heeft met grote ernst verkondigd dat Christus' opstanding niets zou betekenen als deze ook niet de belofte inhield van **ònze lichamelijke verheerlijking** straks. **Jezus is DE EERSTELING – GEEN EENLING!** Amen. De gevolgen zijn allereerst te “ervaren”, om daarna te worden “gezien”, “getoond” in de handelingen die volgen.

Jezus' nabijheid isikbaar in de vervulling met Zijn Geest. Binnen de Christelijke gemeenschap – dat is: de Gemeente, Zijn Lichaam – in gebed ⁷⁶ (gemeentelijk dan wel individueel); maar altijd door Zijn wil te doen! Als God de dood (de wet van vergankelijkheid) op Pasen de macht heeft ontnomen (**en dat heeft Hij gedaan** – zie [Mattheüs 28:18b](#)) dan kan ons in tijd en eeuwigheid niets meer scheiden van de liefde van Christus:

- “Wie is het, die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt. Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, naaktheid, of gevaar, of zwaard? (Gelijk geschreven is: Want om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood; wij zijn geacht als schapen ter slachting.) Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft. Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heere.” (Romeinen 8:34-39)

Halleluja! Het betekent nog méér: Ons Christelijk geloofsleven heeft een nieuw perspectief gekregen door de doop met Zijn Geest. Een blijvende vervulling met Gods Geest maakt ons geestelijk bekwaam om **te leven vanuit de daden van de Here Jezus Christus** ⁷⁷, en om zodoende Zijn toekomst tegemoet te gaan. Als wij aandachtig en biddend de Schriftgedeelten 1 Korinthe 15:42-49 en 2 Korinthe 5:17 en 16 lezen, dan worden wij geconfronteerd met “het opstandingslichaam” en de vraag: “Wat is dat voor een lichaam?”

- “Alzo zal ook de opstanding der doden zijn. Het lichaam wordt gezaaid in verderfelijkeit, het wordt opgewekt in onverderfelijkeit; Het wordt gezaaid in oneer, het wordt opgewekt in heerlijkheid; het wordt gezaaid in zwakheid, het wordt opgewekt in kracht. Een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid, een geestelijk lichaam wordt er opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam, en er is een geestelijk lichaam. Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakende Geest. Doch het geestelijke is niet eerst, maar het natuurlijke, daarna het geestelijke. De eerste mens is uit de aarde, aards; de tweede Mens is de Heere uit de Hemel. Hoedanig de aardse is, zodanige zijn ook de aardsen; en hoedanig de Hemelse is, zodanige zijn ook de hemelsen. En gelijkerwijs wij het beeld van de aardse (= de eerste mens) gedragen hebben, alzo zullen wij ook het beeld van de Hemelse (= de laatste Mens) dragen.” (1 Kor. 15:42-49)
- “Zo dan, indien iemand (geheel “gedrenkt”) in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. 16 Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees.” (2 Kor. 5:17 en 16)

De apostel Paulus beantwoordt de vraag in beeldspraak en via een vergelijking. Hij heeft het dan over een “graankorrel”, die in de aarde valt en... sterft, om tot NIEUW LEVEN ⁷⁸ te kunnen komen in stengel en blad en vruchtdracht. Paulus concludeert dan dat er een groot verschil is tussen “korrel” en het “nieuwe lichaam als plant”. “Hoe” dat NIEUWE LEVEN gestalte en vorm heeft gekregen is niet aan te wijzen vanuit “wat gestorven is”. **Hier hebben wij nu te doen met het wonder, dat God overal in Zijn schepping werkt. En Hij doet dit wonder in grote verscheidenheid.**

Daarom is er ook weer veel verschil in die soort lichamen, om met Paulus te spreken, zoals er ook weer veel verschil is tussen het vlees van vogels en dat van vissen. Zó is er ook verschil in bestaanswijze op

⁷⁵ Efeze 5:14, “Daarom zegt Hij: Ontwaakt, jij, die (geestelijk gezien) slaapt, en staat op uit de doden (= uit de geestelijke dood); en Christus zal over u lichten.”

⁷⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Leer bidden \(over de noodzaak van gebed naar Gods wil\)](#)” van CJH Theys. (noot AK)

⁷⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De Gever en Zijn Gaven](#)” van CJH Theys. (noot AK)

⁷⁸ Zie noot 70.

aarde. En hetzelfde treffen wij aan in de wereld van de hemellichamen. De éne ster verschilt in glans en schittering van de andere. Zó is dan de conclusie, zegt de apostel (in 1 Kor. 15:42-49 en 2 Kor. 5:16-17), en dit moeten wij goed bedenken als gevraagd wordt naar het “hoe” van het opstandingslichaam. Met andere woorden, daar zijn zoveel mogelijkheden in dat wonderlijke scheppingsplan van God. Om dit nog meer te verduidelijken komt Paulus in zijn betoog neer op het grote verschil van “natuurlijke” lichamen en van “geestelijke” lichamen. Hij grijpt dan terug op wat geschreven is...

De “aardse” Adam (zie [Genesis hoofdstuk 1](#) en [hoofdstuk 2](#)) had namelijk een “psychische” bestaanswijze, de “hemelse” Adam (zie [Johannes, hoofdstuk 1](#)) heeft daarentegen een “GEEST-e-lijke” bestaanswijze. Daarom is de eerste mens “vlees en bloed” en de tweede is Geest. Vóórdat de apostel de vergelijking **Adam – Christus** maakte, begon hij met de vergelijking van “zaaien en oogsten”,... als “sterven en opgewekt worden”... Hij heeft één en ander verder uitgewerkt in vier tegenstellingen, te weten:

Er wordt gezaaid (gestorven):	Er wordt opgewekt:
in vergankelijkheid	in onvergankelijkheid
in oneer	in heerlijkheid
in zwakheid	in kracht
een lichaam van een ademend wezen – “ziel”, “vlees” (zwak, vergankelijk)	een lichaam van een door de Geest beheerst wezen (sterk, onvergankelijk)

Wij willen ter completering hieraan nog toevoegen, die verzen welke vermeld zijn in [2 Korinthe 5:16-17](#) en [1 Korinthe 15:45-47](#).

Wij zijn in Adam:	Wij zijn in Christus:
de levende ziel	de levendmakende Geest
de natuurlijke	de Geestelijke
qua mens: ziel en vlees	qua mens: Geest
oude mens(heid)	nieuwe mens(heid)

In Adam is er	In Christus is er
schepping	Schepping
beoordeling naar het vlees	beoordeling naar de Geest
stof uit de aarde	hemels uit de Hemelse

- “Zo dan, **indien iemand IN Christus is, die is een nieuw schepsel**: het oude is voorbijgegaan, zie, het is alles nieuw geworden. **16** Zo dan (dat wil zeggen: “daarom”...) wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees.” (2 Korinthe 5:17 en 16)

Waar dus in Christus ALLES NIEUW GEWORDEN IS, wil de apostel niet teruggrijpen naar het oude leven dat voorgoed voorbijgegaan is; wil hij dus degene die in Christus is niet meer kennen in zijn oude natuur! Als er geschreven staat dat “vlees en bloed” het Koninkrijk Gods niet zullen erven (zie [1 Korinthe 15:50](#)), dan betekent dat, dat de mens – als zwak, broos, vergankelijk schepsel (creatuur) – niet in staat is zichzelf het onvergankelijk leven te verwerven. Dit moet hem geschonken worden, en het wordt hem ook geschonken vanwege de Here Jezus Christus, Die Zijn “vlees en bloed” gaf tot waarlijk “spijs en drank” ten eeuwigen leven,... (zie [Johannes 6:54-55](#)⁷⁹). Die ons door Zijn Geest laat delen in Zijn onvergankelijk leven. In dit licht betekent “geestelijk lichaam” dus niet zoiets als een onzichtbaar lichaam, maar een wedergeboren lichamelijke bestaanswijze, doch geheel **herschapen door Gods Geest** tot een “vlekkeloze, rimpelloze staat” (geheel ontdaan van alle zondesmet – zie [Efeze 5:27](#)), geschikt voor het verheerlijkte leven in onverderfelijkheid. Hoe wondervol!

Ons wordt weleens de vraag gesteld of het “nieuwe” lichaam geformeerd wordt uit “iets” dat van het “oude” overblijft? Met andere woorden, is er “continuïteit en “identiteit” tussen het lichaam van vóór de opstanding en dat van nà de opstanding?? Op grond van het feit dat de Schrift spreekt van: “**ALLES IS NIEUW GEWORDEN**” is het absurd om zoiets zelfs maar te denken. De desbetreffende tekst (van [2 Korinthe 5:17b](#)) spreekt ook niet van een “overblijfsel”, maar wèl van: “**HET OUDE IS VOORBIJGEGAAN**”. Wil men dan toch die continuïteit en identiteit zoeken, dan moeten deze niet gezocht worden in iets dat uit het oude lichaam in het nieuwe overgaat, maar (naar onze bescheiden mening) toch zeer zeker in **Gods wondermacht om het zo te scheppen!!** Hem zij de glorie! Amen.

Begrijpelijker is de vraag: “Wat voor lichaam heeft de in Christus gestorven mens in de opstandingsheerlijkheid?” Op grond van de Schriftopenbaring kunnen wij zeggen: het is een “heerlijkslichaam”, onvergankelijk, onverderfelijk (zie [Filippenzen 3:21](#) en [1 Korinthe 15:43](#)) – een door de Heilige Geest beheerst lichaam (zie [1 Korinthe 15:46](#)) – het weerspiegelt de heerlijkheid des Heren (zie [2 Korinthe 3:18](#)) – het zal hemels zijn (zie [1 Korinthe 15:47](#)). En dit alles wordt ons aangezegd en voorgehouden **tot vertroosting** te midden van alle

⁷⁹ Voor meer UITLEG over deze verzen, zie onze GRATIS studie “[Johannes – Het Boek over het leven van JEZUS CHRISTUS, de Zoon van God \(met ‘vers voor vers’ UITLEG\)](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

verderf, pijn, ellende en verzoeken op aarde, **tot heiliging**⁸⁰ (zie [1 Korinthe 6:14-15](#) en [1 Korinthe 15:32-34](#)) in een duistere wereld, tot een oproep om te strijden, omdat wij te doen hebben met een overwonnen vijand (zie [1 Korinthe 15:53-55](#)); en tenslotte om in alles te blijven volharden tot het einde toe. “*Strijdt de goede strijd des geloofs!*” (1 Timotheüs 6:12a). **Maranatha – Jezus komt!!**

Wij geven nu het volgende ter overweging nog door. Eén van de oudste verslagen (berichtgevingen) met betrekking tot de opstanding uit de doden, en alles wat hiermee samenhangt, is ongetwijfeld [1 Korinthe 15](#). Het is vanzelfsprekend van belang om hiernaast ook de Evangelieverhalen te bestuderen en te vergelijken (dus niet alleen lezen !): [Mattheüs 28](#), [Markus 16](#), [Johannes 20](#) en [21](#).⁸¹ In dit verband moet worden opgemerkt dat er vaak onderscheid wordt gemaakt tussen wat men graag noemt “grond-van-watmen-geloof” en wat behoort tot de “grond-van-de-uitleg-waar-in-men-geloofd”.

Wat wij, Christenen, goed tot ons moeten laten doordringen is, dat Jezus Zelf steeds weer “de eerste Persoon”, “de centrale Figuur” is in, bij en van al de verschijningen ná Zijn opstanding. Ná Zijn verrijzenis **OPENBAART Hij Zich steeds weer – Hij moet Zich telkens weer bekend maken, omdat aardse ogen Hem niet herkennen** (niet onderscheiden). Halleluja! De opstanding waarin straks kinderen Gods zullen delen overeenkomstig de Schriftopenbaring (en welke hier op aarde zal geschieden) is niet het einde van Gods plan in hun leven. Net zoals Jezus “ten hemel voer”, alzó zullen ook allen die in Christus gestorven zijn opstaan uit de dood om daarna (dus NA de grote verdrukking – AK⁸²) op te varen naar dezelfde hemel waarheen Jezus ging om ons allen een plaats te bereiden:

- “Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem. Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van de archangel (= een aartsengel of overste engel), en met de bazuin Gods nederdalen van de hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, **de Heere tegemoet, in de lucht**; en alzo zullen wij altijd met de Heere wezen.” (1 Thessalonicenzen 4:13-17)
- “Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden. En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben.” ... “Ik zal u geen wezen laten; Ik kom weder tot u. Nog een kleine tijd, en de wereld zal Mij niet meer zien; maar gij zult Mij zien; want Ik leef, en gij zult leven.” ... “Martha zei tot Hem: Ik weet, dat hij (= haar broer Lazarus) opstaan zal in de opstanding ten laatste dage. Jezus zei tot haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven; En een iegelijk, die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid. Gelooft gij dat?” (Johannes 14:1-3 + 18-19 en 11:24-26)⁸³

Wij willen dit hoofdstuk thans besluiten met het Schriftwoord in 1 Petrus 5 vers 10-11:

- “De God nu aller genade, **Die ons GEROEPEN heeft tot Zijn EEUWIGE HEERLIJKHEID in Christus Jezus**, nadat wij een weinig (HSV: een korte) tijd zullen geleden hebben, Dezelve volmake, bevestig, versterke en fundere ulieden. Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen”.

Waar gaan wij heen ná de dood? (11)

“...Opgevaren ten hemel...” (zie [1 Petrus 3:22](#))

Er staat geschreven: “Toen werden met Hem twee moordenaars gekruisigd, één ter rechter- en één ter linkerszijde” (Mattheüs 27:38). “En één van de kwaaddoeners die gehangen waren, lasterde Hem, ... Maar de andere, antwoordende, bestrafte hem, ... En hij zei tot Jezus: Here, GEDENK MIJNER als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn. En Jezus zei tot hem: Voorwaar zeg Ik u, HEDEN ZULT GIJ met Mij IN HET PARADIJS ZIJN” (zie [Lukas 23:39-43](#)). Voorts: “En Jezus roepende met grote (HSV: luide) stem, zei: Vader, **in Uw handen beveel Ik Mijn Geest**. En als Hij dat gezegd had gaf Hij de geest.” (Lukas 23:46)

Geén mens is in staat om zonder angst en rustig de dood tegemoet te gaan. Er kan niet worden ontkend

⁸⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Heiligmaking](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

⁸¹ Voor meer UITLEG over deze 2 hoofdstukken van Johannes, zie noot 79.

⁸² “Die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan” = Dus, **deze opstanding – en de volgende teksten / beloftes** van 1 Thessalonicenzen 4:13-17 – **moeten m.i. wel NA de grote verdrukking plaatsvinden**. Dit ‘bewijs’ kan men lezen in o.a. Openbaring 20:4+5b, “...en ik zag de zielen van degenen, die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die het beest, en zijn beeld niet aanbeden hadden, en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand; en zij leefden en heersten als koningen met Christus, de duizend jaren... **Deze is de eerste opstanding.**”

• Zie eventueel ons GRATIS artikel hierover: “[Een ANDER geluid – Is de visie aangaande de zgn. OPNAME wel juist ?](#)” van A. Klein. (noot AK)

⁸³ Zie noot 79.

dat op de achtergrond van ons leven een begrijpelijke doodsangst heerst. Begrijpelijk..., want wie kan ons daaromtrent inlichten? Wie is ooit teruggekeerd, anders dan Jezus?! Het is opvallend dat in het Nieuwe Testament nauwelijks gesproken wordt over de dood, en (indien er al sprake van is) dan meestal terloops. In het Nieuwe Testament gaat het niet over HOE de mens de dood beleeft. De Nieuwtestamentische uitspraken ten aanzien van de dood hebben geen betrekking op het menselijk onvermogen (onze onmacht) om de dood aan te kunnen, maar in **de overwinning op de dood zelf, die door Jezus werd behaald!**

De dood heeft Jezus niet kunnen vasthouden; de dood heeft Jezus niet in de boeien kunnen slaan. Vanuit deze werkelijkheid zijn dan ook alle vier [synoptische Evangelieën](#) geschreven, geïnspireerd door de Heilige Geest. ⁸⁴ "...De dood is verslonden tot overwinning" (zie [1 Korinthe 15:54](#)). Paulus, Jezus' apostel, is van deze onweerlegbare waarheid helemaal doordrongen. Ons geloof, een gave Gods, in onze verrezen Here en Heiland, moet ditzelfde (kunnen) werken in ons leven. Ja, nog méér: het geeft ons ook de zekerheid dat (wanneer wij straks in opstandingsheerlijkheid opstaan uit het graf) wij òòk verder de weg van Jezus zullen volgen: DE WEG NAAR DE HEMEL, **de Woonplaats van God**. Ons wacht straks eveneens een HEMEL-VAART. Amen.

Jezus' overwinning heeft òòk voor Christenen geweldige gevolgen. Deze zijn vervat in Zijn vaste beloften. Jezus' onkreukbare trouw is onze garantie. Gods beloften zijn onberouwelijk (zie [2 Korinthe 1:20](#) en [Romeinen 11:29](#)). Trouwens Jezus' verschijningen aan Zijn volgelingen nà Zijn opstanding, zijn gewisse tekenen dat de opstanding waarlijk **volkomen overwinning** is en de poortopening naar de hemel. Geprezen zij de Naam des Heren!!

Wat wil dat dan zeggen: "Jezus Christus is nù in de hemel, in het Huis van de Vader?" Het Bijbelverhaal van Zijn Hemelvaart zegt veel meer. De Hemelvaart van Jezus, volgens Handelingen 1:9-11 en Markus 16:19 ⁸⁵, gaat in betekenis ver uit boven Zijn Opstanding, omdat Jezus Christus hier géén afscheid neemt van de Zijnen tot Zijn Wederkomst. ⁸⁶ Integendeel: Zijn Hemelvaart is Zijn "troonsbestijging",... Christus' triomf als **Heer** over het universum, als de **Overwinnaar** over alle machten (zie [Mattheüs 28:18b](#)).

De Hemelvaart van Jezus Christus wordt gekend en gerekend tot de "[Christofanieën](#)" (= de verschijningen van Jezus aan Zijn volgelingen, Zijn discipelen). Deze verschijningen zijn géén "inbeeldingen" en/of "innerlijke belevenissen" van de discipelen geweest. Evenmin is Jezus, als de Opgestane Here en Meester, aan Zijn discipelen verschenen als een weer-tot-leven-gewekt lijk. Het lichaam van Jezus was totaal veranderd: een aan de aardse begrippen onttrokken lichaam, géén hersteld mensenlichaam als zodanig. Tevóren voor ons "tot zonde gemaakt" aan het kruis, was Hij nà de opstanding wederom zondeloos. Alle kritiek, die Christus' Hemelvaart met alle geweld wil inpassen in de aardse dimensies van ruimte en tijd, is gedoemd te mislukken, omdat zij tenslotte op dood spoor geraakt. Zij gaat immers in feite aan de Nieuwtestamentische uitspraken voorbij.

Welk getuigenis ten aanzien van Opstanding en Hemelvaart vinden wij in het Oude Testament?

In Psalm 49:16 staat: "*Maar God zal mijn ziel **van het geweld van het graf verlossen**, want **HIJ ZAL MIJ OPNEMEN***". Wij hebben hier een schitterend getuigenis van het geloof waarin de Oudtestamentische gelovigen destijds onder de wet geleefd hebben en gestorven zijn. Zij zijn niet blijven stilstaan bij het leven van alle dag, maar terwijl zij hun geest als het ware **in de hemel verheven** hadden, zijn zij door deze wereld heengegaan, totdat... zij hun loopbaan (hier: hun aardse leven) volbracht hadden. De psalmdichter had zijn ogen gericht naar die heerlijke Morgenstond, die de Eeuwige Dag met zich brengen zal.

In Psalm 16:8-11 lezen wij onder meer van de gemeenschap met God die sterker is dan de dood: "*Ik stel de **HEERE** gedurig voor mij, omdat Hij aan mijn rechterhand is, zal ik niet wankelen. Daarom is mijn hart verblijd, en mijn eer verheugt zich; ook zal mijn vlees zeker wonen. Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten; Gij zult niet toelaten, dat Uw Heilige de verderving zie. Gij zult mij het pad des levens bekend maken; verzadiging der vreugde is bij Uw aangezicht; liefelijkheden zijn in Uw rechterhand, eeuwiglijk.*"

Petrus heeft in zijn Pinksterrede (zie [Handelingen 2:25-28](#)) deze Psalm 16:10 geciteerd: "*Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten; Gij zult niet toelaten, dat Uw Heilige de verderving zie.*"

De oude Job riep uit: "*Ik **WEET**, mijn Verlosser **LEEFT**,... ik zal uit mijn vlees **God aanschouwen**...*" (zie [Job 19:25-27](#)). ⁸⁷

Dan hebben wij nog de lofzang van Hanna in 1 Samuel 2:6 – "*De **HEERE** doodt en maakt levend; Hij doet*

⁸⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie "[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)" van CJH Theys. (noot AK)

⁸⁵ [Handelingen 1:9-11](#), "*En als Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen, daar zij het zagen, en een wolk nam Hem weg van hun ogen. En also zij hun ogen naar de hemel hielden, terwijl Hij heenvoer, ziet, twee mannen stonden bij hen in witte kleding; Welke ook zeiden: Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal alzo komen, gelijkerwijs gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren."*

[Markus 16:19](#), "*De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen in de hemel, en is gezetten aan de rechterhand Gods."*

⁸⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie "[De wederkomst van Christus nader bekeken](#)" van A. Klein. (noot AK)

⁸⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie "[Het boek Job](#)" van H. Siliakus. (noot AK)

ter helle (HSV: in het graf) nederdalen, en Hij doet weder opkomen” – en tenslotte de juichende Opstandings-tekst: **“Hij zal de dood verslinden TOT OVERWINNING, en de Heere HEERE zal de tranen van alle aangezichten afwissen...”** (zie [Jesaja 25:8-9](#) voluit). ⁸⁸

De éne Bijbeltekst reikt verder dan de andere, maar allen (òòk in het Nieuwe Testament) zijn gegrond in de heilsfeiten van Christus’ Verrijzenis en Hemelvaart. Mogen wij het allemaal zó zien dat, vanuit déze heilsfeiten, voluit getuigd kon en kan worden van **“het leven nà dit leven”** – van **het hiernamaals**. Dankzij de Opstanding en Hemelvaart van Jezus Christus. Glorie voor Hem, de Hemelvorst en de komende Rechter over levenden en doden.

De meeste teksten met betrekking tot de hemel vinden wij in het laatste Bijbelboek (Openbaring ⁸⁹). Zoals daar over de hemel gesproken wordt, vinden wij het nergens in het Oude Testament. In de Brieven zijn het vooral Filippienzen 1:21-23 en 2 Korinthe 5:1-10:

- *“Want het leven is mij Christus, en het sterven is mij gewin. Maar of te leven in het vlees, hetzelfde mij oorbaar zij, en wat ik verkiezen zal, weet ik niet. Want ik word van deze twee gedrongen, hebbende begeerte, om ontbonden te worden en met Christus te zijn; want dat is zeer verre het beste.”* (Filip. 1:21-23)
- *“Want wij weten, dat, zo ons aardse huis van deze tabernakel gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. Want ook in deze zuchten wij, verlangende met onze woonstede, die uit de hemel is, overkleed te worden. Zo wij ook bekleed en niet naakt zullen gevonden worden. Want ook wij, die in deze tabernakel zijn, zuchten, bezwaard zijnde; nademaal wij niet willen ontkleed, maar overkleed worden, opdat het sterfelijke van het leven verslonden worde. Die ons nu tot ditzelfde bereid heeft, is God, Die ons ook het onderpand van de Geest gegeven heeft. Wij hebben dan altijd goede moed, en weten, dat wij, inwonende in het lichaam, uitwonen van de Heere; (Want wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen.) Maar wij hebben goede moed, en hebben meer behagen om uit het lichaam uit te wonen, en bij de Heere in te wonen. Daarom zijn wij ook zeer begerig, hetzij inwonende, hetzij uitwonende, om Hem welbehagelijk te zijn. Want wij allen moeten geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naar dat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.”* (2 Kor. 5:1-10)

Paulus verlangt vurig zijn intrek te mogen nemen bij de Heer in de hemel. Oòk in de Brief aan de Hebreeën ⁹⁰ gaat “een venster open naar de hemel”. In [Hebreeën 4:14](#) wordt herinnerd aan **Jezus’ Hemelvaart**, de centrale gebeurtenis in verband met onze hemelvaart. In [Hebreeën 8:1](#) gaat het over Jezus’ werk in de hemel en in [Hebreeën 12:23](#) over de vergadering van Gods gunstgenoten, “de Gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn”.

In alles wat profeten en apostelen hebben opgetekend valt het gemeenschappelijke in hun kennis op: in het uur van ons sterven vallen Gods kinderen niet uit Gods sterke handen. Hij blijft met ons en wij met Hem, **Hij is en blijft onze Hoop en ons Betrouwen**. Amen. Bij allen gaat het steeds om die éne grote heilsverwachting, geopenbaard in de Opstanding van Jezus Christus en in Zijn Hemelvaart EN òns participeren hierin vanwege onze roeping om te behoren tot het Vrederijk van Christus ⁹¹. Wij aarzelen niet hier neer te schrijven dat (alles bijeen genomen) een diepgaande bezinning in de laatste dagen nodig is, en dat wij in onze tijd sterk mogen **blijven hopen op de belofte, dat de Heilige Geest ons verder en dieper zal leiden in de waarheden van Hemelvaart en Wederkomst**.

De Heilige Geest is beloofd en geschonken aan de Gemeente van Jezus Christus, de (zo genaamde) “Una Sancta Catholica et Apostolica Ecclesia” (= “Eén Heilige Katholieke en Apostolische Kerk”), juist om haar te leiden in al de waarheid. En dit laatste moet leiden tot een hernieuwd gemeenschappelijk belijden; in het bijzonder van “de laatste dingen”. De Here schenke ons allen Zijn wondere genade om daartoe te kunnen komen. Wij besluiten dit hoofdstuk met het woord van de apostel Paulus aan de Romeinen:

- *“Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte: noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van **de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heere**.”* (Romeinen 8:38-39)

Laten wij, in samenhang, dan ook nog Johannes 11:25 en 5:24 bestuderen:

- *“Jezus zei tot haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook*

⁸⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie [“Beknopte verklaring van het boek Jesaja”](#) van H. Siliakus. (noot AK)

⁸⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: [“Het boek Openbaring: “Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL” \(alle 22 hoofdstukken\)”](#) van CJH Theys en/of [“Het Boek Openbaring – “Het Evangelie van Jezus Christus voor de laatste dagen” \(alle 22 hoofdstukken\)”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

⁹⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, [“De Brief aan de Hebreeën”](#) (in smartphone-formaat) van E. van den Worm. (noot AK)

⁹¹ Zie eventueel onze GRATIS studie [“Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

gestorven.” ... “Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft **het eeuwig leven**, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven.”⁹²

Zij, die in de Here sterven, wachten op Christus' terugkeer naar de aarde, nadat zij even tevoren – na hun opstanding en hemelvaart – Hem zullen hebben ontmoet **in de lucht** om dan samen met Hem terug te keren **naar de aarde** (zie Judas 1:14b). Deze is de (ZICHTBARE) Openbaring van de Here Jezus Christus: de “Parousia”, “Ziet, Hij (Jezus Christus) komt met de wolken en **alle oog zal Hem zien**, ook degenen, die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven; ja, amen.” (Openbaring 1:7)⁹³

De “Epiphania” (dat is: Zijn komen ‘als een dief in de nacht’ [= plotseling, vrij onverwacht – AK], om als de Hemelbruidegom Zijn schat, de Bruidsgemeente, **weg te nemen**⁹⁴), heeft dan al eerder plaats gehad:

1. “Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden, welke haar lampen namen, en gingen uit, de bruidegom tegemoet. En vijf van haar waren wijzen, en vijf waren dwazen. Die dwaas waren, haar lampen nemende, namen geen olie met zich. Maar de wijzen namen olie in haar vaten, met haar lampen. Als nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap. En ter middernacht geschiedde een geroep: **Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!** Toen stonden al die maagden op, en bereidden haar lampen. En de dwazen zeiden tot de wijzen: Geeft ons van uw olie; want onze lampen gaan uit. Doch de wijzen antwoordden, zeggende: Geenszins, opdat er misschien voor ons en voor u niet genoeg zij; maar gaat liever tot de verkopers, en koopt voor uzelf. Als zij nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en **die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten.**” (Mattheüs 25:1-10)⁹⁵
2. “Zo wie zijn leven zal zoeken te behouden, die zal het verliezen; en zo wie hetzelfde zal verliezen, die zal het in het leven behouden. Ik zeg u: In die nacht zullen twee op een bed zijn; de één zal aangenomen, en de ander zal verlaten worden. Twee vrouwen zullen tezamen malen; de ene zal aangenomen, en de andere zal verlaten worden. Twee zullen op de akker zijn; de één zal aangenomen, en de ander zal verlaten worden. En zij antwoordden en zeiden tot Hem: Waar, Heere? En Hij zei tot hen: Waar het lichaam is, aldaar zullen **de arenden** vergaderd worden (= met “arendsvleugels” of “als arenden” vergaderd worden in Zijn geestelijk Lichaam, de Bruid van het Lam – zie o.a. Openbaring 12:6+14 en Jesaja 40:31a – AK⁹⁶).” (Lukas 17:33-37)

God de Heilige Geest (12)

De handelende God

Al in het begin van het 1ste hoofdstuk van het Boek der Handelingen, in het 2de vers, staat een belangrijke aantekening: “... nadat Hij (= Jezus) door de Heilige Geest aan de apostelen, ... bevelen had gegeven”. In feite geeft dit hele Boek getuigenis van de “**HANDELINGEN van de 3de Persoon** (= Gods Geest, de Heilige Geest) **in de Godheid**”⁹⁷ door de uitverkoren apostelen. Op de dag “in welke Hij (= Jezus) opgenomen werd” eindigde Zijn Messiaanse Bediening op aarde. Direct daarop volgde die (= de Bediening) van de Heilige Geest, en met de uitstorting van Gods Geest op de Pinksterdag (Zijn manifestatie) begon ook de

⁹² Zie noot 79.

⁹³ Voor meer UITLEG over dit vers, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “Openbaring, hoofdstuk 1” van CJH Theys en/of “Openbaring, hoofdstuk 1” van E. van den Worm. (noot AK)

⁹⁴ Zie eventueel ons GRATIS artikel “De wegname en opname van de Gemeente” van H. Siliakus en/of “Een ANDER geluid – Is visie ‘OPNAME Gemeente’ wel juist ?” van A. Klein (beiden in smartphone-formaat). (noot AK)

⁹⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie “De 5 wijze en de 5 dwaze maagden en hun eigen lotsbestemmingen in de eindtijd” van E. van den Worm. (noot AK)

⁹⁶ **Openbaring 12:6+14**, “En de vrouw vluchtte in de woestijn, alwaar zij een plaats had, haar van God bereid, opdat zij haar aldaar zouden voeden 1260 dagen (= 3,5 jaar – de periode van de GROTE verdrukking).” ... “En aan de vrouw zijn gegeven twee vleugels van een grote arend, opdat zij zou vliegen in de woestijn, in haar plaats, alwaar zij gevoed wordt een tijd, en tijden, en een halve tijd (= dezelfde periode van 3,5 jaar), buiten het gezicht van de slang (= de antichrist, die dan 3,5 jaar regeert).”

Jesaja 40:31a, “Maar die de HEERE verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk de arenden;...”

⁹⁷ In Deuteronomium 6:4 staat: “**Luister, Israël! De HEERE, onze God; de HEERE is één!** (dus één Persoon!).” (HSV)

Dit wordt ook onderschreven door het feit dat de beide cherubs en het verzoendeksel **uit één brok goud** moesten worden gesmeed (= geslagen – zie Exodus 25:18). De beide cherubs en het verzoendeksel beelden onze almachtige God in Zijn drie openbaringsvormen uit. De cherubs beelden de Vader en de Heilige Geest uit, en het verzoendeksel beeldt het Lam, de Zoon van God uit. Gods wezen is een Eénheid. Hij is één Wezen, één Persoon. **Het is dus beter te spreken van de 3 Openbaringsvormen van God**, te weten:

- de 1ste Openbaringsvorm van **God: de Vader**
- de 2de Openbaringsvorm van **God: de Zoon** (= Jezus)
- de 3de Openbaringsvorm van **God: de Heilige Geest**.

Net zoals wij mensen ook bestaan uit: lichaam, ziel en geest. (noot AK)

Tijdsbedeling van de 3de Persoon van de Godheid. Ook wel de Tijdsbedeling van de Gemeente (zie [Handelingen 2](#)) genoemd of van GENADE.

De Heilige Geest is even gelijk God als de Vader en de Zoon, en is met betrekking tot het Raadsplan van Verlossing altijd de “Uitvoerende Macht” geweest; en Hij is dat nòg... Niet altijd heeft de Heilige Geest die belangstelling gehad die toch zo hoogst nodig is, want Hij is Jezus’ Plaatsvervanger op aarde en in de Gemeente. Hij is **De Trooster**, waarvan Jezus – nog vóór Zijn sterven – heeft gesproken. Hij is **De Geest der Waarheid**, Die de wereld (= de wereldsgezinde mens) niet kan ontvangen. Jezus heeft de bediening van de Heilige Geest van tevóren al bekend gemaakt, zodat Zijn discipelen niet zonder informatie waren. Zoals hier in het Boek der Handelingen vermeld staat, kregen zij ook toentertijd de nodige instructies uit de Eerste Hand.

In dit verband lezen wij:

- “Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u EEN ANDERE TROOSTER geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid; namelijk **de Geest der Waarheid**, Welke de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij ulieden, en zal **IN u zijn**.” (Johannes 14:16-17)
- “Wanneer **de Trooster** zal gekomen zijn, Die Ik u zenden zal van de Vader, namelijk **de Geest der Waarheid**, Die van de Vader uitgaat, **Die zal van Mij getuigen**.” (Johannes 15:26)
- “Wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der Waarheid, **Hij zal u in al de Waarheid leiden**; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken en de toekomstige (HSV: toekomstige) dingen zal Hij u verkondigen. **Die zal Mij verheerlijken**; want **Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen**.” (Johannes 16:13-14)

God zij dank leven wij in de laatste dagen, en het is opmerkelijk hoe in deze tijd de vraag naar de dingen van de Geest menigvuldiger worden. Het is God Die handelt. Joël’s profetie (in hoofdstuk 2:28) moet ten volle vervuld worden: “En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal **uitgieten** over alle vlees, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen (Het Boek: betekenisvolle dromen), uw jongelingen zullen gezichten zien.”

Dit vragen naar de Heilige Geest en Zijn manifestatie is tevóren nooit zó dringend gevraagd. Hoe kan dat ook anders, de profeet Daniël heeft geprofeteerd dat de “wetenschap vermenigvuldigd zal worden” (zie [Daniël 12:4](#)⁹⁸) en het is niet te ontkennen dat wij leven in de dagen van de vervulling van deze profetie. Deze (en de vorige, 20ste) eeuw is die van het “verstandelijk denken”. Het gaat om intellect en om wat de mens waard is. Wetenschap en techniek vierten hoogtij. Wij kunnen niet in details treden, maar wie ogen en oren weet te gebruiken die zal hiervan overtuigd zijn en daarenboven ook weten dat dit alles samenvalt met wat Jezus Zelf voorzegt heeft met betrekking tot Zijn Wederkomst: Het zal zijn “als de dagen van Noach en van Lot”:

- “En gelijk de dagen van Noach waren, also zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen. Want gelijk zij waren in de dagen voor de zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgaende, tot de dag toe, in welken Noach in de ark ging; En bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; also zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen.” (Mattheüs 24:37-39, lees ook nog de erop volgende Schriftpassages)

Daarom mogen wij en kunnen wij niet zwijgen, maar zal het volgende ook een kleine bijdrage zijn tot het juist verstaan van de bemoeienissen (de **HANDELINGEN**) van **God, de Heilige Geest**. Eén ding willen wij hier direct op de voorgrond stellen: het gaat niet om eigen persoonlijke meningen. Wij zijn van-huis-uit wars van alle propaganda. Wij hebben het geloof ontvangen uit genade, en dit geloof moet niet afhankelijk zijn van menselijke gevoelens en/of stemmingen van het gemoed. Zoveel te meer als het gaat om wat van Gods Geest is. Uit de geciteerde Schriftpassages blijkt duidelijk dat Hij (de Heilige Geest) **HET CENTRUM** is en Dezelfde als de Vader en de Zoon. Hun doel en streven is dezelfde.

Zoals al eerder gezegd kent onze tijd een “opleving” op het geestelijk vlak. Oud en jong, en vooral de laatste, roepen om iets nieuws. Zij vragen als het ware om een nieuwe, een andere ervaring en protesteren om het hardst tegen een (volgens hen) “verouderde, vastgeroeste en overheersende moraal, die het niet meer doet”! Daar zijn er genoeg in deze tijd die het helemaal niet meer zien zitten. Vandaar dat men grijpt naar al dat vergif, als hard- en softdrugs, naar alcohol, naar mensonterende dingen. Het zijn veelal uitingen, door betrokkenen zelf niet begrepen, van het intense verlangen naar “levensvernieuwing”. De mens van deze jachtende, super-wetenschappelijke-technische tijd is blasé geworden van alles wat hij tot nog toe heeft kunnen, heeft moeten najagen, om te (kunnen) voldoen aan de eisen van deze tijd; zowel op geestelijk als op lichamelijk gebied...

De verregaande perversiteit, banaliteit, seksualiteit, ja zelfs het sadistische in de mens, spreken de duidelijke taal van “het vlees” dat verzadiging zoekt, maar die niet kan vinden. Omdat de ingeslagen weg volkomen verkeerd is. Omdat de voorbeelden corrupt zijn. Omdat het in wezen de ziel is die hongert, en welke honger nooit op zulke wijze kan worden verzadigd. God is de Schepper van ‘s mensen ziel, en **Hij**

⁹⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[Daniël, hoofdstuk 12: Christus openbaarde Daniël de eindtijd](#)” van CJH Theys. (noot AK)

alléén kan alle ziele-honger verzadigen en alle levensdorst laven⁹⁹. Daarom moet alles wat de Heilige Geest betreft, juist in deze boze dagen, opnieuw overdacht worden. De tijd is daar nu rijp voor! Allen, Christenen en niet-Christenen, moeten zich aan Hem onderwerpen, zich aan Hem overgeven, opdat Hij **allen** kan leiden in **al de Waarheid** betreffende heden en toekomst.

- “Daarom zegt Hij: *Ontwaakt, gij die slaapt, en sta op uit de (geestelijke) doden; en Christus zal over u lichten. Ziet dan, hoe gij voorzichtig wandelt, niet als onwijken, maar als wijzen. De tijd uitkopende, dewijl de dagen boos zijn. Daarom zijt niet onverstandig, maar verstaat, welke de wil des Heren zij. En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met de Geest (Gods = de Heilige Geest).*” (Efeze 5:14-18)

Amen. Petrus' rede op de Pinksterdag geldt ook heden nog:

- “**Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal.**” (Handelingen 2:38b-39)

Profeten en zieners, discipelen en apostelen hebben de eeuwige waarheden Gods doorschouwd en doorgegeven aan de mensen van hun dag. Allen hadden zij zelf Gods handelend aanwezig-zijn ervaren, waardoor zij tot actie werden gedreven. Dat was vroeger zó.

Door wie willen wij ons leven nu laten vullen?

Wat willen wij ten aanzien van deze vraag nog opmerken??

Wordt heden ten dage de Heilige Geest nog ervaren???

Kan de Geest Gods Zich vandaag de dag nog manifesteren????

Zeer zeker, Hij (Gods Heilige Geest) is dezelfde gebleven; onveranderlijk in Woord en Daad. Hij **WIL, doch Hij kan niet altijd!** Waarom niet? Omdat de mens, die in wezen als (“een vat” – zie o.a. [Mattheüs 25:4](#) en [2 Korinthiërs 4:7](#)) een soort lege ruimte is, zich heeft laten vullen met een andere geest, met een overtuiging, met een hartstocht, die hem heeft doen afdwalen van DE Waarheid (Gods). Het is zelfs mogelijk dat een anonieme geest van een “fatalistisch noodlotsgehoof” (= een fataal geloof in een onvermijdelijk noodlot) intrek neemt in de ziel van de mens!

Hebben wij deze dingen weleens overdacht?!

Zijn wij weleens bij dit alles blijven stilstaan?!?

Niet om ons aan de waarheid te vergapen, maar om deze ons toe-te-eigenen, ... om de wil des Heren te kunnen verstaan. Ook in onze tijd werpt men torenhoge barricades op tegen (de manifestaties van) de Geest. In dit opzicht lijkt onze tijd veel op die van Jezus. Ook in onze tijd gaat het nog teveel om “de dode letter” (zie [2 Korinthë 3:6b](#)). Vormen van oppermachtige systemen, bureaucratieën... Wat de mensen heden ten dage benauwt is hetzelfde als de, toentertijd, alles-vastleggende wetsuitleg van Schriftgeleerden en Farizeeën...

Toen Jezus kwam verkondigde Hij – volgens de zo-even genoemde klasse – een andere, **vreemde leer**. Hij genas de zieken van hun kwalen en boze geesten en maakte hen (ook geestelijk) gezond. Hij vergaf de, in het leven gestrande mensen al hun schuld. Hij stond aan de kant van de uitgestotenen en de gediscrimineerde mensen. Hij dreef demonen uit en verlostte zodoende de mensen van hun bezetenheid en demonische gebondenheid... **Alles door de Geest Gods!** (zie Mattheüs 12:28¹⁰⁰)

Lukas 11:20 toont aan dat de Geest identiek is met het directe handelen van God Zelf! Deze Geest rustte op Jezus:

- “Maar indien Ik door de vinger Gods de duivelen (HSV: **demonen**) uitwerp, zo is dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen.” (Lukas 11:20)
- “En het geschiedde in diezelfde dagen, dat Jezus kwam van Nazareth, gelegen in Galilea, en werd van Johannes gedoopt in de Jordaan. En terstond, als Hij uit het water opklom, zag Hij de hemelen opengaan, en de Geest, gelijk een duif, op Hem nederdalen.” (Markus 1:9-10, zie ook nog [Mattheüs 3:16-17](#))

Door de Heilige Geest doorbrak Jezus alle levensmoedheid, alle godsdienst-sleur, en gaf Hij de mensen zekerheid en levensmoed, verzoende en bevrijdde Hij mensen en bracht Hij vrede en blijdschap in de eenzaamheid van uitzichtloze levens!! **Jezus, zonder mate vervuld met de Heilige Geest**, bracht iets onherroepelijk heilvols in de wereld. Het gerucht van Jezus en van wat Hij deed ging uit “in geheel Judéa en in al het omliggende land. En de discipelen van Johannes boodschapten (HSV: **berichten**) hem van al deze dingen. En Johannes (de Doper wel te verstaan) zekere twee van zijn discipelen tot zich geroepen hebbende, zond hen tot Jezus, zeggende: Zijt Gij Degene De komen zou, of verwachten wij een andere? En als de mannen tot Hem (= Jezus) gekomen waren, zeiden zij: Johannes de Doper heeft ons tot u afgezonden, zeggende: Zijt Gij, Die komen zou, of verwachten wij een andere? **En in dezelfde ure genas Hij er**

⁹⁹ Zich **laven** = Via de betekenis 'verfrissen' en 'laten drinken' kreeg **laven** de betekenis 'verkwikken' – vooral verkwikken met voedsel en drank: de dorstigen laven, vee laven, zich laven aan de bron. Inmiddels heeft (zich) **laven** ook de figuurlijke betekenis van 'sterken, verkwikken'. (noot AK)

¹⁰⁰ **Mattheüs 12:28**, “Maar indien Ik door de Geest Gods de duivelen (HSV: **demonen**) uitwerp, zo is dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen.”

velen van ziekten en kwalen, en boze geesten: en vele blinden gaf Hij het gezicht. En Jezus antwoordende, zei tot hen: Gaat heen en boodschapt Johannes weder de dingen, die gij gezien en gehoord hebt, namelijk, dat de blinden ziende worden, de kreupelen wandelen, de melaatsen gereinigd worden, de doven horen, de doden opgewekt worden, de armen het Evangelie verkondigd wordt.” (Lukas 7:17b-22)

Hoe is het vandaag de dag?

Hebben dezelfde wonderen heden ten dage nog plaats??

Komt ook in onze tijd de Heilig Geest nog tot Zijn recht???

De beslissende vraag is of **de werkzaamheid van de Heilige Geest** heden nog gekend wordt. Wij weten nu van Jezus' Opstanding, òòk van Zijn Hemelvaart, en wij geloven dat Hij betaalt dat wat Hij heeft beloofd. En die Belofte is: **de Heilige Geest!** En Deze (Geest) heeft Hij dan ook uitgestort als de verkregen Belofte van de Vader op de vergaderde discipelen (= de Gemeente) in de opperkamer ¹⁰¹. De gestelde vraag heeft te maken met **Gods wil** vandaag de dag. De Doop met de Heilige Geest, waarvan de apostel Petrus sprak, voor heden,... voor morgen,... op alle plaatsen en in alle situaties.

Dit en nog véél méér heeft te maken met onze tijd.

Moeten wij dan niet bij voortduring verlangen naar deze Geestesdoop?!

Naar Gods handelend aanwezig zijn in ons hart en leven!?!?

48 Om zó stand te kunnen houden in het bestaan van alle dag?!?

Gelet op de Pinksterboodschap in Handelingen 2, en het Woord van de Heilige Geest Zelf gelovend, wordt het ons wel heel duidelijk dat het nooit Zijn wil is om ons in een soort waas van mystieke extase of van louter gevoel te laten opgaan. Het gaat om iets heel anders: ALLES KOMT IN EEN NIEUW LICHT TE STAAN. Wat tevoren nog vaag overkwam, wordt nu werkelijkheid en krijgt een heel andere betekenis.

Hoe is het met vele Christenen gesteld? De meesten kennen en hebben ook een heel arsenaal vòl Christelijke uitspraken: woorden uit een Psalm, zinnen uit de Bergrede, mogelijk zelfs “Het Onze Vader”. Dit alles ligt dan veilig opgeborgen “achter in het hoofd” – in de gedachtewereld... Maar dat is dan ook alles. Niet direct gereed voor gebruik, maar ook niet onmiddellijk nodig. Bewaard voor het juiste psychologisch moment... in een andermans leven! Aan wat zij zelf nodig hebben wordt niet gedacht. Aan wat wij behoeven in onze geestelijke nood wordt geen plaats ingeruimd. Als wij maar een rustig leventje leiden, onze hobby's hebben,... dan herinneren wij ons zelfs de woorden van Psalm 23 niet meer.

Maar het moet ons niet tegenzitten – wij moeten niet worden overvallen door een werkelijke nood: ziekte, sterfgeval, werkeloosheid, enz. Wij denken dan aan dat vers in de zangbundel van Johannes de Heer, dat zegt: “Als mijn hart bedroefd is en beladen, dàn denk ik aan het Huis bij de Heer”. Het is treurig, maar waar: Tegenslag doet ons denken... en nood leert bidden. Bidden om hulp, om kracht, om genade. Niet van mensen, maar van “onze Vader Die in de hemelen is”. Halleluja! Amen. Hoe goed en zoet is het dan voor ons om dàn Psalm 23 te lezen en **biddend te overdenken**, vooral vers 4b: “Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij.”

Hoe heel anders klinken dan in zulke ogenblikken deze woorden (uit Psalm 23). Ze grijpen ons aan, ze geven ons troostvolle kracht. Niet iedereen, maar toch zeker velen onder ons, hebben dit vaak mogen ervaren. Wel, **dit is nu het wonder van de werking van de Heilige Geest: dode letters worden levend.** INEENS ERVAREN WIJ DAN DAT ER EEN EEUWIG HART VOOR ONS KLOPT – **het Vaderhart**. Wij geloven dan niet alleen dat Jezus lééft – wij ervaren het opnieuw! Halleluja!! Zijn zoekende liefde is voor ons geen voorbijge droom. Nòg steeds wil Hij met ons te maken hebben, en maakt ons zodoende duidelijk dat echt léven méér is dan werken, eten, drinken en slapen alleen. Hij maakt ons de weg vrij, maakt ons werkelijk gelukkig, en is bij ons in de meest hachelijke levensomstandigheden.

De Heilige Geest leidt nooit op zijwegen, maar brengt ons linea recta naar **Jezus toe: De Middelaar van het Nieuwe Testament**. De Heilige Geest brengt Jezus voor ons tot leven, zodat en opdat wij ons Hem herinneren!!! Niets is zo zeer nodig. Want wij mensen vergeten het goede gauw. Door déze herinnering komt Hij ons zo duidelijk voor de geest te staan, dat wij als het ware “discipel-tijdgenoten” van Jezus worden... Oòk nù ontvangen wij vergeving, òòk nù nieuwe moed om het hoofd te kunnen bieden aan twijfel en vrees die zo dikwijls nog ons willen overweldigen. Wij ervaren Hem reëel, zoals eertijds de psalmist: “Here, Gij doorgrondt en kent mij. Gij weet mijn zitten en mijn opstaan; Gij verstaat van verre mijn gedachten. Gij omringt mijn gaan en mijn liggen,... Here! Gij weet het alles. Gij bezet mij van achteren en van voren, en Gij zet Uw hand op mij.” (zie Psalm 139:1a-5)

De Heilige Geest leert ons te geloven èn te bidden èn te volharden. Dan is er nog een andere zaak van zeer groot belang: De Heilige Geest werkt “wáár Hij wil”: Hij is soeverein, want **Hij is God!**

Waar kunnen wij Hem beleven?

Waar kunnen wij verder komen dan “vermoedens”, “speculaties” en zo meer???

Wij allemaal hebben zekerheid van node. Vooral in deze tijd van verwarring en misleiding! ¹⁰² Wel, de Heilige Geest is niet ver van ons. Hij bevindt Zich op “gebedsafstand”. Heus waar, want “die bidt, die

¹⁰¹ Zie eventueel onze GRATIS studie “De Opperzaalgemeente” (in smartphone-formaat) van H. Siliakus. (noot AK)

¹⁰² Zie eventueel onze GRATIS studie “De verborgen ONgerechtigheid – De valse arbeiders in een Gemeentelijke bediening” van CJH Theys. (noot AK)

ontvangt; en die zoekt, die vindt, en die klopt wordt opengedaan” (zie o.a. [Mattheüs 7:7-8](#), [Lukas 11:10](#)). Amen. Het komt er dus op aan DAT de Christen bidt¹⁰³, niet WAAR hij bidt. De Heilige Geest is niet gebonden aan plaats noch tijd. Ook in dit geval is het HEDEN. Het Pinksterverhaal in de Bijbel (in [Handelingen 2](#)) vertelt ons wel van een plaats en van een tijdsperiode. Doch geen van beide was de discipelen van tevoren aangezegd door Jezus. De Here Jezus had enkel gesproken van: “*Blijft gij in de stad Jeruzalem, TOT-DAT...*” (zie [Lukas 24:49b](#)). Deze **uitstorting van de Heilige Geest**, die wij kennen als de “Vroege Regen”¹⁰⁴ in het Raadsplan Gods, is feitelijk het “stichtingsmoment” geweest van de Gemeente des Heren. In het Boek der Handelingen, aan het slot van het 2de hoofdstuk, vinden wij het treffende en pakkende beeld van **de eerste Pinkstergemeente**.

Wie denkt, op grond van de Geestesdoop, te maken te hebben met toentertijd al “volmaakte” mensen, denkt verkeerd. Deze Doop met de Heilige Geest is te beschouwen als **de eerste sport** van de geestelijke ladder¹⁰⁵. De “in de Geest” gedoopten hadden er voor te zorgen “vervuld te blijven” met de Geest. Deze zou hen alsdan verder bekwamen door Zijn reinigende en heiligende werkingen¹⁰⁶ in hun hart en leven. Zó vroeger, zó ook heden ten dage. Wie de Schriftpassages Romeinen 12:1-2 en 1 Korinthe 1:10-17 in samenhang bestudeert, zal van deze waarheid worden overtuigd:

- “*Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehaaglijke offerande* (HSV: om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk), welke is uw redelijke godsdienst. En wordt aan deze wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw gemoed, opdat gij moogt beproeven (HSV: om te kunnen onderscheiden), welke de goede, en welbehaaglijke en volmaakte wil van God zij.” (Rom. 12:1-2)
- “*Maar ik (= Paulus) bid u, broeders, door de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in een zelfde zin, en in een zelfde gevoelen. Want mij is van u bekend gemaakt, mijn broeders, door die van het huisgezin van Chloe zijn, dat er twisten onder u zijn. En dit zeg ik, dat een iegelijk van u zegt: Ik ben van Paulus, en ik van Apollos; en ik van Cefas; en ik van Christus. **Is Christus gedeeld? Is Paulus voor u gekruist? Of zijt gij in Paulus naam gedoopt? Ik dank God, dat ik niemand van ulieden gedoopt heb, dan Krispus en Gajus; Opdat niet iemand zegge, dat ik in mijn naam gedoopt heb. Doch ik heb ook het huisgezin van Stefanus gedoopt; voorts weet ik niet, of ik iemand anders gedoopt heb. Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde.***” (1 Kor. 1:10-17)

Maar hebt geen bevooroordeeld hart!

De Bijbel spiegelt ons op dit punt niets voor. Wel leren wij uit het Woord van **de levende God** de zekerheid dat Christenen niet **alleen** het geloof kunnen beleven. Wij hebben, als leden van Christus’ Lichaam, de gemeenschap van andere Christenen nodig. Wij kunnen niet zonder! Alle levende leden van dit Lichaam, dat de Gemeente wordt genoemd, moeten wel goed weten dat de “waarheid” niet bestaat uit star vasthouden aan dogma’s, maar uit **de levende en levendmakende Geest** van de Enige en Waarachtige God! Het is vanwege de “werkingen van het vlees in haar midden” dat de Gemeente des Heren nog lang niet is wat zij behoort te zijn. Hoe zij straks zal moeten worden en zijn, wordt ons uitgebeeld door de apostel Paulus in zijn Brief aan de Gemeente van Efeze:¹⁰⁷

- “*Daarom, gelijk de Gemeente aan Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen aan haar eigen mannen in alles. Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelf voor haar heeft overgegeven; Opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters* (HSV: het waterbad) *door het Woord; Opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.*” (Efeze 5:24-27). Hem zij de glorie!!
- “*...Het Huis Gods, ... hetwelk is de Gemeente van de levende God, een PILAAR en VASTIGHEID* (HSV: zuil en fundament) *van de WAARHEID*” (zie [1 Timotheüs 3:15](#)).

Het gaat bij deze gemeenschap van kinderen Gods om het zoeken van de Waarheid EN de reiniging en de heiliging¹⁰⁸ welke in Christus zijn. Zoeken en willen in alle oprechtheid. **Zonder strijd, zonder zoeken,**

¹⁰³ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Leer bidden \(over de noodzaak van gebed naar Gods wil\)](#)” van CJH Theys. (noot AK)

¹⁰⁴ Vroege Regen = Het beeld van de UITSTORTING van de Heilige Geest tijdens het Pinksterfeest, in de begintijd van de Gemeente, zoals vermeld in [Handelingen 2:1-4](#). (noot AK)

¹⁰⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De 10 zaligsprekingen en 9 treden van de trap van Jezus’ zaligmakende genade](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁰⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De werkingen van de Geest in de eindtijd \(het ware Pinksterfeest\)](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁰⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Efeze – De Gemeente in haar hemelse en aardse bediening](#)” (in smartphone-formaat) van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁰⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Heiligmaking](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

zonder gemeentelijke gebed, kunnen wij niet verder komen. Het overgrote deel vergeet dit! Dàn alleen komt die eendracht, gewerkt door de Heilige Geest, waarvan de Bijbel rept, en die grondslag (= de basis) is. Gods Geest wijkt van ons, zo gauw als die eenheid op de één of andere manier wordt verstoord. In elk geval gaat het om Hem – **God, de Heilige Geest** – te houden in het midden van de Gemeente. Dàn wordt ons leven anders-veranderd. Huilen wordt alsdan lachen, twijfel verandert in hoop, en haat wordt omgezet in liefde.

Het spreekt voor zichzelf, dat wanneer het allemaal maar niet blijft steken in vrome wensen, maar een stempel zet op ons hele leven, dat dàn mag worden gesproken van een “handelen van de Heilige Geest”. Hij is het, en niemand anders, die de goede werken (Gods) werkt en voortbrengt. Hij is als het ware de Boom waaraan de **Gaven en Vruchten van de Geest**¹⁰⁹ gevonden worden. Halleluja! Hij leidt ons in dat leven van de Geest waarin alle dingen de gelovigen mogelijk worden en zijn in de Naam van Jezus.

En wanneer de Christen **in Jezus' Naam** geduld heeft met zijn medebroeder, hem ook de vrijheid gunt en de gelegenheid geeft om zichzelf te zijn in dezelfde Here en Heiland, omdat òòk hijzelf in de navolging van Christus leeft, mag een “handelen van de Heilige Geest” geconstateerd worden. Oòk wanneer wij anderen niet beoordelen op de eerste indruk die ze op ons maken maar veel meer in het perspectief van Gods bemoeienissen òòk met hen, waardoor òòk zij kunnen worden veranderd, mag gesproken worden van een “handelen van de Heilige Geest”.

Wij zijn er ons van bewust dat er nog veel meer aanduidingen zijn te noemen met betrekking tot de “handelingen van de Heilige Geest” in het leven van hen met wie Hij daadwerkelijk bemoeienis heeft en in wier leven Hij ook Zijn plaats kan innemen. Nu hebben wij er slechts enkele genoemd. Het Boek der Handelingen openbaart ons nog vele andere. Zij zijn voor ons allemaal tot lering. Doch te allen tijde blijft het volgende van kracht: **de Heilige Geest werkt waar Hij wil. Ons Christelijk leven is een mislukking waar de Heilige Geest ontbreekt!** Om dit te voorkomen, moesten de discipelen wachtten TOTDAT zij zouden worden **aangedaan met die bovennatuurlijke Kracht van de Heilige Geest**. Hierdoor is immers God Zelf in ons leven aanwezig, om zegenend te handelen.

Zonder Hem gaat het niet. “Niet door kracht noch door geweld, maar door **Mijn Geest** zullen alle dingen geschieden” heeft de oude profeet Zacharia gesproken (zie [Zach. 4:6](#)). Hoe dat gebeurt? Door de Geest worden wij dusdanig veranderd, dat God **door ons** handelend kan optreden. In dit licht kan gesproken worden van: de Heilige Geest heeft òòk een “lichaam”,... handen en voeten en nog méér. “*Weet gij niet, dat gij **Gods tempel**¹¹⁰ zijt, en de Geest Gods in ulieden woont?*” (1 Korinthe 3:16). Een godsman heeft het eens zó gezegd: Jezus heeft geen andere handen en voeten dan de ònze! En hierin ligt de Christelijke hoop verankerd.

Wij laten nu nog enkele Schriftgedeelten volgen ter overdenking. Wij kunnen deze niet ongelezen laten. Behalve Handelingen 2, zo dikwijls al genoemd, ook nog:

- “*En de Schriftgeleerden en de Farizeeën brachten tot Hem een vrouw, in overspel gegrepen. En haar gesteld hebbende in het midden, zeiden zij tot Hem: Meester, deze vrouw is op de daad zelve gegrepen, overspel begaande. En Mozes heeft ons in de wet geboden, dat dezulken gestenigd zullen worden; Gij dan, wat zegt Gij? En dit zeiden zij, Hem verzoekende, opdat zij iets hadden, om Hem te beschuldigen. Maar Jezus, nederbukkende, schreef met de vinger in de aarde. En als zij Hem bleven vragen, richtte Hij Zich op, en zei tot hen: Die van ulieden zonder zonde is, werpe eerst (= als eerste) de steen op haar. En wederom nederbukkende, schreef Hij in de aarde. Maar zij, dit horende, en van hun geweten overtuigd zijnde, gingen uit, de één na de andere, beginnende van de oudsten tot de laatsten; en Jezus werd alleen gelaten; en de vrouw in het midden staande. En Jezus, Zich oprichtende, en niemand ziende dan de vrouw, zei tot haar: Vrouw, waar zijn deze uw beschuldigers? Heeft u niemand veroordeeld? En zij zei: Niemand, Heere! En Jezus zei tot haar: Zo veroordeel Ik u ook niet; ga heen, en **zondig niet meer**.*” (Johannes 8:3-11)¹¹¹
- “*Want ik houd het daarvoor, dat het lijden van deze tegenwoordige tijd niet is te waarderen (HSV: niet opweegt) tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden. Want het schepsel, als met opgestoken hoofd, verwacht de openbaring der kinderen Gods. Want het schepsel is aan de ijdelheid (HSV: zinloosheid) onderworpen, niet gewillig, maar om diens wil, die het aan de ijdelheid onderworpen heeft; Op hoop, dat ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis (HSV: van de slavernij van het verderf), tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods. Want wij weten, dat het ganse schepsel tezamen zucht, en tezamen als in barensnood is tot nu toe. En niet alleen dit, maar ook wij zelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, wij ook zelf, zeg ik, zuchten in onszelf, verwachende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam. Want wij zijn in hope (HSV: in de hoop) zalig geworden. De hoop nu, die gezien wordt, is geen hoop; want hetgeen iemand ziet, waarom*

¹⁰⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De Gever en Zijn Gaven](#)” van CJH Theys. (noot AK)

¹¹⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Geroepen om te worden gemaakt tot Gods doel met de mens – EEN eeuwige, HEILIGE TEMPEL van onze almachtige God en Vader](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹¹¹ Voor meer UITLEG over deze verzen, zie onze GRATIS ‘vers voor vers’ studie “[Johannes – Het Boek over het leven van JEZUS CHRISTUS, de Zoon van God](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

zal hij het ook hopen? Maar indien wij hopen, hetgeen wij niet zien, zo verwachten wij het met lijdzaamheid (HSV: volharding). En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar **de Geest Zelf bidt** (HSV: pleit) **voor ons** met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Die de harten doorzoekt, weet, welke de mening van de Geest zij, dewijl Hij naar God voor de heiligen bidt (pleit). En wij weten, dat degenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk degenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn. Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd (HSV: er ook van tevoren toe bestemd), het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broeders. En die Hij te voren verordineerd (er van tevoren toe bestemd) heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.” (Romeinen 8:18-30)

S.v.p. ook nog 1 Korinthe [hoofdstuk 12](#) en [hoofdstuk 14](#) lezen.

In al deze hoofdstukken en Schriftpassages gaat het om de “plaats” en het “werk” van God, de Heilige Geest:

- “Zo is er dan nu **GEEN VERDOEMENIS** voor degenen, die **IN Christus Jezus ZIJN**; die niet naar het vlees wandelen, maar **naar de Geest**.” (Romeinen 8:1)

Wij hebben DE BELOFTE laten wij deze CLAIMEN.

BEDE:

“Heil’ge Geest! Leidt Gij mijn zwakke schreden;
Houdt Gij vast mijn zwakke handen Heer.
Leidt Gij mij voort langs ‘s levens zware wegen,
Tot ik kom binnenin de hemelpoort!
Dank Here. Amen.”

Hemeltijd en Hemelleven (13)

“Heden met Mij in het paradijs”

De moordenaar aan het kruis vroeg aan Jezus hem te willen gedenken als de Here in Zijn Koninkrijk zou gekomen zijn, waarop Jezus hem antwoordde: “Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn” (Lukas 23:43b). Toen Jezus deze woorden sprak waren Hij en die moordenaar nog op de aarde, in de wereld. Was dat “heden” dus nog onderdeel van de “tijd”. Geldt deze “tijd” ook nog in het geval waar de apostel Paulus spreekt van: “...uit het lichaam uitwonen en bij de Here inwonen?” (zie [2 Korinthe 5:8b](#)). Of is hier sprake van aardse tijd (het stervensuur...) vóórafgaand aan het daarna bij de Here zijn in de hemel, alwaar (naar onze bescheiden mening) alle “aardse tijd” ophoudt, omdat de ziel dan vertoeft in de eeuwigheid, waar géén tijd meer is naar onze aardse begrippen. Of wij moeten spreken van “eeuwigdurende tijd”; dat is dus tijd waaraan géén einde komt. In deze laatste tijd geraakte dus ook de moordenaar aan wie Jezus de belofte deed, ofwel de verzekering gaf.

Dezelfde begrippen komen naar voren in: “Volgens mijn ernstige verwachting (HSV: overeenkomstig mijn reikhalzend verlangen) en hoop, dat: ik in geen ding zal beschaamd worden, maar dat in alle vrijmoedigheid, gelijk te allen tijd (HSV: zoals altijd), also ook nu, **Christus zal grootgemaakt worden in mijn lichaam, hetzij door mijn leven, hetzij door de dood.**” (Filippenzen 1:20)

Hier komen twee “werkelijkheden” naar voren, namelijk:

1. de grote toekomstverwachting die er nog niet is, en
2. de dood, die er als onmiddellijke werkelijkheid wèl is.

Wij kunnen dan in dit verband ook wel spreken van een “tussentijd”, en verwijzen in dit geval naar bijvoorbeeld Openbaring 6:10b ¹¹², “**Hoelang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet van degenen die op de aarde wonen?**” en “**Zalig zijn de doden, die in de Here sterven, van nu aan.** Ja, zegt de Geest, **opdat zij rusten mogen van hun arbeid;...**” (Openbaring 14:13b ¹¹³)

Letten wij op wat geschreven staat in Openbaring 10:6 ¹¹⁴, “**En Hij zwoer bij Dien, Die leeft in alle eeuwigheid. Die de hemel geschapen heeft en hetgeen daarin is, en de aarde en hetgeen daarin is, en de zee en hetgeen daarin is, dat er (daar) géén tijd meer zal zijn**”, dan is het voor ons zonder meer duidelijk dat er in de afwikkeling van het Raadsplan Gods een ogenblik komt waarin alle spanning in de tijd, welke wij mensen kennen, geweken zal zijn; en – voor het besef van hemelburgers – “dood-oordeel-opstanding” samenvallen. Immers zijn zij **uit de tijd!**

¹¹² Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Openbaring, hoofdstuk 6](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 6](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹¹³ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[Openbaring, hoofdstuk 14](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 14](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹¹⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[Openbaring, hoofdstuk 10](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 10](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

Wij mensen zijn geschapen in ruimte en tijd. De Bijbel zegt ons dit duidelijk in het scheppingsverhaal. God is de Ene en Enige Die **boven de tijd** staat. En als wij belijden te geloven een eeuwig leven te erven, dan betekent eeuwig: nieuw, intens, heilig en altijddurend...

Tussen onze tijd hier en nu en onze tijd straks en aan de overzijde (in de hemel) ligt een heel diepingrijpend "punt van de tijd": ons stervensuur! Ons leven in deze beide tijden is verschillend, wat blijkt uit:

- "Want als zij uit de doden zullen opgestaan zijn, zo trouwen zij niet, noch worden ten huwelijk gegeven ¹¹⁵; maar zij zijn gelijk engelen, die in de hemelen zijn." (Markus 12:25)
- "Maar die waardig zullen geacht zijn die eeuw (HSV: **die toekomstige wereld**) te verwerven en de opstanding uit de doden, zullen noch trouwen, noch ten huwelijk uitgegeven worden." (Lukas 20:35)

Alles wordt immers nieuw.

Naar onze bescheiden mening wordt dan ook in de hemeltijd vervuld en verheerlijkt wat op aarde voor Jezus en in Christus werd gedaan. Hoe zou Jezus anders kunnen spreken van: "Zie, Ik kom haastiglijk (HSV: **spoedig**) en Mijn loon is met Mij, om een iegelijk te vergelden, gelijk zijn werk zal zijn?" (Openbaring 22:12 ¹¹⁶)! Het ontvangen **nieuwe leven** gaat mee in de lofzangen op het Lam Gods, Dat ons heeft gekocht met Zijn bloed ¹¹⁷. Alle tranen worden uit onze ogen gewassen... Met andere woorden, daar zullen géén herinneringen zijn die ons pijnigen. Amen. In het mogen verstaan en doorzien van alle raadselen die er waren, en van Gods leiding in ons aardse leven, wordt de dankzegging pas echt diep van toon, zoals door de psalmdichter gezongen:

- "U bent heilig, U troont op de lofzangen van Israël." (Psalm 22:4, HSV)
- "Immers zullen mij het goede en de weldadigheid volgen al de dagen van mijn leven; en ik zal in het Huis des Heren blijven (tot) in lengte van dagen." (Psalm 23:6)

Geloofd zij de Naam des Heren.

Alles gaat zegenend met ons mee naar de toekomst, die een zaak is van **blijde verwachting**. Raakten vele Christenen diep ontroerd bij het zingen van liederen die doortrokken waren van "hemelverlangen" zonder méér, in onze tijd slaat men door naar de andere kant en dreigt men zelfs vervreemd te raken van wat Paulus bedoelde toen hij schreef dat het bij de Here gaan inwonen verreweg het beste is. Men meent ten onrechte dat dit hemelverlangen getuigt van een soort "zaligheidsegoïsme" – in strijd met onze verantwoordelijkheid in de gemeenschap der heiligen. De Bijbelse visie op het hemelleven is, dat daar geen ruimte is voor individualisme, omdat wij immers opgenomen worden in de gemeenschap van de triomferende Gemeente en met het glorieuze Lichaam. En in deze gemeenschap beleeft een ieder zijn eigen "geheim" met alle heiligen. Halleluja! Amen.

- "Die oren heeft, die hore wat de Geest tot de Gemeenten zegt. Die overwint ¹¹⁸, Ik zal hem geven te eten van het manna, dat verborgen is, en Ik zal hem geven een witte keursteen, en op de keursteen een nieuwe naam geschreven, welken niemand kent, dan die hem ontvangt." (Openbaring 2:17) ¹¹⁹
- "Opdat gij ten volle zou kunnen begrijpen, met al de heiligen, welke de breedte en lengte en diepte en hoogte zij... **vervuld... tot al de volheid Gods**" (zie [Efeze 3:18-19](#)) ¹²⁰

De apostel Johannes heeft "het troostboek" van de Bijbel, "De Openbaring (van Jezus Christus aan Johannes ¹²¹)" geschreven en gezonden aan de Gemeenten in de tijd van de martelaren. Er was in de eerste Gemeente, blijkens een vraag die eens aan de apostel Paulus werd gesteld, ongerustheid over het lot van hen die al eerder in de Here gestorven waren. Paulus heeft toentertijd zijn antwoord gegeven, zoals vermeld in 1 Thessalonicenzen 4 vers 13-18:

- "Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven

¹¹⁵ Zowel mannen als vrouwen (van God) worden – als zij volmaakt in Hem zijn – (geestelijke) **zonen van God**. Het is de zgn. mannelijke rijpheid: "de mate van de grootte van de volheid van Christus" (zie Efeze 4:13). En, als wij de eeuwigheid zijn binnengegaan, dan wordt er niet meer getrouwd en is ook de gemeenschap tussen man en vrouw, voor de voortplanting, niet meer nodig en dus niet aanwezig. (noot AK)

¹¹⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie, met 'vers voor vers' UITLEG, "[Openbaring, hoofdstuk 22](#)" van CJH Theys en/of "[Openbaring, hoofdstuk 22](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

¹¹⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie "[De overwinningen van het gestorte Bloed van het Lam van God, over satans zonde-macht](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

¹¹⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie "[De overwinnaars; over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

¹¹⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie, met 'vers voor vers' UITLEG, "[Openbaring, hoofdstuk 2](#)" van CJH Theys en/of "[Openbaring, hoofdstuk 2](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

¹²⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie "[Efeze – De Gemeente in haar hemelse en aardse bediening](#)" (in smartphone-formaat) van E. van den Worm. (noot AK)

¹²¹ Zie eventueel onze GRATIS studie, met 'vers voor vers' UITLEG, "[Het boek Openbaring: "Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL"](#) (alle 22 hoofdstukken)" van CJH Theys en/of "[Het Boek Openbaring – "Het Evangelie van Jezus Christus voor de laatste dagen"](#) (alle 22 hoofdstukken)" van E. van den Worm. (noot AK)

is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem. Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel, en met de bazuin Gods neerdalen van(uit) de hemel; en die **in Christus gestorven** zijn, zullen eerst opstaan; Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen tezamen met hen opgenomen worden in de wolken, de Heere tegemeet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met de Heere wezen. Zo dan, **vertroost elkander met deze woorden.**”

Wat leren wij hier verstaan? De laatste discriminatie ten opzicht van de hiervoor bedoelde gestorvenen wordt hier weggenomen. Ook zij die vóór Christus' komst gestorven zijn, dan wel komen te sterven, worden hier zonder reserve “zalig” genoemd. Na hun zwoegen tijdens hun aardse leven zullen zij eindelijk rust hebben.

Het leven van velen is immers vol moeite en verdriet. Ons werken is geworden tot arbeiden, en hieraan kleven dikwijls bloed, zweet en tranen... In de Here sterven betekent nu – VAN NU AF AAN – **rust**,... rusten ook van (dus: niet meer te maken hebben met) moeite, bloed, zweet en tranen, en enkel en alleen zich verheugen in **hemelse zaligheid!** Toch is hemelse rust niet een “zalig-niets-doen” zoals velen veronderstellen. Integendeel: is het hier in de wereld een “school”, ginder wacht ons “de Hoge School”. Hemelse **rust** heeft, net als hemellied, een feestelijke klank. Het duidt (zo willen wij het maar hier neerschrijven) **de blij sfeer en stemming** aan waarin, van alle zorg ontslagen, geleefd en gewerkt wordt in “nieuwe creativiteit”.

53

Het gaat er om, lieve lezer / lezeres, dat wij in ons denken aan dat hemelleven niet in een soort zaligheids-egoïsme verward raken. Dáár zal leven ook dienen zijn,... **dienen in volmaakte liefde, in diepe dankbaarheid en aanbidding**. Nu begrijpen wij beter waarom Paulus dit leven “winst” noemt (zie [Filippenzen 1:21+23](#)) vergeleken bij zijn dienst op aarde! Het is voller, zuiverder, rijker en krachtiger. “Nu zien wij nog als in een spiegel, maar dan van aangezicht tot aangezicht. Thans kennen wij slechts ten dele, maar dan ten volle... (zie [1 Korinthe 13:12-13](#)). De apostel Paulus stelt dus tegenover het leven hier en nu als “zaak van geloof”, het leven in de hemel als “zaak van aanschouwen”!

Wat betreft dit “aanschouwen”, willen wij nu nagaan wat de schrijver van de Brief aan de Hebreëen ¹²² zegt. Hij “typeert” de fase van Gods Verlossingsplan waarin wij ons bevinden als: “een gekomen zijn tot het hemels Jeruzalem met zijn tienduizenden engelen, de feestelijke vergadering van de eerstgeborenen, die opgeschreven zijn in de hemelen” (zie [Hebreëen 12:22-23](#)). Wat ons nu in deze Hebreëenbrief verzekerd wordt, zullen wij dieper verstaan als wij **Jezus zien**: “Voor korte tijd beneden de engelen gesteld, vanwege doodsangst en lijden, opdat Hij door Gods wondere genade voor een ieder de dood zou smaken, zien wij Hem in de hemel gekroond met heerlijkheid en ere.” (zie [Hebreëen 2:9](#))

Wij hebben immers een Hoge priester Die gezeten is aan de rechterzijde van de troon der Majesteit in de hemelen. Over wat Hij nu doet zegt de geïnspireerde schrijver:

- “Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom, dat met handen gemaakt is (= de tabernakel ‘van Mozes’ ¹²³), hetwelk is een tegenbeeld van het ware, maar in de hemel zelve, **om nu te verschijnen voor het aangezicht Gods voor ons.**” (Hebreëen 9:24)

Hij pleit en bidt voor ons (zie [Romeinen 8:34d](#)). En wat betekent dit voor hen die nu-al-met-Hem-in-hemel zijn... (zie [Filippenzen 3:21](#)), die met Hem meebidden, die leven in aanschouwing, die “het” gegrepen hebben, die met Hem op tronen zitten? (zie [Openbaring 5](#) ¹²⁴). Wij kunnen er iets van vermoeden, maar het geheim niet onthullen. Wij zullen moeten wachten tot wij erbij zijn! Ja, amen.

En wat betekent deze openbaringswerkelijkheid voor ons, HIER EN NU? In [Hebreëen 12](#) worden wij herinnerd aan de grote menigten die ons reeds zijn voorgedaan, en die (in vers 1) als “een wolk van getuigen” ons worden voorgesteld.

Zullen wij, zoals zij eenmaal, ons inspannen om in de arena van dit leven de strijd te winnen?

Alles op alles zetten, om “de prijs van Gods roeping” (zie [Filippenzen 3:14](#)) te winnen??

Het beste wat wij kunnen doen, is ons strikt houden aan de raadgeving:

“Daarom, dan ook,... laat ons afleggen alle last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt (HSV: die ons zo gemakkelijk verstrikt), en laat ons **met lijdzaamheid lopen** de loopbaan, die ons voorgesteld is; ziende op de Overste Leidsman en Voleinder van het geloof, **Jezus**, Die, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was (HSV: die Hem in het vooruitzicht was gesteld), het kruis heeft verdragen, en schande veracht,... aanmerkt Deze (HSV: let toch scherp op Hem), Die zodanig een tegenspreken van de zondaren tegen Zich heeft verdragen, opdat gij niet verflauwt en bezwijkt in uw zielen.” (zie [Hebreëen 12:1-3](#))

¹²² Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[De Brief aan de Hebreëen](#)” (in smartphone-formaat) van E. van den Worm. (noot AK)

¹²³ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Christus in de tabernakel](#)” van CJH Theys en/of “[De Tabernakel van Israël \(Gods profetisch model van de geestelijke ontwikkelingen van een waarachtig kind van God tot in alle volmaaktheid toe\)](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹²⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Openbaring, hoofdstuk 5](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 5](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

Het gaat er dus om, dat wij Jezus Christus **kennen**, zó, dat wij **de kracht van Zijn opstanding ervaren**. Ons Vaderland is in de hemel, vanwaar wij dan ook de Here Jezus Christus verwachten. Hij zal ons armzalig lichaam herscheppen om het gelijkvormig te maken aan Zijn verheerlijkt lichaam.

- “Maar onze wandel (HSV: ons burgerschap) is in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus; Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk (HSV: verheerlijkt) lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen (aan) Zichzelf kan onderwerpen.” (Filippenzen 3:20-21)

Daarom: **blijft standvastig in de Here!**

De WEDERKOMST van de Here Jezus Christus (14)

“Zie, Ik kom haastiglijk...” (zie [Openbaring 22:7a](#))

De WEDERKOMST – of “parousia” (wat “tegenwoordigheid” betekent) – van de Here Jezus Christus wordt in en door de Bijbel met stelligheid en grote nadruk aangekondigd. Het Nieuwe Testament herhaalt op tal van plaatsen dat Jezus “terugkomt”, “zal verschijnen”, “zal geopenbaard worden”,... “dat alle oog Hem zal zien”, “dat alle volken voor Hem vergaderd zullen worden”. Daarbij wordt dan ook nog gezegd waarom deze verschijning in heerlijkheid en kracht, deze “universele” openbaring van de Zoon des mensen nodig is.

54

God redt de wereld. Deze WEDERKOMST – Zijn 2de komst naar deze aarde – zou zinloos zijn als God besloten had tot vernietiging. Daarom komt de Here Jezus Christus vast en zeker niet als “de doodgraver” van de mensheid. Deze mensheid is heus niet overgeleverd aan collectieve zelfmoord. Wij mensen zijn nu eenmaal niet in staat onszelf te redden. Daarom werd HET Woord “vlees” (zie [Johannes 1:14](#)), daarom werd Jezus geboren (zie [Lukas 2](#)), daarom werd Christus gekruisigd en heeft Hij – als het offerlam van God – de zonden van de wereld(se mensheid) met Zich weggedragen (zie [Johannes 1](#)). Deze **Wederkomst in heerlijkheid** zou aan de andere kant overbodig zijn als de mensen in staat zouden zijn zelf doel en bestemming te bereiken. Wij protesteren ten sterkste tegen de “utopieën” (= onmogelijke werkelijkheden) van hen die zingen van een hele nieuwe aarde, gerealiseerd door de één of andere “supermens”, “hypermaniak” of door de inspanning van alle mensen gezamenlijk.

Zo’n droom heeft altijd bestaan. Toen Jezus werd geboren beweerde “men” dat de toenmalige [keizer Augustus](#) van het Romeinse rijk de wereld zou veranderen. Niet zoveel hiervan verschillend hebben wij de “slogans” van de [imperialistische](#) mogendheden die de wereld “Het Geluk” beloven. Wij moeten als Christenen de voosheid (= leegheid) van dergelijk geleuter, en de onbegrijpelijke naïviteit van hen die hieraan geloof hechten, gewoon negeren en verwerpen. Tot nu toe hebben allen die de massa het paradijs beloofd hebben deze vroeg of laat in de hel van bloed, zweet en tranen gebracht.

Evenmin voeren wij de pretentie dat de Gemeente in staat zou zijn om deze verdwaasde wereld terecht te brengen, en broederlijke rechtvaardigheid zou kunnen doen heersen. Ook in dit opzicht moeten wij, hélaas, lager mikken. Christenen, over het algemeen, die al zoveel moeite hebben om met elkaar goed overeen te komen en in vrede te leven, kunnen er zich niet op beroemen dat zij de wereld kunnen verbeteren,... haar definitief kunnen vernieuwen. Wie en wat zijn wij? Wat “maaksel” zijn wij??

De door de Vader verordineerde de WEDERKOMST van de Zoon bewijst dat alleen **een goddelijk wonder** onze aarde kan veranderen, en Gods Plan met de mensheid verwerkelijken. Deze WEDERKOMST, waarvan de stralen reeds de omtrekken van de geschiedenis verlichten, is dus géén “luxé”, maar “levensnoodzaak”! Want uiteindelijk wil God de wereld **verlossen** van haar “bezettingsmachten”. Daarom staat deze WEDERKOMST garant voor het vaste voornemen van de Vader om onze wereld te laten eindigen in de volle waarheid die er is in de Zoon Jezus Christus. Deze waarheid is dus geen theorie, maar de Persoon van Jezus Christus!!

Hoe zouden wij ons op het uur van de “ontknoping” van Zijn gezegende Aanwezigheid, die voor elk oog zichtbaar zal zijn, kunnen onttrekken? De eerste Christenen hebben **vol verlangen** uitgezien naar de WEDERKOMST des Heren. Niet, zoals dikwijls wordt geloofd, omdat zij zich zwak voelden tegenover deze wereld, en om hulp hebben geroepen uit angst verpletterd te worden. De mensen van het Nieuwe Testament hebben beslist niet aan hun beperktheid in zo menig opzicht gedacht toen zij zo **vurig** hoopten op het wederkomen van hun Here en Meester. Hun verlangen vond haar oorsprong in het feit dat zij Jezus Christus Zelf “gezien” hadden. Het was dus niet hun menselijke armoede en onvermogen, maar wel de volheid van Jezus Christus... die hun gezegd had te hopen,... hen daartoe had uitgenodigd,... die hen had gedreven!

Broeders en zusters, laten wij dan op ònze beurt ons laten overweldigen door de wondere genade en de peilloze liefde van onze Here en Heiland, en ons laten meevoeren door deze zelfde **vaste hoop** op Zijn Wederkomst. Halleluja! Het is heus niet van belang datum, plaats en andere gegevens betreffende de WEDERKOMST van Jezus Christus te kennen. Het Nieuwe Testament verstrekt ons in dit opzicht wel “enige” aanwijzingen, maar te veel aandacht hieraan besteden zou ons slechts afhouden van de centrale gedachte naar details. En waarvoor is dit nodig?? Wij geven een voorbeeld:

Wanneer wij naar het station gaan om een goede vriend af te halen, wordt van ons niet gevraagd om het

dienstpersoneel van de Nederlandse Spoorwegen te kennen, en de werking van de verschillende signalen te begrijpen. Wanneer wij onze nieuwsgierigheid niet zouden kunnen bedwingen, en toch alles zouden willen onderzoeken, lopen wij gevaar die goede vriend niet alleen te vergeten, maar hem bij aankomst uit het oog te verliezen (mis te lopen). Jezus' WEDERKOMST is "**De Dag der dagen**" in de afwikkeling van Gods Raadsplan van Verlossing. Hij is als het ware "het vaste punt" dat aan de horizon van onze wereld zichtbaar is – de verborgen inhoud van alle uren, alle dagen... Hij/zij die Hem verwacht, "*meer dan de wachters op de morgen*" (zie [Psalm 130:6b](#)), wordt nu al elk ogenblik van zijn/haar bestaan levend gemaakt. Het is Gods heilige en volmaakte wil dat onze wereld zoals die nu is – onze geschiedenis die ondanks vele wonderen der techniek in zoveel opzichten onthutsend is, onze eeuwen vol tegenspraak – niet zal eindigen met de glorie van de mens. Daar zal géén "happy-end" zijn. God wil dat de derde en laatste tijdsbedeling van genade, de tegenwoordige tijdsbedeling waarin wij leven, zal eindigen met de WEDERKOMST van Jezus Christus in de heerlijkheid en de kracht van Zijn Vader. God heeft Zijn verheven doel, Zijn wil en Zijn trouw onderstreept met en door deze WEDERKOMST van Jezus Christus.

Hij zal "dit grote wonder" bewerken – wij zullen het nooit kunnen verwerklijken. Betekent dit dan dat wij nu maar met de handen in de schoot alles moeten gaan zitten afwachten? Wij kunnen in elk geval de Christenen uit de eerste eeuwen, die gespannen uitzagen naar de WEDERKOMST des Heren, nooit verwijten dat zij met de armen over elkaar "ergens in de wachtkamer" zijn gaan zitten. Integendeel, de eerste Christengemeente, de eerste Pinkstergemeente, heeft te allen tijde een actieve houding ten toon gespreid, ... zich richtend naar die "Dag des Heren"¹²⁵. In deze houding is zij, jammer genoeg, gaande de tijd verslapt. Wij hoeven alleen maar de **7 Brieven**¹²⁶ te lezen in het Boek Openbaring, om hiervan overtuigd te worden. En wij, werkende en levende in de laatste tijdsbedeling van Gods Raadsplan van Verlossing, kunnen slechts bevroeden hoe de grootste ontknoping, de ontplooiing van de resultaten van de overwinning van het kruis¹²⁷, over de gehele aarde zal zijn.

Al is het dan niet mogelijk, noch nuttig, om een totaal kloppend programma op te stellen van de laatste dagen op onze oude aarde, wij kunnen toch wel enkele gevolgen van de WEDERKOMST van Christus, volgens de Schrift, aanduiden. Want de Here Jezus Christus komt toch zeker in de eerste plaats om Zijn heilswerk, dat door Zijn dood, Opstanding en Hemelvaart is volbracht, tot aan het einde der aarde te tonen. "De heerlijkheid des Heren zal immers de gehele aarde bedekken"

- "De ganse aarde is van Zijn heerlijkheid vol!" (Jesaja 6:3b)
- "Na dezen zag ik een andere Engel... hebbende grote macht (wij kunnen gerust aannemen dat deze boodschappende "Engel", met "grote macht" en "heerlijkheid", de Zoon van God Zelf is, of anders één van de grote hemelvorsten, die dit oordeel namens de Zoon uitsprekt), en de aarde is verlicht geworden van zijn heerlijkheid." (Openbaring 18:1b)

Hierna volgen dan enkele van de belangrijkste aspecten die uit de Bijbelse gegevens naar voren komen.

Het einde van de heerschappij van de machten der duisternis

De WEDERKOMST van Jezus Christus zal het failliet, de ondergang veroorzaken van een wereld van leugen, list, bedrog, opsmuk, hoogmoed, wreedheid, luxe, uitpattingen, afgoderij en schijnheiligheid, die de eeuwen door aan de dag is getreden. Teksten als [Openbaring 19:17-21](#) en [2 Thessalonicenzen 2:8](#) doen ons wéten dat de WEDERKOMST van "DE Koning der koningen" en "Here der heren" het rijk van het kwaad als een kaartenhuis ineen zal doen storten (hoe verbreid en groot dit rijk ook mag zijn). De grootste overwinning werd immers al behaald aan het kruis, waar Jezus alle machten heeft uitgetogen:

- "En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd." (Colossenzen 2:15)

Het gaat dan straks om een laatste, wat wij noemen, snel uit te voeren reiniging, **een zuiveringsactie!** Laten wij ons dan niet onder de indruk brengen door al die propaganda en grootspraak en wonderen der leugen van de "overste dezer wereld", die Jezus al als een bliksem uit de hemel heeft zien vallen. Laten wij hiervoor Lukas 10:18 met Openbaring 12:9 vergelijken:

- "En Hij zei tot hen: Ik zag de satan, als een bliksem, uit de hemel vallen." (Luk. 10:18)
- "En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satan, die de gehele wereld verleidt (HSV: misleidt), hij is, zeg ik, geworpen op de aarde; en zijn engelen zijn met hem (te neer)geworpen." (Openb. 12:9)¹²⁸

De "Operatie Armageddon" zal straks worden uitgevoerd als direct gevolg van de WEDERKOMST van

¹²⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie "[De dag van JaHWeh / De dag des Heren](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

¹²⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie "[Openbaring, hoofdstuk 2: De brieven aan de 7 Gemeenten](#)" en "[Openbaring, hoofdstuk 3: De brieven aan de 7 Gemeenten \(vervolg\)](#)" van CJH Theys. (noot AK)

¹²⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie "[De overwinningen van het gestorte Bloed van het Lam van God, over satans zondemacht](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

¹²⁸ Voor meer uitleg over dit vers, zie onze GRATIS studie, met 'vers voor vers' UITLEG, "[Openbaring, hoofdstuk 12](#)" van CJH Theys en/of "[Openbaring, hoofdstuk 12](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

Christus: “En zij hebben hen vergaderd in de plaats, welke in het Hebreeuws genaamd wordt Armageddon.” (Openbaring 16:16 ¹²⁹). Jehova’s getuigen kijken reikhalzend naar dit moment uit, maar... wij delen hun inzichten op dit punt helemaal niet. Zij denken dat dit “Armageddon voor de anderen is!” Dat grote internationale leger, dat zich zal verzamelen om tegen Christus te strijden, zal bij Zijn WEDERKOMST als rook verdwijnen. Wij weten wel beter, dankzij de Schriftopenbaring, welke ons duidelijk wordt gemaakt door de Heilige Geest:

- “En ik zag het beest, en de koningen der aarde, en hun legers vergaderd, om krijg (HSV: oorlog) te voeren tegen Hem, Die op het paard zat, en tegen Zijn heirlegers (= hemelse legers). En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, die de tekenen in de tegenwoordigheid van hetzelfde (beest) gedaan had, door welke hij verleid (HSV: misleidt) had, die het merkteken van het beest ontvangen hadden, en die zijn beeld aanbaden. **Deze twee zijn levend geworpen in de poel van vuur, die met sulfere (HSV: zwavel) brandt.** En de overigen werden gedood met het zwaard van Degene, Die op het paard zat, hetwelk uit Zijn mond ging; en al de vogels werden verzadigd van hun vlees.” (Openbaring 19:19-21) ¹³⁰

Alles wat op aarde is bedacht of gemaakt in de geest van verwatenheid (= aanmatiging, arrogantie) of duivelse hoogmoed, onverschilligheid en/of rebellie jegens God en Zijn Gezalfde, is bestemd om ten onder te gaan. Dit betekent dus dat de WEDERKOMST van de Here Jezus Christus voor altijd een einde maakt aan het antichristelijk tijdperk van 3½ jaar op het einde van deze tijdsbedeling. Zij komt overeen met de laatste helft van Daniëls 70ste Profetische week (zie Dan. 9:24-27) en is van even lange duur als de “1260 dagen” en “een tijd, en tijden, en een halve tijd”, genoemd in Openbaring 12:6+14:

- “Zeventig weken zijn bestemd over uw volk, en over uw heilige stad, om de overtreding te sluiten, en om de zonden te verzegelen, en om de ongerechtigheid te verzoenen, en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen (HSV: tot stand te brengen), en om het gezicht (HSV: visioen), en de profeet te verzegelen, en om de Heiligheid der heiligheden te zalven. Weet dan, en versta: van de uitgang van het woord (HSV: vanaf de tijd dat het woord uitgaat), om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te (her)bouwen, tot op Messias, de Vorst, zijn (HSV: verstrijken er) 7 weken, en 62 weken; de straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch **in benauwdheid der tijden**. En na die 62 weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn; en een volk van vorsten, hetwelk komen zal, zal de stad en het heiligdom verderven (HSV: te gronde richten), en zijn einde zal zijn met een overstromende vloed, en tot het einde toe zal er krijg (HSV: oorlog) zijn, en vast besloten verwoestingen. En hij zal velen het verbond versterken één week; en in de helft van de week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over de verwoeste.” (Daniël 9:24-27) ¹³¹
- “En de vrouw vluchtte in de woestijn, alwaar zij een plaats had, haar **van God bereid**, opdat zij haar aldaar zouden voeden 1260 dagen (= 3½ jaar).” ... “En aan de vrouw zijn gegeven 2 vleugels van een grote arend, opdat zij zou vliegen in de woestijn, in haar plaats, alwaar zij gevoed wordt een tijd (= 1 jaar), en tijden (= 2 jaar), en een halve tijd (= ½ jaar = in totaal dezelfde 3½ jaar), buiten het gezicht van de slang (= de antichrist, tijdens zijn 3½-jarige wereldheerschappij).” (Openbaring 12:6+14) ¹³²

Als wij deze eerste consequentie van de WEDERKOMST des Heren goed hebben begrepen, houdt die nu al een nuttige **waarschuwing** voor ons in. In deze geest en in dit licht moeten wij ons trouwens bezighouden met “het einde der tijden”; niet alleen om te weten te komen wat er zal gaan gebeuren, maar om nu al op de juiste manier te leven. De geloofsgehoorzaamheid van de Gemeente, waarin de reiniging van het einde nu al haar uitwerking doet gevoelen, moet worden bepaald door wat **de Bijbel** met betrekking tot de gehele aarde (wereld) voor de “eindtijd” aankondigt.

Wij moeten niet als “inquisiteurs” (= ketterjagers) naar anderen wijzen, maar vurig bidden dat God ons zal bevrijden van de boze. Wij moeten zonder mededogen strijden tegen alle leugen en onwaarheid in ons leven, onze gezinnen, onze woonplaats, ons land, en in het bijzonder in **de plaatselijke gemeente** waartoe wij behoren. Juist omdat wij, door het profetisch Woord, wéten dat het rijk van satan – het antichristelijk rijk – vernietigd zal worden, moeten wij er wel voor waken om de duivel in de kaart te spelen. Antichristelijke stromingen – werkend in onze wereld, en hoe langer hoe sterker wordend – doen die “valse overwinningkreten” horen, waardoor zo velen misleid worden; ja, zelfs gehypnotiseerd rakend! Deze antichristelijke stromingen zetten nu al door tot in de boezem van de Gemeente van Jezus Christus. Geen kleinigheid!! Zij beginnen dáár waar wereldgelijkvormigheid wordt getolereerd en wereldgezindheid ongestraft haar plaats inneemt.

¹²⁹ Voor meer uitleg over dit vers, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[Openbaring, hoofdstuk 16](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 16](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹³⁰ Voor meer uitleg over deze verzen, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[Openbaring, hoofdstuk 19](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 19](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹³¹ Voor meer uitleg over deze verzen, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[Daniël, hoofdstuk 9: Gods openbaring aan Daniël van de 70 \(jaar\)weken](#)” van CJH Theys. (noot AK)

¹³² Voor meer uitleg over deze verzen, zie noot 128.

Laten vooral zij die een leidende positie innemen ¹³³ in het Lichaam van Christus wakende en biddende blijven, want juist in onze tijd vertoont satan zich als “een engel des lichts” (zie [2 Korinthiërs 11:14](#)). Het is goed te weten dat Jezus Christus niet alleen komt om het abces uit te snijden,... om de machteloosheid van satans rijk aan het licht te brengen, maar ook om dat te liquideren (= uit te roeien, te vernietigen). Doch de WEDERKOMST impliceert ook de algehele heerschappij van Christus. Hij komt vooral een positieve taak vervullen. In de eerste plaats om de realiteit van Zijn Gemeente te openbaren; de eenheid van Gods volk aan het licht te brengen. Hij heeft Zich voorgesteld “de Gemeente voor Zich te plaatsen, stralend en zonder vlek noch rimpel, heilig en onbesmet.” (zie [Efeze 5:27](#))

Nog vele andere tekenen kondigen die heerlijkheid aan die bij de [parousia](#) (= de openbare / zichtbare Wederkomst) openbaar zal worden:

- “Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.” (Colossenzen 3:4)
- “En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al; en uw geheel oprechte geest, en ziel, en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst (HSV: bij de [Weder]komst) van onze Heere Jezus Christus.” (1 Thessalonicenzen 5:23)
- “Wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, **wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.**” (1 Johannes 3:2b)
- “Hem nu, Die machtig is u voor struikelen te bewaren, en onstraffelijk te stellen voor Zijn heerlijkheid, in vreugde.” (Judas 1:24)

Christus zal “Zijn uitverkorenen verzamelen uit de 4 windstreken; van het uiterste der aarde tot het uiterste des hemels” (zie [Markus 13:27](#), vergelijk dit met [Mattheüs 24:31](#)). Wat dit te betekenen heeft en wat hierdoor openbaar zal worden? De “zichtbare eenheid” van Zijn Gemeente, hetwelk Zijn Lichaam is. Prijst God! Laten wij, onder andere, Johannes 11:52b vergelijken: “...opdat Hij ook de kinderen Gods, die verstrooid waren, tot één zou vergaderen.”

Naar onze bescheiden mening spreekt het haast vanzelf, dat déze eenheid niet alleen uiterlijk zal zijn, maar zal corresponderen met een diepe eenstemmigheid van de kinderen Gods; één in dezelfde dankbaarheid en aanbidding – allen hetzelfde belijdend vanwege **de volmaaktheid in Christus.** ¹³⁴

Daar is alsdan geen plaats meer voor “particularisme”, “farizeïsme”, verdeeldheid en vervloekingen”, die altijd Gods volk verscheurd hebben. Oprechte vreugde zal er dan zijn over het einde van deze “vivisectie” (letterlijk: het levend-ontleden) van de Gemeente, die één van de grootste ergernissen van de wereldgeschiedenis is! Wij moeten altijd indachtig zijn dat alleen het wonder van Christus de hergroepering van alle ware gelovigen zal bewerkstelligen. Nooit mogen wij op het einde vooruitgrijpen door eenheid te forceren.

Schriftuurlijke eenheid komt alleen tot stand door de heerlijkheid van de werkingen van de Heilige Geest ¹³⁵ **in het Lichaam van Christus.** Nooit door organisatie, omdat dit Lichaam een levend organisme is. Halleluja!

Wat zien wij nog in onze tijd?? De éne groepering, verlangend naar méér macht, wil de andere tot capitulatie bewegen. Niet de suprematie (= [opper]heerschappij) van de éne confessie (= geloofsbelijdenis) over de andere zal tenslotte beslissend zijn, maar **de overwinning van Christus over alle denominaties!** Ook mag er geen “eenheidspsychose”, geen klimaat van gemeentelijke verwarring ontstaan onder de dekmantel van “oecumeniciteit”!! Wij kunnen niet al die Christelijke groeperingen weer één maken door het opstellen van een “grootste gemene deler” waarbij men van alle kanten wat ontleent; hier een rite (= een ceremoniële godsdienstige handeling), daar een instelling, en dan nog de één of andere formule. Dat is je reinste onzin, dwaasheid.

Schriftuurlijke eenheid is géén keurslijf, noch een harlekijnspak, maar **is in de Bijbel uitgebeeld als een “wijt gewaad”, dat Christus schenkt.** De ware oecumeniciteit begint daar waar het gebed van onze Hogepriester, de Here Jezus Christus, wordt vervuld:

- “Toen Ik met hen in de wereld was, bewaarde Ik ze in Uw Naam. Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is verloren gegaan, dan de zoon der verderferis, opdat de Schrift vervuld worde. Maar nu kom Ik tot U, en spreek dit in de wereld, opdat zij Mijn blijdschap vervuld mogen hebben in zichzelf. Ik heb hun Uw woord gegeven; en de wereld heeft ze gehaat, omdat zij van de wereld niet zijn, gelijk als Ik van de wereld niet ben. Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart van de boze. Zij zijn niet van de wereld, gelijkerwijs Ik van de wereld niet ben. Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid. Gelijkerwijs Gij Mij gezonden hebt in de wereld, alzo heb Ik hen ook in de wereld gezonden. En Ik heilige Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid. En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij geloven

¹³³ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Podium en Gemeente \(Schriftuurlijke richtlijnen, praktische wenken en raadgevingen voor hen, die in een Gemeentelijke bediening staan\)](#)” van CJH Theys. (noot AK)

¹³⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De volmaaktheid in Christus, op aarde, in de eindtijd](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹³⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)” van CJH Theys en/of “[De werkingen van de Geest in de eindtijd](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

zullen. Opdat zij allen één zijn, gelijkerwijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij één zijn, gelijk als Wij Eén zijn; Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in één, en opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt.” (Johannes 17:12-23) ¹³⁶

Wat ons in deze tijd wordt voorgesteld is “clownerie” in optima forma. Schijn bedriegt. Dat wij gewaar-schuwd zijn. De basis is de liefde van God, welke tot volle ontplooiing moet zijn gekomen door de werkin-gen van de Heilige Geest. Déze **Goddelijke liefde** is noodzakelijk, wil alle scheiding opgeheven worden en een broederlijke ontmoeting in de ware zin mogelijk zijn. Grootte en omvang zijn factoren die niet gel-den. De Heilige Geest kent andere maatstaven. Nog nooit heeft er een directe relatie bestaan tussen Christelijke trouw en getalsterkte. Men trekt absoluut verkeerde conclusies als men let op aantallen, me-nende dat – waar de meeste mensen zijn – dáár de waarheid wordt verkondigd en gediend. “De mens ziet aan wat voor ogen is, maar God peilt het hart” (zie [1 Samuel 16:7b](#)). In het gewone alledaagse leven komen mensen het beste tot elkaar als zij hun meerder- en minderwaardigheidscomplexen afleggen, elkander hun fouten en tekortkomingen belijden. Hoeveel te méér in ons geestelijk leven. Waar dat plaatsvindt op basis van vrijwilligheid, ontvangen allen de genade van God, Die ons verenigt in één gevoelen en in de-zelfde dankbaarheid. Gezegend zij de Naam des Heren! Amen.

58

Wij, Christenen uit verschillende gemeenschappen en confessies (= geloofsbelijdenissen), moeten niet denken dat wij kunnen komen tot eenheid zonder rekening te houden met het door de apostel Paulus bedoelde Israël. In een tekstverband, dat verwijst naar het einde der tijden, staat: “*En alzo zal geheel Israël (= alle 12 stammen) zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob (= de 12 stammen van Israël, naar de 12 zonen van Jakob=Israël).*” (Romeinen 11:26)

Het is ons, hélaas, niet mogelijk om hier het gehele vraagstuk van het Joodse volk te behandelen. De plaats voor het Israël van God naar de Schriften blijft open, want het Lichaam van Christus is slechts volledig mèt haar binnenkomen, haar deelname.

Daar zijn in het Oude Testament vele beloften die op het bijeen vergaderen van het Schriftuurlijk Israël duiden; onder meer in Deuteronomium 30:2-3 (te vergelijken met Nehemia 1:9): “*En gij zult u bekeren tot de HEERE, uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn, naar alles, wat ik u heden gebiede, gij en uw kinderen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel. En de HEERE, uw God, zal uw gevangenis wenden (HSV: een omkeer brengen in uw gevangenschap), en Zich uwer ontfermen; en Hij zal u weder vergaderen uit al de vol-ken, waarheen u de HEERE, uw God, verstrooid had*” (Deut. 30:2-3). “*En gij zult u tot Mij bekeren, en Mijn geboden houden, en die doen; al waren uw verdrevenen aan het einde van de hemel, Ik zal hen vandaar verzamelen, en zal ze brengen tot de plaats, die Ik verkoren heb, om Mijn Naam aldaar te doen wonen*” (Neh. 1:9). Zie ook nog: [Psalm 106:46](#) en [147:2](#) – [Jesaja 11:12](#), [34:16](#), [43:5](#) en [56:8](#) – [Jeremia 23:3](#), [29:14](#), [31:8+10](#) en [32:37](#) – [Ezechiël 11:17](#), [20:41](#), [34:13](#), [36:24](#), [37:21](#) en [39:28](#) – [Micha 2:12](#) en [4:6-12](#) – [Zefanja 3:20](#) – [Zacharia 10:8](#). Oorspronkelijk ging het om de terugkeer van de in gevangenschap gedeporteerde (weggevoerde) Joden, de herbouw van Jeruzalem en de tempel, en het herstel van feesten en ceremoniën welke daarmee verband hielden.

Men kan déze beloften niet zo, zonder meer, met al hun details toepassen op het einde der tijden; evenmin als wij alle profetieën met betrekking tot Christus’ 1ste komst letterlijk kunnen toepassen op Zijn 2de komst. Men kan dus niet zomaar al deze passages uit het Oude Testament aanhalen om, in de terug-keer van een klein deel van de Joden naar (het huidige land) Israël, een “teken” daarin te zien dat het einde der tijden nabij is. De staat Israël als zodanig, en zoals haar burger die verstaat en zich wenst, stemt helemaal niet overeen met de uitgesproken wil van God. De “[Zionistische Beweging](#)” is niet uit God – vindt haar grond niet in de Schriften. De Schriftuurlijke eenheid “en masse” (= in grote menigte, als één massa) en terugkeer zal plaatsvinden naar Gods wil; dat wil zeggen: **op Gods bestemde tijd en niet eerder.**

De profetische tijd die Israël thans doormaakt is die van “*de benauwdheid*” ¹³⁷ der tijden (zie [Daniël 12:1](#) ¹³⁸ en overige Schriftpassages). De belofte van het Oude Testament met betrekking tot het land Palestina (de huidige staat Israël) vindt in het Nieuwe Testament niet die plaats meer die velen het willen toeschrijven. Dat wil helemaal niet zeggen dat zij geen zin meer heeft, maar zij is opgenomen in Christus en de Gemeente die Hem omringd. Ook al vertoont de tegenwoordige staat Israël opvallende en bewonderenswaardige trek-ken, dan is voor ons een “Jood” die Christen wordt een veel duidelijker voorteken van het naderend einde... Het niet-te-ontkennen-feit dat heden ten dage AL VELE Israëliërs – en in het bijzonder vooraan-staande persoonlijkheden onder hen – een steeds levendiger belangstelling aan de dag leggen voor de Persoon van Jezus Christus, heeft (naar onze bescheiden mening) veel meer betekenis dan de terugkeer van slechts een klein gedeelte van het volk naar (de huidige staat) Israël!

Zo kunnen wij niet geloven dat het hóógste doel bereikt is, als de WEDERKOMST van Christus naar onze

¹³⁶ Voor meer UITLEG over deze verzen, zie onze GRATIS ‘vers voor vers’ studie “[Johannes – Het Boek over het leven van JESUS CHRISTUS, de Zoon van God](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹³⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De benauwdheid van Jakob](#)” van H. Siliakus. (noot AK)

¹³⁸ Voor meer UITLEG over dit vers, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[Daniël, hoofdstuk 12: Christus openbaarde Daniël de eindtijd](#)” van CJH Theys. (noot AK)

verwachting die totale zichtbare eenheid zal hebben bewerkstelligd – dat wonder, waardoor allen met ons in aanbidding zullen neerknielen. Het is zeker goed dat wij verlost worden van ons geestelijk egoïsme, en wanneer wij verlangen naar het openbaar worden van alle dingen, maar het gevaar is niet denkbeeldig dat wij zó vervallen in “een collectief egoïsme” en het geheel uit het oog verliezen. De genade in Christus geopenbaard en de macht van de Heilige Geest verhinderen ons te hopen op een persoonlijke verheerlijking, onafhankelijk van de volle heerlijkheid die het Lichaam van Christus in haar geheel zal bekleden! Méér nog, de peilloze liefde van God verbiedt ons, ons tevreden te stellen met de hoop op de verheerlijking van de Gemeente alleen... Want God heeft de verzoening van allen die geloven beloofd, en daarom hopen wij op de vernieuwing van **alle** dingen. Zoals “het oordeel Gods begint bij het Huis Gods” (zie [1 Petrus 4:17a](#)), om vervolgens de hele wereld te bereiken, zó ook begint het herstel met dat van **Gods uitverkorenen**. Golgotha is nog altijd de ontmoetingsplaats van oordeel en van verzoening! Hij, Die Goede Vrijdag en Pasen heeft doorgemaakt (zó willen wij het maar schrijven...), heeft nog altijd de sleutels van het laatste oordeel en het eeuwige leven... Op Golgotha heeft God de wereld, die zich van Hem afwendt en Hem haat, veroordeeld.

Op De Dag des Heren ¹³⁹ zal blijken hoe verschrikkelijk, onherroepelijk dit oordeel is. Maar op Golgotha heeft God terzelfder tijd ook openbaar gemaakt, hoezeer Hij haar liefheeft: “Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe” (Johannes 3:16). Op “De Dag des Heren” zal deze liefdevolle aanvaarding openbaar worden in haar onpeilbare rijkdom: “O diepte van rijkdom, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk (HSV: *ondoorgroendelijk*) zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie heeft de zin (HSV: *de gedachten*) van de Heere gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest? Of wie heeft Hem eerst (iets) gegeven, en het zal hem wedervergouden worden? Want **uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen**. Hem zij de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.” (Romeinen 11:33-36)

De Here Jezus Christus regeert nu reeds door Zijn Geest, maar deze heerschappij is alleen (nog) niet openbaar (dat wil zeggen: nog niet universeel). Vergeten wij niet dat in Jezus’ Bergrede ¹⁴⁰ “De Zaligsprekingen” ¹⁴¹ ons doen uitkijken naar een periode in de afwikkeling van de goddelijke geschiedenis, waarin “de zachtmoedigen het aardrijk zullen beërven” (zie [Mattheüs 5:5](#)); waarin de Zijnen “de wereld zullen oordelen” (zie [1 Korinthe 6:2a](#)), en hier op aarde zullen regeren:

- “En Gij hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters; en wij zullen als koningen **heersen op de aarde**.” (Openbaring 5:10) ¹⁴²
- “En ik zag tronen, en zij zaten op dezelve; en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen van degenen, die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die het beest, en zijn beeld niet aanbeden hadden, en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand; en zij leefden (HSV: *zij werden weer levend*) **en heersten als koningen met Christus, de 1000 jaren**. Maar de overigen van de doden werden niet weder levend, totdat de 1000 jaren geëindigd waren. Deze is **de eerste opstanding**. Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen 1000 jaren.” (Openbaring 20:4-6) ¹⁴³

Want dit is de bedoeling van het “1000-jarig Vrederijk van Christus”. ¹⁴⁴

Wij willen ons niet schuldig maken aan verklaringen, zoals die door anderen in veelvuldigheid gegeven worden (meestal wild en fantastisch!) maar veel meer letten op de soberheid van de Bijbelteksten zelf, die van ons vragen: **eerbied voor Gods Woord**, dòch ook eerbied voor wat (nog) verzwegen wordt, omdat wij dat nù nog niet kunnen dragen. Deze soberheid moet ons zelfs aansporen tot gepaste bescheidenheid. Wij weten wel dat het zal aanbreken, maar het “hoe” is ons nog onbekend en moet door de Heilige Geest geopenbaard worden. Wat wij nù al geloven, en ook wéten, is dat er tenslotte een periode zal aanbreken in de afwikkeling van het Goddelijk Raadsplan, waarin onze goede en trouwe God zal willen neerzien op **een aarde vol van de gerechtigheid des Heren**,... waarop zij die vervolgd werden omwille van Zijn Naam volkomen gerehabiliteerd zullen zijn,... en degenen die gevallen zijn als martelaren hun plaatsen zullen innemen. Glorie voor God!!

¹³⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De dag van JaHWeH / De dag des Heren](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁴⁰ Zie eventueel onze GRATIS (deel)studies over “de Bergrede” van CJH Theys: “[De Bergrede van Jezus, deel 1 – n.a.v. Mattheüs 5](#)”, “[deel 2 – n.a.v. Mattheüs 6](#)” en “[deel 3 – n.a.v. Mattheüs 7](#)”. (noot AK)

¹⁴¹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De 10 zaligsprekingen en 9 treden van de trap van Jezus’ zaligmakende genade](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁴² Voor meer UITLEG over dit vers, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Openbaring, hoofdstuk 5](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 5](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁴³ Voor meer UITLEG over deze verzen, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Openbaring, hoofdstuk 20](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 20](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁴⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

Dit Vrederijk moet komen. Het is Gods wil, want het kruis is niet vergeefs in onze aarde geplant, en het tarwegraan is gestorven om een grote oogst te doen ontspruiten. De 1000 jaar van Christus' heerschappij met de Zijnen geeft niet alleen "de volheid" aan, maar ook het positief staan tegenover de wereld, waarvan alle goddeloosheid dan zal zijn gebannen. De WEDERKOMST van Christus maakt daaraan een einde:

- "...de openbaring van de Heere Jezus van(uit) de hemel met de engelen Zijner kracht; Met vlammend vuur wraak doende over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn. **Dewelken zullen tot straf lijden het eeuwig verderf,** (weg) van het aangezicht des Heeren, en (weg) van de heerlijkheid Zijner sterkte, Wanneer Hij zal gekomen zijn, om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen, en wonderbaar te worden in allen, die geloven (overmits onze getuigenis onder u is geloofd geworden) in die dag." (2 Thessalonicenzen 1:7b-10)
- "Ziet, de Heere is gekomen met Zijn vele duizenden (HSV: tienduizenden) heiligen; Om gericht te houden tegen allen (HSV: om over allen het oordeel te vellen), en te straffen alle goddelozen onder hen, vanwege al hun goddeloze werken, die zij goddeloos gedaan hebben, en vanwege al de harde woorden, die de goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben." (Judas 1:14b-15)
- "En ik zag de hemel geopend; en zie, een WIT paard, en Die op hetzelfde zat, was genaamd Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelt en voert krijg (HSV: oorlog) in gerechtigheid... En Hij was bekleed met een kleed, dat met bloed geverfd was; en Zijn naam wordt genoemd **het Woord Gods.** En de legers in de hemel volgden Hem op WITTE paarden, gekleed met WIT en REIN fijn lijnwaad. En uit Zijn mond ging een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenen slaan zou... En Hij heeft op Zijn kleed en op Zijn dij deze Naam geschreven: **Koning der koningen, en Heere der heren...** En ik zag het beest, en de koningen der aarde, en hun legers vergaderd, om krijg (oorlog) te voeren tegen Hem, Die op het paard zat, en tegen Zijn heirlegers (= hemelse legers). En het beest werd gegrepen, en met hetzelfde (beest) de valse profeet, die de tekenen in de tegenwoordigheid van hetzelfde gedaan had, door welke hij verleid had, die het merkteken van het beest ontvangen hadden, en die zijn beeld aanbaden. Deze twee zijn levend geworpen in de poel van vuur, die met sulfuur (HSV: zwavel) brandt. En de overigen werden gedood met het zwaard van Degene, Die op het paard zat,..." (zie [Openbaring 19:11-21](#))¹⁴⁵
- "En ik zag een engel afkomen uit de hemel, hebbende de sleutel van de afgrond, en een grote keten in zijn hand; En hij greep de draak, de oude slang, welke is de duivel en satan, en bond hem 1000 jaren; En wierp hem in de afgrond, en sloot hem daarin, en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer verleiden (HSV: misleiden) zou, totdat de 1000 jaren zouden geëindigd zijn. En daarna moet hij een kleine tijd ontbonden worden." (Openbaring 20:1-3)

In plaats van ons aan te zetten tot het stellen van talloze (ijdele ?) vragen met betrekking tot het "1000-jarig Rijk", moet de hoop op de WEDERKOMST van Jezus ons aanmoedigen om met vertrouwen en volharding ervoor te strijden dat de zaak van het Evangelie overwint.

Als wij geloven dat dit goddelijk wonder van genade en gerechtigheid het licht zal ontsteken in een alsdan volkomen duistere wereld, waarvan satan wederrechtelijk de god is, zouden wij dan nu niet al – in de kracht van de Heilige Geest – "lichtjes" ontsteken in onze gezinnen en woonplaatsen?! Waarom bidden wij anders dagelijks: "Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzó òòk op deze aarde"?! Bestudeer van de schrijver de brochures / studies: "[Openbaring](#)"¹⁴⁶ en "[De Bergrede](#)".¹⁴⁷

Behalve het al eerder genoemde Armageddon en het 1000-jarig Rijk, wordt er in de Bijbel nog een ander, derde element genoemd, namelijk: "het laatste oordeel". [Openbaring 20](#) en [21](#)¹⁴⁸ verschaffen ons de voornaamste Schriftuurlijke gegevens. Kort en bondig wordt dan gezegd, dat "Hij zal wederkomen om te oordelen de levenden èn de doden". (zie ook nog [1 Petrus 4:5b](#))

Veelvuldig zijn de gevolgen van de "[parousia](#)" (= de openbare / zichtbare Wederkomst), zodat het in dit bestek werkelijk onmogelijk is ze alle te overzien. Zelfs wanneer in Openbaring alles in chronologische volgorde¹⁴⁹ wordt genoemd, wil dit nog niet zeggen dat wij ook van tevóren de volgorde van al Zijn daden (handelingen) kunnen vaststellen. Wij geven in dit verband het volgende voorbeeld uit de schepping. Als de zon opkomt in het oosten, verdwijnt langzaam maar zeker de duisternis,... zingen zangvogels hun hoogste lied,... gaan de bloemen open,... verdampen alle dauwdruppels, enz. enz. Alzó zullen (naar onze bescheiden mening) ook bij de WEDERKOMST de verschillende gevolgen, vanwege "overlapping", niet tegelijkertijd merkbaar worden.

Wij willen één en ander nu anders zeggen en schrijven: bij alle gevolgen van de WEDERKOMST van

¹⁴⁵ Zie noot 130.

¹⁴⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie, met 'vers voor vers' UITLEG, "[Het boek Openbaring: "Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL"](#) (alle 22 hoofdstukken)" van CJH Theys. (noot AK)

¹⁴⁷ Zie noot 140.

¹⁴⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie, met 'vers voor vers' UITLEG. "[Openbaring, hoofdstuk 20](#)" en "[Openbaring, hoofdstuk 21](#)" van CJH Theys en/of "[Openbaring, hoofdstuk 20](#)" en "[Openbaring, hoofdstuk 21](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁴⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie "[Dingen die \(met\) haast geschieden moeten. Een systematische verklaring van het Bijbelboek Openbaring](#)" van H. Siliakus. (noot AK)

Christus, die wij al beschreven hebben, gaat het tenslotte om een enkele daad:... **Hij komt aan het licht brengen, wat er allemaal besloten ligt in het kruis**,... openbaar maken wat in het verborgen bij Zijn vleeswording is gebeurd,... de oogst binnenhalen van al het zaad dat bij Zijn 1ste komst in de aarde is gevallen. In de Bijbel staat ook geschreven dat aan het einde de Here alle mensen – doden en levenden, alle volkeren der aarde – voor Zich zal stellen en over allen **het definitieve oordeel** zal vellen:

- “En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God; en de boeken werden geopend; en een ander boek werd geopend, dat des levens is; en de doden werden geoordeeld uit hetgeen (HSV: **overeenkomstig wat**) in de boeken geschreven was, naar hun werken. En de zee gaf de doden, die in haar waren; en de dood en de hel (HSV: **het rijk van de dood**) gaven de doden, die in hen waren; en zij werden geoordeeld, een iegelijk naar hun werken. En de dood en de hel (**het rijk van de dood**) werden geworpen in de poel van vuur; dit is **de tweede dood**. En zo iemand niet gevonden werd geschreven in het boek des levens, die werd geworpen in de poel van vuur.” (Openbaring 20:12-15)

De gelovigen onder hen zullen geoordeeld worden naar hun werken: “Een ieders werk zal openbaar worden; want de dag zal het verklaren (HSV: **duidelijk maken**), dewijl het door vuur ontdekt wordt; en hoedanig eens ieders werk is, zal het vuur beproeven. Zo iemands werk blijft, dat hij daarop (= **op het fundament**) gebouwd heeft, die zal loon ontvangen. Zo iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden, doch alzo als door vuur” (1 Korinthe 3:13-15). Ook in dit opzicht moeten wij niet proberen ons in te denken (ons te verbeelden), hoe dit allemaal zal gebeuren. Nieuwsgierigheid wordt nooit bevredigd. Amen.

Ook 2 Korinthe 5:10 (HSV) verzekert ons dat “wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.” Uitspraken als vermeld in respectievelijk Johannes 5:24 en 29 informeren ons duidelijk genoeg “voor wie” en met “welke gevolgen”:

- “Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: **Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven**, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven.” ... “En zullen uitgaan, die het goede gedaan hebben, tot **de opstanding des levens**, en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis.”

God is rechtvaardig en Hij zal zeker doen wat Hijzelf heeft doen neerschrijven in Mattheüs 25:31-33,

- “En wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid. En voor Hem zullen al de volken vergaderd worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt. En Hij zal de schapen tot Zijn rechterhand zetten, maar de bokken tot Zijn linkerhand.”

Alle vragen ten aanzien van Gods handelingen brengen ons aan de grenzen van wat wij kunnen weten; en wij kunnen hier slechts stamelen. Wij moeten dan ook niet tot elke prijs alles willen “systematiseren”, want dan zullen wij de rijkdom van wat de Bijbel ons laat zien verspillen. En wie zou dat willen?

Hoe staat het dan met onze verantwoordelijkheid?? Aan de hand van de gegevens van de Schrift is één ding wel heel duidelijk: **elk mens zal rekenschap moeten afleggen**. En dit raakt ons hart en ons geweten, want ons persoonlijke en onze gemeenschappelijke verantwoordelijkheid komen hierbij in het geding. Aan de andere kant worden wij door dit perspectief gerust gesteld, want tenslotte hangt onze beoordeling alleen van God af. Tegenover elk menselijk oordeel kunnen wij met de apostel zeggen: “...die mij oordeelt, is de Here” (zie [1 Korinthe 4:4b](#)). Laten wij dit vergelijken met [1 Johannes 3:20](#), “Want... God is meerder dan ons hart, en Hij kent alle dingen.”

Naar onze bescheiden mening komt het er dus niet zozeer op aan te weten of dat oordeel plaats zal hebben direct na de dood voor ieder persoonlijk (dus: na ons sterven), dan wel aan het einde der tijden voor allen gezamenlijk; of ook, of het éne persoonlijk, het andere collectief zal zijn. Alle nadruk dient echter wel gelegd te worden op het “laatste oordeel”. Want als er van ons wordt gevraagd om God lief te hebben met ons gehele hart en de naaste als onszelf, dan is het, voor zover als wij het kunnen verstaan, billijk dat deze laatste ook aanwezig zal zijn als dat laatste oordeel over ons leven wordt geveld.

“Onze werken” waarvan wij terloops repten, hebben betrekking op zowel ons persoonlijk als op de gemeenschap! Zij zijn de uitdrukking van onze ziel, die slechts waar is in haar uitingen, en zij verbinden ons aan onze naaste – in het goede zowel als in het kwade. Het gaat hier zowel om kwantiteit als om kwaliteit. Overigens zijn alle uitspraken in deze te positief, om daar onze schouders over te kunnen ophalen onder bijvoorbeeld het voorwendsel dat het geloof om gered te worden voldoende is. **Geloof brengt nu eenmaal consequenties met zich mee!** In dit opzicht is de gehele Bijbelse verkondiging eensluidend.

Alleen dat wat in het geloof is gedaan, wat God in ons werkt, kan de toets der kritiek doorstaan. Dat is niet verwonderlijk, want alleen God kan ons werkelijk in liefde binden aan de naaste, door in ons leven recht en gerechtigheid uit te werken door de Heilige Geest en daden daarin te doen opbloeien. Er is geen andere weg, geen andere mogelijkheid om gered te worden dan door het geloof in Jezus Christus: “Want **uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof**; en dat niet uit u, het is Gods gave.” (Efeze 2:8)

De Heilige Geest alleen kan ons leven vernieuwen – innerlijk en uiterlijk – ons hart en onze daden. Daarom wordt het geloof pas volkomen uit haar werken (zie [Jakobus 2:22](#)), en komen degenen die geloven niet in het oordeel (welke “term” in dit verband veroordeling betekent).

In het Boek Openbaring wordt zowel gesproken van “boeken” waarin onze daden (werken) staan opgetekend, als over “het boek des levens” waarin de namen van de verlostten staan geschreven:

- “En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God; en de **boeken** werden geopend; en een ander boek werd geopend, dat des levens is; en de doden werden geoordeeld uit hetgeen (HSV: overeenkomstig wat) in de boeken geschreven was, naar hun werken.” ... “En zo iemand niet gevonden werd geschreven (te zijn) in **het boek des levens**, die werd geworpen in de poel van vuur” (Openbaring 20:12 + 15).

Vergelijk voor het laatste boek – “het boek des levens” – ook nog: [Exodus 32:32](#), [Psalm 69:29](#), [Daniël 7:10](#) + [12:1](#), [Filippenzen 4:3](#), [Openbaring 3:5](#) + [13:8](#) + [17:8](#) + [21:27](#).

Wat betekent dan het openen van deze “boeken”? **Dat betekent dat ons leven openbaar moet worden voor God en mensen!** Hierin spreekt Gods rechtvaardigheid, want wij allen – zonder uitzondering – dragen de volle verantwoordelijkheid voor ons leven en wij hebben het recht niet deze af te schuiven op een ander. Onze daden werken altijd iets uit, hetzij dichtbij of veraf in ruimte en tijd. En dit wordt over het algemeen vergeten.

Laten wij het anders zeggen: zij scheppen als het ware een “netwerk van verbindingen”, een weefsel met rechte en averechtse steken (of wij laten, al dan niet met opzet, steken vallen); al naar gelang onze werken goed of slecht zijn. En dat alles moet openbaar worden, want “er is niets verborgen, dat niet aan het licht zal komen; en niets geheim, dat niet bekend zal worden”:

- “Want er is niets verborgen wat niet openbaar zal worden; en er is niets geheim (SV: noch heimelijk) wat niet bekend zal worden en in de openbaarheid komen.” (Lukas 8:17, HSV). Te vergelijken met: [Mattheüs 10:26](#), [Markus 4:22](#), [Lukas 12:2](#), [Romeinen 2:16](#) en [1 Korinthe 4:5](#).

In dit licht kan worden gezegd dat het laatste oordeel de geschiedenis van de mensheid zal openbaren; en dat een ieder zal wéten, welke plaats hij daarin heeft ingenomen. De Alwijsheid van God!

Beslissend voor de kwaliteit van ons leven is het **geschreven staan in het “boek des levens”**. Hier hebben wij weer “een beeld”: Zoals burgers van een stad ingeschreven staan in het “bevolkingsregister” van de desbetreffende gemeente, zo staan alle geredden opgetekend in de hemelen: “...*verblijdt u veel meer, dat uw namen (op)geschreven zijn in de hemelen*” (Lukas 10:20b). Maar... men kan er uit geschrappt worden! Denk hierbij aan het geval van Mozes in [Exodus 32:32-33](#). Het Bijbels tafereel van het laatste oordeel is in alle tijden een onderwerp geweest dat sterk gewerkt heeft op de verbeelding van de gelovigen. In de Christelijke literatuur vindt men veel hiervan. Het zou ons te ver voeren hierover nog uit te weiden. Met verbeelding, hoe goed ook bedoeld, komen wij niet in de hemel. Geloof in de Here Jezus Christus, gelijkwerwijs de Schrift zegt, zal ons rechtvaardigen in die Dag! Amen.

Tot nog toe hebben wij drie van de voornaamste gevolgen van de WEDERKOMST van Jezus Christus genoemd. Niemand kan zeggen welke van deze drie Hij het eerst zal doen. Overlapping van gebeurtenissen ¹⁵⁰ is in de afwikkeling van Gods Raadsplan van Verlossing geen vreemd element. Vooral niet als het gaat om de laatste dingen (denk aan de opening van de zegels!). Met andere woorden, zij kunnen heel goed geheel of gedeeltelijk samenvallen. Jezus Christus kan niet regeren zonder zowel de “[usurperende](#) ¹⁵¹ [machten](#)” te vernietigen, alsook de geschiedenis van de mensheid open te leggen. Men leze de brochures van de schrijver: Daniël ¹⁵² en Openbaring ¹⁵³. Het gaat in dit opzicht zo ongeveer als een fotograaf doet... Als deze een film ontwikkelt, “openbaart” hij iets wat al is vastgelegd. Hij maakt dat dan “zichtbaar” voor iedereen. Zo komt Jezus Christus straks om alles “aan het licht te brengen” (zie [1 Korinthiërs 4:5](#)). Glorie voor Hem, Die leeft tot in alle eeuwigheid. Amen.

Het is vóór alles nodig dat wij “de juiste koers” varen; dat wij **ons oog gericht blijven houden op Jezus Christus** (zie [Hebreeënen 12:2](#)); op Zijn Persoon Zelf. Daarom toont het Boek Openbaring Hem in Zijn heerlijkheid, en behelzen de laatste woorden uit datzelfde boek, het laatste gebed: “Amen, ja kom Here Jezus!” Laten wij daarom al de beloften en al de waarschuwingen, die de Blijde Boodschap van Zijn WEDERKOMST inhoudt, ter harte nemen, om er ons gehele leven en al onze daden van te laten doordringen!! Laat ons in de ware zin en met het ware gevoel deze WEDERKOMST van Christus, waarvan geen mens de volheid kan bevroeden, met vreugde begroeten. Halleluja!

Maranatha: **Jezus komt weder.** Onze aarde wordt herschapen tot één feestwereld... tot één paradijs... het feest van het EEUWIGE LEVEN. Mogen wij allen gereed en bereid zijn.

¹⁵⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Opeenvolgende PROFETISCHE gebeurtenissen](#)” van CJH Theys. (noot AK)

¹⁵¹ Usurperen = Zich iets toe-eigenen, iets onrechtmatig in bezit nemen, zich aanmatigen. (noot AK)

¹⁵² Zie eventueel onze GRATIS studie “[Het Boek Daniël – alle 12 hoofdstukken, met ‘vers voor vers’ UITLEG](#)” van CJH Theys. (noot AK)

¹⁵³ Zie noot 146.

De toekomst van Jezus Christus en het (uiterlijk) einde van de wereld (15)

Als Rechter – als Bruidegom

Van Zijn toekomst als Rechter hebben wij al het nodige gezegd, aan de hand van de Bijbelse gegevens. Dat is genoeg voor allen die een ernstige studie willen maken van dit onderwerp als zodanig. Van Zijn toekomst als Bruidegom mogen wij, op grond van Bijbelse gegevens, aanvoeren dat het een Bruiloft zal zijn zonder weergá... Met een bruiloft in het paradijs is de Bijbel begonnen, en aan het einde van het Bijbelboek wordt EEN EEUWIGE BRUILOFT aangekondigd,... te vieren in een herwonnen onvergankelijk paradijs. Wij willen het zó schrijven:

Jeruzalem is als een bruid getreden, voor God, in wit en goud.

En in haar ogen staat een vrede, door niemand ooit aanschouwd!

Zó was het eeuwenlang voorzegt, toen de Here God Zich ook over het ontrouwe Israël ontfermde, dat Hij Zijn “vrouw” noemde. En alles wordt waar in de volle glorie van **de voleinding der eeuwen**... waardoor wij met een variant mogen zingen:

Zoals de zon komt met zijn zegen, een Bruidegom van licht en vuur;

Zó komt de Koning van de vrede – in het geprofeteerde uur.

Hij huwde mensen aan elkander, Zijn liefde gaat van mond tot mond.

Hij geeft Zijn Lichaam ons in handen; zó leven wij Zijn nieuw verbond!

En inderdaad, in de viering van Zijn Heilig Avondmaal kunnen wij dit heel sterk beléven, als wij gezamenlijk eten van het gebroken brood (het symbool van Zijn Lichaam – “vlees en waarlijk Spijs”, in geestelijke zin) en gezamenlijk drinken van Zijn bloed in de beker van het Nieuwe Verbond, “waarlijk Drank” (ook in geestelijke zin – AK). Het gaat bij de viering van des Heren Avondmaal immers zowel om de toekomst in de voleinding der eeuwen, als om Zijn tegenwoordigheid hier te midden van de Zijnen. “Zalig zij die genodigd zijn...”:

- “Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven (HSV: en ons verheugen), en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft van het Lam is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf (vooral in geestelijke zin toe-)bereid. En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad (HSV: fijne linnen) zijn de rechtvaardigmakingen (= heiligende werkingen) van de heiligen.” (Openbaring 19:7-8)¹⁵⁴
- “Zuivert dan de oude zuurdesem (beeld van de zonde) uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij ongezuurd zijt (= van de zonde vrijgemaakt, zie Romeinen 6:22a). Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus. Zo dan laat ons feest houden, niet in de oude zuurdesem, noch in de zuurdesem van kwaadheid en boosheid, maar in de ongezuurde broden van **oprechtheid en waarheid**.” (1 Korinthe 5:7-8)

Daar is een dringende vraag die, in verband met al het vorengaande, naar voren komt: zou onze wereld, nadat zij bezocht en gereinigd is door Christus bij Zijn wederkomst, niet eindeloos kunnen bestaan, omdat zij dan weer geheel de **goddelijke heerlijkheid** weerspiegelt? De glorie van God zal immers, nadat deze aarde geheel gelouterd zal zijn, haar geheel en al vervullen, zodat het 1000-jarig Rijk¹⁵⁵ de uitstralende heerlijkheid van Jezus Christus zal kennen. Wat zegt de Bijbel?? Dat onze wereld moet “sterven”, zelfs als zij het stempel van Christus draagt. Datzelfde geldt immers ook een ieder van ons, ook al heeft de Heilige Geest¹⁵⁶ het merkteken van Zijn wonderen op ons vrijgekochte leven gezet.

Wij kunnen uit de Bijbel niet een omstandige (= uitvoerige of uitgebreide) beschrijving opmaken van het einde van de wereld, alhoewel wij lezen van: “de zon zal verduisterd worden, en de maan zal haar glans niet geven,... de sterren zullen van de hemel vallen, en de machten van de hemel zullen wankelen,...” (zie [Mattheüs 24:29](#)), kortweg, dat “hemel en aarde zullen voorbijgaan...” (zie [Mattheüs 24:35](#), [Marcus 13:31](#) en [Lukas 21:33](#)). Al geeft de 2de Brief van de apostel Petrus ons ook de meest dramatische passage:

- “De dag des Heren zal komen als een dief in de nacht, in welke de hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan, en de elementen branden zullen en vergaan, en de aarde en de werken die daarin zijn, zullen verbranden. Dewijl dan deze dingen alle vergaan, hoedanig behoort gij te zijn **in heilige wandel en godzaligheid**, verwachtende en haastende tot de toekomst van de dag Gods, in welke de hemelen door vuur ontstoken zijnde, zullen vergaan, en de elementen brandende zullen versmelten.” (2 Petr. 3:10-12)

Wij moeten hieruit niet opmaken dat God hemel en aarde wegwerpt als mislukte werkstukken, om er nieuwe, beter geslaagde voor in de plaats te stellen. O, neen. Wie zal minachting durven hebben voor de werkstukken van Gods hand!?! Zo zij al moeten “sterven”, dan alleen maar nadat zij hun taak hebben

¹⁵⁴ Voor meer UITLEG over deze verzen, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Openbaring, hoofdstuk 19](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 19](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁵⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁵⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)” van CJH Theys. (noot AK)

vervuld, dankzij het grote wonder van **Christus' wederkomst**. Wij hebben in dit verband teksten uit het Nieuwe Testament aangehaald; het zou gemakkelijk zijn om aan te tonen dat ook het Oude Testament verkondigt dat de dag des Heren verschrikkelijk zal zijn:

- “Ziet, **de dag des HEEREN komt**, *gruwelijk* (HSV: meedogenloos), met *verbolgenheid en hittige* (HSV: brandende) toorn, om het land te stellen tot verwoesting, en zijn zondaars daaruit te verdelgen.” (Jesaja 13:9)
- “Want de dag is nabij, ja, **de dag des HEEREN is nabij**, een wolkige dag, het zal der heidenen tijd zijn.” (Ezechiël 30:3)
- “Ach, die dag! want **de dag des HEEREN is nabij**, en zal als een verwoesting komen van de Almachtige.” (Joël 1:15)
- “Blaast de bazuin te Sion, en roept luide op de berg Mijner heiligheid; laat alle inwoners van het land beroerd zijn (HSV: sidderen), want **de dag des HEEREN komt**, want hij is nabij.” (Joël 2:1)
- “Mijn zoon! wandel niet met hen (= de goddelozen en zondaars) op de weg; weer(houd) uw voet van hun pad.” (Spreuken 1:15)

Aan de andere kant mogen wij verwachten dat God Zijn volk een heerlijke eind-openbaring voorbereidt:

- “En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn (HSV: vast zal staan) op de top (letterlijk: in het hoofd) der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvels, en tot dezelve zullen alle heidenen toevloeien. En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot de berg des HEEREN, tot het huis van de God van Jakob, opdat Hij ons lere van (HSV: zal onderwijzen aangaande) Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem.” (Jesaja 2:2-3)
- “En de HEERE der heirscharen (HSV: van de legermachten) zal op deze berg allen volken een vette maaltijd (HSV: een feestmaal met uitgelezen gerechten) maken, een maaltijd met reine wijn, met vet vol van merg, met reine wijnen, die gezuiverd zijn. En Hij zal op deze berg verslinden het bewindsel des aangezichts (HSV: de sluier van het gezicht), waarmee alle volken bewonden (HSV: omsluiert) zijn, en het deksel (HSV: de bedekking), waarmee alle natiën bedekt zijn. **Hij zal de dood verslinden tot overwinning, en de Heere HEERE zal de tranen van alle aangezichten afwissen**; en Hij zal de smaadheid van Zijn volk van de ganse aarde wegnemen; want de HEERE heeft het gesproken.” (Jesaja 25:6-8)
- “Maar in het laatste der dagen zal het geschieden, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn (HSV: vast zal staan) op de top (letterlijk: in het hoofd) der bergen; en hij zal verheven zijn boven de heuvels, en de volken zullen tot hem toevloeien. En vele heidenen zullen heengaan, en zeggen: Komt en laat ons opgaan tot de berg des HEEREN, en ten huize van de God van Jakob, opdat Hij ons lere van (HSV: zal onderwijzen aangaande) Zijn wegen, en wij in Zijn paden wandelen; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal onder grote volken richten (HSV: oordelen tussen [of: over] vele volken...), en machtige heidenen straffen, tot verre toe; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen (HSV: speren tot snoeimessen); het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen de krijg (HSV: oorlog voeren) niet meer leren. Maar zij zullen zitten, een ieder onder zijn wijnstok, en onder zijn vijgenboom, en er zal niemand zijn, die ze verschrikke (HSV: niemand zal ze schrik aanjagen); want de mond des HEEREN der heirscharen heeft het gesproken.” (Micha 4:1-4)

Gods voorzienigheid is **boven bidden en denken**. Al moet alles door vuur heen, zoals de Bijbel zegt, toch kan niets ontkomen aan Gods trouw! Ons is dikwijls de vraag gesteld of wij ook geloven dat de mensen hard bezig zijn om onze aarde te vernietigen. Een andere actuele vraag is ook: hebben de mensen, met hun techniek, niet allang het stadium bereikt dat zij in staat zijn zelf de aarde te vernietigen als hun dwaasheid hen zou aanzetten tot deze collectieve “zelfmoord”? Wij willen alleen dit antwoorden: nergens vertelt de Bijbel dat God het aan de mensen zal overlaten om Zijn schepping, met de hen ten dienste staande middelen, te vernietigen. God zal de mens, zelfs al is hij dan met zijn atoombom gewapend, nooit toestaan de door Hem gestelde grens te overschrijden. Het is (naar onze bescheiden mening) toch niet zo dat van nu af aan dit tuig alle macht heeft in hemel en op aarde?! Atoomwapens zijn zeer zeker een deel van het wapenarsenaal van de oorlogszuchtige mens; een deel van de oorlogs-instrumenten, waarvan de bloed-dorstige dwaasheid van de mensen zich van tijd tot tijd bedient, om een gedeelte van de wereld te verwoesten. En het is waar dat zulke bommen hele beschavingen (?) vernielen, die hun roeping verraden,... die geestelijk verrotten en rijp zijn om ten onder te gaan.

Maar, op grond van het geheel van de Blijde Boodschap mogen wij verwachten dat alles haar voleinding vindt, nadat alles haar taak heeft vervuld. Niet eerder en ook niet later! Gesterkt door deze wetenschap, die wij uit Gods Woord putten, zullen wij aan de éne kant weerstand bieden aan de paniek die de fatale keerzijde is van menselijke hoogmoed, en aan de andere kant positief stelling nemen tegen alle misbruik van wetenschap en technisch kunnen. Onze wereld zal, vóórdat zij te gronde gaat, haar bestemming hebben bereikt “naar het eeuwig voornemen Gods” (zie [Efeze 3:11a](#)). Er is in het scheppingswerk van God een zekere continuïteit te bespeuren, net zo goed als er profetische parallellen zijn.

Nieuwe hemel en nieuwe aarde (16)

Het visioen van Openbaring

De “nieuwe hemel en de nieuwe aarde” worden zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament genoemd:

- “En Ik leg Mijn woorden in uw mond, en bedek u onder de schaduw van Mijn hand; om de hemel te planten, en om de aarde te grond(vest)en, en om te zeggen tot Sion: Gij zijt Mijn volk.” (Jesaja 51:16)
- “Want ziet, **Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde**; en de vorige dingen zullen niet meer gedacht worden, en zullen in het hart niet opkomen.” (Jesaja 65:17)
- “Want gelijk als **die nieuwe hemel en die nieuwe aarde, die Ik maken zal**, voor Mijn aangezicht zullen staan, spreekt de HEERE, also zal ook ulieder zaad (m.i. de geestelijke nakomelingen – AK) en ulieder naam staan.” (Jesaja 66:22)
- “Maar **wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde**, in dewelke gerechtigheid woont.” (2 Petrus 3:13)
- “En ik zag **een nieuwe hemel en een nieuwe aarde**; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan....” (Openbaring 21:1)

65 S.v.p. zelf nog lezen: [Openbaring, hoofdstuk 21](#) en [hoofdstuk 22](#) ¹⁵⁷

Wij zouden natuurlijk graag willen weten “hoe” zij straks worden geschapen, of zoals eertijds wijlen Luther, de grote reformator, het heeft gezegd: hoe “de hemel die nu haar doordeweekse-pak draagt, straks haar zondagse-pak zal aantrekken”; zo ook de aarde. Gaat het nu om een geheel nieuwe schepping; dat wil zeggen “uit het niet”, of moeten wij denken aan het opnieuw gebruiken van de “oude materie” van de oude wereld, nadat deze gereinigd (gezuiverd) is, zoals bijvoorbeeld verroest metaal weer gereinigd (= zuiver) uit de smeltoven komt?

Zou de apostel Paulus dit laatste bedoelen, als hij schrijft: “Want het schepsel is aan **de ijdelheid** (HSV: zinloosheid) onderworpen, niet gewillig, maar om Diens wil, Die het aan **de ijdelheid** onderworpen heeft; op hoop, dat òòk het schepsel zèlf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods” (Romeinen 8:20-21)?! Wij kunnen slechts, net als wijlen Mozes, “van verre” een blik werpen in het beloofde land... Het is, achteraf bekeken, overigens ook niet nodig dat wij er meer van weten, want de grenzen van onze verantwoordelijk vallen niet buiten deze wereld waarin wij leven en werken.

In de laatste hoofdstukken van Openbaring beschrijft de ziener (Johannes, te Patmos) wel die nieuwe schepping, maar wij moeten ons er wel rekenschap van geven dat zijn beschrijving van al het goud en alle edelstenen, die zo overvloedig voorkomen, slechts een vaag idee geven van de komende heerlijkheid. Dat wij dan ook niet proberen ons dit “zichtbaar” voor ogen te stellen. Het “symbolische” schilderij dat hier wordt geschilderd kan “irreëel” schijnen, maar de zekerheid dat God Zelf te midden van de mensen zal wonen, en dat zij Zijn aangezicht zullen zien, komt hier duidelijk in uit:

- “En ik hoorde een grote (HSV: luide) stem uit de hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en **Hij zal bij hen wonen**, en zij zullen Zijn volk zijn, en **God Zelf zal bij hen en hun God zijn**.” ... “En geen vervloeking zal er meer tegen iemand zijn; en de troon van God en van het Lam zal daarin zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen.” (Openbaring 21:3 en 22:3)

Dàn zal ook de hóógste verwachting van Gods kinderen zijn vervuld: “het aanschouwen van Hun Here en God”. Halleluja!

Alles, let wel, **alles** zal dus vernieuwd worden. God zal Zijn schepselen niet in de eeuwigheid doen opgaan, zoals sommige mystici beweren. De mens is altijd geneigd ergens “een punt aan te zuigen” als hij het niet ziet zitten, ... er geen weg (of raad) mee weet. Zoals Zijn dierbaar gelaat ontsluit zal worden, zullen ook alle andere sluiers vallen. In het lichaam zal de ziel, in het uiterlijk der dingen zal het innerlijk tot uiting komen. God faalt nimmer – Zijn doen en laten zijn volmaakt. Amen.

De Bruidsgemeente wordt voorgesteld onder “het dubbele beeld” van de Bruid van Christus ¹⁵⁸ en van het Nieuwe Jeruzalem ¹⁵⁹. Maar niet alleen “dit volk” zal genieten van het eeuwige licht. Deze wetenschap kan ons genezen van elke “sektarische bevlieving”, zoals bijvoorbeeld de beweging die zich bezighoudt met de (volgens hun leiders) alleen-zaligmakende “leer” van de Bruid, van Bruidswoord, van Voorhofs-kinderen en van Allerheiligdomsheiligen (die vanzelfsprekend zichzelf zijn...?) en van nog méér (menselijke terminologie). Er staat nog altijd geschreven dat “de volken in haar licht (= het licht van het Nieuwe Jeruzalem, de Bruidsgemeente) wandelen; en de koningen van de aarde brengen hun heerlijkheid in haar.” (zie [Openbaring 21:24](#))

¹⁵⁷ Voor meer UITLEG over deze 2 hoofdstukken, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[Openbaring, hoofdstuk 21](#)” en/of “[hoofdstuk 22](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 21](#)” en/of “[hoofdstuk 22](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁵⁸ Zie event. onze GRATIS studie “[Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁵⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Het nieuwe Jeruzalem, de Bruid van het Lam van God, het lichaam van Christus](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

Zoals wij het, door genade, verstaan, loopt hier “de universalistische lijn” op uit, die wij al bij de profeten van het Oude Verbond aantreffen: “**En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot de glans, die u is opgegaan.**” ... “Dan zult gij het zien en samenvloeien (NBG51: stralen van vreugde), en uw hart zal vervaard zijn en verwijd worden (NBG51: zich ontroerd verruimen); want de menigte der (volkeren) zee zal tot u gekeerd worden, het heir (= het leger ?) van de heidenen zal tot u komen.” (Jesaja 60:3+5)

De vernieuwing strekt zich dus niet alleen uit tot de Gemeente, maar tot alle gelovigen. Er staat nog bij dat “de bladeren van het geboomte des levens **tot genezing van de volkeren** zijn” (zie [Openbaring 22:2](#)¹⁶⁰). Wij vragen ons nu af, hoe het mogelijk is dat men zo lang stilzwijgend voorbij is gegaan aan dergelijke veelomvattende beloften voor **alle volkeren** der aarde, die in vrede in dienst des Heren zullen leven!?! En dan staat dit alles ook nog vermeld in een Boek dat heus niet karig is met woorden als het spreekt over de volkeren onder Gods oordeel!! Laten wij dit begrijpen.

Verering en aanbidding van beide, de Vader en de Zoon, door alle vernieuwde schepselen **zal alsdan geschieden**. Openbaring 22:3 maakt melding hiervan: “*En geen vervloeking zal er meer tegen iemand zijn; en de troon van God en van het Lam zal daarin zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen.*” Bij de bestudering van dit alles staan wij gewoon versted van de onuitputtelijke mogelijkheden van Gods liefde-macht, die zich telkens weer uit in daden die het stempel van VOLMAAKTHEID dragen. Nu al willen wij instemmen met het loflied dat door alle schepselen zal worden gezongen: “*Hem Die op de troon zit, èn het Lam, zij de dankzegging en de eer en de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid*” (Openbaring 5:13b). Amen.

De [Apocalyps](#) (= de Openbaring van Jezus Christus aan Johannes) is vooral een **troostboek door haar openbare inhoud**. “Alle tranen zullen ons uit de ogen gewassen worden” (zie [Openbaring 21:4a](#))! Het verdwijnen van al het oude vindt onder meer ook expressie in de woorden: “er was **geen zee** meer” (zie [Openbaring 21:1b](#)). Dit is natuurlijk geen informatie over de geografische situatie, evenmin (zoals wij al eerder opmerkten) de gouden straten en de paarden poorten van het Nieuwe Jeruzalem. Het zijn allemaal “symbolen” ter aanduiding: allereerst van “veiligheid”, “geborgenheid” en “volmaaktheid”. Jeruzalem is immers de stad van “Sjaloom”, van de “Vrede”, En daarom:

*Daar ruist op “Sion’s berg alleen maar vrede, en heil op haar heuveltop.
God zal geweldenaars vertreden, maar armen richt Hij op!*

Het komende “alles wordt nieuw” is een stimulans voor de strijdende Gemeente des Heren om vol te houden. Van hen die de nieuwe aarde verwachten “VOL van gerechtigheid”, mag toch zeker wel worden verwacht dat zij zich zullen inzetten voor dat wondervolle leven waarin plaats zal zijn voor allen: voor wit en zwart, voor blank en kleurling, en met en voor elkaar te leven. Halleluja! En zó zal het ook zijn. Het is onder andere daarom dat de ziener te Patmos niet uitgekeken raakte bij het aanschouwen van die schitterende pracht... Al die wonderlijke symbolen willen het onuitsprekelijke aanduiden: de schoonheid van het leven op de nieuwe aarde, de verrukking in de nieuwe creativiteit,... het leven uit de verwachting, het feestelijk dienen!

Het lijkt dat de heilige stad, Gods Stad, ook het paradijs in zich heeft opgenomen:

- “*En hij toonde mij een zuivere rivier van het water des levens, klaar (HSV: helder) als kristal, voortkomende uit de troon van God, en van het Lam. In het midden van haar straat en op de ene en de andere zijde van de rivier was de Boom des levens (vergelijk dit met [Genesis 2:9](#)), voortbrengende 12 vruchten, van maand tot maand gevende zijne vrucht; en de bladeren van de boom waren tot genezing van de heidenen. En geen vervloeking zal er meer tegen iemand zijn; en de troon van God en van het Lam zal daarin zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen.*” (Openbaring 22:1-3)

Alles is zodoende verenigd in de voleinding der eeuwen. Dat Stad en Hof (= de Hof van Eden, zie [Genesis 2:10](#)) één worden wijst op de voleinding van **het Goddelijk Heilsplan**, net als de namen van de 12 patriarchen (= de oudtestamentische aartsvaders zoals Abraham, Izaäk en Jakob),... van de 12 stammen van Israël op de poorten en die van de 12 apostelen op de fundamenten: “*En zij had een grote en hoge muur, en had 12 poorten, en in de poorten 12 engelen, en namen daarop geschreven, welken zijn de namen van de 12 geslachten van de kinderen Israëls. Van het oosten waren 3 poorten, van het noorden 3 poorten, van het zuiden 3 poorten, van het westen 3 poorten. En de muur van de stad had 12 fundamenten, en in dezelve de namen van de 12 apostelen van het Lam.*” (Openbaring 21:12-14)

De Geest en de Bruid spreken eenzelfde taal en zeggen hetzelfde gebed. Het kan immers niet anders! Dan volgt de uitnodiging: “**Die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet**” (Openbaring 22:17b). Er kan “genomen worden”, omdat het de dorstige gegeven wordt te drinken uit “de fontein (HSV: de bron) van het water des levens.” (zie [Openbaring 21:6b](#))

De oproep om **te overwinnen** is algemeen:

*Laat hem die dorst heeft drinken. De Bron des Levens welt.
Dat wat niet deugt zal in’t niet verzinken: aanzien èn macht èn geld.
Want die springende Gods-fontein, wacht wie overwon:
De zingenden en die rein zijn. God Zelf is De Levensbron!*

¹⁶⁰ Voor meer UITLEG over dit vers, zie noot 157.

God zal hen een Vader wezen, en hij in waarheid kind.
 Maar wie Hem niet wil vrezen; de poel van vuur en leugen vindt.
 Laat een ieder zich nu bekeren, dat niemand zal vergaan;
 Doch staan zal voor God de Here, als zoon en als erfgenaam!

Amen.

Wij verwachten dat: “wat geen oog ooit heeft gezien en wat geen oor ooit heeft gehoord, en wat in geen mensenhart ooit is opgekomen” (zie [1 Korinthe 2:9](#)). Halleluja!

Wij willen deze beschouwing eindigen met de woorden van de apostel Paulus in 1 Korinthe 15 vers 58:

- “Zo dan, mijn geliefde broeders! Zijt standvastig, onbeweeglijk (HSV: onwankelbaar), **altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren**, als die wéét, dat uw arbeid niet ijdel (HSV: niet tevergeefs) is in de Heere”. Hem zij de lofprijzing en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

Schematische indeling van de Messias Profetie

Hoedanigheden en functies					
De Koning					
David	Davidzoon	Messias JHWH	JHWH-Zoon	Knecht	Messiaanse functie
Ezechiël 34:24 Ezechiël 37:25 Jeremia 30:9 Hosea 3:5 Jesaja 55:3-4	1 Kron. 17:12b+14 2 Samuel 7:16 Psalm 89:4-5 + 21 Jesaja 9:6, 11:1, Jesaja 16:5 Jeremia 23:5 Jeremia 33:15+17 Amos 9:1 Micha 5:1	Jeremia 23:6 Jeremia 33:16 Jesaja 9:5	Psalm 2 Vergelijk: Jesaja 11:1 en 4 Jesaja 9:5 Jesaja 61:1 en 2	Jesaja 49:7 Jesaja 52:13	Jesaja 2:2-3 Jesaja 33:22 Jeremia 30:9 Micha 4:1-4 Zacharia 8:3
De Rechter					
	Jeremia 23:5 Jeremia 33:15 Jesaja 11:4 Jesaja 9:6 Jesaja 16:5	Jeremia 23:6 Jeremia 33:16 Jesaja 9:6	Psalm 2, Vergelij: Jesaja 11:4 Jesaja 9:6 Jesaja 61:1 en 2	Jesaja 42:1-4	Ezechiël 34:17 Jesaja 33:22 Micha 4:1-4 Jesaja 2:2-5, 3:13 Ezechiël 33:20 Joël 3:2-12 Jesaja 24
De Herder					
Ezechiël 34:23 Ezechiël 37:24	Micha 5:3	Ezechiël 34:11, 14 en 16	Jesaja 61:1 en 2	Jesaja 49:5	Ezechiël 34:11, 14 en 16
De Priester					
			Jesaja 61:1 en 2	Jesaja 50:6 Jesaja 53:3-12	
De Redder					
	Jesaja 11:4 en 10		Jesaja 61:1 en 2	Jesaja 42:1-4 Jesaja 49:6	Ezechiël 34:12+27 Jeremia 30:3 en 8 Jesaja 33:22 Jesaja 49:6-7 Micha 4:1-4 Zacharia 6:7 Jesaja 2:2-5 Jesaja 54:1-14 Jesaja 65:17-25
De Genezer					
			Jesaja 61:1 en 2	Jesaja 53:4	Ezechiël 34:16 Jesaja 57:19

De gelegenheid van de tijd weten (17)

De grote dag nadert

Het is voor Christenen van de grootste betekenis te weten in welke tijd wij leven om trouw in de dienst des Heren te staan. De apostel Paulus schreef eenmaal deze regels: “En dit zeg ik te meer, dewijl wij **de gelegenheid van de tijd weten**, dat het de ure is, dat wij nu uit de slaap ontwaken; want de zaligheid is ons nu nader dan toen wij eerst geloofd hebben (HSV: dan toen wij tot geloof kwamen).” (Romeinen 13:11)

Wij zijn dus nu al in het “einde der tijden”. Deze uitdrukking vinden wij op diverse plaatsen in het Nieuwe Testament. Onderzoeken en vergelijken wij onder meer 1 Timotheüs 4:1, 1 Petrus 1:5, Judas 18 en 1 Korinthe 7:29 (“de tijd is kort”):

- “De Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevend tot verleidende (HSV: misleidende) geesten, en leringen van duivels (HSV: demonen).” (1 Tim. 4:1)

- “...om geopenbaard te worden in de laatste tijd.” (zie [1 Petr. 1:5b](#))
- “Dat zij u gezegd hebben, dat er in de laatste tijd spotters zullen zijn, die naar hun goddeloze begeerlijkheden (HSV: **begeerten**) wandelen zullen.” (Judas 1:18)
- “Maar dit zeg ik, broeders, dat de tijd voorts kort is; opdat ook (de mannen) die vrouwen hebben, zouden zijn als (ze) niet hebbende.” (1 Kor. 7:29)

Met nog meer nadruk wordt elders in de Bijbel gesproken over “**de laatste dagen**” (zie Jesaja 2:2, Ezechiël 38:16, Daniël 10:14, Handelingen 2:17, Jakobus 5:3 en 2 Timotheüs 3:1); en zelfs over “**het laatste uur**” in 1 Johannes 2:18 (twee keer):

- “En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op de top (letterlijk: in het hoofd) der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvels, en tot dezelve zullen alle heidenen toevloeien.” (Jes. 2:2)
- “En gij zult optrekken tegen Mijn volk Israël, als een wolk, om het land te bedekken; in het laatste der dagen zal het geschieden; dan zal Ik u aanbrengen tegen (HSV: **doen komen over**) Mijn land, opdat de heidenen Mij kennen, als Ik aan u, o Gog ¹⁶¹! voor hun ogen zal geheiligd worden.” (Ezech. 38:16)
- “Ik ben gekomen om u inzicht te laten krijgen in wat uw volk in later tijd (letterlijk: aan het einde van de dagen) zal overkomen, want er is nog een visioen voor die dagen.” (Dan. 10:14, HSV) ¹⁶²
- “En het zal zijn in de laatste dagen, (zegt God) **Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees**; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten (HSV: **visioenen**) zien, en uw ouden zullen dromen dromen (Het Boek: **betekenisvolle dromen**).” (Hand. 2:17)
- “...gij hebt schatten vergaderd in de laatste dagen.” (zie [Jak. 5:3b](#))
- “**En weet dit dat in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken.**” (2 Tim. 3:1, HSV)
- “...het is de laatste ure; en gelijk gij gehoord hebt, dat de antichrist komt, zo zijn ook nu vele antichristen geworden; waaruit wij kennen (HSV: **weten**), dat het de laatste ure is.” (1 Joh. 2:18)

Wij dienen deze uitdrukkingen goed te begrijpen. Het gaat hier niet om een “chronologische bepaling” maar wel om (wat wij noemen) een “kwalificatie van onze tijd”.

Maar waarom schrijven wij nu pas hierover? Hadden wij niet veel eerder hierover moeten schrijven?? Mogelijk wel, doch wij hebben er de voorkeur aan gegeven toch maar eerst andere onderwerpen te behandelen. Want naar onze bescheiden mening zullen wij, in het licht van al wat hieraan vóóraf is gegaan, de waarde en de betekenis van onze tijd pas goed begrijpen. Wanneer wij ons die onsterfelijke tijd voorstellen van **het EEUWIGE Rijk Gods**, dan is er geen lengte van tijd, hoe lang die ook mag zijn, die niet is als een minuut... De apostel Johannes noemt bijvoorbeeld “de laatste ure” de tijd waarin alle dingen zo zeer volbracht zijn, dat er niets meer overblijft dan de laatste openbaring van Jezus Christus. Wij leven in een tijd die heel duidelijk gekend wordt als de “laatste dagen”, waarvan de duur echter totaal onbekend blijft.

Dat wil dan niet zeggen dat de jaren of eeuwen, die ondertussen verlopen zijn, zinloos zouden zijn. Verre van dat! Maar welke zin onze tijd dan heeft? Toen Jezus Zijn discipelen verliet heeft Hij hen niet zonder taak achtergelaten,... in een passief afwachten van Zijn wederkomst. O, neen; Hij heeft hen verzekerd dat Hij hen niet als wezen zou achterlaten, maar dat Hij met hen zou zijn “alle dagen tot de voleinding der wereld” (zie [Mattheüs 28:20](#)). En Hij beloofde hen de Vader te zullen bidden, en de Trooster – de Geest der Waarheid – te zenden, Die hen “in alle waarheid zou leiden” (zie [Johannes 16:13](#)). In **al de waarheid, die geloofd wordt met het hart en beleden met de mond**.

Tussen dat wat Jezus Christus geheel alleen volbracht heeft en dat wat Hij aan het einde zal openbaren, òòk alléén door Zijn macht en Zijn kracht, is er plaats voor onze medewerking,... “mede-arbeid”! “**Want wij zijn Gods medearbeiders...**” (1 Korinthe 3:9a). Wát is de zin van de ruimte en tijd die de mensheid nog gegeven wordt, nadat haar verzoening door Jezus Christus reeds is geschied en geproclameerd? God heeft een doel,... verwacht nog iets... God wil Zijn laatste en beslissend woord niet spreken zonder een menselijk antwoord, een menselijk “JA” gehoord te hebben, zonder dat Zijn genade een stem van menselijke dank – uit de diepte van de met Hem verzoende ZIELEN – heeft OPGEROEPEN.

Wij weten het,... de tijd is vol van lessen. Dit zal ongetwijfeld nog erg zwak blijven; en het antwoord op die Goddelijke genade zal wederom **volle genade** nodig hebben. Want niet allen zullen geloven, erkennen en belijden. Zij die dit wel doen zullen in alle generaties – òòk in deze eindtijd – een minderheid vormen. Gode zij dank dat deze handvol antwoordenden,... verantwoordelijken er altijd is geweest. Onder de liefdevolle, maar òòk straffe leiding van de Heilige Geest ¹⁶³ leeft DE Gemeente van Jezus Christus! Halleluja!! Zij wordt geformeerd en breidt zich uit over het gehele rond der aarde, ofschoon zij zich in onze tijd nog deformeert en reformeert (= zich verdeelt en weer hergroepeert) – treurig, maar waar – en zij gaat

¹⁶¹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De oorlog van Gog \(volgens Ezechiël 38 en 39\)](#)” (in smartphone-formaat) van CJH Theys. (noot AK)

¹⁶² Voor meer uitleg over dit vers, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[Daniël, hoofdstuk 10](#)” van CJH Theys. (noot AK)

¹⁶³ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)” van CJH Theys. (noot AK)

voorwaarts en verkondigt de Blijde Boodschap tot aan het einde der aarde (met vooruitgang en teruggang in haar zendingssijver!). Zij is zich bewust van haar opdracht:

- **“En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volkeren; en dan zal HET EINDE komen.”** (Mattheüs 24:14)

De Gemeente van Jezus Christus is géén doel in zichzelf, zoals zo velen denken. Zij kan er niet op bedacht zijn het gemakkelijk te hebben, ... zich niet bezig houden met reputatie, uitbreiding, uiterlijk vertoon, ... haar tijd doorbrengen met verliefd te kijken naar zichzelf. **Zij is er voor de Here Jezus Christus, voor Zijn Woord, en om als een Licht te zijn voor de wereld!** Zij leeft als zij gehoorzaam en missionair is Teruggetrokken in zichzelf verwelkt zij, gaat zij tot ontbinding over, en verdrinkt zij zichzelf in haar spiegelbeeld... Bij alle menselijke wisselvalligheden herhaalt de geschiedenis zich. Dat wij hierop letten!!

Onder het Oude Verbond heeft Gods volk herhaaldelijk gelonkt en geflirt naar en mèt de afgoden, ... de wegen van de heidenen verkozen, ... zich vervolgens gestort in tweespalt en verdeeldheid, en het werk tenslotte overlatend aan de grote machten van de wereld. Wie zou durven beweren dat de Gemeente, zoals wij deze heden ten dage kennen, het er beter heeft afgebracht onder het Nieuwe Verbond? Wordt ook nu niet “de brede weg” bewandeld, wereldgezindheid aangekweekt en dezelve gelijkvormigheid in haar gelederen getolereerd?!? Kunnen wij niet beter spreken van “hoogverraad jegens haar roeping”?!?

Vanwaar anders die duizend-en-een stukken waarin zij uiteengevallen is, als een spiegel gevallen van de plaats waar zij stond?!? Is het zout niet allang smakeloos geworden?!? En toch, ondanks deze verregaande ontrouw, dit ten hemel schreiend verraad, werkt de Heilige Geest in het verborgen aan de formatie van de Bruidsgemeente ¹⁶⁴. Halleluja!! Christus als Het Hoofd blijft soeverein. Wat geschreven staat in 1 Korinthe 15:25 moet gebeuren: *“Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd hebben.”* Daarom bestaat het Lichaam nòg, ondanks haar zwakheid en verraad; en als Christus haar niet aan haar lot overlaat, wat zullen wij dan (moeten) doen?!

Weet u geachte lezer / lezeres hoe wij het zien? De laatste dagen van onze wereld zijn als totaliteit net als een brug die tussen twee grote pijlers hangt, die gevormd worden door de tweevoudige komsten van Jezus Christus... de brug die opgehangen is tussen twee oevers: de **lijdende** Jezus en de **verheerlijkte** Jezus. Alleen de Gemeente van Jezus Christus kent deze twee pijlers die haar dragen. De wereld kent die niet. En omdat wij nog IN de wereld zijn, maar niet VAN de wereld, is het Christelijk getuigenis noodzakelijk. Dat God, de Heilige Geest, ons zal bekwamen om getrouw te blijven. Amen.

Daar is dan ook nog altijd een “veelvuldig getuigenis”, en hiervan willen wij de volgende elementen na-gaan:

1. ten eerste – de aanwezigheid in de wereld (door mondelinge verkondiging van het Evangelie), en
2. ten tweede – het profetisch getuigenis en het getuigend handelen.

Alvorens echter in details te treden willen wij er nog eens de nadruk op leggen dat wij – steunend op genade – telkens weer tot de Here moeten komen om onze toevlucht te nemen tot gebed ¹⁶⁵ en overdenking... Dat wij telkens weer moeten grijpen naar Gods Woord waarin wij ons hebben te verdiepen tot lering, tot onderwijzing, om het ook te doen, opdat wij niet falen. De Bijbel staat immers vol vermaningen, die ons telkens terugroepen naar de Bron van elk waarachtig getuigenis.

Als het gaat om: (1) Die aanwezigheid in de wereld, moet worden opgemerkt dat wij voor alles onze houding tegenover de wereld moeten bepalen. Dit is (naar onze bescheiden mening) vooral van belang, omdat velen van hen die zich met de laatste dingen, en in het bijzonder met de Bijbelse profetieën hebben bezig gehouden (wij treffen deze vooral aan in onze pinksterkringen ¹⁶⁶), uitgingen van een verkeerde visie op de verhouding van het volk van God tot de mensheid in haar geheel.

Hoe zit dat nu? Het Oude Testament herhaalt telkens dat Israël – sinds Abraham – als volk en natie “afgescheiden moest leven ten opzicht van andere volken, en op geen enkele wijze deel mocht hebben aan hun verontreiniging”. Het is evenzeer waar dat het Nieuwe Testament met nadruk herhaalt dat òk wij (in tegenstelling tot de ongelovigen) *“een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk...”* zouden zijn (zie [1 Petrus 2:9](#)). Dat wij dus niet “gelijkvormig moeten worden aan deze verderfelijke wereld” (zie [Romeinen 12:2](#)), maar *“de dingen die boven zijn”* moeten zoeken (zie [Colossenzen 3:1](#)), en moeten leven als *“bijwoners en vreemdelingen”*:

- *“Geliefden, ik roep u op als bijwoners en vreemdelingen u te onthouden van de vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen de ziel.”* (1 Petrus 2:11, HSV)

Is Jezus Zelf niet zover gegaan dat Hij in Zijn hogepriesterlijk Gebed gebeden heeft: *“...Ik bid niet voor de(ze) wereld”* (zie [Johannes 17:9a](#) – en Hebrëeën 13:14, *“Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige”*), en wij zo duidelijk het gebod te horen krijgen: *“Hebt de wereld niet lief, noch*

¹⁶⁴ Zie event. onze GRATIS studie [“Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁶⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie [“Leer bidden \(over de noodzaak van gebed naar Gods wil\)”](#) van CJH Theys. (noot AK)

¹⁶⁶ Pinksterkringen = Die Gemeente(n) waar de Pinksterboodschap en de Pinksterervaring – dus: de boodschap over en de ervaring van de uitstorting van en/of de vervulling met de Heilige Geest – gepredikt en ervaren wordt. (noot AK)

hetgeen in de wereld is” (zie [1 Johannes 2:15a](#)). Wij zien dus hoe duidelijk de zaak is: de opdracht is nog steeds dezelfde gebleven; onveranderd gelijk de Opdrachtgever onveranderlijk is! **Wij moeten ons steeds meer losmaken van deze wereld.** Het beste wat wij als Christenen kunnen doen is: als bekeerden bij elkaar gaan zitten in een hoekje om – verteerd door heimwee naar het Jeruzalem boven – ons pelgrimslied te zingend: “ik heb mijn woning niet hier, maar daarboven”! Amen.

Wij hebben al gezien dat Abraham niet werd geroepen om alles te verlaten om een sekte te vormen, maar om een “bron van zegen te zijn” en niet alleen voor enkelingen, maar voor “alle geslachten der aarde”:

- “En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en **wees een zegen!** En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en **in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden.**” (Genesis 12:2-3)

Zo vinden wij in het hele Oude Testament déze “opening naar de wereld om ons heen”: “Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting.” (Psalm 2:8)

Laten wij één en ander vergelijken met Jesaja 2:2-5 en 25:6-9:

- “En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn (HSV: **vast zal staan**) op de top (letterlijk: **in het hoofd**) van de bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvels, en tot dezelve zullen alle heidenen toevloeien. En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot de berg des HEEREN, tot het huis van de God van Jakob, opdat Hij ons lere van (HSV: **zal onderwijzen aangaande**) Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal rechten (= **recht spreken**) onder de heidenen, en bestraffen vele volken; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkels (HSV: **speren tot snoeimessen**); het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen geen oorlog meer leren. Komt, gij huis van Jakob, en laat ons wandelen in het licht des HEEREN.” (Jes. 2:2-5)
- “En de HEERE der heirscharen (HSV: **van de legermachten**) zal op deze berg allen volken een vette maaltijd (HSV: **een feestmaal met uitgelezen gerechten**) maken, een maaltijd met reine wijn, met vet vol van merg, met reine wijnen, die gezuiverd zijn. En Hij zal op deze berg verslinden het bewindsel des aangezichts (= **de gezichtsbedekking**), waarmee alle volken omwonden zijn, en het deksel (HSV: **de bedekking**), waarmee alle natiën bedekt zijn. **Hij zal de dood verslinden tot overwinning, en de Heere HEERE zal de tranen van alle aangezichten afwissen;** en Hij zal de smaadheid van Zijn volk van de ganse aarde wegneemen; want de HEERE heeft het gesproken. En men zal te dien dage zeggen: Ziet, Deze is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons zalig maken. Deze is de HEERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn zaligheid.” (Jes. 25:6-9)

Is dit alles in het Nieuwe Testament veranderd? Zeer zeker niet! Wij zien iedere keer weer dat Jezus met innerlijke ontferming bewogen is over de menigten, ... en dat de Verrezen Heiland Zijn discipelen uitzendt als “dragers van het Evangelie”, naar “ALLE VOLKEN, OVERAL TER WERELD” (zie [Mattheüs 28:19](#) en [Markus 16:15](#)), met de waarschuwing dat zij zouden zijn “als schapen te midden van wolven” (zie [Mattheüs 10:16](#), en vergelijk dit vers met [Mattheüs 5:10](#), [24:9](#) en [Johannes 15:20](#)), en dat zij zouden bloot staan aan de grootste haat en vervolgingen:

- “Ziet, Ik zend u als schapen in het midden der wolven; zijt dan voorzichtig (HSV: **bedachtzaam**) gelijk de slangen, en oprecht gelijk de duiven.” (Mattheüs 10:16)
- “Zalig zijn (zij) die vervolgd worden om der gerechtigheid wil; want hun is het Koninkrijk der hemelen.” (Mattheüs 5:10)
- “Alsdan zullen zij u overleveren in verdrukking, en zullen u doden, en gij zult gehaat worden van alle volken, omwille van Mijn Naam.” (Mattheüs 24:9)
- “Gedenk het woord, dat Ik u gezegd heb: Een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen.” (Johannes 15:20a)

De Bruid (ofwel: de Bruidsgemeente) – zo wonderbaar gesymboliseerd in de “gehuwde” vrouw van [Openbaring 12](#)¹⁶⁷ – moet er zeer zeker op bedacht zijn “in de woestijn” te moeten leven (de plaats welke God haar heeft toebereid – zie [Openbaring 12:6](#) en [14](#)) en achtervolgd door de tegenstander en geduchte vijand, die haar (Gode zij dank !) niet kan schaden (zie [Openbaring 12:13-16](#)). Geloofd zij de Naam des Heren! De door ons aangehaalde Bijbelteksten, waarvan men zich graag bedient om een “politiek van wereldmijding” te rechtvaardigen, komen voor in een verband dat wij niet uit het oog mogen verliezen. Velen staan een “radicaal breken” met de wereld voor. Is dat wat Jezus bedoelt?

In de Bijbel lezen wij dat het Gods wil is dat Christenen een “heilige natie” vormen, ... leven als “vreemdelingen en bijwoners” op de aarde. Dat is goed en niet te loochenen. Oké, maar dan toch zeker ook om “de deugden te verkondigen van Hem, Die ons getrokken heeft uit de duisternis en ons heeft geroepen tot Zijn wonderbaar licht” (zie [1 Petrus 2:9b](#)). Om “een eerlijke wandel te leiden onder de heidenen, opdat in hetgeen zij kwalijk van ons spreken als van kwaaddoeners, zij uit onze goede werken God mogen verheerlijken in de dag der bezoeking”. (zie [1 Petrus 2:12](#))

¹⁶⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Openbaring, hoofdstuk 12](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 12](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

Het is zeker dat wij niet gelijkvormig moeten worden aan deze wereld! Zeker, maar er staat tevens geschreven dat “wij zegenen moeten die ons vervolgen,... dat wij niemand kwaad voor kwaad zullen vergelden,... en dat wij, indien het mogelijk is, vrede moeten houden met ALLE mensen” (zie [Romeinen 12:14](#) en [17:18](#)). Als er geschreven staat dat wij “de dingen moeten zoeken die boven zijn, waar Christus is...” (zie [Colossenzen 3:1](#)), dan wil dat niet zeggen dat er sprake moet zijn van een vaag heimwee naar de hemelse dingen alleen, dòch van **een verbonden zijn mèt Christus, Die van ons gehoorzaamheid verwacht tijdens ons leven hier op aarde!!**

Jesus heeft niet gebeden voor deze wereld. Akkoord, maar Hij heeft òòk gebeden voor de Zijnen dat zij “*één zijn, opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt*” ... “*opdat de wereld bekenne* (of: *zal erkennen*), *dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt*” (zie [Johannes 17:21b + 23b](#)). Wanneer wij het Hoge priesterlijk Gebed van Jezus Christus goed – dat wil zeggen: **biddend** – bestuderen en erover mediteren, zullen wij moeten toegeven dat het geheel en al open is naar de “wereld” (in dit 17de hoofdstuk van Johannes alleen komt de term “wereld” 19 keer voor, wat toch wel wat wil zeggen!).

Als ons tenslotte gevraagd wordt om “deze wereld niet lief te hebben” (zie [1 Johannes 2:15](#)), dan is het – blijkens het vervolg (wat daarmee samenhangt), omdat “deze wereld en haar begeerlijkheid voorbijgaat” (zie [1 Johannes 2:16-17](#)) – natuurlijk zo dat wij deze wereld (als opstandige, rebellerende, afvallige wereld) niet liefhebben. Maar is het dan wel gerechtvaardigd om zich helemaal uit de wereld terug te trekken, om alsdan als “gereinigden” op een hoopje bij elkaar te gaan zitten en verder niets meer te doen?

Wij willen de ernst van elke situatie onder ogen zien en de goede bedoelingen van velen, die de beslissing nemen met hun milieu te breken, ook niet miskennen, maar tòch is het goed ook rekening te houden met de waarschuwing: “monniken en nonnen menen de wereld ontvlucht te zijn, maar in hun kloosters zitten zij er dieper in, dan wanneer zij tussen het volk zouden leven; want juist in die kloosters is die wereld aanwezig met al haar begeerten”. En deze waarschuwing is nog wel van de Zwitserse hervormer [Zwingli](#) die (gelet op zijn vroeger leven) het toch wel geweten heeft. Wanneer wij hierover dieper nadenken, moeten wij toegeven – zonder te willen generaliseren – dat wij deze woorden in de eerste plaats op onszelf kunnen toepassen als wij vergeten dat de wereld evenzeer IN ons als BUITEN ons is!! Een goed verstander heeft maar een half woord nodig.

De Bijbel leert dat de gelovige IN de wereld is, en dat hij er in moet blijven zonder VAN de wereld te zijn. Juist hij is geroepen om in de wereld zijn taak te volbrengen, en het werk van de tegenstander te doorbreken **in de kracht van de Heilige Geest**. Als God de wereld zo zeer heeft liefgehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, dan kunnen wij niet inzien waarom wij haar de rug moeten toekeren met een onverschilligheid en ongevoeligheid die door Jezus nooit zo aan de dag gelegd zijn. Velen beroepen zich zo graag op het bekende bevel: “*Gaat uit van haar (= uit Babel), Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt...*” (zie [Openbaring 18:4b](#); vergelijk met [Jesaja 48:20](#), [52:11](#), [Jeremia 50:8](#) en [51:6 + 45](#)):

Wat willen zij hiermee zeggen? Zij willen hiermee hun afkeer van de wereld aantonen en Bijbels rechtvaardigen. Ons inziens zijn wij verkeerd bezig als wij het Bijbels gebod misbruiken om een schuldige “desertie” (= het zich moedwillig onttrekken aan de vervulling van onze plicht) te maskeren; ja, om die te willen rechtvaardigen. Veel meer wordt van ons dezelfde waakzame aanwezigheid gevraagd die ook Jezus kende. **Het farizeïsme** in al zijn vormen – en de farizeeër is juist het meest gevaarlijk als hij zich vermomt als tollenaar! – **doodt het getuigenis van de Christen**. Wij moeten het volgende nooit vergeten: zodra wij ons slechts één millimeter verheffen bóven onze naaste(n), met de gedachte hem te willen oordelen – al is het dan alleen maar voor één seconde – dàn kunnen wij hem de genade van Jezus Christus niet meer verkondigen.

Hoe dient onze houding dan te zijn? Uit de Evangelieën blijkt duidelijk dat Jezus werkelijk aanwezig kon zijn in de meest verschillende omstandigheden en gezelschappen. Deugdzaam mensen hebben Hem weliswaar verweten dat Hij met mensen van slechte zeden aanzat – “met zondaars en tollenaars” (zie [Mattheüs 9:11](#), [11:19](#), [Markus 2:16](#) en [Lukas 15:2](#)) – maar dat verhinderde Hem niet, bij gelegenheid, de uitnodiging van Simon de Farizeeër te aanvaarden (zie [Lukas 7:36](#), [11:37](#) en [14:1](#)).

Terzelfdertijd heeft Hij tot de overpriesters, Schriftgeleerden en oudsten van het volk, die zo zeer overtuigd waren van hun geestelijke superioriteit, gezegd dat “tollenaars en hoeren hen zouden voorgaan in het Koninkrijk van God” (zie [Mattheüs 21:31](#)). Zo ging Jezus om met de vurigste Joden (“*gij zijt niet verre van het Koninkrijk Gods*” zei Hij tot één van hen – zie [Markus 12:34](#)), alsook met Samaritanen (en een Samaritaanse vrouw), waarover Zijn discipelen zich verbaasden (zie [Johannes 4:27](#)). Jezus heeft zelfs te maken gehad met heidenen, zoals de hoofdman te Kapernaüm en de Syro-Fenicische vrouw, bij wie Hij “zo’n groot geloof” gevonden had zoals Hij niet in Israël had gevonden (zie [Mattheüs 8:10](#) en [15:28](#)).

Hoe evenwichtig was Jezus’ handel en wandel!!

Tòch, al heeft Jezus ook op tal van manieren Zijn zoekende en reddende liefde voor de mensheid bewezen – zelfs tot op het kruis, waarop Hij de schuld van de gehele wereld heeft gedragen – tòch is Hij ook nooit (zelfs niet voor een ogenblik) medeplichtig geweest aan haar zonden. Hoe staat het met ons?? Wij echter zijn maar al te vaak medeplichtig, en wij lopen te koop met onze diepe afkeer van de wereld, terwijl in het verborgen “de begeerlijkheid van de wereld” ons nog diep in het bloed kan zitten! Wie van ons zal dit

durven tegenspreken en tegelijkertijd God in Zijn aangezicht zien?!?

Hoe staat de wereld tegenover ons en ons getuigenis? In hoeverre wil zij met ons te maken hebben?? Wij willen niet de nadruk leggen op onze verantwoordelijkheid om aanwezig te zijn in de wereld, omdat zij zou dingen naar onze belangstelling. Wij maken ons illusies als wij geloven dat de wereld door ons getuigenis zou kunnen worden bekeerd en “getemd”, en niet beter zou vragen dan goed met haar overeen te komen,... haar diensten, zelfs haar medewerking zou aanvaarden. Wij geven ons er rekenschap van dat de mensheid zich steeds openlijker van het Christelijk geloof losmaakt, en alleen nog maar schouderophalend naar ons luistert. Waar dient het dan toe? Wat nut is het, als wij zien hoe het tegenwoordig Christendom (?) onder hoongelach terugkeert van de hel naar haar eerste ongebonden vrijheid!?

De Christenheid kan erover klagen, zoals een misleid meisje weent over een ontrouwe minnaar, maar wat zich in onze dagen afspeelt is niets anders dan het gevolg van de grote leugen waaraan zij zich de eeuwen door heeft schuldig gemaakt! Zullen wij ons dan in de laatste dagen terugtrekken, omdat wij anders afgevoerd worden?!? Zullen wij dan nu huilend bij de pakken neerzitten over zoveel ondankbaarheid?!? Zullen wij ons in deze boze dagen verbazen over het “heidens-christendom” (of is het “christelijk-heidendom” ?), dat op alle terreinen steeds openlijker aan de dag treedt?!?

Is dit alles een geldige reden om moedeloos te worden,... om Hem, Die de wereld heeft overwonnen, in de steek te laten onder het voorwendsel dat wij zo weinig merken van die overwinning ¹⁶⁸?!? Wij horen zo dikwijls beweren dat het Christendom, het Bijbels Christendom wel te verstaan, stervende is. Wat denkt u ervan? Zou dat waar zijn?? Wij weten wat Jezus gezegd heeft bij monde van Zijn geliefde apostel in Openbaring 3:1b ¹⁶⁹: “Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, en gij zijt (geestelijk gezien) dood.” Aan de andere kant zijn wij ervan verzekerd dat Hij tot in alle eeuwigheid leeft, en dat wij IN ALLES van Hem afhankelijk zijn, en niet van de gunst van de wereld!! Amen.

Jezus vraagt ons “af te steken naar dieper water” (zie [Lukas 5:4](#)). Niet om ons te verdrinken, maar om daar “op Zijn Woord” de netten uit te werpen! Welke levenslessen zijn hier te leren? **Het is verreweg het beste om te handelen in het geloof aan Zijn Woord**, en in de wetenschap dat bij de Wederkomst van de Here Jezus Christus de voosheid (= leegheid) van deze wereld en van ons leven zal verdwijnen, en dat Hij Zijn Vrederijk ¹⁷⁰ op deze aarde zal vestigen, opdat wij zó doende in staat zullen zijn langzamerhand de juiste houding te vinden in plaats van starre principes toe te passen alleen vanwege kennis doch niet in Zijn kracht!! Want de Heilige Geest heeft géén “programma” – Hij leert ons Jezus uit te leven in deze wereld. Amen. Eis voor deze tijd: “Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.” (Mattheüs 5:16)

Als het gaat om: (2) het (profetisch) getuigenis van de Gemeente, moeten wij direct opmerken dat de Gemeente nooit levend kan zijn als zij niet vastberaden gericht is op de gehele mensheid. Zij leeft evenmin, als zij niet een duidelijke boodschap heeft voor alle mensen; en het doet er niet toe of zij die horen willen of niet. Want dit staat vast: het authentieke getuigenis heeft in de allereerste plaats betrekking op dat wat Jezus Christus al tijdens Zijn aardse loopbaan – Zijn sterven en opstanding – heeft gedaan,... “wij prediken Christus, de Gekruisigde” (zie [1 Korinthe 1:23](#)), met alles wat dit voor de gehele wereld inhoudt!

Wij zullen ons nooit van dit getuigenis kunnen ontdoen, hoewel het voor mensen van alle tijden een dwaasheid en ergernis is. De Gemeente van de Here Jezus Christus moet zich houden aan haar oorspronkelijke taak. **Zij kan het Evangelie van het kruis niet vervangen door een meer aantrekkelijke, moderne boodschap, zonder haar Heer en Hoofd te verloochenen!** Deze boodschap eindigt echter niet bij de Hemelvaart van Jezus.

Wij blijven de heerschappij van Jezus Christus verkondigen door de bovennatuurlijke kracht van de Heilige Geest, Die Hij de Zijnen verleent zo zij in Hem geloven “gelijkerwijs de Schrift zegt”. De water- en Geestesdoop en het Heilig Avondmaal zijn de tekenen van de reële tegenwoordigheid van Christus onder ons:

- “...Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. Want u komt de belofte toe,...” (zie [Handelingen 2:38-39a](#))
- “...Neemt, eet, dat is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis. Desgelijks nam Hij ook de drinkbeker, na het eten van het avondmaal, en zei: Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament (HSV: nieuwe verbond) in Mijn bloed. Doet dat, zo dikwijls als gij die zult drinken, **tot Mijn gedachtenis**. Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en deze drinkbeker zult drinken, zo verkondigt de dood des Heeren, totdat Hij komt.” (1 Korinthe 11:24b-26)
- “Jezus dan zei tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Tenzij dat gij het vlees van de Zoon des

¹⁶⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De overwinnaars; over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁶⁹ Voor meer UITLEG over dit vers, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Openbaring, hoofdstuk 3](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 3](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁷⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij **geen leven in uzelf.**” ... “Dit is het Brood, dat uit de hemel nedergedaald is; niet gelijk uw (voor)vaders het Manna gegeten hebben (zie [Exodus 16](#) en [Deut. 8:3](#)), en zijn gestorven. Die dit Brood eet, zal in der eeuwigheid leven.” (Johannes 6:53 + 58¹⁷¹ en overige passages)

“**Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid**” (zie [Colossenzen 1:27b](#)). Halleluja! Het Christelijk getuigenis is bovendien niet volledig zonder de verkondiging van de Wederkomst van Jezus Christus in Zijn volheid. En ook hier stukt de prediking niet, want èn waterdoop èn Geestesdoop èn het Heilig Avondmaal des Heren verwijzen eveneens naar de [parousia](#) (= de zichtbare Wederkomst van Jezus Christus):

- “Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en deze drinkbeker zult drinken, zo verkondigt de dood des Heeren, totdat Hij komt.” (1 Korinthe 11:26)
- “Wij zijn dan met Hem begraven, door de (water)doop in de dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid van de Vader, alzo ook wij in nieuwhed des levens wandelen zouden.” ... “Maar nu, van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking¹⁷², en het einde het eeuwige leven. Want de bezoldiging (HSV: het loon) van de zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere.” (Romeinen 6:4 + 22-23 en overige passages)

Een blijde en positieve boodschap, recht gesneden, kan wel niet alles doen ophouden, maar op z'n minst kan zij veel verhinderen. Gelukkig kunnen wij in onze tijd ook constateren dat gemeenteleden over de gehele wijde wereld wakker beginnen te worden; en bijzonder verheugend is het als wij zien, hoe menig- een zich uitstrekt “naar het WIT van het doel” (zie [Filippensen 3:14](#)). Daar is overvloedige genade. Glorie voor God! Maar de Gemeente moet niet alleen Degene verkondigen “Die is, èn Die was, èn Die komen zal” (zie [Openbaring 1:8b](#)), niet alleen “Jezus Christus is nog steeds dezelfde, gisteren, heden en tot in alle eeuwigheid” (zie [Hebreeën 13:8](#)). Haar getuigenis heeft ook nog een ander aspect...

Door de getrouwe verkondiging van de Blijde Boodschap van de verlossing door het kruis worden zij, die haar aannemen, bevrijdt van de drukkende last van het rampzalig verleden. Wat de mens ook mag doen om die te ontkennen, of zich er op één andere manier van te bevrijden, die last blijft hem drukken, totdat **Goddelijke vergeving en verzoening in en door Jezus Christus** hem ervan bevrijdt, en hij op zijn beurt begint zèlf te vergeven! Door de verkondiging van de Blijde Hoop op de Wederkomst van Jezus Christus worden zij verlost die deze Boodschap ten volle aanvaardden,... bevrijdt van alle last van de toekomst. Want het is een onweerlegbare waarheid dat déze angst, voor de onbekende toekomst, de mensheid verteert!! Vluchten in al te kortdurende geneugten, onsamenhangende dromen, zelfgebouwde luchtkastelen, kunnen haar van haar angst niet genezen. Dat kan alleen DE GEFUNDEERDE HOOP **Die Christus in mensenharten werkt door de Heilige Geest**¹⁷³! Geprezen zij Zijn Naam!! Amen. En een ieder die dit licht heeft ontvangen, verspreidt overal daarvan de weerglans.

Wie verlost is door Jezus Christus en gedoopt is met de Heilige Geest en vervuld blijft met Gods Geest, kan voortaan leven in de vrijheid welke het kindschap Gods met zich brengt, en kan zich met alle krachten wijden aan alles wat in het heden van hem wordt gevraagd. Want IN HET HEDEN LIGT alsdan ZIJN VERANTWOORDELIJKHEID! En hier hebben dan ook allen **het profetisch getuigenis** nodig als “een lamp voor onze voet” (zie [Psalm 119:105](#)), om onze weg door deze donkere wereld te verlichten. Dit profetisch woord (getuigenis) staat evenzogoed centraal, want “het onderwerp van de profetie is Christus Zèlf”. Wij moeten trachten Hem overal te ontdekken. Het aanschouwen van Zijn stralende Persoon is het zekerste middel om ons te behoeden voor de ijdelheid des levens!!

Christus IS en BLIJFT het MIDDELPUNT. In Hem zal eens alles in de hemel en op de aarde verenigd zijn. Men moet er zich voor wachten om het los te maken van het geheel van Gods gedachten, zoals vastgelegd in Zijn wondervol Raadsplan, want dat heeft steeds betrekking op Jezus Christus. **Hij is het LICHT der wereld!** Daarom ook is het de Gemeente gegeven te spreken van de heerschappij van haar Here en Hoofd, in direct verband met het heden. Van Hem ontvangt zij daartoe het licht, dat haar in staat stelt,... om het valse in de wereld en in haar midden te ontdekken en te ontmaskeren. Zó kan zij de hedendaagse geschiedenis interpreteren, en bovendien de feiten van de dag helder onderscheiden, om daarin Gods plan aan te wijzen!! Amen.

De tekenen der tijden (18)

Positieve en negatieve

In Mattheüs 16 vers 3 staat dit geschreven: “...kunt gij de tekenen der tijden niet onderscheiden?” Jezus' verwijt was gericht tot de Farizeeën en Sadduceeën. Wij zijn verkeerd bezig, wanneer wij déze “tekenen” alleen maar (willen) zien in het negatieve of catastrofale. Er zijn heel wat “inquisiteurs” (onderzoekers) vol

¹⁷¹ Voor meer UITLEG over deze verzen, zie onze GRATIS ‘vers voor vers’ studie “[Johannes – Het Boek over het leven van JEZUS CHRISTUS, de Zoon van God](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁷² Zie eventueel onze GRATIS studie “[Heiligmaking](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁷³ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)” van CJH Theys. (noot AK)

goede bedoelingen, die op het uurwerk van de wereld zien dat het één minuut voor twaalf is, en die dit dan aan allen verkondigen. Hebben zij, die zó doen, niet een erg bekrompen blik op de Bijbel, de wereld en de komende Here zelf? Waarschuwen is altijd iets goeds, want wie gewaarschuwd is telt voor twee, zegt het spreekwoord. Toch kunnen sommigen het op de spits drijven: het te bont maken of sterk overdrijven, wat ook alweer niet nodig is. Waarom zouden wij van het éne uiterste in het andere vallen?! Welk nut heeft dat??

Door alle eeuwen heen zijn er altijd “lichtende tekenen” geweest, opgericht door de Here Zelf. Zij zijn als verkeerslichten, die de mensen precies doen weten wat is toegestaan en wat niet mag. Rood licht verbiedt, terwijl groen licht toestaat, het ons vergunt om de weg te vervolgen. Door het hele Oude Testament verspreid vinden wij deze “lichten”. Zij wijzen de weg naar Het Grote Licht: Christus. Het Nieuwe Testament is niet minder welsprekend. Tal van wonderen en tekenen spreken ons van de komende grote **bevrijding van de mensheid**. En, als Jezus Christus spreekt over “het einde van de wereld”, wijst Hij op de “positieve” tekenen, die daaraan vóórafgaan.

Hij noemt dan degenen die zullen “**volharden tot het einde**” (zie [Mattheüs 24:13](#)) en de niet-meer-te-stuiten “voortgang van het Volle Evangelie in de gehele wereld” (zie [Mattheüs 24:14](#)). In Openbaring hebben wij hoofdstuk 7 en 14 ¹⁷⁴ welke ons de 144.000 “verzegelden” voorstellen; in [Openbaring 10](#) ¹⁷⁵ hebben wij “de sterke Engel” (zie vers 1), Die de ziener op Patmos “het boek van het profetisch getuigenis” geeft dat aan alle volkeren moet worden verkondigd (zie vers 8-11); in [Openbaring 12](#) ¹⁷⁶ hebben wij “de gehuwde vrouw” ¹⁷⁷ die – bekleed met zon en maan en sterren (beeld van de volheid van de Godheid Lichamelijk !) – het beeld van **de Bruidsgemeente van Jezus Christus** is, aan wie “*twee vleugels van een grote arend*” ¹⁷⁸ (beeld van de volle kracht van de Heilige Geest !) gegeven wordt om heen te vliegen naar haar eigen plaats (“*haar van God bereid*” – zie [Openbaring 12:6](#)). Dit alles spoort ons aan om te letten op de POSITIEVE TEKENEN die de af te leggen weg duidelijk afbakenen, ... duidelijke voortekenen van de Wederkomst in heerlijkheid van de Here Jezus Christus.

Zij roepen ons met nadruk op om onszelf in te zetten en met volharding de voorgestelde weg te volgen, die vast en zeker leidt naar de komende Vrededorst. Glorie voor Hem! Daar zijn zo vele “tekenen”, lichtende tekenen op de kruispunten van de wereld: kleine, in onze eigen omgeving, in ons eigen leven. Wij zouden erg ondankbaar zijn als wij die tekenen van Gods trouw en liefde niet zouden onderscheiden. Laten wij God bidden om onze harte-ogen wijd te openen, opdat wij al deze onuitwisbare sporen van Zijn uitnemende genade in ons leven kunnen onderscheiden, en als het moet, ook aanwijzen. Hem zij alle lof en dank!!

Wij hebben naast de al genoemde positieve tekenen, ook nog NEGATIEVE. Déze nu zijn die rode verkeerslichten waarover wij terloops geschreven hebben. Zij dienen in ons geval als “waarschuwingstekens” en bewijzen ons dus eveneens goede diensten, omdat zij als het ware de dwaalwegen in het leven, waarlangs wij altijd weer zouden willen ontkomen, versperren. In het buitenland laat men soms met opzet autowrakken liggen op de gevaarlijke kruispunten. De bedoeling is automobilisten opmerkzaam te maken op het gevaar dat op deze plaatsen dreigt. In het Oude Testament waren onder meer de zondvloed (zie [Genesis 7](#)), de ondergang van Sodom en Gomorra (zie [Genesis 19](#)) en de spraakverwarring in de vlakte van Sinear (zie [Genesis 11:1-9](#)), onuitwisbare tekenen van Gods oordeel.

Jezus heeft vele positieve wonderen en tekenen gedaan, maar Hij heeft toch ook een vijgenboom doen verdorren, waar Hij alleen maar blad aan vond en de vruchten ontbraken. Zo zijn er vele mensenlevens die amper of geen (geestelijke) vrucht voortbrengen... **Geloof zonder werken is dood!** Dat wij gewaarschuwd zijn. In Zijn profetische rede over het einde der tijden heeft Jezus oorlogen en geruchten van oorlogen, hongersnoden, pestilentiën en aardbevingen, vervolgingen en valse profeten genoemd:

- “*En gij zult horen van oorlogen, en geruchten van oorlogen; ziet toe, wordt niet verschrikt; want al die dingen moeten geschieden, maar nog is het einde niet. Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen zijn hongersnoden, en pestilentiën (HSV: besmettelijke ziekten), en aardbevingen in verscheidene plaatsen. Doch al die dingen zijn maar een begin der smarten (HSV: van de weeën ¹⁷⁹). Alsdan zullen zij u overleveren in verdrukking, en zullen u*

¹⁷⁴ Voor de Bijbelverzen en ‘vers voor vers’ UITLEG over deze hoofdstukken, zie onze GRATIS studie “[Openbaring, hoofdstuk 7](#)” en “[hoofdstuk 14](#)” van CJH Theys. (noot AK)

¹⁷⁵ Voor meer uitleg over dit hoofdstuk, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[Openbaring, hoofdstuk 10](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 10](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁷⁶ Voor meer uitleg over dit hoofdstuk, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[Openbaring, hoofdstuk 12](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 12](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁷⁷ Zie eventueel ons GRATIS artikel “[Wie is de VROUW uit Openbaring 12 ?](#)” van A. Klein. (noot AK)

¹⁷⁸ **Openbaring 12:6+14**, “*En de vrouw vluchtte in de woestijn, alwaar zij een plaats had, haar van God bereid, opdat zij haar aldaar zouden voeden 1260 dagen (= 3,5 jaar – de periode van de GROTE verdrukking).*” ... “*En aan de vrouw zijn gegeven twee vleugels van een grote arend, opdat zij zou vliegen in de woestijn, in haar plaats, alwaar zij gevoed wordt een tijd, en tijden, en een halve tijd (= dezelfde periode van 3,5 jaar), buiten het gezicht van de slang (= de antichrist, die dan 3,5 jaar regeert).*”

¹⁷⁹ **Denk hierbij ook aan het 3x genoemde “WEE” in Openbaring 8:13b + 9:12 + 11:14 + , “Wee, wee, wee, degenen, die op**

doden, en **gij zult gehaat worden van alle volken, omwille van Mijn Naam**. En dan zullen er velen geërgerd worden, en zullen elkander overleveren, en elkander haten. En vele valse profeten zullen opstaan, en zullen er velen misleiden. En omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden (HSV: doordat de wetteloosheid zal toenemen), zo zal de liefde van velen verkillen.” (Mattheüs 24:6-11)

Jezus voorzegde ook de val van Jeruzalem (zie [Mattheüs 24:1-2](#)). En Hij brandmerkte de ontrouwe en kwade dienstknecht (zie [Mattheüs 24:48-51](#)), de dwaze maagden ¹⁸⁰ (zie [Mattheüs 24:40-41](#) en [25:1-12](#)), en de onnutte dienstknecht die zijn talent had begraven (zie [Mattheüs 25:14-30](#)).

In Openbaring worden verschillende plagen opgesomd – duidelijk onderscheiden en omschreven in de visioenen van de 7 zegels, de 7 bazuinen, de 7 fiolen – die wij in de geschiedenis van alle eeuwen terugvinden: oorlogen, hongersnoden, epidemieën, vervolgingen, verdrukkingen, aardbevingen, hagelstenen, vulkanische uitbarstingen, demonische machten, en nog meer (zie Openbaring, hoofdstuk 6, 8, 9 en 16 ¹⁸¹). Op zichzelf maken zij dikwijls meer indruk dan de andere, ook al omdat zij te vinden zijn als negatieve tekenen op zowel lokale, als nationale en internationale wegen...

Ze zijn te vergelijken met losse stenen in een muur vóórdat deze instort,... met ziekte en krankheid die ons lichaam teisteren vóórdat de dood intreedt en ons grijpt,... met draaikolken in een rivier die voorboden zijn van een neerstortende en alles meeslepende waterval. Geestelijk bekeken kunnen wij het volgende vaststellen: **deze alle zijn STOPTEKENS van God**,... bestemd om hardnekkige, weerspannige (= ongehoorzame, tegenwerkende), weerstrevende (= weerstand biedende) en rebellerende afgoden-dienende mensen een “halt” toe te roepen,... om deze tot stilstand te brengen en tot nadenken! Het spreekt nog altijd van Gods bemoeienissen en van Zijn genade!! Amen.

Met alle vrijmoedigheid schrijven wij, dat zonder nadere precisering betreffende de tijdsduur, al deze rampen, tegenspoeden en ongelukken voor alle geslachten “permanente voortekenen” zijn van de ineenstorting van de wereld op een **onberekenbaar ogenblik**. Het stimulerende karakter van de onzekerheid blijft te allen tijde behouden! Wij willen hiermee zeggen dat het absoluut niet aan ons, mensen, is om “dag en uur” te kennen. Wel moeten wij God dankbaar zijn voor al deze “groene en rode verkeerslichten” op onze levensweg. Als zij niet nodig waren en zijn, zou een alwijze God ze niet geplaatst hebben als waarschuwingborden en barrières. God werkt niet doelloos.

Op al déze acht te slaan en ons eraan te houden is goed, maar wij moeten er ook niet meer in willen zien dan zij in werkelijkheid zijn. Het is maar één stap van de werkelijkheid naar de verbeelding! Om een sprekend voorbeeld te noemen: wanneer wij vanuit onze woonplaats naar een bepaalde plaats moeten, klimmen wij toch ook niet eerst in de richtingaanwijzer die door de ANWB geplaatst is en waarop de naam van die plaats staat aangegeven? De Bijbel leert ons verstaan dat het meest indrukwekkend wonder en teken, kleine “voorproefjes” zijn van wat komen moet. Laat het voor ons in elk geval genoeg zijn, als wij lezen: “...(ze) zijn beschreven tot **waarschuwing** voor ons, op dewelke de einden der eeuwen gekomen zijn.” (zie [1 Korinthe 10:11b](#))

Onze beschouwing is niet compleet als wij geen aandacht besteden aan die “andere” tekenen: DE VALSE (= bedrieglijke) TEKENEN! De laatste dagen zijn vól van deze, en wij moeten de echte van de valse weten te onderscheiden. Dit is mogelijk als wij kijken door de “bril van de Heilige Geest”. Anders gezegd en geschreven: “de gave... van de *onderscheiding der geesten*”, genoemd in [1 Korinthe 12:10c](#), maakt dit mogelijk. In verband hiermee willen wij direct opmerken dat waar **werking is van de Heilige Geest**, dáár is ook een bediening. Het is zaak om Hem in de Gemeente tot Zijn volle recht te laten komen, door ons aan **Zijn leiding** te onderwerpen.

De vijand (de duivel = satan !) heeft er alle belang bij om Gods sporen te vervalsen, en om zodoende de mensen op dwaalwegen te leiden. Misleiding is één van zijn sterkste kanten. Om dit te bewerkstelligen in de levens van mensenkinderen maakt de duivel zijn fascinerende nabootsingen, en tracht hij altijd weer te overbluffen, te overdonderen door “spectaculaire wonderen en tekenen”! Daarom moeten wij, vooral in onze tijd, oppassen voor deze duivelse streken, want in de Schrift staat: “de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden (of: laatste dagen) sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot **verleidende geesten**, en leringen van duivels (HSV: van demonen).” (1 Timotheüs 4:1)

In de dagen waarin wij leven zijn de mensen, gelovigen onder hen inclusief, ten zeerste belust op alles wat het etiket “spectaculair” opgespeld krijgt. Wij zijn geneigd te schrijven: hoe gekker, hoe liever zij het hebben. De “heldendaden” van de duivel moeten de mensen verleiden, en het schepsel verheerlijken. In waarheid wordt de duivel grootgemaakt! Daarom waarschuwt de Here Jezus ons voor valse profeten, valse leraars en hun wonderen en tekenen (zie [Mattheüs 24:24](#)), zoals wij gewaarschuwd worden in

de aarde wonen, van de overige stemmen van de bazuinen van de drie engelen, die nog bazuinen zullen” ... “Het ene wee (lees [Openbaring 9:1-11](#)) is weggegaan, ziet, er komen nog twee weeen na dezen.” ... “Het tweede wee (lees [Openbaring 9:13-21](#) en [Openbaring 11:13](#)) is weggegaan; ziet, het derde wee komt haast (lees [Openbaring 11:15-19](#)).” (noot AK)

¹⁸⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De 5 wijze en de 5 dwaze maagden en hun eigen lotsbestemmingen in de eindtijd](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁸¹ Voor de Bijbelverzen en ‘vers voor vers’ UITLEG over deze hoofdstukken, zie onze GRATIS studie: “[Openbaring, hoofdstuk 6](#)”, “[hoofdstuk 8](#)”, “[hoofdstuk 9](#)”, en “[hoofdstuk 16](#)” van CJH Theys. (noot AK)

Openbaring (zie [hoofdstuk 13](#) ¹⁸²).

De Gemeente van Jezus Christus kent het “profetisch ambt” (zie Efeze 4:11 ¹⁸³), en dit bestaat er dus in dat de tekenen der tijden zullen worden onderscheiden en Gods wil (welke daaruit voor elke étappe van de wereldgeschiedenis blijkt) wordt bekendgemaakt. Wij kunnen deze beschouwing niet afsluiten zonder te waarschuwen tegen de heden ten dage heersende verkeerde inzichten ten aanzien van de **profetie** als **gave van de Heilige Geest**, en het daarmee corresponderende ambt in en van de Gemeente van Jezus Christus. Men raadplegen de brochure van de schrijver: “**De Gever en Zijn Gaven**”! ¹⁸⁴

Er zijn namelijk mensen die de Bijbelse profetieën beschouwen als een “film” van de politieke geschiedenis van alle tijden. Vandaar dan ook dat wij alle mogelijke verklaringen aantreffen van de boeken Daniël ¹⁸⁵ en Openbaring ¹⁸⁶, om maar bij deze te blijven. De belangrijkste gebeurtenissen en personen uit de oudheid, uit de middeleeuwen en de moderne tijd, worden daarin genoemd. Zelfs worden er dan nog enkele riskante “voorspellingen” (zo moeten wij het één en ander zien !) aan toegevoegd met betrekking tot de nabij toekomst. Wij geven hier enkele, ons bekende, voorbeelden: In het begin van 1940 verkondigde men (op grond van de Bijbelse profetieën) dat het Duitse leger de nabuurlanden niet zou binnenvallen. In datzelfde jaar gebeurde dat juist wel. Men heeft [Mussolini](#) (de toenmalige minister-president van Italië) zo dikwijls gedoodverfd als de moderne caesar van het Romeinse Imperium, na zijn verovering van het Afrikaanse Eritrea – ook al op zogenaamd Bijbelse gronden. Het opendraaien van de sluisen van fantasie is altijd een welkome bezigheid geweest. Toen dat “systeem” eenmaal openstond, maakte het snel “furore”, en heden ten dage worden nog velen ertoe verleid deze verkeerde richting in te slaan. Wij vinden haar terug in die brochures waarin verschillende schrijvers “op goed geluk” alle “beesten, hun koppen en hoorns toedichten aan opvallende grootheden uit de menselijke komedie”!

Dergelijke “methoden” zijn niet nieuw, en wanneer mensen dergelijke “menselijke maatstaven” aanleggen, kan iedereen de Bijbelse profetieën laten zeggen wat of zij willen. Begrijp dit! Zulke methoden vervalsen echter de Bijbel en de geschiedenis. En wanneer wij goed opletten hoe men beide “mishandelt”, ontdekken wij die vervalsing in het bijzonder door ze met elkaar in overeenstemming te brengen. De Schrift verbiedt het raadplegen van waarzeggers, astrologen, en dergelijke ten strengste:

- “U mag u niet wenden tot de dodenbezweerders (sv: **duivelskunstenaars**) en tot de waarzeggers. U mag hen niet raadplegen, zodat u zich met hen verontreinigt. Ik ben de HEERE, uw God.” (Leviticus 19:31, HSV)
- “En de persoon die zich tot de dodenbezweerders of tot de waarzeggers wendt om als in (geestelijke) hoerij achter hen aan te gaan – tegen die persoon zal Ik Mijn aangezicht keren en Ik zal hem/haar uit het midden van zijn/haar volk uitroeien.” (Leviticus 20:6, HSV)
- “Onder u mag niemand gevonden worden die zijn zoon of zijn dochter door het vuur laat gaan, die waarzeggerij pleegt, die wolken duidt of aan wichelarij doet, die een tovenaer is.” (Deuteronomium 18:10, HSV)
- “Wanneer zij dan tegen u zeggen: Raadpleeg de geesten van doden, en waarzeggers met hun gelispel en geprevel – zeg dan: Moet een volk zijn God niet raadplegen? Moet men voor de levenden de doden raadplegen?” (Jesaja 8:19, HSV)
- “(Ik ben de HEERE) Die de tekenen van de leugendichters vernietigt, en de waarzeggers dol maakt; Die de wijzen achterwaarts doet keren, en Die hun wetenschap verdwast (HSV: hun kennis tot dwaasheid maakt).” (Jesaja 44:25)

Dat wij dan ook gewaarschuwd zijn tegen, wat wij willen noemen, “fatalistische opvattingen” van de geschiedenis, want deze zijn volkomen in tegenspraak met de letter en de geest van de Schrift! Amen.

De etappes van het einde (19)

God is de Heer van de geschiedenis

Daar is nog een andere manier om de Bijbelse profetieën te beschouwen. Het zogenaamde “politieke gezicht” van onze wereld wordt daarin dan niet ontdekt. Dat wil zeggen, wij zien dan niet de oorlogen en gevolgen en de ondergaande beschavingen, volkeren en culturen, enz., enz., maar wèl de grote “étappes van de laatste dagen”. Eén en ander komt dan hierop neer dat, vóór de komst van Jezus Christus in Zijn

¹⁸² Voor meer uitleg over dit hoofdstuk, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[Openbaring, hoofdstuk 13](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 13](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁸³ **Efeze 4:11**, “En Dezelfde heeft gegeven sommigen tot **apostelen**, en sommigen tot **profeten**, en sommigen tot **evangelisten**, en sommigen tot **herders en leraars**.”

¹⁸⁴ Zie onze GRATIS studie “[De Gever en Zijn Gaven](#)” van CJH Theys. (noot AK)

¹⁸⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Het Boek Daniël – alle 12 hoofdstukken, met ‘vers voor vers’ UITLEG](#)” van CJH Theys. (noot AK)

¹⁸⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Het boek Openbaring: “Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL” \(alle 22 hoofdstukken\)](#)” van CJH Theys en/of “[Het Boek Openbaring – “Het Evangelie van Jezus Christus voor de laatste dagen” \(alle 22 hoofdstukken\)](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

(zichtbare) heerlijkheid, verschillende voorvallen moeten gebeuren ¹⁸⁷. In dit licht noemt men dan verschillende “varianten” al naar gelang het geestelijk milieu, als:

- de 1ste opstanding (namelijk: die van de rechtvaardigen)
- het antichristelijk tijdperk (dat vóóraf gaat aan de GROTE verdrukking)
- de GROTE Verdrukking van 3½ jaar, en nog andere.

Met betrekking tot Gods heiligen kunnen wij, op grond van de Schriftopenbaring, spreken van een AAN-NAME en een OPNAME (in de lucht, de Here tegemoet –AK). Van de eerste – de AANNAME – repten wij terloops en citeren wij nogmaals de Schriftpassages:

- “Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan 10 maagden ¹⁸⁸, welke haar lampen namen, en gingen uit, de bruidegom tegemoet. En 5 van haar waren wijzen, en 5 waren dwazen. Die dwaas waren, haar lampen nemende, namen geen olie met zich. Maar de wijzen namen olie (beeld van de INWONENDE Heilige Geest) in haar vaten ¹⁸⁹, met haar lampen. Als nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen slui-merig, en vielen in slaap. En ter middernacht geschiedde een geroep: **Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!** Toen stonden al die maagden op, en bereidden haar lampen. En de dwazen zeiden tot de wijzen: Geeft ons van uw olie; want onze lampen gaan uit. Doch de wijzen antwoordden, zeg-gende: Geenszins, opdat er misschien voor ons en voor u niet genoeg zij; maar gaat liever tot de verkopers, en koopt voor uzelf. **10** Als zij nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en **die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten**. Daarna kwamen ook de andere maagden, zeggende: Heer, heer, doe ons open! En hij, antwoordende, zei: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet.” (Mattheüs 25:1-12, in het bijzonder vers 10) ¹⁹⁰
- “En gelijk het geschied is in de dagen van Noach, alzo zal het ook zijn in de dagen van (de Wederkomst van) de Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk, zij werden ten huwelijk gegeven, tot de dag, op welke Noach in de ark ging, en de zondvloed kwam, en verdief ze allen. Desgelijks ook, gelijk het geschiedde in de dagen van Lot; zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden; Maar op de dag, op welke Lot van Sodom uitging, regende het vuur en sulfer (HSV: zwavel) van de hemel, en verdief ze allen. Even alzo zal het zijn in de dag, op welke de Zoon des mensen geopenbaard zal worden... Ik zeg u: In die nacht zullen twee op een bed zijn; de één zal **aangenomen**, en de ander zal verlaten (HSV: achtergelaten) worden. Twee vrouwen zullen tezamen malen; de ene zal **aangenomen**, en de andere zal verlaten worden. Twee zullen op de akker zijn; de één zal **aangenomen**, en de ander zal verlaten worden. En zij antwoordden en zeiden tot Hem: Waar, Heere? En Hij zei tot hen: Waar het lichaam is, aldaar zullen de arenden ¹⁹¹ vergaderd worden.” (zie [Lukas 17:26-37](#))
- “En de vrouw vluchtte in de woestijn (op arendsvleugels, zie vers 14), alwaar zij een plaats had, haar van God bereid, opdat zij haar aldaar zouden voeden 1260 dagen (= 3½ jaar, de periode van de GROTE verdrukking).” (Openbaring 12:6)

In verband hiermee vragen wij nog in het bijzonder alle aandacht voor het feit dat de **Bruidsgemeente** beslist **niet de GROTE Verdrukking** – gedurende welke de komende antichrist universeel heerser zal zijn op aarde – **meemaakt!** Voor wat betreft het tweede geval – de OPNAME – verwijzen wij naar:

- “Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die

¹⁸⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Opeenvolgende PROFETISCHE gebeurtenissen](#)” van CJH Theys. (noot AK)

¹⁸⁸ **MAAGDEN:** Zowel de HSV als de NBV hebben dit woord vertaald met “meisjes”, wat in deze context onjuist is. Het woord maagd staat namelijk voor reinheid, zuiverheid, kuisheid etc. en kan – in de geestelijke zin waarvoor het hier bedoeld is – ook het mannelijk geslacht inhouden (daar die net zo goed tot de Bruid van Christus zullen behoren). (noot AK)

¹⁸⁹ **2 Korinthe 4:7**, “Maar wij hebben deze schat **in aarden vaten**, opdat de uitnemendheid van de kracht zij van God, en niet uit ons.” (noot AK)

¹⁹⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De 5 wijze en de 5 dwaze maagden en hun eigen lotsbestemmingen in de eindtijd](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁹¹ **ARENDE:** Zowel de HSV als de NBV hebben dit woord vertaald met “gieren”, wat in deze context onjuist is. Want... gieren zijn aaseters, zij eten dus “dode spijze” (beeld van: “de letter die dood”, zie [2 Korinthe 3:6](#)). Arenden eten –en zoeken/vangen zelf– levend aas, dus “levende spijze” (beeld van: “Christus, Het LEVENDE Brood” en van “de Geest die LEVEND maakt”, zie [Johannes 6:51+63](#) en [2 Korinthe 3:6](#)).

- Degenen die door de Here AANGENOMEN zijn als lid van het Bruid lichaam worden tot dat LICHAAM van Christus toegevoegd. Deze verzen moet men dus NIET verwarren met Mattheüs 24:28 waar wel “gieren” moet staan: “Want waar het DODE lichaam zal zijn, daar zullen de GIEREN vergaderd worden”. Dit slaat namelijk op het lichaam van de GROTE HOER, de VALSE KERK (zie Openbaring, hoofdstuk 17), waar de VALSE (naam)CHRISTENEN vergaderd zullen worden. Deze uitleg van de Schrift wordt door de CONTEXT bevestigd.

Arendsheiligen zijn een beeld van (de leden van) de Bruid van Christus. Want, in Jesaja 40:31 lezen we: “Maar wie (de Wederkomst van) de Here verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede; zij wandelen, maar worden niet mat.” Waar degenen (ook christenen) zijn, die verlaten worden, weten we, namelijk in die wereld waarin de antichrist dan heerst, maar het gaat er hier om waar degenen “die aangenomen zijn tot leden van de Bruid” VERGADERD zullen worden. De Here Jezus zegt ons hier (in Lukas 17:37) dat ze “als arenden” vergaderd zullen worden in Zijn geestelijk Lichaam – en Zijn geestelijk Lichaam dat is: de Bruid van Christus – zij hebben deel aan de Bruiloft van het Lam van God. (noot AK)

ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem. Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat **wij, die levend overblijven zullen** tot de toekomst (= de Wederkomst ¹⁹²) des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een archangel (= een aartsengel of overste engel), en met de bazuin Gods nederdalen van de hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen tezamen met hen **opgenomen worden in de wolken, de Heere tegemoet, in de lucht**; en alzo zullen wij altijd met de Heere wezen.” (1 Thessalonicenzen 4:14-17)

- “Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden; In een punt des tijds, in een ogenblik, **met de laatste bazuin**; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden. Want dit verderfelijke moet onverderfelijkheid aandoen, en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen. En wanneer dit verderfelijke zal onverderfelijkheid aangedaan hebben, en dit sterfelijke zal onsterfelijkheid aangedaan hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat geschreven is: De dood is verslonden tot overwinning. Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?” (1 Korinthe 15:51-55)
- “...en ik zag de zielen van degenen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die het beest, en zijn beeld niet aanbeden hadden, en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand; en zij leefden en heersten als koningen met Christus, de 1000 jaren. Maar de overige van de doden werden niet weer levend, totdat de 1000 jaren geëindigd waren. Deze is de eerste opstanding. **Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen 1000 jaren.**” (Openbaring 20:4b-6) ¹⁹³

Ten aanzien van dit voorval zij opgemerkt dat deze ‘opname’ (in de lucht, de Here tegemoet – AK) plaats heeft **nà de opstanding van de rechtvaardigen** – van allen die in geloof, tijdens het oude en nieuwe Verbond, gestorven zijn! – en vlak vóór Jezus’ (zichtbare) Wederkomst in heerlijkheid, en vóór (H)Armageddon en de vestiging van het 1000-jarig Vrederijk ¹⁹⁴ op aarde.

Rekening houdend met de Schriftopenbaring – zie Paulus’ [2de Brief aan de Thessalonicenzen](#) – manifesteert zich straks satan in mensengedaante, en... **de antichrist** is dan geboren! Deze persoon wordt genoemd “de mens der wetteloosheid”, “de zoon van het verderf”, “de tegenstander” die zich verheft tegen al wat God genaamd wordt! Hij is de wetteloze die de Here Jezus Christus zal “verdoen door de Geest van Zijn mond”:

- “Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag (van Christus – zie [vers 2](#)) komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet. Herinnert u zich niet dat ik u deze dingen zei, toen ik nog bij u was? En u weet wat hem nu weerhoudt, opdat hij op zijn eigen tijd geopenbaard wordt. Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is. En dan zal de wetteloze (= de antichrist, voor 3½ jaar) geopenbaard worden. De Heere zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn (weder)komst (aan het einde van de GROTE verdrukking, zie [Openbaring 19:15 + 19-21](#) – AK).” (2 Thessalonicenzen 2:3-8, HSV)

Aan zijn antichristelijk rijk – de hele aarde is dan vol goddeloosheid! – **wordt een einde gemaakt**. Door misleiding, geweld en wonderen der leugen heeft hij het weten klaar te spelen om aan de universele (= wereldwijde) macht te komen, welke hij gedurende 3½ jaar (of de “1260 dagen” of “42 maanden”) zal weten te behouden. Bestudeer respectievelijk:

- “En hetzelfde (beest uit de zee = de antichrist) werd een mond gegeven, om grote dingen en godslasteringen te spreken; en hetzelfde werd macht gegeven, om zulks te doen, 42 maanden.” (Openbaring 13:5)
- “En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satan, die de gehele wereld verleidt, hij is, zeg ik, geworpen op de aarde; en zijn engelen zijn met hem geworpen. En ik hoorde een grote stem, zeggende in de hemel: Nu is de zaligheid, en de kracht, en het koninkrijk geworden van onze God; en de macht van Zijn Christus; want de aanklager van onze broeders, die hen aanklaagde voor onze God dag en nacht is neergeworpen. En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam, en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot de dood toe. Hierom bedrijft vreugde, gij hemelen, en gij, die daarin woont! **Wee degenen, die de aarde en de zee bewonen, want de duivel is tot u afgekomen, en heeft grote toorn, wetende, dat**

¹⁹² Zie eventueel onze GRATIS studie “[De wederkomst van Christus nader bekeken](#)” van A. Klein. (noot AK)

¹⁹³ Voor meer UITLEG over deze verzen, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Openbaring, hoofdstuk 20](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 20](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁹⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

hij een kleine tijd (3½ jaar, de periode van de GROTE verdrukking) heeft." (Openbaring 12:9-12) ¹⁹⁵

- "...de openbaring van de Heere Jezus vanuit de hemel met de engelen van Zijn kracht, wanneer Hij met vlammend vuur wraak oefent over hen die God niet kennen, en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn. Zij zullen als straf **het eeuwig verderf** ondergaan, weg van het aangezicht van de Heere en van de heerlijkheid van Zijn macht, wanneer Hij zal (weder)gekomen zijn om op die dag verheerlijkt te worden in Zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die geloven (want bij u vond ons getuigenis geloof). (2 Thessalonicenzen 1:7b-10, HSV)

Hij (de antichrist) is profetisch vóóraf uitgebeeld en getypeerd in zowel het Oude als het Nieuwe Testament. Hij zal de laatste **wereld dictator** zijn. Bestudeer hiervoor de brochure van de schrijver: "De Openbaring" ¹⁹⁶. Jezus Zelf heeft gesproken van "valse christussen":

- "Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan, en (zij) zullen grote tekenen en wonderen doen, also dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden." (Mattheüs 24:24)

De antichrist is de "VALSE GEZALFDE" – Jezus is de Waarachtige Gezalfde. **Christus betekent "Gezalfde"**. Waar deze valse zalving onafscheidelijk verbonden is aan de "valse christus" (= de antichrist !), daar is het niet moeilijk te verstaan dat met "valse christussen" bedoeld wordt: VALSE ZALVINGEN! Door deze worden de wonderen der leugen en dergelijke gewerkt tot misleiding. Hierover wordt meer in details getreden in de desbetreffende brochure van de schrijver: "De VERBORGENHEID van de ONGERECHTIGHEID". ¹⁹⁷

Het is daarom aanbevolen om in deze "boze dagen", naar het gebod van de apostel Johannes, te letten op de hedendaagse manifestaties van de "antichristelijke geest" die hij beschrijft, en die al door hem gesignaleerd werd in zijn eigen tijd:

- "En alle geest, die niet belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God niet; maar dit is **de geest van de antichrist**, welke geest gij gehoord hebt, dat komen zal, en (die geest) is nu alreeds in de wereld." (1 Johannes 4:3)

Vanzelfsprekend moeten wij daarbij rekening houden met de waarschuwingen vervat in alle andere geciteerde Bijbelteksten. Politieke en geestelijke ontaarding – in al haar vormen en onder alle volkeren, zelfs tot in (of juist in) het Lichaam van Christus – zijn duidelijke symptomen van de (geestelijke) afvalligheid die de duivel aan het bewerkstelligen is, en die wij moeten ontmaskeren en bestrijden met het tweesnijdend zwaard des Heren, hetwelk is Gods Woord. God helpe ons. Amen.

Zelfonderzoek in deze is evenzeer nodig, want "antichristelijke gevoelens (of: gedachten)" werken in alle mensen. Wie kent geen hoogmoed, heerszucht, opstandigheid en kritiek jegens God en de naaste?! De waarschuwingen van de Heilige Geest, doorgegeven door de apostel Paulus in 2 Timotheüs 3, zijn er juist voor gelovigen (want van ongelovigen kan men niet anders verwachten): "En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf,..." (2 Timotheüs 3:1-2a). Velen hebben een grenzeloze bewondering voor hun "eigen-IK"!

Niemand kan ontkennen dat er overal ter wereld een fatale groei van het kwaad plaatsheeft, al naarmate de geschiedenis voortgaat. Straks, zo zegt de Schrift, zal een "supermens" (= een mens die in bezit genomen is door de satan, en daardoor de antichrist is geworden – AK) de hele mensheid verenigen onder zijn heiligheid-schendende scepter: 1260 dagen ofwel 42 maanden, zijnde **de laatste 3½ jaar vóór de Wederkomst des Heren** van de hemel... Door de eeuwen heen heeft satan getracht de mensheid aan te vallen en heeft hij onophoudelijk getracht Gods orde te verstoren.

In onze dagen moeten wij dan ook rekening houden met verschrikkelijke uitbarstingen van satanische macht, ... met de plotselinge verschijning van verblinde staatslieden (leiders), en snelle verbreiding van de meest fascinerende ideologieën! Veranderingen hebben iedere dag plaats, en wij moeten dergelijke waarschuwingen in het oog houden om niet te bezwijken voor "het meeslepende gezang van optimistische sirenen" die zo graag verkondigen, voor wie het maar horen wil, dat het goede langzaam maar zeker over al het kwade zal zegevieren, en dat de mensheid steeds zuiverder en steeds hogere toppen zal bereiken... Voor ons allen geldt: **HIER en NU WAAKZAAM BLIJVEN!**

En wat zullen wij dan zeggen van DE GROTE VERDRUKKING? De grootste verdrukking die deze wereld zal kennen vóórdat Jezus (zichtbaar) Wederkomt op de wolken van de hemel en met grote KRACHT en HEERLIJKHEID:

- "Want alsdan zal **grote verdrukking** wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal. En zo die dagen niet verkort werden, geen vlees zou behouden worden; maar omwille van de uitverkorenen zullen die dagen verkort worden." (Mattheüs 24:21-22)

Alle gelovigen op aarde, die tijdens deze GROTE verdrukking de naam van Jezus belijden, zullen

¹⁹⁵ Voor meer UITLEG over deze verzen, zie onze GRATIS studie, met 'vers voor vers' UITLEG: "[Openbaring, hoofdstuk 12](#)" van CJH Theys en/of "[Openbaring, hoofdstuk 12](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁹⁶ Zie onze GRATIS studie, met 'vers voor vers' UITLEG: "[Het boek Openbaring: "Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL" \(alle 22 hoofdstukken\)](#)" van CJH Theys. (noot AK)

¹⁹⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie "[De verborgen Ongerechtigheid – De valse arbeiders in een Gemeentelijke bediening](#)" van CJH Theys. (noot AK)

sterven,... vallen als martelaren voor hun geloof in de levende God:

- “En hetzelfde (het beest uit de zee = de antichrist) werd macht gegeven, om de heiligen krijg (= strijd) aan te doen, en om die te overwinnen; en hetzelfde werd macht gegeven over alle geslacht, en taal, en volk.” ... “En hetzelfde (het beest uit de aarde = de valse profeet) werd macht gegeven om het beeld van het beest een geest te geven, opdat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken, dat **allen, die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden**. En het maakt, dat het aan allen, kleinen en groten, en rijken en armen, en vrijen en dienstknechten, een merkteken geve aan hun rechterhand of aan hun voorhoofden; En dat **niemand mag kopen of verkopen, dan die dat merkteken heeft**, of de naam van het beest, of het getal van zijn naam.” (Openbaring 13:7 + 15-17)¹⁹⁸

Deze zijn de “dwaze maagden-groep”¹⁹⁹:

- “Als zij (de **dwaze maagden**) nu heengingen om (olie) te kopen, kwam de bruidegom; en die gereed waren (de **wijze maagden**), gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten. Daarna kwamen ook de andere (dwaze) maagden, zeggende: Heer, heer, doe ons open! En hij, antwoordende, zei: Voorwaar zeg ik u: **Ik ken u niet**. Zo waakt dan (HSV: **wees dan waakzaam**); want gij weet de dag niet, noch de ure, in dewelke de Zoon des mensen (weder)komen zal.” (Mattheüs 25:10-13)

Deze GROTE verdrukking is dus die tijdsperiode in het Raadsplan van God die 3½ jaar duurt en valt op het einde van de tegenwoordige tijdsbedeling. Gedurende deze periode zal het overschot (= het overblijfsel) van Israël en van Juda het getuigenis ontvangen van beide: van Mozes en van Elia:

- “Doch over het huis van David, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten de Geest van de genade en van de gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklacht over (de dood van) een enige zoon; en zij zullen over Hem bitter kermen, gelijk men bitter kermt over (de dood van) een eerstgeborene.” (Zacharia 12:10)²⁰⁰
- “En Ik zal Mijn 2 getuigen (Mozes en Elia) macht geven, en zij zullen, in rouwkleding gekleed, **1260 dagen lang profeteren** (de periode van de GROTE verdrukking). Zij zijn de 2 olijfbomen en de 2 kandelaars, die voor de God van de aarde staan. En als iemand hun schade wil toebrengen, komt er vuur uit hun mond en dat verslindt hun vijanden. En als iemand hun schade wil toebrengen, moet hij op dezelfde manier gedood worden. Zij hebben macht de hemel te sluiten, zodat er geen regen zal vallen in de dagen dat zij profeteren. En zij hebben macht over de wateren om die in bloed te veranderen, en de aarde te treffen met allerlei plagen, zo vaak zij dat willen. En wanneer zij hun getuigenis volbracht hebben, zal het beest dat uit de afgrond opkomt, oorlog met hen voeren en het zal hen overwinnen en hen doden. En hun dode lichamen zullen liggen op de straat van de grote stad, die in geestelijke zin genoemd wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere werd gekruisigd. En de mensen uit de volken, stammen, talen en naties zullen hun dode lichamen 3½ dag zien, en zullen niet toelaten dat hun dode lichamen in het graf gelegd worden. En zij die op de aarde wonen, zullen zich over hen verblijden, en zullen feest gaan vieren en elkaar geschenken sturen, omdat deze 2 profeten hen die op de aarde wonen, zo gekweld hadden. En **na die 3½ dag kwam er een levensgeest uit God in hen** en zij gingen op hun voeten staan. En grote vrees overviel hen die hen zagen. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tegen hen zeggen: Kom hier omhoog. En zij gingen omhoog naar de hemel, in de wolk, en hun vijanden keken hen na. En op datzelfde uur vond er een grote aardbeving plaats, en het tiende deel van de stad stortte in. En bij die aardbeving werden zeventuizend met name bekende personen gedood. En **de overigen werden zeer bevreesd, en gaven eer aan de God van de hemel**.” (Openbaring 11:3-13, HSV)²⁰¹

In [Daniël 12:1](#) wordt van deze profetische periode gesproken als “een tijd van benauwdheid, zoals er niet (eerder) geweest is...”. (Onderzoek en vergelijk ook: [Daniël 7:21](#) en [Mattheüs 24:21](#) en de hoofdstukken 11, 12, en 13 van Openbaring²⁰²). Tot vertroosting van ons moge het Woord des Heren dienen, zoals opgetekend in Johannes 16 vers 33:

- “Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij **in Mij vrede hebt**. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen”. Halleluja!

Er wordt door de apostel. Paulus ook nog gesproken van DE GROTE AFVAL van het GELOOF in [2 Thesalonicenzen 2:3](#). Velen in onze dagen trekken op grond hiervan ten kruistocht tegen andere Christenen... Wij vragen ons af met welk recht zij déze ernstige voorzegging een voorspelling noemen... voor anderen?! Is het niet een heilzame waarschuwing tegen elke pretentie zèlf onwankelbaar te zijn,... van welke kleur ook?! Wij kennen deze soort beweringen toch wel: “Al zouden allen aanstoot aan U nemen, ik nooit” (zie

¹⁹⁸ Voor meer UITLEG over deze verzen, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Openbaring, hoofdstuk 13](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 13](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁹⁹ Zie noot 190.

²⁰⁰ Voor meer UITLEG over dit vers, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[De eindtijd-profetiën van de profeet Zacharia](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

²⁰¹ Voor meer UITLEG over deze verzen, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG: “[Openbaring, hoofdstuk 11](#)” van CJH Theys en/of “[Openbaring, hoofdstuk 11](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

²⁰² **Zie noot 196** voor de Bijbelverzen en ‘vers voor vers’ UITLEG van **deze hoofdstukken**. (noot AK)

[Mattheüs 26:33](#)). Wij leren hier hoe zeker Petrus van zichzelf was, en dat hij in deze “menselijke zekerheid” dat eerste vers van zijn lied heeft gezongen: “*Al moest ik ook met U sterven, zo zal ik U geenszins verloochenen!*” (Mattheüs 26:35a). De haan zong de andere drie verzen!!

Ten slotte voorzien vele Bijbelverklaarders als laatste gebeurtenis, vóór de wederkomst van Jezus Christus, **de VAL van Babylon**... Wij herkennen hierin de alles-overweldigende macht van “het Babylonisme”. Dit goddeloze “systeem” dateert al vanaf oude tijden, culminerend (= het toppunt bereiken) in al die imperiums van oppermachtige potentaten die (Gode zij dank voor Zijn interventie !) allemaal “het loodje hebben moeten leggen”. Wij hebben “het profetische woord”:

- “Wij hebben **het profetische Woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte** (HSV: **aanbreekt**), **en de Morgenster (beeld van –het geloof in– de Here Jezus Christus) opga in uw harten.**” (2 Petrus 1:19)

En wereldgeschiedenis is de demonstratie van het Profetisch Woord op het toneel van de tijd!! Zo leren wij ook hier weer: “Sic transit gloria mundi” = Zó vergaat de roem der wereld. Amen.

Het “profetisch getuigenis” van de Gemeente van Jezus Christus wordt overstraald door de grote beloften betreffende het einde; en **het is zeker dat God al Zijn beloften houden zal**,... op de manier die Hem goeddunkt en in een volgorde die Hij bepaalt. Nergens in de Bijbel is er sprake van een “standaard-programma”, waarop onder de even nummers Zijn zegeningen, en onder de oneven nummers een serie vervloekingen te vinden zijn. God werkt met “middelen” en met “mensen”. Dat heeft Hij de eeuwen door gedaan. Lees hiervoor de brochure van de schrijver: “DE EEUWENLANGE STRIJD”²⁰³. Daarom kan de Gemeente van Jezus Christus zich ook niet beperken tot haar, door traditie, vastgelegde instellingen, inzetten, tijden en plaatsen. Zonder dat zij deze, en de mogelijkheden die zij bieden, veronachtzaamt, moet zij zich richten tot de wereld in nood. En dan hebben wij hier te maken met de problemen van “evangelisatie” en van “zending”. Wij willen hierover niet uitvoerig schrijven, omdat dit al door vele anderen is gedaan op uitnemende wijze. Het is bemoedigend ook in dit verband te bedenken (en wij spreken dan uit ervaring !), dat zending en evangelisatie niet meer uitsluitend het terrein zijn van enkele liefhebbers, maar dat zij hoe langer hoe meer hun plaats innemen in de dienst van verschillende denominaties zelf. **Het is het werk van de Geest van God!** Hij voorziet de Christen van dat woord met “dubbele kennis” van zaken: uit het Woord Gods en de toestand van de mens.

De totale inzet (20)

Wanneer wij het hierover hebben, willen wij niet zeggen dat de gelovigen – gelet op de zo vele blunders in de loop der tijden! – er beter aan zouden doen om te zwijgen en meer te handelen. Waarom wij dit zo neerschrijven? Omdat er al zoveel gepraat is en dat verveelt, en niet te vergeten dat vele activisme dat leugenachtig is. Daarom. God heeft gesproken en gehandeld door alle eeuwen heen. Jezus heeft gepredikt en wat Hij daarnaast deed, was in volkomen harmonie met Zijn Woord. Christelijke gehoorzaamheid dient eveneens deze twee aspecten te behelzen. Deze is tenminste onze mening, en wij weten dat wij hierin niet alleen staan.

De Gemeente heeft niet alleen als roeping om de dingen van God te begrijpen, en te allen tijde en overal haar woord te spreken, maar toch ook om “goede werken” te doen **in de kracht van de Heilige Geest**. Zij mag echter niet de pretentie hebben om, door haar liefdevolle en rechtvaardige daden, de wereld te kunnen veranderen. Niettemin moeten Christenen “betekenisvolle daden” verrichten. En wanneer zijn deze zó? Als zij gewerkt worden **door de inwonende Geest van God**, want dan zijn ze ook **tot eer en verheerlijking van Jezus Christus**. Hoe zal de wereld geloven in Gods peilloze liefde als degenen die Hem prediken geen geloofsdaden laten zien? En hoe zal de wereld geloven dat God liefde is, als degenen die in Hem geloven en Hem verkondigen zo verschrikkelijk verdeeld zijn, en elkander “bijten” (zie [Galaten 5:15](#))?!

Maar diezelfde wereld zal zich ook niet laten misleiden als alle Christenen plotseling in elkaars armen zouden vallen. Leert de praktijk ons niet dat sentimentaliteit zo dikwijls maar schijnliefde is! Ons wordt niet gevraagd onze roeping te verzaken, maar wel om onze hoogmoed prijs te geven. Oecumene is goed, maar dan **naar het Schriftuurlijk patroon**. Aan iets dat er op lijkt is geen behoefte! Het is zeker dat degenen die open staan voor Gods geboden en tegelijkertijd voor de ellende van de wereld, eerder dichter bij elkaar zullen komen door een Bijbelse missionaire beweging dan door een “pas op de plaats” te maken en elkaar te bekijken en toe te lachen!! Deze is onze overtuiging tot op heden.

Onze roeping verplicht ons tot **handelen**. Dit hier volledig uiteenzetten kunnen wij niet. Wij kunnen immers geen “recepten” opstellen voor deze of gene, want het gaat er in de praktijk om, om elk ogenblik te letten op de richting waarin de Heilige Geest wijst... Ons eerste werkterrein is ons dagelijks gezinsleven. Halle-luja! Wij hebben geleerd dat – vóórdat wij ons in allerlei verderstrekkende activiteiten storten – wij **eerst** moeten aanvaarden te leven op de plaats welke God, de Heilige Geest, voor ons heeft bestemd... met

²⁰³ Deze studie “De eeuwenlange strijd” is in mijn bezit en GRATIS als gescande PDF aan te vragen via info@eindtijdbode.nl (noot AK)

alle problemen die daaraan verbonden zijn.

Slechts dan zullen wij ons met groter toewijding en met meer blijdschap kunnen toewijden aan onze gewone dagelijkse verplichtingen, als wij wéten dat zij onderdeel zijn van een groter, ook **door God gewild plan**. Wij moeten de Here bidden dat **Hij** onze ogen zal zalven, zó, dat wij zicht en inzicht hebben op en in het gehele plan van God,... om de eenvoudigste opdrachten te kunnen vervullen zonder commentaar, zonder “ja-maars”. Wij moeten midden in en niet aan de kant van het leven van elke dag staan!

Menigeen probeert tegenwoordig de profeet uit te hangen, en tracht zodoende de menigte te bekeren. In de grond van de zaak willen zij hiermee de voor de hand liggende problemen verdoezelen! Hoe goedkoop is het om te verlangen naar het einde van de wereld, omdat wij niet in staat zijn het hoofd te bieden aan de problemen van onze tijd! Aanvaarden wat God ons in de schoot werpt is op zichzelf al een daad van **dankbaarheid jegens God**. Dat wil niet zeggen dat wij bij alles maar passief moeten blijven, en ons niet moeten verzetten tegen de boze machten die onze aardse tempel trachten te vernietigen door het te teisteren met allerlei kwaal en velerlei ziekten. **Geloof vraagt een positieve instelling** ten aanzien van beide: GEBOD en VERBOD!!

Wij weten heel goed dat onze wereld slechts werkelijk “leefbaar” zal zijn als God Zelf onder de mensen wonen zal; en dat de “nieuwe aarde” deze vreugde zal kennen. Dit is echter geen reden om ons bij de huidige toestand en de alom schreeuwende onrechtvaardigheid neer te leggen. Als wij blijven zien op de reële **beloften van God**, dan ontdekken wij nu al wat wij moeten doen. Amen. Toch is het niet voldoende dat wij, als Christenen, dichter bij elkaar komen, en van tijd tot tijd “betekenisvolle” daden stellen. Wij moeten komen tot **het inzetten van ons hele leven**,... naar het beeld van God, Die in Jezus Christus Zich totaal gegeven heeft! Daar is in dit opzicht een “persoonlijk”, maar òòk een “gemeenschappelijk” getuigenis. Wat heeft de oude profeet Jesaja gezegd? “*Ziet, ik en de kinderen, die de Here mij gegeven heeft, zijn tot tekenen en tot wonderen...*” (Jesaja 8:18). Hierin komt onze dankbaarheid jegens God tot uiting, en zó voltrekt zich **het Christelijk getuigenis** in “de laatste dagen”, dankzij de werkingen en bedieningen van Gods Geest. ²⁰⁴ Halleluja!!

Het spontane offer van het leven kan op twee manieren van ons gevraagd worden:

1. De Here Jezus Christus kan ons oproepen “**trouw** te blijven **tot in de dood**”, ook al blijven wij leven; dat wil zeggen, gedurende ons hele bestaan.
2. Het kan ook zijn dat déze trouw op een speciale manier van ons wordt gevraagd; bijvoorbeeld in **het martelaarschap**.

Dat wil dan nog niet zeggen dat deze laatste mogelijkheid meer moed vraagt dan de eerste. Laten wij hierover niet verkeerd denken!

Het leven van Jezus Christus zal altijd vér boven het onze uitsteken en Zijn kruis zal steeds al ons lijden voor Hem overtreffen. In het Boek Openbaring, sluitstuk van alle profetie, staat geschreven dat martelaren gereinigd worden in het bloed van het Lam – niet hun in eigen bloed. Verstaan wij dit?? Dat God ons dit ‘te verstaan’ zal geven. Het beste Christelijk getuigenis wordt zo goed weergegeven in Romeinen 12 vers 1-2:

- “*Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en God welbehaaglijk offer, welke is uw redelijke godsdienst. En wordt (aan) deze wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw gemoed (HSV: gezindheid), opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehaaglijke en volmaakte wil van God zij.*”

De **gehoorzaamheid aan Christus verlangt de volledige inzet van alles, en leidt ontegenzeggelijk tot aan de grens van het menselijk mogelijke**. Geloofd zij de Naam des Heren!! Een Gemeente van wie de profetische blik gericht is op de Here Jezus Christus “Die was en Die is en Die komen zal” (zie [Openbaring 1:8](#)) reikt, met alle kracht en vol blijdschap van de Heilige Geest, naar het einde van de aarde – met de verkondiging van de Blijde Boodschap tot aan het einde der wereld – in het stralende licht van God, Schepper van alle dingen.

“*U dan, geliefden, omdat u dit van tevoren weet, wees op uw hoede, zodat u niet door de dwaling van normloze mensen wordt meegesleept en afvalt van uw eigen vastheid. Maar groei in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als in de dag van de eeuwigheid. Amen.*” (2 Petrus 3:17-18, HSV)

Nawoord

Spanje, het land waarheen de apostel Paulus eenmaal zijn schreden richtte volgens zijn plannen, zoals vermeld in [Romeinen 15:24](#) en waar wij de laatste hand hebben gelegd aan het klaarmaken van deze brochure. En dan denken wij aan deze grote zendingsapostel die, **door de genade Gods**, Jezus Christus op zo’n machtige wijze in zijn leven heeft mogen “uitdragen”...

Waarom wij er hier gewag van maken – er over spreken? Omdat wij ons meer dan ooit tevoren gesterkt

²⁰⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)” en/of “[De Gever en Zijn Gaven](#)” van CJH Theys. (noot AK)

gevoelen in onze visie op de Gemeente van Jezus Christus in de wereld, zoals wij die in deze brochure hebben trachten te beschrijven – steunend op de Bijbelse boodschap. Een Gemeente die sedert eeuwen verdeeld is, inderdaad, maar waarvan verschillende denominaties (groeperingen) begrepen hebben dat zij niet zonder elkaar kunnen leven,... die Paulus' woorden in eerdergenoemd hoofdstuk en brief ter harte hebben genomen, en elkaar hebben mogen ontmoeten; met verbazing overigens!

Oòk in Paulus' dagen waren de Gemeenten onderling verdeeld, en ziende hierop heeft hij op zijn zendingsreizen Christus als HET VOORBEELD gesteld van Gode-behagelijke zelfverloochening:

- “Want ook Christus heeft niet Zichzelf behaagd, maar zoals geschreven staat: *Al de smaad van hen die U smaden, is op Mij gevallen. Want alles wat eertijds geschreven is, is tot onze onderwijzing eerder geschreven, opdat wij in de weg van volharding (sv: lijdzaamheid) en vertroosting door de Schriften de hoop zouden behouden. En de God van de volharding (lijdzaamheid) en van de vertroosting moge u geven **onderling eensgezind te zijn** in overeenstemming met Christus Jezus, opdat u eensgezind, met één mond, de God en Vader van onze Heere Jezus Christus verheerlijkt. Daarom, aanvaard elkaar zoals ook Christus ons aanvaard heeft, tot heerlijkheid van God.” ... “De God nu van de hoop moge u vervullen met alle blijdschap en vrede in het geloven, opdat u overvloedig bent in de hoop, door de kracht van de Heilige Geest.” (Romeinen 15:3-7 + 13, HSV)*

83 Amen.

Een wereld, die altijd al verdeeld is geweest; en niet alleen in twee blokken: Oost en West, maar in onze tijd oòk in Noord en Zuid. Voorwaar, een wereld die op zoek is naar vrede, en die alsmaar meer is verscheurd!

Hoe zal de Gemeente haar getuigenis aangaande haar Here en Hoofd, Jezus Christus, kunnen ophouden als zij haar houding niet verandert, haar roeping verzakende? Wanneer zullen die verscheiden confessies (= de verschillende geloofsbelijdenissen) komen tot een “eensgezinde boodschap”, en de eerste woorden vinden in een **gemeenschappelijke aanbedding**... wanneer, WANNEER???

Wij willen niet eindigen zonder enkele gedachten hieronder te laten volgen. Dat zij allen die de inhoud van deze brochure (zullen) lezen ook zullen aanspreken, en allen mogen herinneren aan de zekerheden die wij in deze brochure over “Begin en Einde – over Schepping en Wederkomst” hebben getracht te omschrijven... mede te delen.

Het is onze overtuiging dat alleen **biddende handen en harten** Gods genadegaven ²⁰⁵ kunnen ontvangen. Genade is geen Christelijke erfenis; zij kan niet worden geconserveerd, doch moet telkens weer opnieuw worden ontvangen.

De eenheid van de Gemeente kan nooit door mensen worden gemaakt – de Heilige Geest brengt deze tot stand door Zijn werkingen ²⁰⁶, bedieningen en de manifestatie van Zijn heerlijkheid.

Als Jezus Christus alle macht heeft in de hemel en op de aarde, en Hij heeft die macht, dan is Hij ook de Heer van de geschiedenis, en dan moeten wij, als gelovigen, de moed hebben om alle veranderingen van onze tijd te zien in het licht van Gods wondervolle voorzienigheid.

De Here zegene allen, is onze bede.

Corn. J.H. Theys

EINDE

²⁰⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De Gever en Zijn Gaven](#)” van CJH Theys. (noot AK)

²⁰⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De werkingen van de Geest in de eindtijd](#)” van E. van den Worm. (noot AK)